உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒழிவிலொடுக்கம்.

சீகாழி

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்

திருவருள்பெற்ற

கண்ணுடையவள்ளலார்

திருவாய்மலர்ந்தருளிச்செய்தது.

இஃது

திருப்போரூர்

சிதம்பரசுவாமிகளால்

அருளிச்செய்த-உரையுடன்

சிதம்பரம்

இராமலிங்கபிள்ளையவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டபிரதிக்கிணங்க

பரிசோதிக்கப்பட்டு.

சென்னை-புரசை

ஏழுமலைப்பிள்ளையவர்கள்குமாரர்

இராகவப்பிள்ளையவர்களது

விவேகவிளக்கஅச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1897௵.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விளம்பரம்.

இதனால் சகலருமறிவது யாதெனில் சென்னை புரசை பெரம்பூர் பார்க்ஸ்ரோட்டு (42) வது, நெம்பர் வீட்டில் ஸ்தாபித்திருக்கும் விவேகவிளக்க அச்சுக்கூடத்தலைவராகிய பு-ஏ-இராகவப்பிள்ளையவர்களிடத்திலும், மதுரை-புத்தகவியாபாரம் சண்முகம்பிள்ளையவர்களிடத்திலும், கும்பகோணம்-புத்தகவியாபாரம் கோவிந்தசாமிநாயுடு அவர்களிட [illegible] ம்பரம் சுந்தரம்பிள்ளையவர்களிடத்திலும் [illegible] புத்தகம் வேண்டுபவர்கள் பெற்று [illegible] ம.

10-புத்தகம் மொத்தம [illegible] குபவர்க்கு 1-புத்தகம கமீஷன்தரப்படும்.

புத்தகத்தின்விலை.

ஒழிவிலொடுக்கம் புத்தகம்-1-க்கு	ரூ.	அ.
கிளேஸ் கடிதம் காலிகாபயிண்டு	0	12
மட்டகடிதம் ஷை பயிண்டு	0	10
ஷை ஆப்பயிண்டு	0	8
வி-பி-போஸ்டு சார்ஜு	0	3

இப்படிக்கு,

☞ பு-ஏ-இராகவப்பிள்ளை.

உ

[illegible]

[illegible]

மறைச்சொற்பொருட்குத்

தெளிசொற்பொருள்.

19-பவுரிக்கூத்து-வலமிடமாகச் சூழ்ந்தாடுங்கூத்து.

20 - குறுமன்னியர் சிலராலறிந்து மதிக்கப்படும் பிரபுத்துவமுடையோர்.

ஷை-மகாமன்னியன் பலராலுமறிந்து மதிக்கப்படும் பிரபுத்துவமுடையோன்.

ஷை-பிரளயாகலா மும்மலங்களுளொருமலநீங்கினோர். அவர்பிரமன் முதலாயினோர்.

22-ஞாதுரு-காண்பான்-ஞானம - காட்சி. ஞேயம் - காணப்பட்டது.

23-சூக்குமைவாக்கு-வார்த்தைதோன்றற்கு முதற்காரணமாயுந்தியிலே நாதவடிவாய் நிற்குமொருசத்தி. பரஞானம அநுபவஞானம். அபரஞானம் வாசகஞானம.

22-பகடிக்கூத்து உள்ளதுபோன் றிலலாததைக்காட்டும் வெளிவேடம். அல்லது அகசியக்கூத்து.

24-அரிப்பாளன்-குப்பைமுதலிய விடங்களிற் பொன்முதலிய அரித் தெடுக்கின்றோன்.

24-கொழுந்தாடை, கரும்பினுனித்தழை.

30-சாயாபுருடன், தங்நிழலைப்பார்த்துப் பின்னுகாயத்தையுற்று நோக்குகின்றோர்க்கு அவ் வாகாயத்தின்கட் புருட வடிவம்போற் றோன்று மந்நிழற்காட்சி.

31-பைமறித்தல், உள்ளிருந்தசரக்கு வெளிப்படப் பைவாய்த் தொட்டு உட்புறமேற்பட்டும் வெளிப்புற முட்பட்டு மடங்கமடக்கல்.

35-கிணகிணிவாய்ச் செய்தலர்தல், வட்டவடிவாக முகங்கொண்டுமலர்தல்.

40-பஃறுளை, பலதுளை.

61-பற்ற, பார்க்கிலும்.

ஷை -அருகி த்தோற்றல், சுருங்கித்தோற்றல்.

70-பிரேரகம், காரியப்படுத்தல்.

72-பிரதிபலிதம், எதிர்விம்பம்.

74-சகசமலம், அநாதியாகியமலம்.

81-கடா, வினு.

82-விட்டிசையாதிசைத்தல், நடுவேகில்பாமலொலித்தல்.

83-நக்கினம், திருவாணம்.

95-தேறிட்டநீர், தேற்றாங்கொட்டையாற் றெளிவிக்கப்பட்ட நீர்.

112-கவுசனை, யாதாயினு மோர்பொருளை யுள்வைத்து மறைய மேன்மூடிக்கட்டு மேற்கட்டு.

114-சுழல்விறிசு, கொள்ளிவட்டம்போற் சுற்றுவதாய ஒருவகை மருந்துவாணம். இத்தேயத் திக்காலத்தில் சுழல் புறிசு என்று வழங்கு கின்றது.

121-அநன்னியம், அன்னியமலலாமை.

124-நெற்பொரி, நூற்றுநெல்.

125-தும்புசெறித்து, தும்புஅவிழ்த்து.

131-அநுபவிக்கச்சிதைக்கும், அநுபவிக்கவறிகின்றபோதும்.

160-அவித்தியாகதம், அஞ்ஞானமயம். வெறுவீடர் அநுபவிப்ப தற் கில்லாமையால்விட்டோர் போன் றிருப்போர். கறண்டல் பற்க ளால் நெருக்கிப்புறண்டுதல்.

189-சேட்டித்தல், தொழிற்படுத்தல். அல்லது குணக்கேடான தொழில் விளைத்தல்.

195-சிங்கி, விலங்கு.

206-நாங்கூழ், நாகப்பூச்சியென்னுமோர்கிருமி.

௸-விகளம், மௌனம்.

210-மடலெடுப்பு, பனைமடலாற் குதிரைசெய்தேறுதல்.

163-முடிகளசமுத்தி, முடி-சிரசு-களசம்-நீக்கம். முத்தி-வீடு.

164-வாசியென்றவார்த்தை, இதுசெய்க விடுகவென்று நியாய மாகக் கூறும்வார்த்தை.

169-வியாபகம், கலப்பு வியாத்தி கலக்கப்படுவது.

171-விசர்க்கரித்தல், விடுத்தல்

218-ஐவரரசர், பாண்டுமக்களாகிய தருமன்முதலியஐவர்.

238-மந்தகாசப்பிரகாசம், புன்னகைப்பிரகாசம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

ஸ்ரீ ஞானசம்பந்தகுரவே நம:

சிறப்புப்பாயிரம்.

வள்ளல் குருராயன் வாதுவென்ற சம்பந்தன்
வள்ளல்மலர்த் தாடலைமேல் வைத்துரைத்தா-னுள்ளத்
தழிவிலடுக் குந்தேனை யன்பரெலா முண்ண
வொழிவி லொடுக்கநூ லோர்ந்து.

இச்செய்யுள் கருத்தென்னையோவெனின், இந்நூன்முகத்தாசிரியர் பெயர்முதலியவற்றைக்குறித்துநிற்றலிற் சிறப்புப்பாயிரவொழுக்க முணர்த்தல் கருதிற்றென்க.

(இ-ள்) வள்ளல்குருராயன்வாதுவென்றசம்பந்தன் -வள்ளல்மலர்த்தாடலைமேல்வைத்து-எ-து- வள்ளலாரென்னுந் திருப்பெயருடையவர் ஞானாசாரியகுருபராகிச் சமையவாதிகடருக்கச் செருக்குகள் பிற்பட்டொழியப் பேரருணெறியான்வெற்றிகொண்டு சீகாழியென்னுந்திருநகர்க்கண்ணே மெய்ந்நெறிவிளங்க வீற்றிருந்தருளிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரது வள்ளற்றன்மையுடைய மலர்போலுந் திருவடிகளைத்தமதுநன்முடிக்கண்ணோர் பொன்முடியாகவணிந்து.

ஓர்ந்து-உள்ளத்-தழிவிலடுக்குந்தேனையன்பரெலாமுண்ண- வொழிவிலொடுக்கநூலுரைத்தான். எ-து-அத்திருவடிகளி னருட்டுணையாற் றத்துவங்களனைத்துஞ் சடமென்றோர்ந்துணர்ந் தவற்றைக்கடந்து தற்காட்சியோடு திருவருட்காட்சியுஞ்செய் தங்ஙனம்வாதனையானசைந்தெழும்போதந்தோற்றா ததனையத்திருவரு ளொளியினடக்கியாண்டு மென்மேலுமெழாநின்ற சிவானந்தத்தேனைத் தாமநுபவஞ்செய்தவாறன்கவான்புள்ள பக்குவருஞ் செய்தற்பொருட் டச்சிவானந்தாநுபவவந்தரங்க மெல்லாம் வெளிப்பட்டுவிளங்க வொழிவிலொடுக்கமென்றோருபதேசமுறையை யுரைத்தருளினர் என்றவாறு.

வள்ளலென்னும்பெயர்.

ஆசிரியர்க்குத்தாமுன்னிருந்த கிரியாசாரியநிலைக்கண ணவ்வாசாரியமீரபின்வழித்தாய் வந்தகாரணவபிடேகச்சிறப்புப்பெயரென்க. அல்லதூஉம் பின்னர்ஞானாசாரியநிலைக்கட் டமதருண் ஞானநோக்கானினைந்த கண்ணுடையபெருன்னுங் காரணவிசேடணமேற்கொண்டுநின்ற

விவ்வுள்ளலென்னும்பெயரீண்டவ்விசேடணமிசையெச்ச நிலையினிற்ப நின்றதெனினுமமையுமென்க. இஃது வினைபண்புமுதலியவடுத்த தொகைநிலைச்சொற்றொடராகாது தொகாநிலையாய்த்தனைத்தொடர் பயனிலையண்மைப்பொருளுணர்ச்சியின்றியிடையிட்டுநிற்கத்தான்செய்யுண்முதற்கட்டனித்திருந்தமையி னுற்றலின்றாலோவெனின், அற்றன்று-கொடைமடங்குறித்த குணங்காரணமாகவந்த விவ்வள்ளலென்னும்பெயர் தன்னுறுப்புகளுட்கொடை குணம்புகழுழகுவளமென்னு நால்வகைகுறித்தபலபொருட்பகுதியாய்வண்மையென்னு முதனூறுப் பானுசிரியர்க்குளவாயவக்கொடை முதலியவருட்குணங்களைக் குறிட் பிற்புலப்படவிரித்தலிற்பொருளாற்றலுண்டென்க. அல்லதூஉம்- இ பெயர் உயர்பொருட்கிடனு யுடனிலைக்கூட்டாய் ஒருநெறியசைத்தா யோரினந்தழுவிப் பல்வகைக்குறிப்பிற்படர்ந்து முற்றியையு வண்ணப் பெருஞ்சொல்லாக நிற்றலிற் சொல்லாற்றலுமுண்டென்க.

ஆயினிவ்வாசிரியர்பெயரிச்செய்யுளினிடைகடைகளி னொன்றினிறுத்தாது முதலடிமுதற்சீரேதுகைத்தொடைக்கணிறுத் ததிற்குறித்த தியாதோவெனின், ஒன்றிரண்டெனக்கொண் டுறுமறையாகமநன்றிருமுடிபி னடுநிலைநடாஅப்புலப்பெறுதத்துவநியதியிற்போந்துண்மலந்தெறுமறிஞர் வாழ்த்திப்பரவும் ஆசிரியர்சன்மார்க்கமுதலியமார்க்க நான்கானுட்டலைமையிற்றலைமையாயவுத்தம சன்மார்க்கத்தினரென்பதுகுறித்ததென்க. இங்ஙனமுத்தமசன்மார்க்கத்தினரென்பதையாசிரியர்கூறிய இதுவென்றதெல்லாம் பொய்யென்று னென்னுந்திருவெண்பாவாற்காண்க. இஃதின்னும்விரிக்கிற் பெருகும்.

குருராயனென்பது- திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்க்குச் சிறப்பிற்சிறப்பாய காரணப்பெயராய்நின்று- ஓதியுணர்ந்துபன்னாட் பலசாதனங்களின் முயன்றுமுயன்றாசாரியத்தன்மை யொருவாறறிதிற்கிடைப்பப்பெற்றுமோரோர்காலங்களினவத்தைவயப்பட்டு மயங்குமற்றையாசாரியர்போலா தோதாமல்வேதாகமாதிகளை முற்றுமுணர்ந்திறைப்போதுமோர் சாதனங்களின்முயன்றதின்றி ஞானாசாரியவருளிலக்கணங்களனைத்துந் தாமேதம்பானிரம்பிநிற்ப வமர்ந்தன ரென்பதூஉம். ஓதியுணர்ந்தவவ்வாசாரியர்க்கெல்லா மவரவரறிவின்கணருளுருவாய்நின்றறிவித்து மாசாரியவுருவாய் வெளிநின்றனுக்கிரகித்தும, நின்றனரென்பதூஉம்- திருநோக்கஞ்செய்தன்முதலிய வறுவகைத்தீக்கையானுமன்றித் தமதுதிருவுருவைக்கண்ட வினைத்தன்மாத்திரையேபக்குவரல்லாரும் பக்குவராய்ப்பயன்பெறநின்ற திருவருட் பெருமையமென்பதூஉங்குறித்ததென்றுணர்க. இங்ஙனம் ஓதாமல்வேதாகமாதியுணர

ர்ந்தன்ம முதலியவற்றையாசிரியர் கூறியதன்மையு முன்னிலையுமென் னுங் திருவெண்பாவாற்காண்க.

அல்லதூஉம்-குருராயனென்பது வாதுவென்றசம்பந்தனென்பத ற்கு மேனிற்கவைத்தவிதப்புக்குறிப்பாற் பிள்ளையாரிவ்வவதாரத்தின் மேனின்ற வவதாரத்தினுங்குமாரசற்குருவாயரனார்க்குமகத்தியனார்க் கு முபதேசித்தருளிய வாசாரியத்தலைமையுங்குறித்ததெனக்கொள்க. (அருணகிரிநாதர்) "தென்னவனங்கனஞ்சூழ்காத்திரிககுலகரத், தெ ன்னவனங்கனந்தப்பதநீட்டினன்செல்வமுன்பின், றென்னவனங்க நன் னீற்றுற்றிருத்தியதென்னவின்னர், தென்னவனங்கனங்கைச்சிலைக்கூ னையுந்தீர்த்தருளே, என்றதனாற்பிள்ளையாரிவ்வவதாரத்திற்குமேனின் றவவதாரத்திற்குமாரசற்குருவென்பதுகாண்க. (கல்லாடம்) "உழன்ம திற்சுட்டதழனகைப்பெருமான்வணங்கின்றேத்தக், குருமொழிவை த்தோய்,குறுமுனிதேற நெடுமறைவிரித்தோய்,, (சித்தியார்) அருமறை யாகமமங்கமருங்கலைநூறெரிந்த, வகத்தியனுக்கோத்துரைக்கு மருட் குருவாங்குருளே, என்பவைகளாலரனார்க்குமகத்தியனார்க்கு முபதேசி த்தவாசாரியத்தலைமையையுணர்க.

ஆயிற்குரு வேந்தனென்னாது குருராயனென்ற தெதுகுறித்தற் கோவெனின் நான்கன்வேற்றுமையானடுத்து மிக்குயர்நெறிப் பொரு ண்மையின்வந்த காரகச்சிறப் பொருதலைத்தொடர்மொழிப்பெயராய விக்குருராய னென்பதன்கட்குருவென்பதன் முதனிலையெழுத்துத்த மிழியல்விதிப்படி மொழுக்குமுதலாகியும், ராயனென்பதன்முதனிலை யெழுத்துத்தமிழியல்விதியின்றி யாரியவியல்விதிப்படி மொழிக்குமுத லாகியும்வர்திருவகையியலுங்கோடலி னிதனைத்தம்பெயராகவுடைய பிள்ளையாருந்தமிழ்நூல் வடநூலென்னுமிருவகைநூற்குமுரியாரென் பது குறித்தற்கென்க. ஆசிரியர் மறைப்புலவன்றமிழ்க்குரிசில் சீகாழி ச்சம்பந்தனென்றதனு விருவகைநூற்கு முரியாரென்பது காண்கவெ ன்க. அல்லதூஉம்-பொருள்வேறுபடாது சிறிதேவடிவு வேறுபட்டுநி ன்றகுருராயனென்பது, தன்னையுள்ளூன்றி நோக்கினர்க்கிலைமறைகா ய்போல் ஐஈவென்னுமுயிர்மெய்யோடிருந்ததன்முன் வடிவமுட்கொ ண்டுவிளங்கக் காட்டிநிற்கின்றதாகலி னிதனையுடையபிள்ளையாருந்தம் துகடவுட்டன்மைவேறுபடா துத்தீமபுருடவுருவம்கொண்டுநின்றதம் மை யன்பானுள்ளூன்றி நோக்கினார்க்குக் குமாரசற்குருவென்னும்பெ யர்கொண்டளவிகந்த சூரியுருதயம்போன் றொளிவீசுக் தம்முன்னுரு வாய தெய்வத்திருவுருவுட்கொண்டு விளங்கக்காட்டி நின்றனரென்று குறித்தற்கென்பதுமாமென்க.

(ஆளுடையபிள்ளையார்புராணம்) "மறையவர்திருவேவைதிகநிலையே வளர்ஞானப், பொறையணிமுகிலே புகலியர்புகலே, பொருபொன்னித், துறைபெறுமணியே சுருதியினொளியே வெளியேவந், திறையவனுமையாளுடனருடரவெய்தினையென்பார்.

என்று மூவாண்டிற்பிள்ளையார் திருவருள்வடிவைக்கண்டு சீகாழியுள்ளார் வியந்துகூறியவாறாய விச்செய்யுளால் உள்ளூன்றிநோக்கினர்க்குத்தம்முன்னுருவைக்காட்டிநின்றனரென்பதுகாண்கவென்க.

இனியின்றியமையாக் காட்டுளதேற்காட்டுவதன்றி மற்றையவிரிக்கிற்பெருகுமென்க.

அல்லதூஉம்- குருவென்பத னீற்றுயிர்மெய்யோடு ராயனென்பதின்முதலுயிர்மெய் புணராப்புணர்க்கையாய்நின்றதாகலினிங்ஙனஞானக்தவடிவாகியபிள்ளையாருந் தாங்கொண்டருளிய மானிடத்திருவுருவோடு புணராப்புணர்க்கையாய் நின்றனரெனக் குறித்தற் கென்பதுமாமென்க.

அல்லதூஉம்- குறிலிணைக்கெதிர் நெடில்குறிலெண்ணீடாக நிற்பவு மீற்றினவ்வெண்ணீடின்றியொற்றுநிற்பவுந் தொடர்ந்தமொழியாகலிற்பிள்ளையாரும் பக்குவர்க்குமறைப்பொருளாயு மதிபக்குவர்க்கநுபவப்பொருளாயு மிவ்விரண்டினுங்கலவாததீதப்பொருளாயு நின்றனரென்றுகுறித்தற் கென்பதுமாமென்க. இங்ஙனம்குருராயனென்பதிற்குவ்வென்பதுஇருள். ருவ்வென்பதுஅருள். ராயனென்பது விளங்கச்செய்கின்றோன்பொருளாம். இதனால், குவ்வென்னு மசுத்தாவத்தையினின்றோரைருவ்வென்னுஞ்சுத்தாவத்தையிற் றும்நின்றவண்ணநிறுத்துகின்றோர் குருவாவர் இச்சுத்தாவத்தைக்காதாரனாகியு மதீதனாகியும்விளங்கியிவ்வவத்தையினின்று மக்குருவாயினோர் தாழாதவண்ணம் அருள்செய்துநின்றதீதப்படுத்துகின்றோன் ராயனாவன், ஆகலினிதனுமுணர்கவென்க.

எழுத்தாதிப் பல்வகைக்குறிப்பிற் பொருணெறிப்பற்றிநின்றநோக்கஞ் செறிவுநுட்ப மிங்கிதமின்பங் கம்பீரஞ் சிறப்புறுதிமுதலிய நற்குணந்தழீஇய சொற்புணரீதென்றே யாசிரியரும் சரிதாதிநான்கினுக்குமென்னுந்திருவெண்பாவி னிடைக்கட்குருராயனென் றிதன்பெருமைதோன்றவைத்தனரென்க, இஃதின்னும்விரிக்கிற்பெருகுமென்க.

வாதுவென்ற சம்பந்தனென்பதிற் பொதுவானே வாதுவென்ற வென்றதென்குறித்தோவெனின், எண்வகைக்குன்றத் தெண்ணாயிர வராய பாயுடுக்கைப்பறிதலைச் சமணர்களொருங்கேகூடித் தென்மது ரைக்கட் செந்தமிழ்ப்பாண்டியனை முன்னிட்டுச் செருக்காற்செய்த ரவாதம் அனல்வாதம் புனல்வாதங்கள் பிற்படத்திருநீற்றானுந் திரு வாக்கானும்வென்று திறல்கொண்டமையன்றியும் பரசமைய, கோள ரியென்று தானேயொலித்த திருச்சின்னத்தின் றெய்வப்பேரொலிகே ட டுளம்பொறாதெதிரிட்டு மறித்தபோதமங்கைப் புத்தநந்தியின்பொய் த்தருக்கமும் புழுத்தலையும் பொடிபட்டழியவும்,பின்னருள்ளதுபோன் றில்லாதைப்பற்றிச் சாக்கியக்குழுவுட்டலைவனுயசாரிப்புத்தன் சிற்சி லவகையாற்செய்த சமயவாதந்தலைதடுமாறவுஞ் செந்தமிழ்வேதத் தி ருமுறைதாங்கி மேம்படுமறிஞரான் வெற்றிகொண்டமையும் திருவோ த்தூரின்கண் ணரனுக்கிடுபனை யாண்பனையாயிற்றேயென் றசதியாடி யவமணக்குழுஉக்களின் வாய்வாதங்கண் மண்பட்டொழியத் தாந்திரு வாய்மலர்ந்த திருக்கடைக்காப்புளோர் மொழியானே யவ்வாண்பனை பெண்பனையாகச்செய்து விறல்கொண்டமையுங் குறித்ததென்க.

அல்லதூஉம்-வாதென்ப திலக்கணையாகக்கொண்டு பெருமணந ல்லூரின்கட் டிருமணநல்விழாவைத் தரிசிப்பான் வந்தமக்கட்கெல்லா ந் தொன்றுதொட்டிடைவிடாதுடனிழற்போற் சூழ்ந்துள பிறவிப்பெ ருவாதுக ளனைத்தும்வென்றதூஉம்-திருப்பாச்சிலாச்சிராமத்தின்கண் மழவன்மகளார்க் கடுத்தமுயலகவாதுவென்றதூஉம்-மருகற்கண்ணே ர்வசியனுக்கடுத்தவிடவாதுவென்றதூஉம் - இவைமுதலியவுங் குறித் ததெனினுமாமென்க வெற்றிகொண்ட பொருட்டிறன்முதலியவற்று ளொன்றேனுந் தோன்றக்கூறு திலேசானே •வாதுவென்றவென்றதெ ன்குறித்தோவெனின், பிறர்க்கிங்ஙனம் வேறல்தம்மானுந் துணைமை யானும் பற்பலநாட் பற்பலவகையின் முயற்சிசெயினு முற்றாதெனி னும் பிள்ளையார்க்குச் செந்தமிழ்மொழியுந் திருவாக்கானே யாண்டா ண்டவ். வேறன்முற்றியதென்பது குறித்தென்க. வாதுஎன்பது குரு ராயினென்பதனோடுஞ் சம்பந்தனென்பதனோடுஞ்சாராது நடுநின்றமை யின், அத்துவிதநெறியினுஞ் சேராதுதுவிதநெறியினுஞ் சாராதுநின்ற . பதிதவாதிகளது பயனில்வாதமெனினு மமையுமென்க. எதிரேற்கப்ப

ன மலர்க்கடையாகவுரைவிரிப்பாருமுளர். அங்ஙனம் விரித்தலினித்துணைப்பெரும் பயனின்றெனமறுக்க இங்ஙன மின்னும்விரிக்கிற் பெருகுமென்க.

மலரென்பது-வள்ளற்றன்மையி னருகுவைத்தமையின் ஈண்டுநிறைதலுங்குறைதலுமாயுள்ள நீர்நிலைக்கட்டோன்றியுமழிந்தும் விரிந்துங்குவிந்தும் வாடியுநின்று வண்ணமுநறையும் வாசமுஞ்சிறிதே சிறுபோதுகொண்டு பறித்தலாதியசிறுதொழிற்படுமலர்களைநீக்கி ஆண்டுதிரிபிலாத் தெய்வத்தெண்ணீர் நிலைக்கண்ணொழியாமலர்ச்சியு மழியாமணமும் பொன்னிறப்பொலிவும் இன்னறவொழுக்கு மென்மையுந்தண்மையும் வியப்புறுமுருவுங் கண்டோர்கண்கவர் காட்சியுமாட்சியுங்கொண்டு முக்காலமுங் குன்றுமலரைக் குறித்தமைகாண்க. என்னெனிற் பிள்ளையார்திருவடிகள் மெய்ஞ்ஞானவிளக்கமாயருண்மணம்வீசிப்பொன்னிறம்பொலிந்து ஆநந்தமொழுக்கி மெல்லெனவுற்றுத் தண்ணெனக் குளிர்ந்து தரிசிக்கின்றோர் வியப்புறுமுருவா யவரதுவிருப்பநோக்கம் பரவவென்று மொருதன்மையவா யிருக்கின்றமையினென்க. ஆயின்மலர்போலுந் தாளென்றுவமை விரிந்தபடிநிற்றற் கிடங்கொடாது மலர்த்தாளென்றதென்னெனின், அத்தெய்வத் திருமலர்தனைக்கண்டோர்க்குச் சிறியவிடயாநந்தந் தருதலேயன்றித் திருவடிபோற் சிவாநந்தந்தரா மாட்டாச் சிறுமைநோக்கியென்க.

அல்லதூஉம் சுபவடிவாய் எவ்வகைச்சுபங்கட்கு முன்னின்றதனைவிளங்குறச்செய்வதாய் மகிழ்வுடையோர்யாரு மேற்கொண்டணியப்படுவதாய் நிற்குநன்மலர்போலுமெனக்கூறினுமமையும் என்னெனின்திருவடிகள் அருள்வடிவாயாநந்தப்பேற்றிற்கு முன்னின்றளிப்பதாயறிவுடையோர் தந்தலைமேற் கொண்டணியப்படுவதாய் நிற்றலினென்க.

அல்லதூஉம்-மலரையடைந்தவண்டுக ளதனதுதேனுண்டு களிகொள்ளுதல்போற் றிருவடிகளையடைந்தோரும் அருளாநந்தம்பெற்றிறுமாத்தலினிங்ஙனங்கூறியதெனினுமமையுமென்க. இதனைத்தொகையுவமையணியாகக் கூறலின்றி வள்ளன் மலர்த்தாளெனக் கூட்டியற்புதத்தொகை யுவமை யணியாகக் கொண்டு பொருள் கூறுவாருமுளர் அவர்கூறுங் கூற்றிற்பெரும்பயனின்றெனமறுக்க. இஃதின்னும் விரிக்கிற்பெருகுமென்க.

தாள் என்பது அடிகட் கன்றியும் முயலுதற்கும் உண்ணாற் பொருள் வெளிப்படாமைக்கு மதனை வெளி நின்றோருட் சென்று கவரப் படாமைக்குங் காப்பாகக் கரப்பினிற்குங் கருவிக்கு

மணிதற் கணியினிருகடையு மிணைத்துநிற்கு மிடைப்பூட்டிற்கு மிடனுமிவர்த்த பலபொருளொரு சொல்லாகலின் திருவடிகள் தம்மையடைந்தோரை யானந்த நிலையுட்சேர்த்தலு மங்ஙனஞ்சேர்ந்தோர் மீட்டுமவ்வானந்த நிலையினின்றும் போதவசைவுதோற்றிவெளிப்படாமைக்கு மலத்தன்மைகளுட்சென்று தாக்கிக்கவரப்படாமைக்குங் காப்பாகவருளுருவாய தன்முன்னிற்றலுஞ் சிவத்துடன் சீவனையிடைநின்று கூட்டுவித்தலுங் குறித்ததுகாண்க. இக்குறிப்புணர்த்தவன்றேமலர்க்காலென்னாது மலர்த்தாளென்றதென்றுணர்க.

தலைமேல்வைத்து என்பது-ஆசிரியர்-தம்மாசாரியராகிய பிள்ளையார்திருவடித்தீக்கைசெய்யத் தாம்பெற்றமை குறித்ததுகாண்க. அஃதேல், வைக்கப்பட்டு எனச்செயப்பாட்டுவினை யெச்சத்தானிருத்தற்பாலதன்றோவெனின், ஆசிரியர்க் கத்திருவடிக்கண்ணேயுள்ள பிரியத்தொடர்ச்சியின் பெருமைதோன்ற விங்ஙனநின் றங்ஙனங் குறித்ததென்க. இதற்கு இவ்வாறன்றித் தலைமேற்பாவனையான் வைத்தெனக்குறித்ததென்று கூறுவாருமுளராலோவெனின், அவ்வாறுகூறிற் - பிள்ளையா ரிந்நூலாசிரியர்க்கு ஞானசாரியரென்பது மிவர்ஞானதீக்கையுடையாரென்பதும் விளங்குதலின்றி மற்றையாசிரியர்போ லெடுத்தநூலினிதுமுடிதற்பொருட்டுப் பாவனையான் வழிபடுகடவுட்பழிச்சினரென் றிலேசிற்கருதப்படுமாகலி னங்ஙனங்கூறன்மரபன்றென்க. தலையில்வைத்து என்னாது தலைமேல்வைத்து என்றமையான், மறைமுடிக்கண்ணேயயங்காநின்ற வச்செல்வத்திருவடியின் சீர்மைதோன்றிற்றென்க.

ஓர்ந்துஎன்பதில் ஓர்என்னும் பிறவினைமுதனிலை-அறிவுதனக்கெதிரிட்ட வுணர்ச்சிப்பொருட்கண் ணெதிரிடுவதுபோன் றெதிரிடாதுள்ளாழ்ந்தவப்பொருட்டிற னெதிரிடப் பெயரும்புடைபெயர்ச்சியுமெதிரிட்டபின்னர் விகற்பியா தெதிர்க்குந்தோறு மெதிரிடப்பெயரும்புடைபெயர்ச்சியுங்கோடலிற் கருவித்திறனுந்தன்றிறனும் அருமுடிறனும்உற்றுணர்ந் தவ்வுணர்ச்சிவிகற்பியாது தேறிநின்றமையைக்குறித்ததுகாண்க. இக்குறிப்புத்தோன்றவன்றே திருவள்ளுவநாயனாரு மோர்த்துள்ள முள்ளதுணரி னென்றுரென்றறிக.

உள்ளத்தழிவிலென்பதி லுள்ளமென்பதன் பகாப்பதவீற்றுப்பகுபதப் பொருளி னிடவாகுபெயரா யணுப்பொருட்கண் வந்தவுள்ளென்னும் பகுதி யுட்புறத்துமப்போதமெழுஞ்சிற்றசைவும் பேரசைவுங்குறித்ததுகாண்க.

உள்ளமென்பது வாதனையானுள்ளெழும்போதத்திற் காகுபெயராயது-வள்ளலென்பது போன்றொருமூகிலைசயாய் வரவுள்ளழிவிலென்று பெர்றுத்திசையாய்வர உள்ளத்தழிவிலென்றதென்கொலோவெனின், வேற்றுமைவழியாதலினானும் போதவசைவு சார்பின்றியமையாமை குறிக்கவேண்டுமாதலினானும் சாரியையோடுபுணர்த்தியங்ஙனங் கூறியதென்க. அழிவு என்பதில் அழியென்னும்பொதுவினைப்பகுதிமுன்னர்த்தோற்ற நிகழ்ச்சிப் பின்னரோர்காலத்துமோரிடத்து மின்றிக் கெடுதற்பெயர்ச்சிக்கண் வந்ததாகலினப்போத நிகழ்ச்சிபின்னரெக்காலத்தும் உட்புறமென்னு மெவ்விடத்துந்தோற்ற நிகழ்ச்சியின்றியொடுங்கியவாறு குறித்ததென்றுணர்க. இங்ஙனமன்றி உள்ளத்தழிவிலென்பதற்கு மனத்தினசைவற்ற விடத்தெனப்பொருள் கூறுவாருமுளராலோவெனின்-மனத்தினசைவுபோத வசைவற்றன்றேயறுமாதலினு மஃதறாதவிடத் திஃதெவ்வாற்றானு மறாதாதலினானுமத் பொருந்தாதென்க. இதனை ஆசிரியர்கூறிய பற்றுதுபோதும்பதறுமென்னுந்திருவெண்பாவாற் காண்கவென்க.

அடுக்குந்தேனென்பதி லடுக்குமென்பது, அடுத்தலென்னுந்தொழிற்பெயர்க் கட்டல்விகுதி தன்னொற்றுச் சந்தியொடுநீங்க வெதிர்காலப் பெயரெச்சவிடைநிலையும்மை ககரமெய்ச்சாரியையூர்ந்துதன்னொற்றுச்சந்திபெற் றுண்டுநின்றிறையுமிடப்பாடுதோற்றாது செறிதற்பெயர்ச்சியும் அடுக்கலென்னுந்தொழிற்பெயர்க்கண் ணல்விகுதிநீங்கவவ் வெதிர்காலப்பெயரெச்சவிடைநிலையும்மை விகுதிநீங்கநின்றுதன்வரவு கண்டோடிய குற்றுகரமூர்ந்த மெய்க்கண்ணேறிநின் றிறையுமிடைப்போதின்மைபடாது பன்முறை மேன்மேலுறுதற்பெயர்ச்சியும் பொருளாகக்கொண்டிருவகைப்பகுதி யொருவகை யெச்சமாக நிற்றலின்சிறிதுமிடத்தானுங் காலத்தானும் பிரிவுதோன்றாது செறிந்துபன்முறை மேன்மேலெழு மானந்தத்தேனென்றுகுறித்ததென்றுணர்க.

உள்ளத்தழிவிலடுப்பது ஆனந்தமாகலிற்றேனென்பதையுவமக்குறிப்பாற் சிவானந்தத்தேனென்றதென்றுணர்க.

தேனுண்டவன் டசைவின்றியத்தேன் மயமாயிருத்தல் போல-ஆனந்தாநுபவத்தர் போதவசைவின்றி யிவ்வானந்தமயமாயிருத்தலினுவமையாகக் குறிக்கப்பட்டதென்றுணர்க. இதனையொப்புமைக்கூட்டமொட்டாதிகளாகக் கூறுவாருமுளராலோவெனின், னவ்வாறுகூறினும் பொருள்சிதையாமையி னொருவாறமையுமென்க. போதவசைவின் க

ட்டோற்றல் விடயாநந்தமாகலிற்போதவொழிவின்கட்டோற்றல் சிவாநந்தமெனக்குறித்தற் குள்ளத் தழுவிலடுக்குந் தேனென்றதென்றுணர்க. எங்ஙனமெனின், உள்ளத்தழியாமையி னடாத்தேனென்றெதிர் மறுக்கப்படுதலினென்க. மதுரம்பற்றித் தேனையாநந்தத்திற்குவமைகூறுவாரு முளராலோவெனின், அதுநாவிடையமா யிறைப்போதுநிற்ற லினித்துணைச்சிறப்பின்றென்க.

அன்பரெலாமுண்ண வென்பதில் அன்பர் என்பது, பொருள்புகழாதியைக்குறித்துப் பயில்வோரைநீக்கிச்சிவாநந்தமெஞ்ஞான்றைதுமென்றிடைவிடாததனையே விரும்பிப்பயில்வோரைக் குறித்ததென்றுணர்க. எலாமென்பது-சரிதாதிகன்ம மார்க்கங்களைக்கூறும்பிறநூல்களெல்லாம் பருவநோக்காது சாதிசமயாசாரவிகற்பங்களை நோக்கிச் சிலரைநீக்கியுஞ் சிலரைநிறுவியு மதிகரித்தல்போலாது, அச்சாதிசமயாதிகளி னுயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோரியாரேனும் பருவத்தராயினிந்நூற்குரியராவரென்பது குறித்ததென்றுணர்க.

உட்கொளவென்னும்பொரு ளுட்கொண்டு பொருட்டுப்பொருளிற்போந்த உண்ணவென்னும் வினையெச்சம் ஆநந்தாநுபவத்திற்குவிடாதவிலக்கணை யாயிற்றென்றுணர்க. என்னையெனில், உண்ணலிற்பசிநீங்கல்போல ஆநந்தாநுபவத்திற் பசுத்துவநீங்கலினென்க. பயன்காரணம்பற்றிவந்த வொழிவிலொடுக்கநூலென்பது ஒழிவிலொடுக்கமென்னுநூல், ஒழிவிலொடுக்கந்தருநூலென விருவழிக்கும் பொதுவாயசந்தியான் வந்தமையிற் றன்னைவேதாந்தத்திற்குஞ் சித்தாந்தத்திற்கும் பொதுவென்று குறித்ததென்றுணர்க.

ஒழிவிலொடுக்கநூ லுரைத்தானென்பதில் வேற்றுமைசாரியையுருபுமுதலியவொன்றும் விரியாதுநிற்றலின், ஞாநாசாரமன்றிக் கருமாசாரமொன்றும் விரியாத விந்நூலி னின்மலத்தன்மைதோன்றிற்றென்றுணர்க. உரைத்தானென்பது-ஒருவர் மதிநுட்பத்தாற்றுங்கண்டறிந்த மாற்றுயர்ந்த பொன்னின்றன்மையைப் பிறருமறிந்துபயன்கோடற்குக் கட்டளைக்கல்லினுரைத்துக் காட்டல்போற் சுருதிகுருவநுபவத்தாற் றாமநுபவித்தறிந்த சிவாநந்தப்பேற்றின்றன்மையைப் பக்குவருமறிந்துப்பயன் கோடற்பொருட்டு நூற்கணுரைத்துக் காட்டினாரென்று குறிப்புறுத்திற்றென்றுணர்க.

ஏன்னெனி லுரையென்பது பொன்னுரையும் பொருளாக்கோ டலினென்க. உரைத்தா னென்னும்பயனிலை-செயப்படுபொருளி னிறுதினிலையாது செய்ப்படுபொருட்குங் கருவிப்பொருட்குமேற் றாடலைமேல்வைத்து என்பதனிறுதியிற்றொடர்ந்து நின்றதென்னெனிற் சிவஞானத் தீக்கையுடையராயுரைத்தா ரென்பது மன்றித்தமதாசாரியர்திருவடிசான்றாகத் தாங்கண்ட வநுபவத்தை விளங்க வுரைத்தாரென்பதுங் குறித்தற்கென்க என்னை.

தாடலைமேல் வைத்து எனவே சான்றாகவைத்து என்பதுதானேயமையுமாகலின், தலைமேல்வைத்து என்பதன்பின்னிற்கக்கடவதாய ஓர்ந்து என்பது செய்ப்படு பொருட்பி னிறுதிநிலையாய் நின்றதென்னெனின், இந்நூல்கற்றோர்க்குக் கருமங்குறைந்து ஞானமேவிடுதலுண்மைகுறித்தற்கென்க.எங்ஙனமெனின், அவ்வோர்ந்து என்பதுவினைக்குறையாகலினென்க, உள்ளத்தழிவிலடுக்குந்தேனையன்பரெலாமுண்ண வொழிவிலொடுக்கநூ லோர்ந்துரைத்தான் எனக்கொண்டுபோதவொழிவின்கண் ணடுப்பதாய வாநந்தத்தை யன்பரெல்லா மநுபவிக்கும்பொருட்டு வேதாகமமுடிபான ஞானநெறியையாராய்ந்துஒழிவிலொடுக்கமென்றோர் நூலை யுரைத்தார் எனப்பொருள் கூறுவாருமுளர். அங்ஙனங்கூறின் ஆசிரியர்பரஞானமுடையாரென்பது தோற்றாது, அபரஞானமுடையாராகப் பொருள்படுமாதலினானும்அபரஞானத்தாற்கூறப்பட்டநூல் மிகச்சிறவாமையானு மதுபொருந்தாதென்க.

இந்நூலியற்றற்கேற்ற நற்பொருளுடைமையுஞ் சிறப்புப்பாயிரவிலக்கணத்து ளாக்கியோன்பெயரே யெனமுதனிறுத்தப்பட்டநிமித்தகாரணச் சிறப்புடைமையும், இச்செய்யுண் முடிபுக்கெழுவாயாந்தலைமை யுடைமையும்பற்றி வள்ளலென முதனிறுத்தியதென்க. இந்நூலாசிரியர்க் காசாரியரிவரென்பதுதோன்றற்கு அவ்வள்ளலென்ப தன்புடைகுருராயனென்பதை நிறுத்தியதென்க. இங்ஙனம் ஆசாரியரென்பவர் பிள்ளையாரென்பது தோன்றற்கு ஞானசம்பந்தனெனவைத்தல் வேண்டுமாகலின், அந்தஞானத்தைக் குறிக்கும் பாசவெற்றியாயவாதுவென்றவென்பது முன்கூட்டிச் சம்பந்தனென வதன்புடைனிறுத்தியதென்க.

இரண்டாமடிக்கட் பிள்ளையார் தாள்களிறுத்தத்தொடங்கி முன்னர் அத்தாள்களி னியற்கை யருளென்று குறிக்க வள்ளலென்றும் அதன்வடிவ மாநந்தமென்றுகுறிக்க மலரென்றுமுறைமேவைத்துவள்

ளன்மலர்த்தாளென நிறுத்தியதென்க. தாள்களன்றியும்-பிள்ளையாரும் அருளியற்கையரேயென்பது குறிக்கச் சம்பந்தனென்னுஞ்சத்தந்தோற்றியவுடன் வள்ளற்சத்தந்தோன்ற நிறுத்தியதென்க. இங்ஙனம்நிறுத்தியவை-சொற்பொருண்முறைநிலை-தாளென்பதற்குத் தலையென்பதற்குமுள்ள சொற்பொருட்சம்பந்தவின்பம்பற்றித் தாடலையென்றும்தலையென்பதற்கும் மேலென்பதற்குமுள்ளஉரிமைநோக்கம்பற்றித்தலைமேலென்றும், மேலென்னுமிடப்பொருட்கு வைத்தற்றொழில் சிறந்ததுபற்றி மேல்வைத்துஎன்றும், வைத்து என்பதற்கும் உரைத்தானென்பதற்கும் இறுதியுமுதலுமினமாதல்பற்றிவைத்துரைத்தானென்றும், முறையே நிறுத்தியதென்க. இங்ஙனம் நிறுத்தியவைசொன்முறைநிலையும் சொற்பொருண்முறை நிலையுமாம்.

இங்ஙனம் முற்றுமுறைநிலை கூறப்புகின்மிகப்பெருகுமாதலினொருவாறுகாட்டினம், மற்றையவு மிவைகொண்டுணர்கவென்க. இச்செய்யுட்பொருள் ஆசிரியர தருளறிவின்மாட்சிமையை வெளிப்படையானுங் குறிப்பானும் விளங்கவிரித்தலின் வாகைத்திணையுட் சால்புமுல்லைப்பொருளின்பாற்பட்டதென்க. என்னை, சால்புமுல்லைப்பொருள் வான்றோயுமலையன்ன, சான்றோர்தஞ்சால்புரைத்தன்று, என்பவாகலின், இச்செய்யுள் தன்னுட்செயப்படு பொருளாய்நின்ற நூற்சிறப்பைத் தன்னானுந் தன்னுறுப்புக்களானுங் குறிப்பாற் குறித்துநின்ற நன்னோக்குடைச் செய்யுளென்றுணர்க. அங்ஙனங்குறித்தவை யெங்ஙனமெனின்.

இச்செய்யுள் தான் கலிப்பாவஞ்சிப்பா ஆசிரியப்பாவென்னுமுப்பாவினுஞ் சிறந்தவெண்பாவாகலி னிக்குறிப்பால் இந்நூல்சரிதைநூல்-கிரியைநூல்-யோகநூல் என்னு முந்நூலினுஞ்சிறந்த ஞானநூலென்றுகுறித்ததென்க, தானீரசையாஞசிட்டிருவகைத்தளைதழீஇ யொழுகிசைச் செப்பலோசையான் வந்ததாகலி னிக்குறிப்பாலிந்நூல் ஆகமமுடிவும் வேதமுடிவுங்கூறுமிருவகை நெறியு மொருவகை நெறியாத்தழீஇக்கொண்டிருந்தமை குறித்ததென்க.

தான் ஒன்றடுத்தவிரட்டை முப்பத்தா றெழுத்துக்களைக்கொண்டுநிற்றலினிக்குறிப்பானிந்நூல் பாசமொன்றடுத்த தத்துவமுப்பத்தாறென்று மம்முப்பத்தாறன்றன்மையிவையென்று பகுதறிதல்வகையுமுணர்த்துவதெனக்குறித்ததென்க. தான்நான்கடுத்தமுப்பத்தாறசை

களை யுசைத்து நிற்றலினிக்குறிப்பானிந்நூல் அத்தத்துவ முப்பத்தா றனையுமியதிகளை தன்முறையையுணர்த்துவதெனக்குறித்ததென்க. அஃ தேன், முப்பத்தாறன்மே ளுன்கடுத்ததென்னெனின்- ஆன்மதத்துவத் தின் வன்மைதோன்றற்கோரசையும், வித்தியாதத்துவத்தின்வலிதோ ன்றற்கோரசையு, நாததத்துவத்தின் பெருமைதோன்றற் கீரசையுமி குந்தனவென்க. தான்-பதினேந்துசீர் சீர்கொளீநிற்றலி னிக்குறிப்பானி ந்நூல் ஆசாரியத்தன்மை சீடத்தன்மை பதித்தன்மை பசுத்தன்மை பாசத்தன்மை உபதேசத்தன்மை பக்குவத்தன்மை யோகநிவர்த்திகிரி யைநிவர்த்தி சரிதைநிவர்த்தி விரத்திவிளக்கந் துறவுத்தன்மையருளவ த்தைத்தன்மை வாதனைமாண்டார் தன்மை நிலையியல்பு என்னு மிப்ப தினைந்தனையுஞ் சீர்பெறக்கொண்டதெனக்குறித்ததென்க.

தானெழுவகைத் தளையினியைந்ததாகலி னிக்குறிப்பானிந்நூல் ஆன்மதரிசனம் அருட்டரிசனம் பரைதரிசனம்பரையோகம்பரையோ கநீக்கம் போதவொழிவு இன்பப்பேறு என்னும் எழுவகைநிலையுமறிவி ப்பதெனக் குறித்ததென்க. தான்-தனிச்சொல்பெற்று நான்கடியுடன டந்ததாகலி னிக்குறிப்பானிந்நூல்கூறு மொப்பற்றஞானமும் சுத்தச் சரிதை சுத்தக்கிரியை சுத்தயோகம் சுத்தஞானம் எனநான்குபாதத் தோடு நடப்பதெனக்குறித்ததென்க. தான்-ஒரூஉத்தொடையொடுமு த்தொடையானியன்றதாகலி னிக்குறிப்பானிந்நூற்சுருதிகுரு அனுப வமென்னு மூன்றுமொத்தியன்றதென்க குறித்ததென்க.

அல்லதூஉம்-இச்செய்யுளடிநேரடியாய் விதித்தவெழுத்தெல்லை யி னிகவாதுநிற்றலி னிக்குறிப்பா னிந்நூல் மெய்வீட்டினெறித்தாயவ் வீட்டினெறிக்கெல்லையாய ஞானத்தினிகவாது நின்றதெனினுமாமெ ன்க. எல்லைஎன்னெனிற் "பத்தெழுத்தென்ப நேரடிக்களவே யொத்த நாலெழுத் தோற்றலங்கடையே" யென்பவென்க. இங்ஙனங்குறித்து தற்கன்றே இச்செய்யுளீற்றடியி னூற்பெயரை வேறடைகொடாதுத னிமையி னிறுத்தியதென்க.

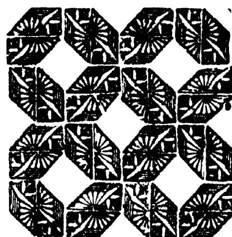
இச்செய்யுள் சிறப்புப்பாயிரத்ததாயி னப்பாயிரத்திலக்கண மி தனுளிருந்த வாறெங்ஙனமென்னின், வள்ளலென்பதனு லாசிரியர்பெ யரும் குருராயன்வாதுவென்ற சம்பந்தன் வள்ளன்மலர்த்தாடலைமே ல்வைத்துரைத்தா னென்பதனுன், ஞானாசாரியராகியபிள்ளையார்ருளு பதேசவழித்தென வுட்கொளப்படுதலின் வழியும், இந்நூற்றொடர்த மிழ்த்தொடராகலி னித்தமிழ்வழங்குநிலமே யிந்நூல்வழங்குநிலமெ னக்கருதப்படுதலி னெல்லையும், ஒழுவிலொடுக்கநூ லென்பதனு னூற்

பெயரும் ஒழிவி லொடுக்கமென அன்மொழித்தொகைப் பெயர்மாத்திரையினில்லாது நூலென விரித்தமையி னிந்நூலுந் தொகைவிரியுடையதெனக்கருதப்படுதலின் யாப்பும்உள்ளத் தழிவிலென்பதனாற்கருதியபொருளும் அன்பரொலா முண்ணவென்பதினல் அன்பரொலாமுணற்பொருட் டிஃதியற்றுகவென் றுள்ளெழுந்தெதிரிட்டுநின்ற தாசிரியரது பெருங்கருணையெனக் கருதப்படுதலிற் கேட்போரும் உள்ளத்தழிவிலடுக்குந் தேனென்பதனாற் பயனும்புலப்படுமாகலி னவையிருந்தவா றிங்ஙனமென்க.

இப்பாயிரச்செய்யுள் முற்காலத்தது.

இவ்வுரை-சி-இராமலிங்கப்பிள்ளையவர்களாற் செய்யப்பட்டது.

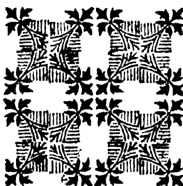

சிவமயம்.

அதிகாரவட்டவணை.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒழிவிலொடுக்கம்.

காப்பு.

விநாயகர் தோத்திரம்.

நிம்பநிழற்பா - லும்பன் முகத்தார்
செம்பதுமத்தா - ளம்புகருத்தே.

சுப்பிரமணியர்தோத்திரம்.

ஒழிவி லொடுக்கத் துணைவரனா யேற்குச்
செழிவி லொடுங்கருணை சேர்க்கு - முழுதின்பப்
பண்டைவள நாட்டும் பரமகுருப் போரூரன்
றண்டைவள நாட்டுதிருத் தாள்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் தோத்திரம்.

வள்ள லுரைத்த வழுவிலொழி வில்லொடுக்கத்
தெள்ளுமுறை யெல்லாந் தெரிவிக்கு - முள்ளமே
யெம்பந்த நீக்கு மிறைவன் றமிழ்க்காழிச்
சம்பந்தன் பூஞ்சதங்கைத் தாள்.

ஆனைமுக னாறுமுக னம்பிக்கைபொன்னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணியையுண் ணாடு.

---

* "உள்ளவுரைநாயேற் குறச்செய்யும்,, என்று பாடமோதலுமுண்டு.

ஈண்டு-இத்தோத்திரஞ் செய்யுட்கள் உரையாசிரியரால் இந்நூற்கு உரை இனிது முடிதற்பொருட்டு இயற்றப்பட்டன.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒழிவிலொடுக்கம்

உரைபாடம்.

முதலதிகாரம்.

வேதாகமப்

பொதுவிலுபதேசம்.

அஃதாவது,

[ஆசாரிய ரநாசாரிய ரிலக்கண முதலியவையு மிந்நூலிற் கூறிய கருத்தெல்லாவற்றையுந் தொகுத்துப் பொதுவா னுபதேசமாகக் கூறினமையா னிவ்வதிகாரத் திற்குப் பொதுவிலுபதேசமென்று பெயராயிற்று.]

க - கவி - அவதாரிகை.

குருஸ்தோத்திரம்.

வெண்பா.

வேதா கமப்பவுரி வீசுங் களாசநிலை
யாதார வெற்பி லபிடேகம்-போதத்
திருளிலெழு பாநு வெனதொழிவி லின்பக்
கருணைபொழி வானெடுத்த கை.

(இ-ள்.) "வேதாகமப்பவுரிவீசுங்களாசநிலை,, எ-து. வேதாகமங்களினது பவுரிக்கூத்தினைப் பிரம்போடுங் கைவாரங்கொண்டுவீசி நிறுத்துமோருண்மை நிலை.

"ஆதாரவெற்பிலபிடேகம்" எ-து. ஆறுதாரங்களாகிய பொருப்பிரையன் முடியிற்சூட்டுமோர்மகுடம்.

"போதத்திருளிலெழுபாநு" எ-து. ஆன்மபோதத்தின் கண்ணதாகிய வாணவவிருளைக் கிழித்தெழாநின்ற ஞானசூரியன்.

"எனதொழிவிலின்பக்கருணைபொழிவானெடுத்தகை" என்பது, எனதுபோதநாசத்தின் கண்ணே யருளாநந்தத்தைப்பொழியாநின்ற பிள்ளையா ரூபரவெடுத்துச் சுட்டோடு மெய்ப்பொருளைக் காட்டியதிருவத்தமானது, எ-று.

அரங்கின்கண் ணடிக்கின்ற கூத்தர்பலருக்கு முதல்வனாகியகூத்தன்வந்து கூத்தைக் கைவாரங்கொண்டு நிறுத்தி யவ்வரங்கின்கண்ணுள்ள குறுமன்னியர்கட்கெல்லா முதல்வனாகிய மகாமன்னியனையேபுகழ்ந்து சுட்டிநின்றாற்போல, வேதாகமங்கள்கூறிய பலசமையநெறிகளையு மச்சமையங்கட்குரிய கடவுளரையுங் கடந்துநின்று அக்கடவுளருக்கெல்லா முதல்வனையே பிள்ளையார் பரஞானக்கண்ணினாலுணர்ந்து புகழ்ந்து சுட்டி நின்றமையால் "வேதாகமப்பவுரிவ்சுங்களாசநிலை, என்றும், நிராதாரமாகிய வருளினின்று மீதாநமாகிய மெய்ப்பொருளிற் சுட்டோடு மதீதப்பட்டு நின்றமையால்" ஆதாரவெற்பிலபிடேகம்,, என்றும், ஆன்மபோதத்தை மறைத்த வாணவ விருளைநீக்கிச் சிவத்தையறிவிக்குந் திருவருளைப்போ விறைவனைப்பிறர்க்கறிவித்தமையால் "போதத்திருளிலெழுபாநு" என்றுங்கூறினார்.

"தோடுடையசெவியன்விடையேறியோர் தூவெண்மதிசூடிக்"
காடுடையசுடலைப்பொடிபூசி யெனதுள்ளங்கவர்கள்வ, னேடுடையமலரான்முனநாட்பணிந் தேத்தவருள்செய்த, பீடுடைய பிரமாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

என்னுந் திருக்கடைக்காப்பான்-மெய்ப்பொருளைத் தரிசித்துச்சுட்டிப்புகழ்ந்து நின்றபோது திருவுள்ளம் மெய்ப்பொருட்கிருபாநோக்கம்வைக்க வக்கிருபாநோக்கத்தின் வழித்தாய்ச்சென்று சிவத்திலதீதப்பட்டு நின்றாரென்பதும் பிறர்க்கறிவித்தாரென்பதும் "எனதுள்ளங்கவர்கள்வன்" என்பதனானும் "பெம்மானிவனன்றே" என்பதனானுங்காண்க. இத்திருக்கடைக்காப்பு பிள்ளையார் ஞாநபோநக முண்டருளியபோது அருளிச்செயப்பட்டது. திருக்கடையாப்பு என்றுபாடங் கூறுவாருமுளர்.

பிரளயாகலர்க் கநுக்கிரகித்தலும். இது, வேதாகமங்களை முதற்பொருளாக்கி யவை யொன்றோடொன் றொவ்வாதுகூறும் பலபேத சமையநெறிகளைக் கூத்தாக்கினார்.

ஆதாரமாறையு மூடுருவி நின்ற சுழிமுனையை - மேருவென்றும்-இடை பிங்கலைகளை - யதனைவலம்வருஞ் சூரிய சந்திர ரென்றும்-யோகிகள் கூறுவராகலின்"ஆதாரவெற்பு"என்றார். முடிவுகூறினமையால்

வெற்பென்னு மஃறிணையையுயர்திணையாகக்கூறப்பட்டது. கை, என்பதை மூன்றிடத்துங்கூட்டுக. (கைவாரங்கொள்ளுதல்) கூத்தை நிறுத்தற்பொருட்டு ஓகோவென்னு மடுக்குமொழிகூறிக் கரமுயரவெடுத்துவீசுதல். களாசம், என்பது - பிரம்பு. பிரம்போடும்வீசுமெனக்கூட்டுக. (க)

கவி-உ-அ-கை.

(அதிதீவிர பக்குவர்க்காயினும் ஞானாசாரியராலன்றிப்போதநாசங்கூடாதென வித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.)

தன்னிழப்பை யென்னகற்றுச் சாதிப்பான் சற்குருவா
மன்னுபெருஞ் சீய மதயானை-தன்னடைமேற்
சொற்பனத்தே தோன்றித் துடிப்பற்றுக்கேவலமாய்
நிற்பதுபோற் பாரா னெனின்.

(இ-ள்.) தன்னிழப்பை யென்னகற்றுச்சாதிப்பான்,, எ-து. ஒருவன் றற்போத வொழிவைச் சாத்திரங்களைக்கற் றவற்றுட்கூறியவாறே தனதுபோதத்தா னிட்டைகூடி யெங்ஙனஞ் சாதித்தடைவான்.

"சற்குருவா மன்னுபெருஞ் சீயமதயானை தன்னடைமேற்சொற்பனத்தேதோன்றி. எ-து. ஞானசாரியனாகிய வருணிலைபெற்ற பெரியசிங்கம்போல்வான்சீடனாகிய மதயானையினது மேலாம்பக்குவத்தாற் பிரபஞ்சமாகிய சொற்பனத்தின்கட்டோன்றி.

"துடிப்பற்றுக்கேவலமாய் நிற்பதுபோல்" எ-து. மதம்பொழியாநின்ற யானையினது சொற்பனத்தின்கட் சிங்கந்தோன்ற வதனதுமதகெர்விதமியாவுங்கெட்டு மருட்கேவலப்பட்டுநின்றாற்போலச் சீடனாகிய யானையின தூட்புறனாய்ச் சீவியாநின்ற போதப்பனைப்பெல்லாமற்று அருட்கேவலமாய் நிற்கும்படி.

"பாரானெனின்" எ-து. அப்போதத்திற்கு முட்புறனாகியகிருபாநோக்கஞ் செய்யானாயின். என்றவாறு.

போதவொழிவின்கண் மெய்ப்பொரு ளிருத்தலின் மெய்ப்பொருளைத் தன்னிழப்பு, என்றார்.

மெய்ப்போதத்தாற் பொய்ப்போத மழிவதன்றி இதனையிதனாலழிக்கத்தொடங்கின் மேன்மேல் வளர்ச்சியா யழிவு கூடாமையில் "தன்னிழப்பையென்னகற்றுச்சாதிப்பான்" என்றார்.

யானையைச் சிங்கங் கொல்வதுபோல ஞானத்தாலஞ்ஞானத்தைக்கெடுத்தலிற் "சற்குருவாமன்னுபெருஞ்சீயம்" என்றும், ஞானகுரு-ஞா

க-ஞேயமாய-விவைகளொன்றுந்தோன்றாது ஆன்மாவப்பார்வையாற் சிவத்தி லதீதப்படுதலில் "கேவலமாய்நிற்பதுபோற் பாரானெனின்" என்றுங் கூறினார்.

"குருவாஞ் சீயம்" என்றமையாற் (சீடனாமியானை) என்றுவருவிக்கப்பட்டது. "துடிப்பற்றுக்கேவலமாய்நிற்பதுபோல்" என்றுவமையாகக் கூறினமையா லீண்டு மியானையுஞ் சிங்கமும் வருவிக்கப்பட்டது. சிங்கம்போல்வான் பாரானாயி னெங்ஙனஞ் சாதிப்பானெனமுடிக்க. நடை-பக்குவம்-மேலாயபக்குவம்-எனமாறுக.

சீயம்பாரானெனி னெனமுடிந்தது-இராசசிங்கம் வந்தானென்பதுபோலக்கொள்க. (உ)

கவி-ரு-அ-கை.

(ஆசாரியனையு மநாசாரியனையுமாணாக்கனுக் கிங்ஙனமெனவித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.)

கூலித் தொழிலாளர் கொண்டுவிற்போர் போன்றகுரு
வேலைப் பகடிகளை மேவாதே - காலம்போற்
பார்த்திருக்க வைத்த பரமகுரு வைப்பரவ
வார்த்தையிலை தீண்டா மநம்.

(இ-ள்.) கூலித்தொழிலாளர் கொண்டுவிற்போர்போன்றகுருவேலைப்பகடிகளைமேவாதே,, எ-து. வேலைசெய்து கூலிவாங்கிக்கொள்ளுங் கூலித்தொழிலாளரையும், ஓர்பொருளைக்கொண் டோர்பொருளைவிற்கும்வணிகரையும்போன்று, பிறர்க்குக் கிரியைகளைச்செய்து காட்டியும்-உபதேசங்களைக்கூறியும், அவர்கையிலருத்தம்பறிக்கும்-தமக்கியையாத-குருவென்னும் பெயர்கொண்ட தொழிற்செய்யும்பகடிக்கூத்தாடிகளை மாணா நீ மெய்க்குருவென்றடையாதே.

"காலம்போற் பார்த்திருக்க வைத்த பரமகுருவைப்பரவ வார்த்தையிலை தீண்டாமநம்" எ-து. கதிர்வலம்வருதலாற்-கணம்-நாழிகை நாண்-மாதம்-இருது-வருடம்-யுகம்-முதலியகாலங்களு மக்காலங்களோடுந்தோன்றும் பிரபஞ்சங்களு மநந்தபேதமாய்த்திரியவுந் தனக்கோர்திரிபின்றி யவற்றோடுந் தாக்கற்றிருந்த காலதத்துவம்போல மாயை

யிற்ரேற்றியகருவிகளு மிக்கருவிகளாற்காரியப்பட்ட பிரபஞ்சங்களு மாகந்தபேதமாய்த் திரியவுந் தனக்கோர்திரிவின்றி யிவற்றேடுந்தாக்கற் றிருந்தவருளே வடிவாகக் கிருபாநோக்கம்வைத்து மாணக்கனைச் சுட் டற்றிருக்கவைத்த மேலாகிய ஞாநாசாரியனைத் தோத்திரம்பண்ண வோர் வசனமுமில்லை தியானிக்கவெனின், மனமு மவனைத்தீண்டா து, ஆகலின் அக்குருவையடைதி. எ-று.

கதிர்வலம் வருதலாற் கணமுதலிய காலபேதங்களும் பிரபஞ்ச பேதங்களு நானாவாய்த்தோற்றினு மவைக டோற்றற்கும் அதுவலம்வ ருதற்குங் காலதத்துவம் ஏதுவானாற்போல, மாயையிற்கருவிகளும் பி ரபஞ்சங்களு நாநாவாய்த்தோற்றினு மிவைதொழிற்படுதற்கு மிவை மாயையிற் ரேற்றுதற்குந் திருவருளேதுவாயிற் றென்பதுங்காண்க.

பரமகுரு சூக்குமைவாக்குந் தற்போதமுங்கடந்த சிவமென்றறி விக்கவேண்டி "வார்த்தையிலே தீண்டாமநம்" என்றார். (ரு)

கவி-சு-அ-கை.

(அநாசாரியனுக்குமவனிடத் துபதேசங்கேட்ட வபக்குவனுக்கு ங் குற்றம்வருமென வித்திரு வெண்பாவிற்கூறுகின்றார்.)

குட்டித் திரட்கரடி யாரேழுகக் கோன்குதித்துக்
கட்டிப் புதைந்த கதையாகுந்-துட்டமலப்
பித்திலே மூத்தவர்கள் பேய்பிதற்றும் பேதையர்க்குப்
புத்திபோற் காட்டும் பொருள்.

(இ-ள்.) குட்டித்திரட்கரடியாரேழுகக்கோன் குதித்துக் கட்டி ப்புதைந்த கதையாகும்,, எ-து. பலகுட்டிகளோடுங் கரடியானது ந திவெள்ளத்தோடுஞ்செல்ல வதனது கரைக்கணின்ற வோரிடையன தனையாடெனக்கருதி யந்நீரிற்குதித் ததனைப்பற்ற வஃதிவனைப்பற்ற வஃதுமிவனு மவ்வெள்ளத் தாழ்ந்தனவொன் றுலகத்தார் கூறுங்கதை போலவாகும்.

"துட்டமலப்பித்திலே மூத்தவர்கள் பேய்பிதற்றும் பேதையர்க் குப் புத்திபோற் காட்டும்பொருள்" எ-து. கொடிதாகிய மும்மலப்பை த்தியத்தான் முதிர்ந்த வாசாரியரல்லா ரோர்காற்கூறிய தோர்காற்கூ றாது பேய்பிடித்தாற்போலும் பிதற்றுகின்றவபக்குவர்க் குப்புத்திபோ லுங் கூறியவருத்தம்.

பாஞானமென்பது சிறிதுமில்லாதா ரபரஞானங்களைக்கற்றுக்கொ ண்டு மனைவிமுதலிய குடும்பவெள்ளத்தி லாழ்ந்துகிடக்கின்றபேர் சி லர் டம்பநிமித்தங் கேழ்க்க வவர்க் கருத்தநிமித்த முபதேசிக்க-அந்த வுபதேசப்பொருளா லிருவருக்குந தோடமேலிட்டுப் பிறவிச்சாகரத் தாழ்வர். ஆகலினிக்கதையை இப்பொருளுக்குவமையாகக் கூறினர்.

இடையன்காடியை ஆடென்றுங் காடி யவனை நகிகடத்தும்பு ணையென்றுங் கருதினதுபோல, வபக்குவனைப் பக்குவனென்று மநா சாரியனை யாசாரியனென்று மிருவரு மாறுபாடாய்க் கருதினரென்ப துமாம். (ச)

கவி-ரு-அ-கை.

அநாசாரிய ரிலக்கணமு மாசாரிய ரிலக்கணமு மித்திருவெண்பா விற்கூறுகின்றார்.

குருட்டரிப்ப னாக்குங் குபேரனென்று பேரோ
கருப்பிரத மோத்தையோ காட்டு - மருட்டரித்த
வாசானைப் போல்வரோ வாறாறுக் கப்புறத்தே
பேசா திருத்தவல்லாப் பேர்.

(இ-ள்.) குருட்டரிப்பனார்க்குங் குபேரனென்றுபேரோ-கருப்பி ரதமோத்தையோகாட்டும்,, எ-து. பிறவியந்தகனாகிய வரிப்பாளனுக் குங் குபேரனென்று பெயருண்டுகொலோ, கரும்பினதிரதத்தைமோ த்தையாடறிந்துகூறுமோ, அவைபோலும்.

"அருட்டரித்த வாசானைப்போல்வரோ வாறாறுக்கப்புறத்தேபே சாதிருத்தவல்லாப்பேர்" எ-து. அருள்வடிவமல்லாத மாயாவடிவங் கொண்ட வநாசாரியானர்-முப்பத்தாறு தத்துவங்களையுங் கடந்துநி ன்ற சிவத்தோடு மாணாக்கனை யிரண்டறக் கலப்பித்து மவுநமாய்வை க அருளே திருமேனியாகக்கொண் டெழுந்தருளிவந்த ஞானசாரியனை ப்போலு மாவாரோ. எ-று.

குருட்டரிப்பனுக்குக் கைப்பரிசமேயன்றிக் கட்பார்வையின்மை யாற் பொற்பொடியேதோன்றா தங்ஙனமிருப்ப வவனையுஞ் செல்வத் தா ளாளகேசனென்று கூறக்கூடுமோ வதுபோல், அநாசாரியருக்குக் கிரியைத்தொழிலன்றி ஞானமேயில்லை. யங்ஙனமிருப்ப வவரையுங்குரு வென்று கூறப்படுமோ, என்றும், மோத்தையாடு கொழுந்தா. டைதி னபதேயன்றிக் கரும்புதின்ன வறியாதாகலி னதனதிரதத்தை யறிந்தி னமென்று தனதுகுட்டிக்குக்காட்டவறியுமோ, அதுபோலஅநாசா ரியர் ஆகமங்கள்.

கூறுமந்திரகலை- தந்திரகலை - உபதேசகலைகளுள், உபதேசகலை யைவிட்டிருவகைக்கலைகளை யாராய்ந் தவற்றுட்கூறிய சரிதாதிகளை ச்செய்தவற்றான்வரும் விடையாநந்தாநுபவம் பெறுவதேயன்றிச் சிவாநந்தானுபவ மனுவளவேனு மறியார், அங்ஙனமிருப்பப்பிறர்க்கச்சிவாநந்தாநுபவ மெங்ஙனங் கூறுவார். என்றும், இந்தவுவமைகளாலறிவித்தவாறுகாண்க.

அஃதன்றியும், ஆடோகாட்டும என்னுமெதிர்மறை ஓகாரம் அவ்வாட்டைமறுத் தியானையைக் காட்டிநின்றதாகலிற் கருப்பந் தோட்டத்தைப்போற் சிவாகமம், அதனுட்புகுதும ஆடு யானைபோல் இதனுட்புகுதுங் கிரியாகுரு-ஞாநகுரு.

ஆடு கரும்பைவிட்டிலையைத்தின் றதனதுசுவையைத் தானுமறிந்து தனதுகுட்டிக்குங் காட்டுதல்போலவும, யானை யிலையை விட்டுக் கரும்பைத்தின் றதனது சுவையைத் தானுமறிந்து தனதுகன்றுக்குங் காட்டுதல்போலவுங், கிரியாகுரு-மந்திர-தந்திர-கலைகளை யாராய்ந்தவற்றுட்கூறிய சரிதாதிகளை யநுட்டித் தவற்றான்வரும் விடையாநந்தத்தைத் தானு மனுபவித்துத் தன்னையடைந்த சீடனுக்கு மவ்வுபதேசங்களா லவ்வாநந்தத்தை வருவிப்பனென்பதும், ஞானகுரு, மந்திரதந்திர கலைகளைவிட்டுபதேசகலையை யாராய்ந் ததனுட்கூறிய ஞாநாநந்தத்தைத்தானும்பெற்றுத் தன்னையடைந்தபக்குவனுக்கு மந்தஞாநாநந்தத்தை வருவிப்பனென்பதுங் காண்க.

(உ-ம்) பிரபுலிங்கலீலை "புறமபு காண்குவன் புல்லிய னீசனை, யறிந்த ஞாநியகமுறக் காண்பனு, லெறும்பிகாண்குறிலின்கரும்பேகொளுஞ், செறிந்த வாடிலை தின்பனவென்பனவே".

அசகசாந்தரம் என்னுங் கிரந்தசமாதியும்-அது.

குருட்டறிப்பனென்பதைக் "குருட்டறிப்பனர்" என்றிழிபின்கட் பன்மையாகக் கூறினர்.

கட்பார்வையின்மைபோன் ஞாநமின்மை. கைப்பரிசமறிதல்போற் கிரியைகளைச்செய்தல். என்பதுங் காண்க. (௫)

கவி-௬-அ-கை.

(சாத்தியனேயன்றி சாதகன் ஞானேபதேசம் பண்ணுதல்குற்றமென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.)

தன்னறிவு சாட்சியல்லாற் சாயுச் சியப்பயனைச்
சொன்னபிழை கெட்டேன் றொலைப்பரோ-முன்னே
நட்வா வழியொருவன் சொல்ல நடந்து
தடுமாறி நொந்தறியாதார்.

(இ-ள்.) தன்னறிவுசாட்சியல்லாற் சாயுச்சியப்பயனைச் சொன்னபிழைகெட்டேன் றொலைப்பரோ,, எ-து. சிவாநுபவ நன்றாய் விளங்கிற்றென்பதற்கு மஃதின்றென்பதற்குந் தனக்குத் தன்னறிவு தானேசாட்சியாயிருக்கவும் பயனைக்குறித்து மயக்கத்தா லந்தவநுபவந் தனக்குண்டுபோற்காட்டிப் பிறர்க்கு வீட்டையு நெறியானவுபதேசப் பொருளைக்கூறிய பாவங்களைக்கெட்டேன், எந்தக்கால நீக்கிக்கொள்வரோ.

"முன்னே நடவாவழி யொருவன்சொல்லநடந்து தடுமாறிநொந்தறியாதார்" எ-து. அஃதன்றியுந் தாமுன்செல்லாதவோரூர்க்குப் பின் செல்லுங்கா லவ்வூரடையு நெறியாதென் றந்நெறிக்கட் டான்முன் நடவாவொருவனைக்கேட்ப வவன தன்கட் சென்றான்போன்று நெறியல்லா நெறிகூற வீதுண்மையெனக்கருதி யந்நெறிகட்சென்று முன்னிருந்தவூரும் பின்னடையு மூருமன்றி நடுவிடைத் தடுமாறிமநமுடல் வருந்தி யறிந்தவரலர். எ-று.

ப-ம். ஐயன்-காளி-சந்நிதியி லசத்தியங்கூறினோர்க்கு மிம்மைக்கண்ணே துன்பம்வருதலிற் பூரணசிவத்தின் சந்நிதியி லசத்தியங் கூறியபாவந்தொலையாதாகலிற் "கெட்டேன்றொலைப்பரோ என்றும்" வாக்காற் கேட்டறிந்து காயத்தாற் சென்றடையுமூர்க்கு நெறியறியாவொருவனெறிகூறக்கேட் டதன்கட்சென்றதனுன்வருமிடரநுபவித்தறிந்தவரந் மநத்தானுஞ்சென்று கூடுதற்கரிய வீட்டையுநெறியைத் தாமறியாதிருந்து மறிந்தார்போன்று பிறர்க்குக்கூறுர். ஆகலி னிங்ஙன மும்மை கூறினார்.

செறலின்கட் (டம்) என்னும்பன்மை தன் என்னுமொருமையாய்வந்தது. "அல்லால்" என்பதை மயக்கத்தாலெனக்கொள்க.

"முன்னே என்பதை" யிரண்டிடத்துங் கூட்டுக. கெட்டேன் என்பது இரக்கக் குறிப்பின்கண்வந்த வழக்கச்சொல். (சு)

கவி-எ-அ-கை.

(ஞானசாரியராயினும் பக்குவனையறிந்துபோதியாராயி னவரை யுபாசாரிய ரலரொன் றித்திருவெண்பாவிற்கூறுகின்றார்.)

பொய்போகப் போகப் பொருந்திப் பொருடானுஞ்
சையோக போக தரங்கத்தி-னையும்
பரிபாகங் கண்டு பதையாமற் பார்க்குங்
குருவேகாண் ஞானக் குரு.

(இ-ள்.) பொய்போகப்போகப் பொருந்தி,, எ-து. பொய்யாகியகருவிகளை முப்பத்தாறு நீங்கநீங்கவே யவைகளைப் பகுத்தறிந்து நீங்கிநின்றவறிவு தானென்று தன்னை யருளாலுள்ளபடி கண்டு பின்பு அருட்டரிசனம்பரைதரிசனம் பரையோகம் என்னு மிவற்றையடைந்து.

"பொருடானுஞ்சையோகபோக தரங்கத்தினையும் பரிபாகங்கண்டுபதையாமற் பார்க்குங், குருவேகாண்ஞானக்குரு" எ-து. மெய்ப்பொருடானாகிய வநுபவசத்தியிற் றோன்று மானந்தபோக சமுத்திரத்தலையி லவன்கரைந்துபோகுந் தீவிரதரபக்குவ மீதென்றுகண்டு மாணாக்கனதுபோத மனுவளவேனும் பதையாதடங்கக் கிருபாநோக்கம்வைக்குமாசாரியனே ஞானாசாரியனாவான். எ-று.

ப-ம். சிவகரணம்பரையோகமளவுந்தொடர்தலிற் "பொய்போகப் போக" வென்றார்.

"சையோகம்" என்றதனுபவசத்தி, அது பரையோகத்திற்குஞ்சுகாதீதத்திற்கு மிடையேதோன்று மானந்தப்பேற்றிற்கிடம்.

"போகதரங்கத்து" என்றமையாற் சமுத்திரம்வருவிக்கப்பட்டது. "தரங்கம் ஆநந்தமேலிடல். அவ்விடத் தான்மபோதங்கெடுமாகலின்" னையும், என்றார்.

அடிதொடங்கி யநுபவமுற்றுங் கூறினமையா லிவ்வநுபவமுற்றும்பெறு மவனதிதீவிரபக்குவ னென்பதுங் காண்க. (எ)

கவி-அ-அ-கை.

(ஆசாரிய னுபதேசங்கூறுமாறு மாணாக்க னேற்றுக்கொள்ளுமாறு மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.)

தேனுண் டமிழுந் திறம்போற் சிவாநந்த
மோனந் துளும்பி மொழிகாலத் - தேகின்று

தோன்றிருது போலுமொன்றைச் சுட்டாது கேட்பவர்கட்
கான்றதவம் வேத மது.

(இ-ள்.) தேனுண்டுமிழுந்திறம்போற்சிவாநந்த, மோநந்துளும்பிமொ ழிகாலத்தே,, எ-து. தேனை நிறையவுண்டதனை மீட்டுங் கக்குந்தன் மைபோ லுட்புறனு யெங்கு நிறைந்து மவுநமாயிருந்த சிவாநந்தவெள் ளங் காருண்ணியத்தாற் றதும்பி ஞாநாசாரியருபதேசமொழிகளைக்கூ றுங்காலத்தளவும்.

"நின்று-தோன்றிருது போலுமொன்றைச்சுட்டாது கேட்பவர்க ட்கான்றதவம்வேதமது" எ-து. பணிவிடை செய்துநின்றுதோன்றப் பட்ட விருதுகாலம்போலு மதுவிதுவென் றொன்றையுஞ் சுட்டாதுப தைப்பறவிருந் ததனைக் கேட்பவர்களுக்கு மாட்சிமைப்பட்டதவமுடி வும் வேதமுடிவு மங்ஙனநின்றுகேட்குங் கேள்வியாம். எ-று.

ப-ம். ஆசாரியர்மாணாக்கனது பக்குவமறிந்து வலியக்கூறுதலேய ன்றி யவரையு மிவன் வலியக் கேட்கலாகாதாகலின் "மோநந் துளும் பிமொழிகாலத்தே" என்றும். இருதுவிற் பத்திரபுட்ப பலாதிகள்தோ ற்றினு மவ்விருது விகாரமின்றியிருந்தாற்போற் கருவிகளோடுங்கூடி யிருந்து மவற்றுட் டாக்கற்றுநின்று கேட்கவேண்டு மாகலின் "இருது போலுஞ் சுட்டாது கேட்பவர்கள்" என்றுங்கூறினர்.

மோநந்துளும்பி மொழிகாலத்தென்றமையானும், ஒன்றைச்சுட் டாது கேட்பவர்களென்றமையானுஞ், சொல்லாமற் சொன்னதென் றுங் கேளாமற் கேட்டதென்று மாயிற்று.

சுட்டற நிற்கவந்தது தவப்பயனாகலி னதனைத் "தவம்" என்றும், அங்ஙன நின்றுகேட்கு மொழியாகலி னதனை "வேதம்" என்றுங்கூறி னர். அங்ஙனஞ்சொல்லுவது மிங்ஙனங்கேட்பதுஞ்சாம்பிரதாயம்.

தற்போதத்தாற் கூறுஞ் சொற்கட்கெல்லா மமதையிருத்தலின் ஆங்கேமமதையிராது, என்றார். (அ)

கவி-கூ-அ-கை.

(ஞானசாரியரது திருவாக்குச்சிறப்பித் திருவெண்பாவிற் கூறுகி ன்றார்.)

இருளிற் சுடரென்ன விந்திரவி யென்ன
வருளைக் கடந்தபரா நந்தர்-திருவாக்

அமுதமழை யம்பரச்சொன் னன்னிமித்த மாங்கே
மமதையிரா தென்றே மதி.

(இ-ள்.) இருளிற்சுடரென்ன விந்திரவியென்ன "வருளைக்கடந்தபரானந்தர்-திருவாக்கு" எ-து. பூதவிருளின்கட்டோற்றும் விளக்குப்போலுஞ் சந்திரன்போலுஞ் சூரியன்போலும் பிரகாசித் தாணவவிருளைநீக்குந் திருவருளையுங்கடந்து சிவாநந்தமயமா யெங்குநிறைந்துள்ளஞாநாசாரியரது அழகியவசனம்.

"அமுதமழையம்பரச்சொன் னன்னிமித்தமாங்கே மமதையிராதென்றேமதி" எ-து. அமுதமழைபோலு மாகாசவாக்குப்போலுநல்லநிமித்தம்போலுமாமன்றி யதன்கட்சிறிதேனு மகங்காரமுண்டாகாதென்றறிதி-எ-று.

ப-ம். அருடோற்றுங்கான் மூவிதமாய்த் தோற்றலானு மொன்றற்கொன் றதிகமாய்ப் பிரகாசிக்கையானும் விளக்காதி முச்சுடரையுமுவமையாகக் கூறினர்.

(உ-ம்) தத்துவப்பிரகாசம் "பொறிகரணங்களையுயிர்ப்போற்போதம் போதத்தைப், பொருந்திடத்திடுஞ்செயலாற் போதவுணர்வுணர்ந்தே யறிவினது செயலோநா மெனவுணர்வுற்றிருப்பவப்போது விளக்கெனவு மருணன்மதியெனவுங், கறைவிடியுங் காலமெனவொளிவந்துற்பவிக்கும்" என்பதனானுங்காண்க.

நீர்மழை கைமாறின்றிப் பொழியினு முற்பத்திநாச முளவாகலினம்மழையை யுவமைகூறாமல் "அமுதமழை-என்றும், ஆகாசவாக்குண்மையறிவித்தல்போ லுண்மையாகிய சிவத்தையறிவித்தலின்,அம்பரச்சொல் என்றும்" நல்லநிமித்தங்கேட்டோர்க்குத்தாங்கருதியபொருள் கைகூடல்போ லிதனைக்கேட்டோர்க்குத்தாங்கருதியவீடுகைகூடுதலின்நன்னிமித்தம், என்றுங்-கூறினர். (கூ)

கவி-க0-அ-கை.

இதுவுமது.

சாயா புருடனைப்போ லாநந்த
மாயா வயிரிமநமாண்ட-நே
யாவேசர்வீர ரரசர் மடலாள
ராவானர் தூர்க்குச் சாரி.

* (இ-ள்.) சாயாபுருடனைப்போ லாநந்தமேதடித்த மாயாவயிரிமனமா ண்டரேயவுரை,, எ-து. வடிவமின்றிய வாகாயத்தில் வடிவம்போற்ற டித்த சாயாபுருடனைப்போல் வடிவமின்றிய பேராநந்தத்தானே காரு ண்ணியத்தால் வடிவம்போற்காட்டி யெழுந்தருளிவந்த (மாயைக்கோ ர்வயிரியரான) ஞானசாரியராதுமனோதீதமானகிருபாவசனம்.

"ஆவேசர் வீரரரசர்மடலாளர் சாவானந்தர்க்குச்சரி" எ-து. ஆ வேசமேறினோர் மாவீரராயினோர் ஒருகுடைக்கீழாளுமரசர் மடலெடுத்த வர் தாஞ்சாவதின்பமாய்க்கருதினோர் ஆகிய விவர்களதுமொழிகட்கு ச்சரியாம். எ-று.

ப-ம். ஆவேசமேறினோர்-தற்செயலின்றிக் கூறுதல்போல முக்கரண ங்களையுந் தமதிடத்தடக்கிக்கொண்டருளாய்நின்று கூறினமையானும் மாவீரராயினோர், எதிர்த்தாரைக்கொல்வதேகருத்தாகக் கூறுதல்போ லறிவுக் கெதிரீடாய்த் தோற்றுவனவெல்லாமதனைக்கொல்வதே கருத் தாகக்கூறுதலானும், ஓர்குடைக்கீழாளுமரசர்- கூறியமொழிப்படியிம் மைப்பயனாகுதல்போ லிவர்கூறியமொழிப்படி மறுமைப்பயனாகுதலா னும், மடலாளர்-மற்றொன்றையுங்கூறாது தாம் நச்சிய மாதினையேபுக ழ்ந்து கூறுதல்போலச், சரிதாதிகளைக் கூறாது தமது ஞானாநந்தத்தை யே புகழ்ந்துகூறுதலானும், சாவாநந்தர் - தாஞ்சாவதேயின்பமாகக்கூ றுதல்போலத் தற்போதவொழிவையே யின்பமாகக்கூறுதலானும், ஆ வேசமேறினோர் முதலிய வைவர் மொழியையுமுவமையாகக் கூறினோர்.

அவரது மொழிக்குவமை கூறினமையா லிவரதுமொழிவருவிக்க ப்பட்டது. (௧0)

கவி-கக-அ-கை.

(நூன்மரபு இத்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.)

சத்தியநிர் வாணத்தாற் றற்போதத் தாக்கறுத்து
வைத்துவழி காட்டு மறைப்புலவன்-சுத்தன்
றமிழ்க்குரிசிற் சீகாழிச் சம்பந்த னென்பா
னெமக்கருளிச் செய்த திது.

(இ-ள்.) சத்தியநிர்வாணத்தாற் றற்போதத் தாக்கறுத்து வைத்துவ ழிகாட்டும்,, எ-து. சத்யநிர்வாணத் தீக்ஷையா லெனது போதத்தை

யொன்றோடும் பற்று தொழித்துச்சிவத் தோடிரண்டறக்கலக்கவைத் தென்பால் வந்தடைந்தோர்க்கு மெனதுள்ளே தாமே நிறைந்திருந்து முத்திநெறியை யறிவிக்கும்.

"மறைப்புலவன் சுத்தன்-றமிழ்க்குரிசிற் சீகாழிச்சம்பந்தனென் பா னெமக்கருளிச்செய்ததிது,, எ-து. வேதங்களையெல்லா மோதாம லுணர்ந்த ஞானப்புலவர். மும்மலங்களையுங்கடந்துநின்ற நின்மலர். த மிழின திலக்கணமெல்லா மளவிட்டறிந்ததமிழ்வேந்தர் சீகாழியென் னுந் திருப்பதியி லெழுந்தருளியிருந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரெ ன் றியாவரும் புகழாநின்றசுவாமிகள், எம்போல்வார் வீடடைந்துய்யு நிமித்த மருளிச்செய்ததிந்நூலினருத்தம். எ-று.

ப-ம். இந்நூல்பிறர்க் குபகாரமாகக்கூறினமையால் வழிகாட்டும் எ ன்பது பிறர்க்கெனக்கொள்க.

"மறைப்புலவன், தமிழ்க்குரிசில்" என்றமையா லுபயகலைகளை யு முடையானென்றறிக. (௧௧)

கவி-௧௨-அ-கை.

(நூற்பயன் இத்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.)

தாக்கற்ற பூரணத்திற் சந்தற்ற தம்மைமல
நீக்குந் துயரகல நேசித்தோர்-பார்க்கும்
வழிபலநாம் பைமறித்த வாறுநீ மாளா
வொழிவி லொடுக்கமுரைப் போம்.

(இ-ள்.) தாக்கற்றபூரணத்திற் சந்தற்றதம்மைமல - நீக்குந்துயரகல நேசித்தோர்,, எ-து. எல்லாவற்றோடுங்கூடிநின்று மவைகளொன்றோ டுந் தாக்கற்றிருந்த பரிபூரண சிவத்தோடு ஆணவ நீங்கியவிடத் திரண் டறக்கலந்து விளங்காநின்ற தம்மை யந்தவைக்கியத்தைத்தெரியவொ ட்டாது மறைத் திரண்டுபடுக்கு மவ்வாணவமலதுன்ப மகன்றேகவன் புகொண்டோர்.

"பார்க்கும், வழிபல நாம் பைமறித்த,வாறுநீமாளாவொழிவிலொ டுக்கமுரைப்போம்" எ-து. ஆராய்ந்தறியுஞ் சாத்திரநெறிகள்பற்பலவு ளவா மவைபோலும் மறைத்துக்கூறாது நாம்பையைவிரித் ததனுளிரு ந்தபொருளீதென்று காட்டுமாறு மாணுக்கனே யொழியாமனியறுதி யென வொழியுமிடத் தொடுங்குநெறியைக் கூறுவாம். -எ-று.

ப-ம். ஆன்மாவிற்குச் சிவத்தோடைக்கிய மலமறைப்பாற் றெரியா திருத்தலின்,நீக்குந்துயரகலநேதித்தோர், என்றார்.

"பார்க்கும்வழிபல" வென்றது, பேதம் அபேதம் பேதாபேதங்க ளாய்க் கூறுநெறிகள்.

அநுபவ ரகசியமெல்லாமறையாமற் கூறினமையாற் "பைமறித் தவாறு" என்றார். ஆன்மா கெடாத தனது போதங்கெடுதலின், மாளா வொழிவில் என்றார்.

அவ்விடஞ் சுகாதீதம். அதனுளொடுங்குநெறி யிதனுட் கூறின மையால்'ஒழிவிலொடுக்கமுரைப்போம், என்றார். (௬உ)

கவி-௧௩-அ-கை.

(நூற்பெயர்இத்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.)

சுருதிகுரு வாக்குச் சுவாநுபவ மூன்றுஞ்
சரியொத்த போதமுனைச் சார்வைத்- தெரிய
வுரைத்தநூற் பேர்கே ளொழிவி லொடுக்கம்
விரித்தநூற் கெல்லாம் விதை.

(இ-ள்) சுருதிகுருவாக்குச் சுவானுபவமூன்றுஞ் சரியொத்த போத முனைச்சார்வை,, எ-து. ஞானசாரியரருளிச் செய்தவுபதேசமொழிக ளுமிம்மொழிகண்மே லெய்ம்பிறவா திவற்றைத் தெளிவிக்கும்வேதாக மங்களு மிவ்விருவகைமொழிகளி னருத்தப்படியே தம்முட்டோன்று ஞ் சுவாநுபவமுமாகிய மூவகையுஞ் சரியொத்த விடத்திற் றோன்றும் பேரறிவாகிய பதியையு மவற்றுணிப்பதியை யறியும் பசுவையு மிப்பதி யைப்பசுவிற் கறியவொட்டாது மறைத்து நின்ற பாசத்தையும்.

"தெரிய-வுரைத்தநூற்பேர்கேளொழிவிலொடுக்கம், விரித்தநூற் கெல்லாம்விதை" எ-து. உள்ளபடி விளங்கக்கூறிய விந்நூற் பெயரை மாணுக்கனே நீகேட்டி ஒழிவிலொடுக்கம் என்பதாம். இம்முப்பொரு ளையும் பற்பலவாய்விரித்துக் கூறியநூல்கட்கெல்லா மிஃதோர்வித் தாம். -எ-று.

ப-ம். குருமொழியே யமையுமெனினுந் தீவிரதர பக்குவ மின்றியம ற்றைய மூவர்க்கு மதன்மே லெய்ம்பிறக்குமாகலின் சுருதிவேண்டிற்று. குருவுஞ் சுருதியுமுண்டாய் சுவாநுபவமின்றாயினது பரஞான மன்று ஆகலி னிம்மூன்றுஞ்"சரியொத்தபோதம்,, என்றார்.

இக்குறிப்பா லிந்நூலு மிம்மூன்று மொத்துக்கூறியதென்பதாயி ற்று. முப்பொருளின திலக்கண விரிவை யெல்லாஞ் சுருக்கித்தந்போத வொழிவிற் குபாயமேவிரித்துக் கூறலானும், போதவொழிவியாவு மொடுக்கிப் போதவிரிவி யியாவும்விரித்தலானு மிதனை, விரித்த நூற் கெல்லாம்விதை, என்றார். (கரு)

(கவி-கசு-அ-கை.)

இந்நா லுபதேசகலையென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

தந்திரகலை மந்திரகலை சார்பழுந்தச் சாற்றுமது
மந்திர சரிதாதி மார்க்கமிது - முந்தைத்
தபதி விரத்தியரைச் சார்பழியச் சாற்று
முபதேச மென்றே யுணர்.

(இ-ள்.) தந்திரகலை மந்திரகலை சார்பழுந்தச் சாற்றுவது மந்திரசரி தாதிமார்க்கம்,, எ-து. குண்டமண்டல வேதிகாதிகளைக்கூறுந் தந்திர கலைகளுங் - கிரியைகட் குரியவாகிய மந்திரங்களைக்கூறு மந்திரகலைக ளும்-ஆன்மாவை மேன்மேலு மலச்சார்போ டழுந்தக்கூறு மக்கலைக ண் மந்திரதந்திர கிரியாபாவனைகளாற் செய்யுஞ்சரிதை கிரியா யோக நெறிகளாகும்.

"இது முந்தைத் தபதிவிரத்தியரைச் சார்பழியச் சாற்று முபதே சமென்றே யுணர்" எ-து. இந்நூன் முற்பவங்களி னிட்காமியத்தவம் பண்ணின தபோதனர்க்கு மத்தவத்தா னுட்பற்றறுதி யுடையோர்க்கு மலச்சார்பறும்படிகூறு ஞானோபதேசமென்று நீயறிதி. எ-று.

ப-ம். அக்கலைகளாற் போதவிரிவேயன்றி யொழிவின்மையாற்சா ர்பழுந்தச்சாற்றும் என்றார். இது, தபதிவிரத்தியரைச்சார்பழியச்சாற் றும் என்றமையான், மற்றையர்க் காகாதென்பதாயிற்று. (கசு)

(கவி-கரு-அ-கை.)

இந்நூற்கதிகாரிகளினிலக்கண மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

உடற்குயிர்போற் கட்கிமைபோ லூசிநூ லொத்து
விடிற்புலிதீ பாம்பினில்வீழ் வார்க்காஞ் - சுடச்சுடினும்
வாழைக்கா காவேதி மட்கலத்துக் காகாவா
றேழைக்கா காத திது.

(இ-ள்.) உடற்குயிர்போற்கட்கிமைபோ லாசிநூலொத்துவிடிற்புலி தீ பாம்பினில்வீழ்வார்க்காம்,, எ-து, உடம்பையுயிரபிமானித்தல்போ லுங்கண்ணை யிமையானது காத்தல்போலு மூசிசென்றவிடந்தோறுஞ் சரடு பின்சேறல்போலு ஞானாசாரியனைப் பிரியாதுநின்றவர் திருமேனியை யபிமானித்தும் பாதுகாத்து மவர் திருவுள்ளக் குறிப்பின்படியே சென்றும்வழிபட்டு அவர்பார்த்துப் புலி-தீ-பாம்பாதிகளிற் செலுத்தினும் பின்னிடையா தவைமேல்விழு மதிபக்குவர்க்கே யிந்நூல்கொடுக்கலாகும்.

"சுடச்சுடினும் வாழைக்காகாவேதிமட்கலத்துக்காவாறேழைக்காகாத திது" எ-து. மிகுந்தவக்கினியாற் சுடினும் வாழைத்தண்டைச் சுடக்கூடாதவாறுபோலும் பரிசனவேதி மட்கலத்திற் பரிசித்துப் பொன்னாக்கக்கூடாத வாறுபோலும்-அங்ஙனமாசாரியானை வழிபடமாட்டாத வபக்குவர்க் கிந்நூல்கொடுப்பினு மனுபவஞ்சித்தியாது.

ப-ம்- உயிரானது உடம்பைத் தானா யபிமானித்துத் துன்பந்துடைத்த லொப்பனைசெய்தன் முதலிய வுபசாரங்களை யதற்குச்செய்வதுபோலு மவர்திருமேனியைத் தந்தேகமா யபிமானித்துச் செய்யவேண்டு முபசாரமெல்லாஞ் செய்யவேண்டுமாகலின், உடற்குயிர்போல், என்றும், இமையானது கண்ணைவிட்டு நீங்காதிருந் ததன்கட்டுரும் பாதிவந்து சார்வதற்கு முன்னேநின்று பாதுகாத்தல் போலு மிரவும் பகலும் விட்டுநீங்காதிருந்தவரைத் துட்ட மிருகமுதலிய வந்து சார்வதற்கு முன்னேநின்று பாதுகாக்கவேண்டும்-ஆகலிற், கட்கிமைபோல் என்றுங் கூறினார்.

அதிபக்குவர் தேகாபிமானம்விட்டவரை மெய்ப்பொருளாகக்கருதினவராகலிற் புலியாதிகண்மேற் செலுத்தினும் வீழ்வாரென்பதாயிற்று. அக்கினிக்கும் பரிசன வேதிக்கும் விறகைச் சுடுதற்கும் உலோகங்களைப் பொன்னாக்குதற்குங் கூடுமேயன்றி வாழைத்தண்டையு மட்கலத்தையு மங்ஙனஞ் செய்யக்கூடா ததுபோ லிந்நூலாற் பக்குவர்க்கு ஞானம் விளங்குமேயன்றி யபக்குவற்கு விளங்காதென்பதறிக. (௩௫)

(கவி-கசு-அ-கை.)

இந்நூல்கேட்குமிலக்கண மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

ஆலிங் கனத்திலே யைந்திணையும் பாடுவோன்
மாலின்ப வாரி மறிதிரைபோற் - காலப்பூக்
கிண்கிணிவாய்ச் செய்ததுபோற் கின்னரிப்பாட் டுல்லாசங்
கொண்டவர்போற் கண்டவர்க்கா கும்.

(இ-ள்.) ஆலிங்கனத்திலேயைந்திணையும்பாடுவோன்-மாலின்பவாரிமறிதிரைபோல்,, எ-து. மாதர்கூட்டரவிற்செய்யு மைவகை யாலிங்கனத்தான் வருமின்ப மைந்திணையு மனுபவித்தரிந் தொருவன் கூறியபாட்டினைப் பாடுமோர்விடனுக் கக்கவியருத்தத்தா னவ்வின்பம் பெற்றான் போன்றுளத்தின்க ணம்மயக்கவின்பவாரியெழுந் தலைமறிவதுபோலும்.

"காலப்பூக்கிண்கிணிவாய்ச் செய்ததுபோல்,, எ-து. உதயகாலத்துத் தாமரையரும்பு கிண்கிணிவாய்ச்செய் தலர்ந்தாற்போலும்.

"கின்னரிப் பாட்டுல்லாசங் கொண்டவர்போற் கண்டவர்க்காகும்,, எ-து. மற்றொன்றினையுங் கேளாதொருவன்பாடுங் கின்னரிப்பாட்டோசையையே யுல்லாசமா யுட்கொண்டவர்போலு மிந்நூலைக்கேட்டறிந்தோர்க்கே ஞானாநந்தமுளதாம். எ-று.

ப-ம். ஐந்திணையும் பாடுவோனுக் கதனைப்பாடுந்தோறு மவ்வின்பம் பெற்றான்போன் றுளத்தின்பமேன்மே லெழுதலின், மறிதிரை என்றார். அவனைப்போ லிந்நூற் கேட்குந்தோறு மிவர்க்குஞ் சிவானந்தம் பெற்றார்போன் றுள்ளத்தின் மேன்மேற் சந்தோடந் தோன்றவேண்டுமாகலின், மாலின்பவாரிமறிதிரைபோல் என்றும், முகமலர்ச்சி தோன்றவேண்டுமாகலின், காலப்பூக் கிண்கிணிவாய்ச் செய்ததுபோல் என்றும், மற்றொன்றையுங் கேளாதிதனையே கேட்கவேண்டுமாகலின் கின்னரிப்பாட்டுல்லாசங் கொண்டவர்போல் என்று மிங்ஙனமுவமைகூறினார்.

'ஆலிங்கன பரிசபேதத்தாற் சுகமு மைந்து பேதப் பட்டதெனக் கொள்க. அஃதைந்தென்பது-'ஆலிங்கனமைந்துமிதழ்பானம் பதினொன்றும்,' என்னுங் காமநூலிற் காண்க. (கசு)

(கவி-கஎ-அ-கை.)

இவைகளிங்கனமிருப்ப யாமெங்ஙன மவையடக்கங் கூறுமாறென்று குறிப்பானவை யடக்க மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

வணங்கா வுரைக்கு வணக்கமில்லை தீங்கை
வணங்கிவாழ்த் தென்னில் வளமியா - வணங்கினு
மெல்லார்க்கு நன்றாயிருப்பதில்லை யாதொன்று
மெல்லார்க்கும் பொல்லா தில்லை.

(இ-ள்.) வணங்காவுரைக்கு வணக்கமில்லைதீங்கை வணங்கிவாழ்த்தென்னில் வளமியா,, எ-து. போதமடங்காத மறப்பாற்கூறு நூலுக் கடக்கமே யில்லை தீமைகளைச் செறித்தோர் நூலாக்கி யதற்கடக்கங்கூறி இதனை யிகழாது புகழுங்கோளெனி னதனான் வருநன்மை யாதொன்றுமில்லை.

"வணங்கினு மெல்லார்க்குநன்றா யிருப்பதில்லை யாதொன்று மெல்லார்க்கும் பொல்லாதில்லை,, எ-து. நன்மைகளைச்செறித் தோர் நூலாக்கியதற்கடக்கங்கூறினு மியாவர்க்கு நன்றாயிருப்பதில்லை யிவைகளன்றி மற்றியாதோர் நூலாயினு மியாவர்க்கும் பொல்லாங்கா யிருப்பதுமில்லை. எ-று.

ப-ம். அடங்காவுரைஎனவே, யவனடக்கங்கூறினு மடக்கமன்றென்ப தாயிற்று. தீங்கினைச்செய் தடக்கங் கூறிப் புகழச் சொன்னமையால் வரு நன்மையொன்று மின்றாயிற்று. நன்மைகளியாவுஞ் செறித் தடக்கங்கூறினும் பொறாமைமுதலியவற்றாற் சிலரா லிகழப்படுதலின், எல்லார்க்குநன்றாயிருப்பதில்லை என்றும், பயனின்றாய்க்கூறுமியாதோர் நூலாயினுஞ் சிலரங்கீகரித்தலின், எல்லார்க்கும் பொல்லாதில்லை என்றுங் கூறினார்.

தீமைநன்மைகளை முற்கூறினமையால் 'யாதொன்றும் என்பதிவைகட்குப் பொதுவாயிருந்த வுலகக்கதைகளைக்கூறு நூலெனக்கொள்க. உரை என்பதூஉந் தீங்கு என்பதும், ஆகுபெயர். தீங்கு என்றமையான் (நன்மை) யென்று வருவிக்கப்பட்டது. வணக்கம், அடக்கம். வ ... மாகவிற்றனை "தட்டாதென்பதுகாண்க.

(கவி-௧௮-அ-கை.)

சத்தத்திற்குப் பஞ்சவதிகார வழுவுண்டாயினு மருத்தம்எல்லா நூல்களின தருத்தங்கட்கு முடிவென வித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

அறைந்த பறைகுழற்கு மாடினர்க்கு மேற்க
மறந்தழுவார் வாய்ப்பாட்டு வாரா - திறங்கேளீர்
கூடக் கறைவதலாற் கூறிற் பயனில்லாப்
பாடற்கார் பார்ப்பார் பயன்.

(இ-ள்.) அறைந்தபறைகுழற்கு மாடினற்குமேற்க-மறந்தழுவார் வாய்ப்பாட்டுவாரா,, எ-து. கரத்தா னறையப்பட்ட மத்தளத் தொனிக்கு மித்தொனிக் கேற்பவூதுங் குழலோசைக்கு மிதுகட்கேற்ப நடனமிடுவோர்க்குமேற்பத் தம்மைமறந்தழுமகளிரது அவ்வழுகையாகிய வாய்ப்பாட் டொத்துவாராததுபோலு மிந்நூ றற்போத மிழந்து நின்று கூறியதாகலி னெழுத்துமுதலிய வைந்திலக்கணங்களோ டொத்துவாராது. அஃதங்ஙனமாயினு மதன்கட்கூறியபொருட்டா னன்குளவோ வெனின்.

"திறங்கேளீர் கூடக்கறைவதலாற் கூறிற்பயனில்லாப் பாடற்கார்பார்ப்பார்பயன்,, எ-து. இந்நூலின்பொருட்டிறமையை நீர்கேட்பீராகவஃதெங்ஙனமெனி னிப்பொருளைக்கேட்போரிப்பொருளோடுங்கூடத்தாமுங்கறைந்துபோவதேயன்றிச் சொல்லுமிடத்துத்தாமுந் தமக்கு வருமிம்மைமறுமைப்பயன்களு மில்லாதபாடற் கியாவ ரருத்தம்பார்ப்பார்.

ப-ம். தாளமுமோசையுஞ் சரியொத்தநடனத்திற்குத் துன்பமேலிடலாற் றம்மைமறந் ததன்மயமாயிருந் தழுவாரழுமோசையவற்றோடொவ்வாததுபோ லின்பமேலிடலாற் றம்மைமறந் திதன்மயமா யிருந்துகூறிய விப்பாடலிலக்கணத்தோ டொவ்வாதென்பது குறிப்பானறியும்படி கூறினர்.

இதனதருத்தம் போதவொழிவுஞ்சிவானந்தப்பேறுமாகலினுமிதனைக்கேட்டவதிபக்குவ ரக்கணமேபோதமழிந்தாநந்தமயமாவ ராகலினுங்கூடக்கறைவதுஎன்றும். பயன்பெறும்போதமொழிவதனாற்பயனில்லாப்பாடல் என்றுங்கூறினர். (௧௮)

(கவி-கக-அ-கை.)

மெய்ப்பொருளை யறிவித்தற்குபாயமித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

போத வொழிவையுரை போய்த்தீண்டா பூதலத்தோர்
பாதமனங் கண்போலப் பற்றுமோ - நீதெளியிற்
கண்ணாடி யிற்கடலைக் கைவசமாய்க் காட்டுதல்போற்
கண்ணாரி சன்னையைப்போற் காண்.

(இ-ள்.) போதவொழிவையுரை போய்த்தீண்டா பூதலத்தோர் பாத மனங்கண்போலப் பற்றுமோ,, எ-து. ஆன்மபோத வொழிவிற் றானயிருந்துள்ளசிவத்தை வேதாகமசாத்திரங்களா லளவிட்டறியக் கூடாது அஃதன்றிக் காலானடந்து சென்று மனத்தானினைந்துங் கண்ணாற் பார்த்து மிப்பூதலத்தோ ரோரோர்பொருளை யறிந்துபிடிப்பதுபோற்கருவிகளாலு மதனையறிந்துபிடிக்கக்கூடாது ஆகவினங்ஙன மறிந்துபற்றுவதன்றி.

"நீதெளியிற் கண்ணாடியிற்கடலைக்கைவசமாய்க் காட்டுதல்போற் கண்ணாரிசன்னையைப்போற்காண்,, எ-து. நீயச்சிவத்தை யறியுமிடத்துச் சிறிதாகிய கண்ணாடியிற் பெரிதாகியகடலை மகவுக்குப்பிரத்தியக்க மாகக்காட்டுமாறுபோலும்-ஓர்நாரியோர்புருடனுக்குக் கட்கைகையாற் கலவிக்கிடங்காட்டுமாறு போலும் யாமதனை யரிவிக்குங்குறிப்பாநீ யறிதி. எ-று.

ப-ம். போதவொழிவை யப்போதத்தா னறியுங்கலைகளாலுங் கருவிகளாலு மறியக்கூடாதாகலின் உரைபோய்த் தீண்டாவென்றும் பாதமனங் கண்போலப்பற்றுமோ வென்றுங்கூறினார்.

பரிபூரணசிவத்தினிலக்கணமெல்லாநன்றாய்விளங்கும்படிவேதாகமமுடிவிற்கூறிய சிலவுபதேசமொழிகளையெடுத் திந்நூலிற் கூறுதலிற் கண்ணாடியிற் கடலைக்கைவசமாகக் காட்டுதல்போல் என்றும், பூரணநோக்கம்-மௌனமுத்திரை-முதலியகுறிப்பா னச்சிவத்தை யடைதற குபாயமறிவித்தலாற் கண்ணாரி சன்னையைப்போல் என்றுங் கூறினார்.

(கவி-உ௰அ-கை.)

இதுவுமது.

ஆனைக்கை போலபின வத்துவிதா னந்தமா
மோனத்தை வாக்குமன முட்டுமோ - ஞானத்தாற்

காக்கை யிருந்தமனே கைமேற் பிறையென்ற
லாற்கருதி னீசிவமா வை.

(இ-ள்.) ஆனைக்கைபோலபின வத்துவிதாநந்தமா மோனத்தைவாக்குமன முட்டுமோ,, எ-து. பரிசமறியுங் கையுங் கந்தமறியு நாசியு மொன்றாயிருக்கின்ற யானையினது துதிக்கைபோன்று பின்ன மின்றிச் சிவமுமான்மாவு மிரண்டற்றிருந்த வத்துவிதமாகிய மோனானந்தத்தை வாக்காற் கூறுங்கலைகளு மனோபாவனைகளுந் தீண்டுமோ.

"ஞானத்தாற் காக்கையிருந்தமனே கைமேற் பிறையென்றலாற் கருதினீசிவமாவை,, எ-து. ஓர்மனையையும் பிறையையு மொருவனுக்கொருவ னறிவிக்குங்காற் காக்கையிருந்த மனையென்றுங் கைவிரன் மேற் பிறையென்று மிங்ஙனமறிவித்தலா னவனறிவதுபோலு மியாஞ் சிவத்தைக் குறிப்பானறிவிக்கு முபதேசங்களை ஞானத்தாற் கூர்ந்து விசாரித்தறியெனி னீயுமச்சிவமாவை. எ-று.

ப-ம். கை நாசி யென் றிரண்டுறுப்பா யிரண்டு விடயங்களையும் வேறுபிரித் தறிவதா யிருந்தும் பிரிபடா ததுவேயிதுவா யிதுவேயதுவா யிருப்பதுபோலச் சிவமென்று மான்மாவென்று மிரண்டுபொருளா யிரண்டுஞானங்களும் வேறாயிருந்து மயிக்கத்துப்பிரிபடா ததுவே யிதுவா யிதுவேயதுவா யிருத்தலின். ஆனைக்கைபோ லபினவத்துவிதம், என்றார்.

மனைகள் பலவற்றையுங் கடந்து சென்று காக்கை யிருந்தமனையை நீயடைதியென் றொருவனறிவிக்க வறிதல்போல், கருவிகள் பலவற்றையுங்கடந்து சென்று நாததத்துவத்தின் முடிவினின்ற சைதன்னியம் நீயென்றறிவிக்க வறிதலால் காக்கையிருந்தமனையென்றும், ஒருவனுக்கொருவன் பிறையை யறிவிக்குங்கால் விரன்மேற்பிறையென்று சுட்டிக்காட்டியறிவிக்க வவ்விரனேரோக்கி யப்பிறையைத் தரிசித்தல்போல, நாதாந்தத்தின் முடிவினின்று நீ திருவருளை முன்னிட்டுக்கொண்டு சிவத்தைத்தரிசிக்கவேண்டுமென்றறிவிக்கவம்முறையே சென்று சிவத்தைத்தரிசித்தலாற் கைமேற்பிறை என்றுங்கூறினார்.

கண்போலும், ஆன்மா. விரல்போலும், திருவருள். பிறைபோலுஞ் சிவம் எனக்கொள்க. (௨௰)

(௰-௨க-அ-கை.)

தருக்கவாதிக டுர்க்குணமு மவரது மொழிகளைக் கேட்கலர்காதென்பது மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

மூலையுண்ணி நீருண்ணு மோட்டெருமை மூடர்
சலமின்றிச் சந்துரைப்பார் தர்க்கர் - பலதாரை
வட்டிலே போலுமவர் மாயோக வாசகத்தைக்
கிட்டி னரகங் கிடீர்.

(இ-ள்) மூலையுண்ணி நீருண்ணு மோட்டெருமை மூடர் சலமின்றிச்சந்துரைப்பார்தர்க்கர்,, எ-து. பசுவினதுவிம்மிச்சுரந்த மூலையிற்கடித்த வுண்ணிபோலுந் தடாகத்தினீரருந்து முதிர்ந்தவெருமைபோலுமறிவேதுமின்றிய மூடர்போலு நீரின்றிச்சந்தமுரைப்பார்போலு மாவார் தருக்கராயினர்.

பலதாரை-வட்டிலேபோலுமவர் மாயோக வாசகத்தைக் கிட்டினரகங்கிடீர்,, எ-து. பஃறுளைவட்டிலைப்போலும்பலபடக்கூறுனின்றவரது மாயைக்கூட்டரவாகிய மொழிகளைக்கேட்பினு நிறையமென்றறிவீர். எ-று.

மூலையுண்ணீ பாலுண்ணவரியா துதிரமருந்தல்போ னூலாற்சிவானந்தப்பேறடையா திம்மைப்பயன்கோடலான், முலையுண்ணி என்றும் தடாகத்திற் றன்றாகந்தீர்க்கு நீரருந்தா ததனுள்வீழ்ந்துசேறாக்கிச்செல்லு மெருமைபோன், ஞானிகள் பாற்செல்லினு மவர்கூறும் ஞானமொழிகளைக்கொள்ளாது தருக்கமாடி யவர்சித்தத்தைக்கலக்கிச்சேரலான் எருமைஎன்றும், மூடர் யாவரோதுநன்கு கூறினுந்தான் பிடித்த பிடிவிடாது நிற்றல்போற் றீதாயினுந் தருக்கவலியாற் றாம்பிடித்தபிடியை முற்றுஞ்சாதித்தலின் மூடர் என்றும், சலமின்றிச் சந்துரைப் போர்க்குக் கைவருத்தமேயன்றிப் பயனின்றாவதுபோ லிவர்பலரோடுந் தருக்கமாடலான் வாய்வருத்தமேயன்றிப் பயன்வேறின்றாகலின், சலமின்றிச்சந்துறைப்பார் என்றும். பலதாரைவட்டிலினீர்தாரைகடோறுஞ் சேறல்போ லோர்நெறிகூறுங்கா லதனைமுற்றுப் பெறக் கூறாது பன்னெறியாய் மலைவுபெறக்கூறலிற், பலதாரைவட்டில் என்றும், திருவருட்போதமன்றி மாயாபோதத்தாற் கூறலின், மாயோகவாசகம்என்றுங் கூறினர்.

இதனால் கல்வியுடையோரேனும் பிரபஞ்சிகளினுங் கேடெண்பதாயிற்று. கல்வி-பொருள்-என்னு மிரண்டுசெல்வங்களு நல்லோர்பால் வரி னன்மையுந் தீயோர்பால்வரிற் றீமையு-மேன்மேல்வளர்தலினிவர் தீயவரென்ப தாயிற்று.

இவ்வதுமொழிகளையுண்மையாகக் கொள்வோர்க்குந் தீதுவருமா லிற் கிட்டினரகம் என்றார். (உக)

(கலி-உஉ-அ-கை)

பக்குவவிலக்கண மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்

குன்றழலி னொந்துநீர் தேடுங் குருடரைப்போற்
கன்றுபசு வைப்பார்க்குங் காலம்போ-லொன்றொன்றில்
வேட்டவதி மோகி விடயம்போற் சற்குருவைத்
தேட்டமதி பக்குவமாய்த் தேர்.

(இ-ள்.) குன்றழலினொந்துநீர் தேடுங்குருடரைப்போற் கன்றுபசு வைப்பார்க்குங்காலம்போ லொன்றொன்றில் வேட்டவதிமோகிவிடய ம்போல்,, எ-து. முதிர்வேனிற்காலத்து பலைக்கட்படுத்திவெப்பத்தான் மெய்வருந்தி நீரெங்குளவென்று தேடுமந்தகரைப்போலும், ஆவின்க ன்று தன்றாயைத்தேடுங்காலம்போலும், விடயங்கள் பலவற்றுள்ளு மோர்விடயத்தை நச்சிய மிகுந்துவந்த விடயமோகிபோலும்.

"சற்குருவைத்தேட்ட மதிபக்குவமாய்த்தேர்" எ-து. ஞானசா ரியரெங்குளரென்று தேடுந்தேட்டமே யதிதீவிரதர பக்குவமென்ற றிதி-எ-று.

ப-ம். அழலினொந்தகுருடர் வெப்பத்துன்பந் தணிப்பானீர்தெரியா துதேடுமாறுபோன் மிகுந்தபக்குவர்க்குப்பிறவி துன்பமாய்த்தோற்ற வினித்துன்பந் துடைப்பாஞசாரியரைத்தெரியாது தேடலின், நீர்தே டுங்குருடரைப்போல், என்றும், கன்று காலை மாலையாகிய காலத்துத் தன்றாயை மிகுந்தவன் போடுந்தேடல்போன் முற்காலம்போ லன்றி யிக்காலத்திற் பிரபஞ்சம் பொய்யாய்த்தோற்றி மிகுந்தவன்போடு ஞா ஞசாரியரைத்தேடலிற், கன்றுபசுவைப்பார்க்கும் காலம்போல்என்று ம், ஓர்விடயத்தைநச்சியவதி மோகியதனுன்வரு மின்பத்தைக் கருதிக் கருதி யவ்விடயமென்று கிடைக்குமோவென் றதனையேதேடல்போற் பேரின்பத்தைக் கருதிக்கருதி யிதனைக் கொடுக்கு ஞானசாரியரையெ ன்றைக் கடைவோமென் றவரையே தேடலான், அதிமோகிவிடயம் போல், என்றுங்கூறினார். (உஉ)

விடயமோகிபோலென்று கூட்டுக.

(கவி-உ௩-அ-கை.)

பதியொன்றுளதென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

பெண்ணு ணலியாய்ப் பிறந்துவளர்ந் தேயழியு
மெண்ணாத பேதமியல்பின்றிப்-பண்ணுங்காற்
காரணகத் தாவொருவ னுண்டவனைக் காட்டுநூ
லாரணமு மாகமமு மாம்.

(இ-ள்.) பெண்ணுணலியாய்ப் பிறந்துவளர்ந்தேயழியுமெண்ணாதபே தமியல்பின்றிப், பண்ணுங்காற் காரணகத்தாவொருவனுண்டு,, எ-து. ஓரியல்பின்றி யனந்த பேதங்களாயும் பெண்வடிவமாயு மாண்வடிவமா யு மிவ்விருவகையுங்கூடிய வலிவடிவாகியுந் தோன்றிநின் றழியப்பட்ட வித்தேகாதி பிரபஞ்சத்திற்குத் தற்சுதந்தர மின்மையாற்றானேகாரிய ப்படமாட்டா தாகலி னிதனை யனுதியிலே படைத்தற்கு நிமித்த கார ணமாகிய கருத்தனொருத்தனுண்டு. அஃதெங்ஙனமெனின்.

"அவனைக்காட்டு நூலாரணமுமாகமுமாம்" எ-து. அக்கருத்த னையறிவிக்கு நூல்கள் வேதாகமங்களாகும். இவற்றானறிந்துகொள் ளுதி-எ-று.

ப-ம். காரியங்களுண்டாவதற்குக்காரணம், முதற்காரணந் துணைக் காரண-நிமித்தகாரண-மென மூன்றுவகையாயிருக்கும். இவற்றுண்- முதற்காரணம்-மண். துணைக்காரணந்-தண்டு-சக்கரம. நிமித்தகாரண ங்-குலாலன்.

நிமித்தகாரணமாகிய குலாலன்-முதற்காரணமாகிய மண்ணைத்- துணைக்காரணமாகிய தண்டுசக்கரங்களைக்கொண்டு- கடகலசாதிகாரி யங்களையுண்டாக்குவன். அவைபோற் குலாலன்போலு நிமித்தகாரண மாகிய சிவன்-மண்போலும் முதற்காரணமாகியமாயைத் தண்டுசக்கர ம்போலுந் துணைக்காரணமாகிய தனது கிரியாசத்தியாற்றநுகரணபுவ ன போகங்களாகிய காரியங்களை யுண்டாக்குவன். ஆகலினாலுங், கட கலசாதி காரியங்களைக்கண்டிவற்றைக்காரியப்படுத்துங் குலாலனொரு வனுளனென் றறிவதுபோலுந் தநுகரணாதிகளைக்கண் டிவற்றைக்காரி யப்படுத்துங் கருத்தாவொருத்தனுளனென் றறியவேண்டும், ஆகலினா லும், பண்ணுங்காற் காரணகத்தா வொருவனுண்டு என்றார்.

மற்றையநூல்க ளிவற்றைப்போ லுண்மையா யவனையறிவிக்கமா ட்டாதாகலின், அவனைக்காட்டுநூ லாரணமு மாகமமுமாம், என்றார்.

(பெண்ணாண்) என்னும் பன்மைபோல் அலியையும் பன்மையாகக் கூறினமையாற் பெண்ணாணுக்குரிய குறிகளிருவகையுமின்றிய புன்முதலியனவும், புழுமுதலியனவும், அலி யெனக்கொள்க. பண்ணுங் கால்-என்னு மேழனுருபை நான்கனுருபாகக்கொள்க.

(உ-ம்) சித்தியார், "காரியங் காரணங்கண் முதறுணை நிமித்தங்கண்டாம், பாரின்மண் டிரிகைப்பண்ணு மவன்முதறுணைநிமித்தந், தேரின்மண் மாயையாகத் திரிகைதன் சத்தியாக, வாரியன் குலாலனுயிநின்ருக்குவ னகிலமெல்லாம்" என்பதனுற்காண்க. (உரு)

(கவி-உச-அ-கை.)

பதியிலக்கண மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்ருர்.

தன்னை யறியாது வேறுண்டாய்த் தானறியா
துன்னி லொழி வாமுதிப்பி ருென்றுமிலை-சன்னிதிக்கே
யஞ்சுதொழி லாமதனை யானந்த வாக்காலே
கிஞ்சளவு கேட்கலு மாகும்.

(இ-ள்.) தன்னையறியாது வேறுண்டாய்த் தானறியா துன்னிலொழிவாமுதிப்பிருென்றுமிலை,, எ-து. நீர்கூறியசிவந்தன்னையறிந்துகொண்டிருக்குமோவெனின், மலரகிதமாயிருத்தலி னதுதன்னை யறியாதுமற்றோர் பொருளைத்தா னறிந்துகொண் டிருக்குமோவெனிற் றனதுபூரணத்திற் சகலமு மடங்கி யிருக்குமாகலிற் றனக்குவேருயோர்பொருளுண்டா யதனையறியாது நினைவோடு தான் கூடியிருக்குமோவெனினினைப் புண்டெனின் மறப்புண்டாகலி னது நினைப்பு மறப்புமின்றிய நிருவிகாரி, அதுதானோர்காலத் துண்டாயதோவெனி னுற்பத்தியுண்டெனி னுசமுமுண்டாஃதனுதி நித்தியமாகலி னுற்பத்திநாசங்களொன்றுமில்லை.

"இங்ஙனம் மலரகிதமாய்ப் பரிபூரணமாய் நிருவிகாரியா யனுதிநித்தியுமா யிருந்துள்ள வச்சிவம் எங்ஙனம் மாயையைக் காரியப்படுத்துமெனின்".

"சன்னிதிக்கே யஞ்சுதொழிலாமதனையானந்தவாக்காலே கிஞ்சளவு கேட்கலுமாகும்,, எ-து. அச்சிவத்தின் சந்நிதிக்கண்ணே பஞ்சகி

ருத்தியங்களுளவா மக்கிருத்தியத்தை யான்மாக்கண்மேல் வைத்தகா ருண்ணியத்தான் மவனுனைத் ததும்பியதுகூறு மானந்தவாக்காற்சிறி தளவுகேட் கலுமாகும்-எ-று.

ப-ம. சூரியனிச்சா பெத்தின மின்றி யிருக்கவுமவன் சந்நிதியிலொ ன்றுமுகையாயு மொன்றலர்ந்து மொன்றுலர்ந்துந் தாமரைமுத்தொ ழிற் படல்போற் வெசா சிதானத்திலே மாயையிற் றிருட்டியாதிதோற் றலாற், சந்நிதிக்கேயஞ்சுதொழிலாம், மனமுரா. ஆனந்தவாக்கு-வேதா கமங்கள்.

கிஞ்சளவுகேட் கலுமாகும, என்றமையாற் பஞ்சகிருத்தியத்தின் பெருமையை யளவிடக்கூடா தென்பதாயிற்று. (உச)

(கலி-உ௫-அ-கை.)

இதுவுரது.

உதியா துளதாகி யோங்கிப்போ ராம
லதிசூக் குமங்குறைந்தா காமற்-பதையாத
வாகாய முங்கா லும் போல வசைவற்ற
தேகாண் பரிபூ ரணம்.

(இ-ள்.) உதியா துளதாகி யோங்கிப்போராம லதிசூக்குமங்குறைந்தா காமல்,, எ-து. தானொன்றினு லுற்பத்தியாகா தெக்காலமுமுள்ளதா ய்க் கருவிகண் முப்பத்தாறையுங் கடந்திருப்பதாய்ப் போக்குவரவற்ற தாய் நுண்ணிய பொருள்கட்கெல்லாம் நுண்ணிதா யோர்காலத்திற்கு றைந் தோர்காலத்தில் வளராததாய்.

"பதையாத வாகாயமுங்கா லும்போலவசைவற்றதே காண்பரிபூ ரணம்" எ-து. முடிவுகாலத்திற் சலனமின்றாய் வாயுவுமாகாயமும்பி வற்றொன்றாயிருப்பது போற் சடசித்துக்களாயுள்ள பிரபஞ்சமுந்தா னும் பிரிபடா தொன்றாயசைவற்றிருப்பதே யச்சிவத்தினது பரிபூரண சொரூபம்-எ-று.

ப-ம். தநுவாதிகளை மாயையிற்றோற்றுவிப்பது மான்மாக்களைய வற்றிற்-கூட்டுவிப்பது மவைதாகளினுனு மதற்குமேன் மற்றொன்றின் மையானும், உதியா துளதாகி என்றும், அசலமாகலிற் போராமல் என் றும், யாவைக்குந் தாரகமா யுட்புறம்பாயிருந்து மொன்றோடுந் தாக்க ற்றிருத்தலின், அதிசூக்குமம் என்றும், அகண்டாகாரமா யிருத்தலிற் ... வகாயத்தில் வாயுச்சரிக்கும்போ தவ்வா

காயத்தையும் வாயுவையு மிவ்வாயுக்கட்டோன்றுஞ் சீதள வுட்டண முதலியவற்றையும் பிரித்துக்காணப்படும்.

அவற்றினடுநின்றவாயு வந்த வாகாயத்தி லசைவறநிற்பின் மூற் றோன்றிய பகுப்புக்களின்றி யவ்வாகாயந்தானாயிருக்கும்-அவைபோ லும், பெத்தகாலத்து மூப்பொருள்கட்கு நடுநின்ற வான்மபோதஞ் சீ விக்குமிடத்துச் சிவமென்றும், பசுவென்றும், பாசமென்றும் பிரித்த றியப்படும். முத்திகாலத் தவ்வான்மபோதஞ் சீவியாது சிவத்துளடங் கின் முற்றோற்றியபகுப்புக்க ளொன்றுந்தோற்றாது சிவந் தானாயிருக் கும். ஆகலின், "ஆகாயமுங்காலும் போலவசைவற்ற தேகாண்பரிபூ ரணம்" என்றுங்கூறினார். (உரு)

(கவி-உசு. அ-கை.)

பதியானது சடசித்துக்கட்கெல்லா மிடங்கொடுத்துக்கொண்டெ ல்லாந்தானாயிருக்கு மென்றீரானால் அட்டமூர்த்தமுதலிய வடிவங்க ளு மத்திருமேனிகளைவழிபடுவோர்க் கதுகொடுக்கும் பயன்முதலியவு மியாவையெனின் அதற்குவிடையும், பதியினதருட்சத்தியிலக்கணமு மித்திருவெண்பாவிற்கூறுகின்றார்.

எட்டுருவு மைந்தொழிலு மிச்சைவடி வும்பயனுஞ்
சுட்டரிய பூரணமுஞ் சுட்டுதலு - நிட்டைகளு
முன்னிழுப்பி லின்ப முதித்தொடுங்கு மொன்றிரண்டுந்
தன்னருட்கே யாமத் தனை.

(இ-ள்.) எட்டுருவுமைந்தொழிலு மிச்சைவடிவும்பயனுஞ் சுட்டரிய பூரணமுஞ் சுட்டுதலும், எ-து. பிரபஞ்சமெல்லா மோர்வடிவமாய்க் கொண்டருளிய வட்டமூர்த்தமும், ரூபாரூபமாகிய சதாசிவஞ்செய்யு மைந்தொழில்களுந் தமதுசுதந்தரவிச்சையாற் றிருமேனிகொண்ட வு ருவமாகிய மயேசுரவடிவு மிவ்வடிவுகளை வழிபடுவோர்க் கிவராற்கொ டுக்கும் பதப்பிரயோசனங்களு மிவ்வடிவங்களெல்லாங்கடந் தான்ம போதத்தாற் சுட்டியறிதற்கரிய வரூபமாகிய பரிபூரணசொரூபமுஞ் சுட்டியறியும்படி யெழுந்தருளிவந்த குருவடிவும்.

"நிட்டைகளு முன்னிழுப்பிலின்பமுதித்தொடுங்குமொன் றிரண் டுந் தன்னருட்கேயாமத்தனை" எ-து. வீடடையுநெறியாகக்கூறியவபா,

பகிட்டைகளிற் றோற்றுவனவு முனதுபோதவொழிவி லானந்தந்தோற்ற வதனையறிந் ததனு ளதீதப்படு மத்துவிதமென்பது மிங்ஙன மதீதப்படுவதன்முற்றோற்றுந் துவிதமென்பதுமாகிய விவையத்தனையு மச்சிவத்தின தருட்சத்தியாலுண்டாம். எ-று.

ப-ம். எட்டுருவென்றது, பஞ்சபூதங்களுஞ் சந்திரசூரியரு மான்மாவு மெனக்கொள்க. (உசு)

(கவி-உஎ-அ-கை.)

முத்தியிலு மும்முதலும் பிரிவற்றிருக்குமென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

உனையுணர்த்திற் பாச முதவி யுடையோன்
றனையுணர்த்தி னீயே தலமாங் - கனலை
விறகிடமாய்க் காணிலதன் வெம்மையைவே றாக்கி
யறியகிலாப் போலதுநீ யாம.

(இ-ள்.) உனையுணர்த்திற்பாச முதவியுடையோன் றனையுணர்த்தினீயேதலமாம்,, எ-து. பசுவாகியவுன்னை யறிவிக்குமிடத்தும் உன்னையறிதியிலே மறைத்துநின்ற பாசத்தை யறிவிக்குமிடத்தும் பெத்தமுத்தியென்னு மிரண்டுகாலத்து முயிர்த்துணையாயிருந் துனக் குபகரிக்கும்பதியை யறிவிக்குமிடத்தும் நீயே மற்றையவிரண்டிற்கு மிடமாகும். அஃதெங்ஙனமெனில்.

"கனலை விறகிடமாய்க்காணிலதன் வெம்மையைவேறாக்கி யறியகிலாப்போலதுநீயாம்" எ-து. அக்கினியைக் காட்டத்தி னிடமாய்க் கடைந்துகாணி னவ்வக்கினியை வே றுட்டணம்வேறாய்ப் பிரித்தறியக் கூடாததுபோலச் சுவாநுபவத்தான் மலத்தினைநீங்கி யுன்னை யுள்ளபடியறிதி னீவேறு சிவம்வேறாய்த்தோற்றாதாகலி னச்சிவநீயாகும்-எ-று.

ப-ம். காட்டத்திலடங்கியிருந்த தீக்கடைந்தபோது தோற்றினாற்போன் முன் மலபெந்தத்தாற் றோற்றாதிருந்த வான்மா விப்போது சுருதிகுரு சுவாநுபவத்தாற் றோற்றலிற் கனலைவிறகிடமாய்க் காணில் என்றும், அதிற்றோற்றியதீயி லுட்டணமும் பிரகாசமு மிருத்தல்போற் றன்னையுள்ளபடிகண்ட வான்மாவினிடத்தானந்தமு மவ்வானந்தமேன்மேல்விளைவது மிருத்தலின் அதன்வெம்மையைவேறாக்கி யறியகி

அக்கினியைப்போற் பசு. சூடுபோற் சிவம். பிரகாசம்போற் பாசம்-எனவறிக. ஆனந்தஞ் சிவம். ஆனந்தத்தை யநுபவிப்பது, ஆன்மா ஆனந்தத்தைவிளைப்பது மலம்-எனவறிக. தத்துவமசிவாக்கியார்த்தமு மிங்ஙனங்காண்கவென்று, அதுநீயாம் என்றார். (உஎ)

(கலி-உஅ-அ-கை.)

ஆன்மாச்சார்போதமென்பது மிச்சார்போதத்தாற் றுன்பமேய ன்றி யின்பமின்றென்பது மித்திருவெண்பாவிற்கூறுகின்றார்.

விடாதவத்தை மூடி விடம்புசித்தாற் போலச்
செடாதிகளுஞ் சேதனனுஞ் சேர்ந்து - படாதுபடு
மச்சைக் கழற்றி லருள்வழிநீ யவ்வழியுன்
னிச்சைப் பொருண்மலமென் றெண்.

(இ-ள்.) விடாதவத்தைமூடி விடம்புசித்தாற்போலச் செடாதிகளுஞ்சேதனனுஞ் சேர்ந்து படாதுபடும்,, எ-து. அணுவளவேனு மிடைவிடா தவத்தைகண்மூட வவ்வவத்தைகடோறும் வேறுவேறாயிருந்துள்ள வுடம்புமுதலிய கருவிகளு மான்மாவுங்கலந்து விடமருந்தினாற் போற் படாததுன்பங்களெல்லாம்படும். ஆகலினிங்ஙனமென்றறிந்து.

"அச்சைக்கழற்றி லருள்வழிநீயவ்வழியுன் னிச்சைப்பொருண்மலமென்றெண்" எ-து. அந்தவவத்தைகளாகிய வுடம்புகளை நீங்குதியெனி னீ யருளினிடமாவை. யவ்வவத்தைகளிடம் உன்னாலிச்சிக்கப்பட்ட பொய்ப்பொருள்கள். அஃதன்றி யுன்னைவாதிக்கு மலமு மவையென்றறிதி-எ-று.

ப-ம். சாக்கிராவத்தையினிருக்கும்போ ததனுட்டோன்றுங் கருவிகளியாதொன்றியாதொன் றடுத்த ததனதன்மயமாயு மதனதன்கணின்றுசொற்பனாதிகளிற் செல்லும்போ தாண்டாண்டுத்தோன்றுங்கருவிகண்மயமாய் மீண்டுவரும்போது மந்தவவத்தைகடோறு முற்கூறிய கருவிகளைச்சார்ந்து வரலானும் அந்தவவத்தைகளைவிட வான்மாவிற் கு வேறிடமின்மையானும் விடாதவத்தைமூடி என்றார்.

விடமருந்தினோனை யவ்விடம்வாதிப்பதுபோலவத்தை தன்னைச் சேர்ந்த வான்மாவை வாதித்தலா னிங்ஙனங்கூறினார். உடம்பும் விட

யமுமாகிய விச்சைப்பொருளான் மற்றையவவத்தைகண் டேன்பேற் றொடர்தலி னெல்லாவற்றையுங்கூட்டி அவ்வழியுன்னிச்சைப்பொரு ள் என்றார், யாதோரவத்தையடுத்த தந்தவவத்தைவடிவா யான்மாவி ருத்தலி னதனை அச்சு என்றார். (உஅ)

(கலி-உகூ-அ-கை.)

சிவத்தை யெதிரிட் டறியக்கூடாதென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

தன்னையறி வார்க்கெதிருந் தானும் பயனுமிலை
யென்னிற் சிவனையறி வென்போமோ-சின்னுத
தீதகற்று மாற்றொளிபோற் றேய்ந்துசிவ மாயிருக்கப்
போதகத்தை நாமொழிவிப் போம்.

(இ-ள்.) தன்னையறிவார்க்கெதிருந் தானும்பயனுமிலை யென்னிற்சிவனையறிவென்போமோ,, எ-து. கருவிகண் முப்பத்தாறையு நீங்கித்தன்னையுள்ளபடியுணர்ந்தோர்க்கு முன்னறிவிற் கெதிரீடாய்த்தோன்றின கருவிகளுமில்லை தேகமாகிய தானுமில்லை. இத்தேகத்தா லநுபவிக்கும் விடயப்பயனுமில்லையென்று வேதாகமங்கள் கூறுமெனின், அவ்வான்மாவி னக்கினிக் குட்டணம்போற் பிரிபடாதிருந்தசிவத்தை யெதிரிட்டறியத்தொடங்கின் என்னவிபரீதமாய்ப் போமோ யாமறிகிலோம்.

"சின்னுத தீதகற்றுமாற்றொளிபோற் றேய்ந்துசிவமாயிருக்கப் போதகத்தை நாமொழிவிப்போம்,, எ-து. ஞானநாதனே" புடம்போட்டுக்கருமச மகற்றும் பொன்னுக்குமாற்றொளிமிகுதல்போலுன்போதங்குறைந்து நீ சிவப்பிரகாசந் தானுயிருக்க நாஞ வுபாயங்களானுமப்போதத்தையா மொழிவிப்போம் யாமொழிவித்தபடியே நீயொழிந்துபோதி-எ-று.

ப-ம். பொன்னுங் கல்லுஞ் சரியொத்தபோது இருபுறனுஞ் சாயாதுமேன் முண் ணேரேகிற்குங் கீழ்முடபோலத் தன்னையுள்ளபடியுணர்ந்தோனுக்குக் கேவல சகலங்களிற் சென் றதனதன்மயமா யிருந்தவறி வவைகளைச் சாராது பிரிந்தருணுட்டத்தி லசைவற நிற்றலால் தன்னையறிவார்க் கெதிருமில்லை என்றும், தேகந் தானுயிருந்தவறிவதனைப்பிரிந் தறிவாய் நிற்றலால் தானுமிலை என்றும், அருட்பூரண மெ

ன்றைக்கு விளங்குமோவென்றருண்மே லிச்சையைவைத்து விடய விச்சையை நீங்கி நிற்றலால் பயனுமில்லை, என்றுங்கூறினர்.

புடம்போடுந்தோறு மிடைகுறைந்து மாற்றுயர்தல்போலத் தற்போதத்தாற் சிவத்தை யெதிரிட்டறியாதறிந் தசைவற நிற்குந்தோறு மப்போதங்குறைந்து சிவப்பிரகாச மேலிடலால் இதகற்றுமாற்றெளி போல், என்றுவமை கூறினர். (உசு)

(கவி-ரு0-அ-கை.)

மலத்தடையா லான்மாவிற்கு ஆனந்தமுந் திருவருளுந் தோற்றா திருந்ததென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

பூரணவா னந்தமாந் தானே புறம்புபால்
வாரியின்மீன் போன்ற மலவாழ்வைப்-பாரீ
ருதியாது நின்ற வொளியை யிருளாக்கு
மதுகாணு மக்கினித் தம்பம்.

(இ-ள்.) பூரணவானந்தமாந்தானே புறம்புபால் வாரியின்மீன்போன்ற மலவாழ்வைப்பாரீர்,, எ-து. உள் புறம் நடு கீழ்மேல் பக்கமென்று கூறப்பட்ட வெவ்விடத்து நிறைந்துள்ள பரிபூரண சுகமாகிய சிவந்தானே வதனைவிட்டு நீங்காத வான்மாவிற்குப் புறம்புபாற்கடலிற் சஞ்சரித்து மப்பாலைப் புசிக்கறியாது செந்துக்களைப்புசிக்கு மீன்போலுமப் பூரணானந்தத்திருந்து மதனை யநுபவிக்க வறியாது மாயாமலமாகிய விடயங்களை யநுபவிக்கு மிந்தவான்மாக்களினது மலவாழ்க்கையைக்கண்டீர்கொலோ.

(அம்ஃதன்றி.) "உதியாதுநின்ற வொளியையிருளாக்கு மதுகாணு மக்கினித்தம்பம்" எ-து. உதையாத்த மானமின்றி யெக்காலத்து மோரியல்பாய்நின்ற ஞானசூரியனைத் தெரியவொட்டா திருள்போற்காட்டும். அதுகாணு மக்கினித்தம்ப மந்திரம்போலு மான்மாவை யஞ்ஞானமறைத்திருந்த வாணவமாவது-எ-று.

ப-ம். கூகைக்கு விழிக்கண்ணிருந்த குற்றத்தாற் சூரியப்பிரகாசமிருளாய்த் தோற்றியதுபோ லாணவமலக் குற்றத்தா லான்மாவிற்கு ஞானவொளி யிருளாய்த் தோற்றினமையால் ஒளியையிருளாக்கும் எ

ன்றும், அக்கினியோடு மந்திரம் அபின்னமாயிருந் தவ்வக்கினி முழுது மறையா ததனருட்டை மறைத்ததுபோ லான்மாவோ டாணவம் அபின்னமாயிருந் தவ்வான்மா முழுதுமறையா ததனது ஞானத்தைம றைத்தலான் அதுகாணுமக்கினித்தம்பம், என்றுங்கூறினர். (௩௰)

(கலி-௩க-அ-கை.)

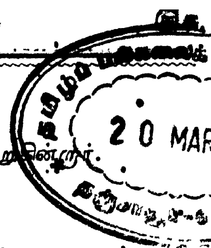
திருவருள் ஆன்மாக்களைக் கன்மத்துக்கீடாய் நடத்துமாறு மவ் வான்மாக்கள் கரணங்களோடுங்கூடி யிந்தியவழிச்சென்று விடயங்க ளைப் புசிக்குமாறு மிங்ஙனமென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்

கடல்சிவநீ ரான்மா வுப்புமலங் கன்ம
மடர்வாயுப் போத மலைகா - ணிடைவிடா
தவ்வாதி யுட்கரண மைம்பொறியிற் பம்பரம்போ
லிவ்வா றுனைச்சுழற்று மெண்.

(இ-ள்.) கடலசிவநீரான்மாவுபபுமலங்கன்ம மடர்வாயுப்போதமலை காண்,, எ-து. கடலபோலுஞ் சிவம். அதனுணீர்போலு மான்மா. வந் நீருட்பிரிபடா திருந்த வுப்புப்போலு மாணவ மந்நீரின்மேல்வீசுங் காற் றுப்போலுங் கன்மமக்காற்று னெழுமலைபோலும் போதம்.

(ஆகியவிவற்றுள்.) "இடைவிடா தவ்வாதியுட்கரண மைம்பொறி யிற்பம்பரம்போ லிவ்வாறுனைச்சுழற்றுமெண்" எ-து. காற்றைப்போ ன்ற கன்மத்துக்கீடா யிச்சா ஞானக்கிரியைகள் பஞ்சமூர்த்திகளைச் செலுத்த விப்பஞ்சமூர்த்திகள் அகாரமுதலிய வக்கரங்களைச் செலு த்தவிந்த வக்கரங்கண் மனமுதலிய வுட்கரணங்களைச்செலுத்த விவ்வு ட்கரணங்க ளைம்பொறிக ளிடத்துமிடைவிடா துன்னைப்பம்பரச்சுழ ல்போலு மிங்ஙன மெக்காலுஞ் சுழற்றுமென்றறிதி-எ-று

ப-ம. அவ்வாதிகளைக் கூறினமையா லிவற்றிற்கு முதற்காரண மாகிய விச்சாஞானக்கிரியை முதலிய வருவிக்கப்பட்டது. காற்றா ன லையெழல்போ லான்மாக்கள் கன்மத்துக்கீடாய்ப் போதம் பலபடவிரி கவி னங்ஙனங் கூறினர். (௩௧)

(கவி-௩௨-ஆ-ங்கை.)

ஆன்மாவீதென் றித்திருவெண்பாவிற்கூறுகின்றார்.

மண்ணாதி சத்தாதி வாக்கு மனமாதி
கண்ணாதி நாதாந்தங் கண்டகன்ற - வுண்மை
தனையணுவென் றேயுணர்த்துஞ் சார்பினையுங் கண்ட
வுனையறிவென் றுள்ளே யுணர்.

(இ-ள்.) மண்ணாதிசத்தாதி வாக்குமனமாதி கண்ணாதிநாதாந்தங் கண்டகன்ற-வுண்மைதனை,, எ-து. பிருதிவிமுதலிய பஞ்சபூதங்களுஞ் சத்தாதிவிடயங்களும் வாக்காதி கன்மேந்திரியங்களு மனமாதி யந்தக்கரணங்களுஞ் சட்சுவாதி ஞானேந்திரியங்களுங் காலமாதிவித்தியா தத்துவங்களுஞ் சுத்தவித்தையாதி நாதமீறாய்ச் சொல்லபபட்ட சிவதத்துவங்களும் ஆகிய விம்முப்பத்தாறையு மடிதொடங்கி வேறுவேறாய் ரூபதரிசனமபண்ணியறிந் தவையெல்லாந் தானன்றென்று நீங்கி யவற்றின் முடிவினின்ற சைதன்னியத்தை.

"அணுவென்றேயுணர்த்துஞ் சார்பினையுங்கண்ட வுனையறிவென் றுள்ளேயுணர்" எ-து. ஆன்மாவென் றுனக்கறிவிக்குந் திருவருளையு மவ்வருளான் முன்கண்டுநீங்கிய கருவிக ளிலவையென்றுங் கண்டவுன்னை யறிவென் றுனக்குள்ளே யறிதி-எ-று.

ப-ம். கருவிகண்முப்பத்தாறு மொன்றையொன் றறியாமையானுந் தத்தங் குணங்களைத் தாமறியாமையானுங் காட்சி கண்ணையறியாதது போ லவைக ளான்மாவை யறியாதாகலானுங் கண்காட்சிகளை யறிவதுபோலக் கருவிகளை யீதீதென்று பகுத்தறிந்து நீங்கிநின்ற தான்மாவாகலானும் நாதாந்தங்கண்டகன்ற வுண்மைதனை, என்றார்-எ-று.

ப-ம., தன்னாலறியப்பட்ட கருவிகளைச் சடமென்றும், அவற்றைத்தனக்கறிவித்த தருளென்றும், அக்கருவிகள்போற் சடமுமன்றித் திருவருளைப்போற் பேரறிவுமன்றி நின்று அறிந்தவறிவு தானென்றும், தன்னையும் பாசத்தையுந் திருவருளையு மவ்வருளாற்கண்டமையால், உணர்த்துஞ் சார்பினையும் என்றார். தத்துவங்களையெல்லாம் பகுத்துக் கூறினமையால் வித்தியாதத்துவம வருவிக்கப்பட்டது. அறிவோடுங் கூடியறிவாயிருத்தலி னான்மாவையு மறிவென்றார். (௩௨)

(கவி-நஉ-அ-கை.)

பஞ்சகிருத்தியத்தா லவத்தைகணிகழ்வனவென் றீத்திருவெண் பாவிற்கூறுகின்றார்.

அஞ்சுதொழி லாவதுவே யஞ்சவத்தைக் கிஞ்சலிலா
வஞ்சிடத்துங் கொள்ளிவட்ட மாகவே - பஞ்சவன்னம்
வைத்த படிகம்போன் மாறு துனேமயக்கல்
சித்திரக்கூத் தாகத் தெளி.

(இ-ள்.) அஞ்சுதொழிலாவதுவே யஞ்சவத்தைக்கிஞ்சலிலா வஞ்சிடத்துங்கொள்ளிவட்டமாகவே,, எ-து. சிவனது பஞ்சகிருத்தியங்களியாவையெனின், சாக்கிரமுதலிய வஞ்சவத்தைகளுமாஞ் சுருக்கமில்லாத வவ்வஞ்சவத்தைகளிடத்துங் கொள்ளிவட்டம்போலாக வதிசீக்கிரமாய் மாறிமாறி வரச்சுழற்றி.

"பஞ்சவன்னம் வைத்தபடிகம்போன் மாறுதுனேமயக்கல் சித்திரக்கூத்தாகத்தெளி" எ-து. வைக்கப்பட்ட பஞ்சவன்னத்தின் மய்மாம் படிகம்போல நீசேர்ந்தவவத்தையா ததன்மயமாக்கி யிடையறு துனேமயக்குத லவனதழகிய திருக்கூத்தாக வறிதி-எ-று.

ப-ம். முப்பத்தாறுகருவிகளோடு மான்மா தேகபோகங்களே யறிதலிற், சாக்கிரத்தைச் சிருட்டியாயு மிச்சாக்கிரத்திற் புசித்த வாசனேசொற்பனத்து மறிந்துநிற்றலா னிதனேத் திதியாயு மிச்சொற்பனம்போற் சிறிதுமிழெலழத்தோன்றி மறைதலாற் சுழுத்தியைச் சங்காரமாயும், பிராணவாயு வியக்கமின்றியொன்றுந் தோன்றுதிருத்தலாற்றுரியத்தைத் திரோபாவமாயு மதீதங் கருவிகளேதுமின்றி யாணவவிருளா யிருந்ததாயினு மதனிமித்தமாய் மாயையிற் றநுவாதிகொடுத்தல் இருவினே யொப்புவருவித்தல் ஆசாரிய மூர்த்தமாய்வந் துபதேசித்தல் முதலியவநுக்கிரகம்பெறுதலி னிவ்வதீதத்தை யநுக்கிரகமாயுங்கூறினர்.

கிஞ்சலிலாஎன்ற விதப்பான், உடல்தோன்றிநின்று அழிவது, சிருட்டி திதிசங்காரம். உயிருண்மயக்கமுந் தெளிவும்வருவன, திரோபாவ வநுக்கிரகம். இங்ஙனம உடலின்மூன்றும் உயிரினிரண்டுமாக வருவனவும்.

ஓர் இந்தியத்தில் ஆன்மா பிரவேசித்தல் சிருட்டி. யதனுலறியும் விடயத்தை யநுபவித்தல் திதி. அவ்விடயமயமா யழுந்துதல் சங்காரம். அதனி லுருசிப்பித்தல் திரோபாவம். அதனேத்தெளிந்துகோடல்அநுக்கிரகம். இங்ஙனம், இந்திரியங்கடோறும் வருவனவும்.

மனத்தானோர்பொருளைநினைத்தல், சிருட்டி. யப்பொருளிற் பிரியம் பிறத்தல், திதி. அஃதெப்போது வருமென்றுதிகைத்துநிற்றல், சங்காரம். அப்பொருளின்மயங்குதல், திரோபாவம். அதனைத்தெளிந்து கோடல், அநுக்கிரகம். இங்ஙனங் காணத்தில்வருவனவும். இவைமுதலிய பெத்தத்தில்வரும் பஞ்சகிருத்தியங்களும்.

முத்தியில் அருள்வடிவமாதல் சிருட்டி. ஆனந்தப்பேறு-திதி. இதி லதீதப்படுதல் சங்காரம். ஞாதுரு ஞானஞேயமென்னு மூன்றுந் தோன்றாதிருத்தல், திரோபாவம. இவைநான்கு மெக்காலமும் விளங்கல், அநுக்கிரகம். ஆகிய விம்முறையேவருவனவுங்கொள்க. (௩௩)

(கலி-௩௪-அ-கை.)

இந்த வவத்தைகளொன்றுந் தோன்றா தொழிக்கக்கூடாதோ வெனின், அவத்தைநீங்கி நிற்றற்குபாய மிததிருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

மாயா விகார மதுபானம் போன்றுமயக்
கோயாத துன்னு லொழியுமோ - நீயதுவாய்ப்
போகாம லாடும் பவுரியவன் பொய்க்காட்சி
யாகாது போலே யறி.

(இ-ள்.) மாயாவிகார மதுபானம போன்றுமயக் கோயாத துன்னு லொழியுமோ,, எ-து. முற்கூறியவவத்தை மாயாகாரியமாகிய கருவிக்கூட்டங்களினதுசேட்டை. அது மதுபானங்கொண் டவனது நற்குணத்தை மாறுபடுத்தித் தனது லகிரிமேலிட் டவனைமயக்குதல்போன்றுனது ஞானகுணத்தை மாறுபடுத்தித் தனது குணமேலிட் டுன்னை யொழிவறநின்று மயக்குமதனை யுன்னுலொழிக்கக்கூடுமோ. ஆனுனீ யிங்ஙனுங் கூறியவாற்று னதனை யொழிக்கவேண்டாவோவெனி னதனையொழியா தொழித்தற்குபாயமுண டஃதெங்ஙனமெனின்.

"நீயதுவாய்ப் போகாமலாடும் பவுரியவன்பொய்க்காட்சி யாகாதுபோலேயறி" எ-து. ஆடப்பட்ட வோர் பார்ப்பனக்கூத்தன் றேட்டிவேடம்போட்டானுயினு மப்பொய்வேடக்காட்சி தானுகாது-தன்னை.வேறுகண்டு நின்றாற்போ லவத்தையுள்ளிருந்தியெனினு நீயதன் மயமாய்ப்போகா துன்னை வேறுபிரித்தறிதியெனி னஃதுன்னை மயக்காதென்றறிதி-ஏ-று.

டு-ம். இங்ஙனம் பிரித்துநிற்றல் சாக்கிராவத்தையிலன்றிச்சொற் பனாதிகளிற் கூடாதெனினு மச்சாக்கிராவத்தையைப் பிரித்துநிற்பித் திருவருடோற்று மித்தோற்றமேலிடி லச்சாக்கிராவத்தை மறையு ம துமறையவே யதனதுவாசனையான சொற்பனாதிக டோன்றுவாகலிற் பொதுப்படக்கூறினர். (௩௪)

(கலி-௩௫-அ-கை.)

பஞ்சகிருத்தியத்தா னுண்டா மஞ்சவத்தையுங் கடந்து சிவத்தி லதீதப்பட்டு நின்றார்க் கோரோர்காலத்தோ ரோரவத்தைக டோன் றுவோவெனின், சிவயோகியை யவத்தைகள் சாரமாட்டாதென் றித் திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

பழுதையைப் பாம்பென்ற பயம்போனாற் பாவித்
தழுதுடமபை யாட்டுகினு மாமோ - தொழிலொழிவி
னின்ற சிவயோகி நினைத்தொருகா னீவாரா
யென்றழைத்தா லும்பதையா தென்.

(இ-ள்.) பழுதையைப் பாம்பென்ற பயம்போனாற்பாவித் தழுதுட ம்பையாட்டுகினுமாமோ,, எ-து. இருளாற் பழுதையைப் பாம்பென்று கண்ட பயகம்பனாதிகள் சுடராற்பழுதையென்றறிந் தப்பாம்பென்றுக ண்ட பயகம்பனாதிகள்போனா லிப்போதுசுடராலறிந்த பழுதையின் முன்னிருளாற் றோற்றிய பாம்பிருப்பதாய்ப் பாவித்துப் பயந்தது போலழு துடலையசைக்கினு முன்போலும் பயகம்பனாதிக ளுண்டா காது.

(அதுபோலும்.) "தொழிலொழிவி னின்றசிவயோகிநினைத்தொ ருகானீவாரா யென்றழைத்தாலும் பதையாதென்" எ-து. முன்மலவி ருளான் மெய்போற்றோற்றிய வவத்தைகளையெல்லா மிப்போது ஞா னசூரியனாற் பொய்யாகக்கண் டவ்வவத்தைகளைநடாத்தும் பஞ்சகிரு த்தியங்களையுங்கடந்து மேனின்ற சிவத்திலதீதப்பட்ட சிவயோகிகருதி அவத்தாய் ஒருதரமீட் டிங்கு நீவருதியென்றழைப்பினு (முன்னமை யாதிருக்கவுந் தானேவந்து கொள்ளிவட்டம்போற் சுழன்ற திப்போ து) அணுவளவேனு மசையாதிருந்தது-ஈதென்கொலோ யாமறிகி லோம்-எ-று.

ப-ழு. சிவயோகிக்கு சிவகாருண்ணிய முதலியவற்ருன் முவுனை ந்தந் தனும்பிற்ருயினுந் திருவருள்வடிவாய் நிற்பதன்றி மாயாவடிவமா கா ஞகலினுனுஞ் சூரியப்பிரகாசத் திருடோற்ரு தனுபோல ஞானப் பிரகாசத்தின் மாயாந்தகாரந் தோற்றமாட்டா தாகலினுனும், அழை த்தாலும் என்றும், பதையாது என்றுங்கூறினர். (௩௫)

(கவி-௩௬-அ-கை.)

இங்ஙனமிருந்த சிவயோகிக் குபதேசித்தன் முதலியவற்ருற் ரு ன்பிறனொன்றுதோற்றுவ தென்னெனின், சிவயோகி தான் பிறர்போற் கூறினு மிவை யவனுக்கில்லையென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின் ருர்.

கன்னிக் கதலிதனை நார்கழிப்பான் கண்போலத்
தன்னையறி யாவறிவே தான்மீளச் - சொன்ஞலு
நாவென்ற நாவேபோ ஞனென்ற சொல்லளவே
யாமன்றித் தானெதிரா கா.

(இ-ள்.) கன்னிக் கதலிதனை நார்கழிப்பான் கண்போலத் தன்னைய றியாவறிவே தான்மீளச் சொன்ஞலும்,, எ-து. ஈனுவாழையினதுமட் டைநார் கழிக்கத்தொடங்கினேன்கண ணம்மட்டை யுளதுளதென்று சுட்டிப்பார்க்குந்தோறு மவனது கைமட்டைகளையெல்லாங் கழித்து ச்சென் றதனுளிருந்த குருத்தையும்விரித்துவிடுத்தபோ தாண்டுமுன் போற் சுட்டுதற்கு வேறொன்றுமின்றிச் சும்மாவிருந்த வக்கண்போ லு மாசாரியன் விவேகத்தான் முப்பத்தாறு கருவிகளையும் விடுவிக்க த்தான் கடந்துசென் றவற்றின்முடிவினின்ற வருளையும் பணையையு ங்கடந் ததன்மேற்ருென்று மானந்தத்தையு மெதிரிடா ததனு ளழுந்திப் பட்டிருந்த சிவயோகி தன்னையறியா வறிவேயாவன். அவ்வறிவாயிருந் தோன் மீட்டும் நீநானென்றுபிரித் தவ்வறி வேற்றற்பொருட்டு மாணு க்கனுக் கறிவித்தானெனினும்.

"நாவென்றநாவேபோ ஞனென்றசொல்லளவே யாமன்றித் தா னெதிராகா" எ-து. நாவானது தன்பெயரை நாவென்றுகூறினு மப்பெ யர்க்குரியபொருள் வேறின்றித் தானுயிருந்த வந்நாவைப்போலு நீநா னென்று சொன்னமாத்திரமே யாமன்றித் தானுமெதிரு மவனுக்குண் டாகாது-எ-று.

௰-ம். தன்னையறியா வறிவு சிவம். இதனைத் தன்னையறியாது வேறுண்டாய்த் தானறியாதென்று முற்கூறிய பாட்டானுங்காண்க. சிவயோகி தற்போதம்போய்ச் சிவமாயிருந்தவிற் றானென்பது மச்சிவப்பிரகாசத்திற் பிரபஞ்சமறைதலிற் பிறனொன்பது மவனுக்கில்லையாகலின் தானெதிராகா வென்றார். (௩௬)

(கலி-௩௭-அ-கை.)

தன்னைத்தானுள்ளபடி யறிவதெங்ஙனமெனின், தம்மையறிவ திங்ஙனமென் றித்திருவெண்பாவிற்கூறுகின்றார்.

தம்மா லறிந்ததெல்லாந் தாமல்ல வென்றுரைத்தாற்
சும்மா திருப்பதுவாய்த் தோன்றாதோ - விம்மி
யரிந்ததலை வாயடங்கு மவ்வளவே யல்லாற்
றெரிந்திடுமோ நீயே தெளி.

(இ-ள்.) தம்மாலறிந்ததெல்லாந் தாமல்லவென்றுரைத்தாற் சும்மா திருப்பதுவாய்த்தோன்றாதோ,, எ-து. தமதுபோதத்தா லிதிதென்று பகுத்தறிந்து நீங்கிய கருவிகளெல்லாந் தாமல்லவென்று வேதாகமங்கள் கூறுமெனி லவற்றைப்பகுத்தறிந்து நீங்கிநின்ற வறிவுதாமென வருளாலறிந்து மவுனமாயிருப்பதாய்த் தோற்றாதோ.

(ஆனாற் றம்மையறிந்த வநுபவஞ்சொல்வ தெங்ஙனமெனின்.) "விம்மி அரிந்ததலைவாயடங்கு மவ்வளவேயல்லாற் றெரிந்திடுமோ நீயேதெளி" எ-து. உறுப்புக்கட்கெல்லா முதலாய தலையையரிந்தபோதவ்வாய்திறந் தடங்கு மவ்வளவேயன்றித் தலைபோயிற்றென்றுகூற வறியாததுபோலுங் கருவிகண்முப்பத்தாறையுநீங்கி யவற்றின்றேமெ னின்ற முத்திச்சகல முத்திக்கேவலமுநீங்கி யான்மாவருளாற் றம்மை மாத்திரமறிந்திருக்குமிடத்து ஆண்டுவேறோரநுபவந் தெரிந்திடுமோ நீயே யிதனைத் தெளிந்தறிதி-எ-று.

ப-ம். தத்துவங்கண் முடிவிற்றோன்று முத்திச்சகல முத்திக்கேவலமின்மையால், அரிந்ததலை, என்றும், இங்ஙனநின்ற வறிவுக்கு வடி ... ... ாகாகலின்வாயடங்கும் என்றுங்கூறினர்.

தத்துவங்களையங்கமாயு மூத்திச்சகலகேவலங்களைத் தலையாயும்வைத்து, இத்தலைபோயவிடத்து ஆன்மாவுக் கவ்வநுபவங்க ளொன்றுமின்றிச் சும்மாயிருத்தலின், அரிந்ததலைவாயடங்கு மவ்வளவே யன்றித் தெரிந்திடுமோநீயேதெளி, என்றார். அரிந்ததலை விம்மியடங்குமெனக் கூட்டுக. (௩எ)

(கலி-௩அ-அ-கை.)

தலைவனைதான் தன்னாலறியக்கூடாதோ வெனின், திருவருளாற் சிவத்தையறியும்போதுஞ் சிறிதும்போதஞ் சீவியாதுநின் றறியவேண்டுமென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

மறவாத தம்மை யறிவார் மருளோ
வறிவோ விடயம்போ லாகி - யறிவை
யறிவதறி வாகையினு லாறாறுந் தத்த
மறிவையறி யாபோ லறி.

(இ-ள்.) மறவாததம்மை யறிவார்மருளோ வறிவோவிடயம்போலாகில்,, எ-து. சகலகேவலங்களாகிய நினைப்புமறப்புங்கடந் தறிவாய்மறவாதிருந்த தம்மைமறந்ததுபோ னினைத்தறியத்தொடங்குவோர்க் கெதிரிட்டறியும் விடயம்போற் றம்மைத் தமக்குத் தோற்றுமானு லதுமருட்பேதமோ வருட்போதமோ.

“அறிவை யறிவதறிவாகையினு லாறாறுந்தத்த மறிவையறியா போலறி” எ-து. அறிவாயிருந்ததம்மை யறியத்தொடங்குவது தம்மறிவைக்கொண் டாகலின் முப்பத்தாறு தத்துவங்களுந் தத்தமறிவைத் தாமறியா திருப்பனபோற் றம்மைப்பிரித் தறியாது சும்மாவிருப்பதுவே தம்மையறிவதென் றறிநீ-எ-று.

ப-ம். மூச்சகல கேவலமாயிருந்தவான்மா தன்னையாரென்று பார்த்தபோது தானேவே றவைவேறாய்ப் பிரிந்தாற்போ லிப்போது சுத்தமயமாயிருந்த வான்மா தன்னை யெதிரிட்டுப்பார்ப்பி னிச்சுத்தம் பிரிந்து கேவலசகலங்களிற் செல்லுமாகலின், ஆறாறுந்தத்தமறிவை யறியாபோலறி என்றார். நினைப்புமறப்பின்றி யறிவாயிருத்தலின், மறவாததம்மை என்றார். (௩அ)

(கலி-௩௯-அ-கை.)

இதுவுமது.

ஊன்றி னிலமசையி னுதமொழிந்த சிவங்
தோன்றாத் துணையுனக்குத் தோன்றுமோ - தோன்றில்
விரனுனியைத் திண்டுவபோல் வாய்முகத்தை யென்று
சிரிப்பதுபோற் பார்த்துத் தெளி.

(இ-ள்.) ஊன்றினிலமசையி னுதமொழிந்தசிவங் தோன்றாத்துணை யுனக்குத்தோன்றுமோ தோன்றில்,, எ-து. ஓர்தண்டாலூன்றிற் சடமாயுள்ள நிலமுமசையுமெனினும் எல்லாத்தத்துவங்களுக்கு முடிவாகிய நாததத்துவத்தையுங்கடந் தனதுயிர்க்குட் டோன்றாத்துணையாயிருந்த சிவத்தை யுன்போதத்தை யூன்றிநின் றறிவேனெனி னஃதுனக்குத்தோன்றுமோ வுன்போதத்துக் கதுதோற்றுமெனின்.

"விரனுனியைத்திண்டுவபோல் வாய்முகத்தையென்று சிரிப்பதுபோற்பார்த்துத்தெளி" எ-து. ஓர்விரற் றன்னுனியைத்தான் றொடல்போலு முகத்தின்கண் ணிருந்தவா யம்முகத்தை யெதிரிட்டுக் கறித்துமென்று சிரிப்பதுபோலு மாமிதனையாராய்ந்து தெளிந்தறிதி-எ-று.

ப-ம். நுட்பத்தா னன்மாவுள்ளும் பூரணத்தா லதற்குப் புறம்புமாய்ப் பிரிபடாது சிவமிருந்தவி னன்மாவா லதனைப் பிரித்தறியக் கூடாதாகவி னிங்ஙன முவமைகூறினர். சிரிப்பது யான் சிவத்தையறிந்தேனென்று பிறருக்குக் கூறிமகிழ்தல். (௩௯)

(கலி-௪௰-அ-கை.)

இதுவுமது.

பற்றியது தானும் படிகநீ பற்றுவிடப்
பற்றை யெதிரிட்டுப் பார்த்தாலென் - சற்றும்
பிறியாச் சிவனைப் பிரித்தறியத் தேடு
மறியாமை காணு ணவம்.

(இ-ள்.) பற்றியதுதானும்படிகநீபற்றுவிடப் பற்றையெதிரிட்டுப்பார்த்தாலென்,, எ-து. தன்னைச்சார்ந்த நிறமியா தங்நிறந் தானாயிருக்கும்படிகம்போலு மியாதோர் கருவியடுத் ததன்மயமாவ்வை நீயக்கருவிகணீங்குதற்பொருட் டுனக்குள்ளிருந்த சிவமாகிய பற்றையெதிரிட்டுப் பார்த்ததனாற் பயனென்னையுள.

"சற்றும் பிறியாச்சிவனைப் பிரித்தறியத்தேடு மறியாமைகாணு

னை புன்போதத்தாற்பிறித் துன்னேவிட வஃதோர்முதலாய்க் கண்ட தனே யறியத்தேடும் பேதமைகா ணவமாவது-எ-று.

ப-ம். கேவலசகலங்களைநீங்கி யருளாற் றன்னேயுள்ளபடி யறிந்த வான்மா தனக்குவேறறவிருந்த சிவத்தையு மவ்வருளா லறியவேண்டு மதனைக் குருவுபதேசத்தா லறிந்துகொள்க. குருஅருளா லறியவேண் டுமென்றதை, "அறியாமை யறிவகற்றியறிவினுள்ளே யறிவுதனேயருளினு லறியாதேயறிந்து" என்னுஞ் சித்தியாருள்ளுங்காண்க.

சிவத்தைப்பிரியா ததனுளடங்கிற் கருவிகடொடரா வதனைப்பிரிக்கிற் றொடருமாகலிற் பற்றுவிடப்பற்றை யெதிரிட்டுப்பார்த்தாலென் என்றார்.

ஆங்கு மலமின்றாயினு மதனது வாசனையாற் போதமெழுதலின் அறியாமைகாணவம் என்றார். ஆன்மாவைப் பற்றுவிடாதிருத்தலிற், சிவத்தைப் பற்றுஎன்றார்.　　　　　　　　　　　　　　　　(சுய)

(கவி-சுக-அ-கை.)

அந்தச்சிவத்தைச் சென்றடையுமிட மெவ்விடமெனின்,ஆன்மா சிவத்தோ டிரண்டறக்கலந்த வத்துவித மெவ்விடமென்பது மிது வேதாந்தமுடிவென்பது மித்திருவெண்பாவிற்கூறுகின்றார்.

அருளாலே தம்மை யறிந்தருளா யந்தப்
* பரிபூ ரணமே பரையாய்ப் - பரையொழிவி
லானந்தா தீதமா மத்துவித சித்தாந்த
மோனம் வேதாந்த முடிவு.

(இ-ள்.) அருளாலேதம்மை யறிந்தருளாயந்தப் பரிபூரணமேபரையாய்,, எ-து. முப்பத்தாறு தத்துவங்களேயுங் கடந்து நின்றவிடத்துப் பாசுமீ தருளி தென்று பகுத்தறிந்த வறிவுதாமென்று தம்மை யருளாலறிந்து பின்னர்தம்மையு மவ்வருளேயும் பிறித்துப்பாரா தவ்வருடாமாயிருந்து பின்னர் தம்மைச்சிறிதுந் தோற்றாத வந்தப்பரிபூரணமாகிய பரையேயாகி.

"பரையொழிவி லானந்தாதீதமா மத்துவிதசித்தாந்த மோனம் வேதாந்தமுடிவு" எ-து. பின்ன ரப்பரைநீக்கத்திற் றோன்று மானந்த

* "பரிபூரணமே பரையாய என்பதை பரிபூரணப் பரையேயாய் என்றுகூட்டுக.

மயமாகி யவ்வானந்தத்தையு மிங்ஙனமென்றறியா ததனு ளாதீதப்படு வதாகு மத்துவிதமான ஆகமமுடிவாகியமவுனம் வேதமுடிவுக்கு முடிவாம்-எ-று.

ப-ம். (அருள்.) தனதிச்சைப்படி யான்மா விச்சையைச் செலுத்தியுந் தனதுஞானத்தா லதன்ஞானத்தை மறைத்துந், தனதுகிரியையாலதனதுகிரியையை யடக்கியும், இங்ஙன மவ்வான்மபோதஞ் சீவியாதடக்குவது. அங்ஙன மதனது போதமடங்கினவிடத்து முற்றோற்றிய விச்சாஞானக்கிரியைகள் விரியாது நீங்கினவிடம் பரை ஆகலின், அருளென்றும், பரைஎன்றுங்கூறினர்.

வேதாந்திக்குப் பெத்தத்திச்சைபோன் முத்தியிலுநானெனென்பது தொடர்தலின், வேதாந்தமுடிவு என்றார். (சுக)

(கவி-சுஉ-அ-கை.)

தமதாசாரியர் தமக்கருளிச்செய்த நிலையினையவெண் வித்திருவெண்பாவிற்கூறுகின்றார்.

தன்மையு முன்னிலையுந் தானாய்ப் படர்க்கையுமா
யென்னொழிவி லின்பமா யின்புமிது - வென்னாத
வேதாந்த சித்தாந்த மேபிறவா வீடென்றா
னோதாமல் வேதமுணர்ந் தோன்.

(இ-ள்.) தன்மையுமுன்னிலையுந்தானாய்ப்படர்க்கையுமா யென்னொழிவிலின்பமாயின்புமிது-வென்னாத,, எ-து. உயிருக்குயிராயிருந் தறிவிக்குந் திருவருளாகிய தன்மையுந்தாமாகி, யவ்வருளே திருமேனியாகக் கொண் டெழுந்தருளிவந்த வாசாரியராகிய முன்னிலையுந்தாமாகி, யவ்வருண்மிருந்து கூறப்பட்ட வேதாகமங்களாகிய படர்க்கையுந் தாமாகி, இச்சுருதிகுரு சுவாநுபவங்களா லெனதுபோதவொழிவிற்றோன்றுமானந்தமுந்தாமாகி, யவ்வானந்த மிதுவென்றுகூறக்கூடாத வானந்தா தீதமுந்தாமாகி, யெழுந்தருளியிருந்த.

"ஓதாமல் வேதமுணர்ந்தோன் வேதாந்த சித்தாந்தமேபிறவாவீ டென்றான்" எ-து. ஓதியறியாமற் றமது திருவருண்ஞானத்தானனகு வேதங்களையு முழுதுணர்ந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா ரிந்தவநுடவமுற்று முண்டான வேதத்தின் முடிவாகிய சித்தாந்தமே மீண்டுவாரா முத்தியென் றருளிச்செய்தார்-எ-று.

* எல்லாந் தாமாகியென்ற தவாது சுதந்திர மறிவித்தது. ஒதிபுணர்ந்தோரைப்பற்ற வோதாம லுணர்ந்தோர்க்குண்மையெல்லா முள்ளபடி தெரியும். இங்ஙன மோதாம லுணர்ந்தோரோ யிதுவே யிறவாவீடென்றுகூறினமையா லிஃதுண்மை முத்தியென் றறிந்துகொள்க. வியாசர் முதலியோ ரோதாமலுணரினு மவர்க்குவிட்டுனுபரமென்று மகம் பிரமமென்றும் பின்னர் மலைவு பிறந்ததாகலி னிவரைப்போலு மவர் சுதந்திர வறிவிலரெனக்கொள்க.

* இங்ஙனம், செய்யுட்கட் டாறுயென்னு மொருமையை யுணைக்கட் டாமாகியெனப் பன்மையாகக்கூறியது, என்னையெனின்,பிள்ளையார் என்னுந் திருவருட்பெயரின் பெருமை நோக்கியென்க. (சஉ)

(கவி-சஈ-அ-கை.)

இதுவுமது.

மலையேறிப் போவார்க்கு மாநிலமாய்த் தோன்றிக்
கலையாதி யைக்கழற்றிக் காட்டித் - தொலைவிலே
காட்சியொழித் தென்னைக் கரந்தகலா வாதனையின்
மாட்சிசொலின் மோனமாம் வந்து.

(இ-ள்.) மலையேறிப்போவார்க்கு மாநிலமாய்த்தோன்றிக் கலையாதியைக்கழற்றிக்காட்டித் தொலைவிலே காடசியொழித்து,, எ-து. மாநிலத்திருந்து மலைமேலேறிச் செல்வோர்க் காண்டு மாநிலமாய்த்தோற்றியம்மலைமுடிமே லேறிநின்று மீண்டு பார்க்குமிடத்து முன்னிருந்த மாநிலமும் பின்வந்த மலையிடமுந் தாங்கின்றவிடத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டருகிற் றோற்றுமாப்போலுங் கலைமுதலிய வாறத்துவாவையுஞ் சோதனைபண்ணிநீக்கி யிவற்றின்முடிவினின்ற வான்மாவை யறிதன்முதலிய் வநுபவங்களைக்காட்டி யிவ்வநுபவ முடிவிலே முற்றோற்றிய * கருவிகளும் பிற்றோற்றிய வநுபவங்களுமாகிய காட்சிக ளெனக்குத்தோற்றுவாறொழித்து.

"வாதனையில் என்னைக்கரந்தகலா மாட்சிசொலின் மோனமாம்வந்து" எ-து. எனக்கோர் வாதனையு மில்லா தென்னைத் தமது பூரணைக்தத் தொளித்துள்ளும் புறம்புமா யெழுந்தருளியிருந்த வெண்தாசாரியரது பெருமையைச் சொல்லுமிடத் ததனைச்சொல்லவொட்டாதெ

* இவ்வாறு கூறியவற்றிற் கெல்லாம்விதி யிங்ஙனமென்றுணர்க.

ன்னைப் பேரானந்தம் வந்து மவுனமாக்கும். (இஃதென்கொலோ வறிகிலேன்) எ-று.

ப-ம். தொலைவிலேகாட்சியொழித்து என்றமையான், மலைமுடிமே லேறிநின்று பார்க்குமிடத் தென்றும் வருவிக்கப்பட்டது.

கலையாதி-ஆறு அத்துவாவாவன, மந்திரம் பதினொன்றும், பதம்-எண்பத்தொன்றும், வர்ணம்-ஐம்பத்தொன்றும், புவனம்-இருநூற்றிருபத்துநாலுமாம். தத்துவ முப்பத்தாறும், கலைகளைந்தும் எனக்கொள்க. அநுபவமுடிவு சொல்லக் கூடாமையின், மோனமாம்வந்துஎன்றார்.

(கவி-சச-அ-கை.)

இதுவுமது.

இதுவென் றதெல்லாம்பொய் யென்றானெனக்குப்
பொதுவன்றித் தங்குமிடம் போச்சு - வதுநாங்கா
ணென்றா னதன்பே ரிரவைப் பகலாக்கு
மொன்றோ பரமசுக மோ.

(இ-ள்.) இதுவென்றதெல்லாம் பொய்யென்றானெனக்குப் பொதுவன்றித் தங்குமிடம்போச்சு,, எ-து. ஈதென் றுன்போதத்தாற் சுட்டியறிந் ததியா தஃதெல்லாம் பொய்யென்றார். இங்ஙன மருளிச்செய்தவாற்றான் என்போதத்தாற் சுட்டியறிதற் கரிதாயெல்லாவற்றுள்ளும் பொதுவாயிருந்த திருவருளிடமேயன்றி முன்னர்க் கருவிகடோறு மதனதன் மயமாய்த் தங்குமிடமெல்லா மிப்போது போயிற்று.

"அதுநாங்காணென்றானதன்பேரிரவைப் பகலாக்குமொன்றோபரமசுகமோ" எ-து. முற் கருவிகளோடுங்கூடிக் கருவிமயமாயுமிப்போதருளோடுங்கூடி யருண்மயமாயு மவற்றைப்பாசமென்று மிதனை யருளென்று மிருந்தறிந்த வோரறிவுண்டே யவ்வறி வெம்மைவிட வேறோர் முதலன் றதுவேநாமென் றெமதாசாரிய ரருளிச்செய்தார். அங்ஙன மருளிச்செய்த திருப்பெயருக் கருத்தமென்னை, யிற்றைவரையு மறைத்திருந்த வாணவ விரவைப் பகலாக்கு ஞானசூரியனோ, அஃதன்றியென்று மொழிக்கக்கூடாதிருந்த தற்போதத்தை விழுங்கியெழுந்த பரமானந்த சாகரமோ யானறிகிலேன்-எ-று.

ப-ம். பகுப்பின்றி யெல்லாவற்றுள்ளும் பொதுவாயிருத்தலின், அருளைப் பொதுஎன்றார். அதுநாங்காண் என்றது, ஆன்மாவைச் சிவத் [illegible] வைக்கியங் கூட்டியதெனக் கொள்க. (சு௩)

(கவி-௬௫-அ-கை.)

இதுவுமது.

அறிவித்தா லன்றி யறியாய்நீ யென்றான்
மறவைக் கதுவே மருந்தா - யறியவெனி
லாகாய மெய்யவைத்த வம்பா மறிவெனிலு
மாகாய வாக்கா மது.

(இ-ள்.) அறிவித்தாலன்றியறியாய்நீயென்றான் மறவைக்கதுவேமரு ந்தா யறியவெனி லாகாயமெய்யவைத்தவம்பாம்,, எ-து. உனதுயிருக் குயிராயிருந் தியாமொன்றினை யறிவித்தா னீயறிவதேயன்றி யுன்சுதந் திரமாயொன்றினையு மறியாயென் றருளிச்செய்தார். யானெனதென் றெழு மலப்பிணியை நீக்குதற் கத்திருவாக்கேமருந்தா யிங்ஙன மறி விக்குந்தம்மை யானறியத்தொடங்கின் யானிருத்தற்கிடமுந் தம்மை யறிதற் கெழும்போதத்திற்கிடமுந் தமதிடமேயன்றி வேறுகாணேன் ஆகலின், ஆகாயமிலக்கா யதனை யெய்யவைத்த அம்புபோலுமாகும்.

இங்ஙனமுயிர்க்குயிராயிருந் தறிவிப்பதா யெதிரிட்டறியக்கூடா ததாயிருந்தவறிவின்கண் வாக்குத்தோற்றுவ தெங்ஙனமெனின், "அறி வெனிலு மாகாயவாக்காமது" எ-து. அவாங்ஙனமிருந்த வறிவே யெ னினு மவ்வறிவின்கணின்ற காருண்ணியத்தாற் றோற்றும்வாக்கு மவ் வாகாய வாக்குப்போலும்-எ-று.

ப-ம். அம்பிற் கெய்யாமுன் னிற்பதற் கிடமுமெய்தபின் சேறற் கிடமு மவ்வாகாயமேயன்றி வேறிடமின்மையா னிதனையதற்குவமை யாகக் கூறினார்.

வாக்காற் கூறியதுபோற் பிறர்க்குத் தோற்றுவதேயன்றி யவர்க் குத் தோற்றா தாகலின், ஆகாயவாக்காமது என்றார். (௬௫)

(கவி-௬௬-அ-கை.)

மும்மலங்களை நீக்குதற் குபாயமு மிம்மலங்களை நீக்கி யவ்வான் மா தற்போதமுங்கெட் டானந்தா தீதப்பட்டகாலதற்குமேல் வேறு நி ட்டையின்றென்பது மான்மா கருவிகடாக்காதுநிற்றற் குபாயமுமடங் கியபோத மீட்டும்விரியா தடக்கவேண்டு மென்பது மித்திருவெண்பா விற் கூறுகின்றார்.

மல்மாயை கன்ம மயக்க விகற்ப
கிலேபோகப் போயொழிந்த நிட்டை - பலவோ

வறிவுக் கெதிரில்லை யாகாய நீழ
லறநிற்கு மாபோனிற் பாய்.

(இ-ள்.) மலமாயைகன்ம மயக்கவிகற்ப நிலைபோகப்போயொழிந்த நிட்டை பலவோ,, எ-து. ஆணவமலமாகிய மயக்கத்தைக் கேவலாவத்தையாற் போகச்செய்து மாயையாகிய விகற்பத்தைக் குருலிங்க சங்கமவழிபாட்டாற் போகச்செய்து கன்மத்தைச் சுத்தநிலையாகியவருளாற் போகச்செய்து ஆன்மா விந்தவருள்வழிச்சென்று சிவானந்தத்திற் றற்போதமற்ற வுண்மைநிட்டை பலவிதமாமோ.

"அறிவுக்கெதிரில்லை யாகாயநீழலறநிற்குமாபோனிற்பாய்" எ-து. இங்ஙனந் தற்போதமற்றுச் சிவமென்றுந் தானென்று மிரண்டற விருந்தவறிவிற் கெதிராய்த் தோற்றுவ தொன்றுமில்லை. யாகாய மெல்லாப்பொருள்களோடுங் கூடியிருப்பினு மப்பொருள்களின் சாயை தன்னுட்டாக்காது நின்றாற்போ லெல்லாக்கருவிகளோடுங் கூடியிருப்பினு மக்கருவிகள் குணமு முன்னைச்சாராது நீநிற்றி-எ-று.

ப-ம். கேவலாவத்தையைத் தெரிசிக்கவே யாணவநீங்கு மாகலானும், மனவாக்குக் காயங்களாற் குருலிங்க சங்கமத்தைவழிபடவே யம்மனவாக்குக் காயங்களாய் விரிந்த விகற்பரூபமாகிய மாயைநீங்குமாகலானும், இவற்றைநீங்கிச் சுத்தநிலையிற்றேன்றுந் திருவருளைத் தெரிசித் திந்தத்திருவருளே பெத்தமுத்தியினு மெமக் குபகரிப்ப தென்றறிந்து தான் பிறனொன்று முன்னிலைச் சுட்டொழிந்துநிற்கவே கன்மநீங்கு மாகலானு, மலமாயை கன்மமயக்க விகற்பநிலைபோகவென்றார்.

சகலகேவலங்கணீங்கி யான்மபோதமு மொழிந்த நிட்டைக்கு மேல் வேறுநிட்டை யின்றாகலிற் பலவோ வென்றார்.

ஆகாயந் தனது நுண்ணியகுணத்திற் றிரிவின்றி யிருந்தமையான் மற்றப்பொருள்களினிழ றாக்காதிருந்ததுபோ லான்மா தனதுபோதஞ் சீவியாது நுட்பகுணத்தோ டிருந்ததெனிற் சிவத்தோடு கலப்புக்கூடுந் தூலமாகிய கருவிகளு மதனைத் தாக்கமாட்டாதென்பதறிக.(சகூ)

(கலி-சஎ-அ-கை.)

இதுவுமது.

போதம் பதைப்பறவே பூரணமாம் பூரணமும்
போதம் பதைத்தளவே பொய்யாகு - மீது

விழித்திமைப்பர் நின்றால் வெளியசைந்தாற் காற்றும்
பழக்கமதைச் சாட்சியைப்போற் பார்.

(இ-ள்.) போதம்பதைப்பறவே பூரணமாம் பூரணமும் போதம்பதைத்தளவே பொய்யாகு மீது விழித்திமைப்பர் நின்றால்,, எ-து. ஆன்ம போதஞ்சீவியா தடங்கினவ்வான்மா தோற்றாம லருட்பூரணந் தானாயிருக்கு மப்பூரணமு மப்போதஞ் சீவித்தமாத்திரத்திற் றன்றோற்றாது மறையு மவ்வான்மாவாயிருக்கு மிங்ஙன மிப்போத மடங்கியும் விரிந்தும் நின்றா லப்பூரண மோர்காற் றோற்றியு மோர்கான்மறைத்தும் விழித்தல்போலு மிமைத்தல்போலுமாம்.

(அஃதெங்ஙனமெனின்) "வெளியசைந்தாற் காற்றும் பழக்கமதைச்சாட்சியைப்போற்பார்" எ-து. வெளியிலடங்கிய காற்றுத் தான் வேறொரு பொருளாய்த் தோற்றாமல் வெளியேயா மவ்வெளியினின்று மசைந்தா லதனைவிடத் தானொரு பொருளாய்க் காற்றென்பதா மிக்காற்றாகிய சாட்சியைப்போ லுனதுபோதம் அருளி லடங்கியும் விரிந்துநின்ற பழக்க மதையும் பார்த்தறிதி-எ-று.

(கருத்து.) போதமடங்கி லருளாகியு மஃதசையி லான்மாவாகியு மிங்ஙனம் வருதலி னதனைச் சிறிதுந் தோன்றா தடக்க வேண்டுமென்பது. (சஎ)

(கலி-சஅ-அ-கை.)

ஆனந்தந் தோன்றுமிட மிங்ஙனமென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

வேதாந்தம் போலிருக்கும் வேதாந்த சித்தாந்த
நாதாந்த போத நழுவினர்க்கு - நேதி
தனைக்கழன்று தற்போதஞ் சார்பழியுஞ் சந்தி
னுனக்கறிவா னந்தமுதிக் கும்.

(இ-ள்.) நாதாந்தபோத நழுவினர்க்கு வேதாந்தம் போலிருக்கும் வேதாந்தசித்தாந்தம்,, எ-து. நாததத்துவத்தின் முடிவாயிருந்த வருளையுங் கடந்த மெய்ஞ்ஞானிகட்கு வேதாந்தம்போற் றுவித நாட்டமின்றி யிருக்கும் வேதத்தின் முடிவாகிய விச்சித்தாந்தநூலாகலின்

"நேதி தனைக்கழன்று தற்போதஞ் சார்பழியுஞ்சந்தி லுனக்கறி வானந்தமுதிக்கும்" எ-து. நீக்குவதாயுள்ள தத்துவமுப்பத்தாறையுங் கழன்று அவற்றின் முடிவினின்ற வருளையும் பரையையுந் துவிதநாட்டமின்றிக் கழன்று நிற்றியெனின், நின் றற்போதமு மாணவவாசனையாகிய சார்புமொழியு மிவையொழிந்த விடத்திற்கு மதீதத்திற்கு மிடையாகிய சந்தியி லுனக்கு ஞானானந்தந் தோன்றும்-எ-று.

ப-ம். முப்பத்தாறு தத்துவங்களையு நீங்குமளவு மான்மபோதஞ் சீவித்தறிவ தருட்டெரிசனமுத லானந்தா தீதப்படுமளவு மப்போதஞ் சீவியாதடங்கி யவ்வநுபவங்களைப் பெறவேண்டுமாகலின், வேதாந்தம் போலிருக்கு மென்றார். (சஅ)

(கலி-சசஎ-அ-கை.)

முத்தியி லொன்றென்று மிரண்டென்றுங் கூறக்கூடாதென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

தத்துவா தீதத் திமிர்ப்படங்கித் தற்செலவு
மத்தின் வரத்து மசையாத - சுத்தத்தை
யொன்றென்றா னீசற் றுளதாவை யாதலினா
லன்றென்ற தென்றே யறி.

(இ-ள்.) தத்துவாதீதத் திமிர்ப்படங்கித் தற்செலவு மத்தின்வரத்து மசையாத,, எ-து. முப்பத்தாறு தத்துவத்திற்கு மதீதமாயிருந்த வாணவமல வாசனையெல்லா நீங்கியவிடத் தான்மா சிவத்தைச்சென்று கூடுதலுஞ் சிவமான்மாவைவந்து பொருந்துதலுமாகிய விருவகைய சைவுமின்றி யிரண்டற்றிருந்த.

"சுத்தத்தை யொனறென்றான்னீசற் றுளதாவை யாதலினா லன்றென்றதென்றேயறி" எ-து. முத்திக்கட் சிவமொன்றுமேயென்று கூறுதியெனின், அச்சிவமொன்றென் றறிந்து கூறிய நீயுஞ் சிறிதுண்டாவை யாகலி னம்முத்திக்க ணங்ஙனங் கூறுவது மன்றென்றதென் றறிதி-எ-று.

(ப-ம்.) உடம்பின் குணமன்றி யதன்கண் ணேறியிருந்த திமிர்ப்புப்போ லுயிரின் குணமன்றி யிதன்கண்ணேறியிருந்தமையா லாணவக்கைத் திமிர்ப்பென்றார்.

திமிர்ப்படங்காவிடத்துக் கூடினதுபோன்றும் பிரிந்ததுபோன்று மநுபவந் தோன்றலி னங்ஙனங் கூறினார்: (சுகூ)

(கவி-ரு௰-அ-கை.)

இதுவுமது.

வெற்றவெறு மாநந்த மேலீடே கேவலத்தி
னிற்பதுபோ லந்த நிலைகழன்றோர் - சிற்போத
வண்டங் கடந்த வமுதத்தி னோடிலவும்
வெண்டிங்க ளுங்கிரண மும்.

(இ-ள்.) வெற்றவெறுமாநந்த மேலீடேகேவலத்தி னிற்பதுபோ லந்த நிலைகழன்றோர்,, எ-து. ஏயதியிட்ட விடமெல்லாங் கழன்று சென்று தற்போத மொழிந்ததெல்லா மாநந்தமயமாய்த் தோற்று மாகலின் வெற்றவெறு மாநந்த மேலீடாகியவிடமே கேவலாவத்தைப்பட்டு நிற்பதுபோலத் தோன்று மிங்ஙனந்தோற்று மவ்வாநந்த மேலீடாகிய நிலை யுநீங்கினோர்.

“சிற்போத வண்டங்கடந்த வமுதத்தி னோடிலவும் வெண்டிங்க ளுங்கிரணமும்” எ-து. அருளும் பரையுமாகிய ஞானகாசத்தைக்கடந்துநின்ற வாநந்தாமுதத்தோடு விளங்காநின்ற சிவசந்திரனோடுந் தாமதனைவிட்டு நீங்காதவந்த வாநந்தாமுத கிரணமாகி நிற்பர்-எ-று.

ப-ம். ஆநந்த மேலிட்டபோது பிரபஞ்சமெல்லா மாநந்தமயமாய்த் தோற்றுமாகலின், வெற்றவெறுமாநந்தமென்றார். ஆநந்தமேலீடுவிட்டுதியாமற்றோற்றுவது கேவலாவத்தை யநுபவத்தை யறிந்து ஒன்றுந் தோன்றாதிருந்ததென்று சொல்லவருதல்போ லானந்தானுபவஞ் சொல்ல வருதலாற் கேவலத்தினிற்பதுபோ லென்றார்.

அநாதியிலாணவமலத்தான் மறைபட்டிருந்த வுயிர்க் கநுபவஞ் சொல்லக் கூடாததுபோற் சிவத்தி லிரண்டறக் கலந்துநின்ற வநுபவஞ் சொல்லக்கூடா தாகலின், ஆனந்தாநுபவத்திற்குவமை கேவலாவத்தையைக் கூறினார்.

வெண்டிங்களுங் கிரணமுமென் றுவமை கூறினமையாற் சந்திரனைப்போலச் சிவ மவனைவிட்டு நீங்காத வமுதம்போலாநந்த மவனையு மமுதத்தையும் விட்டு நீங்காத கிரணம்போ லான்மா சிவத்தோடிரண்டறக் கலந்துநின்ற நிலையே யெனக்கொள்க. (ருய)

(கவி-ரு௧-அ-கை.)

மாணுக்கனுக்குச் சகல கேவலங்களை முன்னரறிவித்துநீக்கிப் பின்னர் போதமொழித்தற் குபாயங்கூருது சகல கேவலங்களி னுள்ள நிட்டைகூறுத லாகாதென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்ருர்.

நினைப்பு மறப்பறுத்து நீயறலை நீக்கா
* துனைக்கணைய நில்லங்ங னங்ங - னெனக்கதற்றல்
விப்பிரட்ட மந்திரட்டம் வேலையிலே போட்டசுனை
செப்படித்தன் ஞானச் சிறை.

(இ-ள்.) நினைப்புமறப்பறுத்து நீயறலைநீக்கா துனைக்கணைய நில்லங் ஙனங்ங னெனக்கதற்றல்,, எ-து. முன்னர்நினைப்பு மறப்பாகிய சகல கேவலங்களை யறிவித்து நீக்கித் தன்னை யறிவித்துப் பின்னர்த் தனக் குயிர்க் குயிராய்நின்ற திருவருளைத் தரிசிப்பித்து இத்திருவருளோடுங் கூடியறிகின்றபோதந் தற்சுதந்திரமா யொன்றைப்பகுத்தறியாத தாக வின், அருளை முன்னிட்டுக்கொண்டு தற்போதவொழிவைப் பெறுதற் குபாயங்கூறி யதனை நீக்காது அந்நினைப்புமறப்பாகிய சகலகேவலங்க ளுள்வைத் துன்போதங்கணைய நீயப்படிநில் அப்படிநில்லென்று மா ணுக்கனுக் கோர்நிட்டைபோ லுங் கூறுதல்.

"விப்பிரட்டமந்திரட்டம் வேலையிலேபோட்டசுனை செப்படித்த ன் ஞானச்சிறை" எ-து. மிகவும்பிரட்டமு மந்திரத்தாலொருவனுக்கு விநோதங் காட்டலுங் கடற்கட்போட்ட சுனையோடுஞ்செப்படி வித் தை ஞானத்திற்குத் தடையாயுள்ள மலபோதமுமாம்-எ-று.

ப-ம். அந்தநிட்டைகூடுவோர் ஞானமுமன்றி முற்செய்தகிரியை யாதிகளுமன்றி யுபயப்பிரட்டராய்க் கருவிகளோடு மயங்கலின், விப்பி ரட்டமென்றும், ஒருவன் மந்திரத்தால் விநோதவித்தைதோற்றுவபோ லுள்ளே நாநாவாகிய மாயாவிநோதங்கடோற்றலின், மந்திரட்டமென் றுஞ், சுனையோ டோர்துறைக்கட்சேரா தலையோடு மறிதல்போலறி வோர் நிலைநில்லாது நினைவோடுஞ் சுழல்வதனுல் வேலையிலேபோட் ட சுனையென்றும், ஓர்பந்து முற்றோற்றிப் பின்னதிற் பற்பல பந்து தோற்றுதல்போ லோர்காட்சிபோன் முற்றோற்றியது முற்றுநில்லா து பற்பல காட்சியாய் விரிதலிற் செப்படித்த லென்று மிங்ஙனந்தோற்

* கதறல்-கதற்றலென விகாரமாயிற்று.

றுவ்ன சகலகேவல போதமாகலின்,ஞானச்சிறையென் றுங்கூறினார். அங்ஙனங் கூறியது நிட்டையன்றாகலின் கதற்றலென்றார். (ருக)

(கவி-ருஉ-அ-கை.)

சித்தாந்த முத்தியோ வேதாந்த முத்தியோ வுண்மையென் றை யுறுகின்ற மாணுக்கனுக்குக் காண்பானுங்காட்சியு மற்றவிடத் திரண டுஞ் சரியென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

சத்தாதி தத்துவம்போய்த் தானுமெதி ருங்கழன்றாற்
சித்தாந்த வேதாந்தச் சீர்மையிலே - முத்தி
யநிர்வசன மின்ப வதீதமெனி லாங்கே
பினமிடுதல் கன்மம் பிளாய்.

(இ-ள்.) சத்தாதிதத்துவம்போய்த் தானுமெதிருங்கழன்றாற் சித்தா ந்தவேதாந்தச் சீர்மையிலே,, எ-து. சத்தமுதலிய முப்பத்தாறு தத்து வங்களையு நீங்கி யவற்றின் முடிவினின்றதானுந் திருவருட் டெரிசன முத லாநந்தானுபவமீறா யவ்வருளாற் றானறியா தறியுமநுபவங்களா கிய வெதிருங்கழன் றானந்தாதீதப்பட்டா லிரண்டென்றுகூறுஞ் சித் தாந்தச் சிறப்பு மொன்றென்றுகூறும் வேதாந்தச்சிறப்புமாங்கில்லை.

"முத்தி யநிர்வசனமின்பவதீதமெனிலாங்கே பினமிடுதல் கன்ம ம்பிளாய்" எ-து. அங்ஙன மதீதப்பட்ட முத்திசொல்லிறந்த சுகாதீத மென்றாற் பிள்ளா யொன்றென்று மிரண்டென்றும் அம் முத்தியைப் பின்னப்படக் கூறுதல் போதச்சேட்டையாம்.

ப-ம். சத்தாதிவிடயங்களின்மே லான்மாவுக் கனிச்சைபிறந்த போது சோத்திராதி பஞ்சேந்தியங்களும் விடயங்களை யபகரியாது நீ ங்கு மிவைநீங்கவே முன்னபகரித்தபோது வசன கமனதான விசர்க் காநந்தங்களை விடயீகரிக்கும் வாக்காதிகன்மேந்தியங்களைந்து நீங்கும். இவைநீங்கவே யப்பத்திந்தியங்கட்கு மிடமாய்நின்ற பூதங்கணீங்கு மி வைநீங்கவே விடயங்களைப்பற்றி நிச்சயித் தபிமானித்துச் சிந்தித்துநி ற்குமந்தக்கரணவாசனை நீங்கு மிதுநீங்கவே விடயங்களைப் பூசித்தற கோரெல்லையு மவ்வெல்லையி லுண்டாம். விடயப்பயனு மவ்விடயத் தைப் புசிக்கும்போ தோர்காலங்களினு மறியாததுபோலப் புதுமையு மேலு மிவ்விடய மனுபவிக்க வேண்டுமென்னுங் கருத்து முண்டாக் குங் காலதத்துவமுநீங்கு மிதுநீங்கவே விடயங்களைப் புசிக்கும்போ

திவனுக் கிவ்வளவு புசிப்பென்னுமட்டறிந்து வரைந்துநிற்கு நியதிநீங்கு மிது நீங்கவே யான்மா விடயங்களை யிச்சித்துப் பகுத்தறிந்து பற்றிய நுப்விக்க வவ்வான்மாவுக் கிச்சாஞானக் கிரியைகளை யெழுப்புமிராகம் வித்தை கலையென்னு மிம்மூன்று நீங்கும்.

இவைநீங்கவே யான்மாவைப் பஞ்சேந்திரியங்களினுங்கறங்குபோற்கொண்டு சுழற்றும் புருடனீங்கு மிது நீங்கவே யவ்விடயங்களைப் புசிக்குமிடத் தவ்விடயமென்றுந் தானென்று மிரண்டற மயக்கிநிற்கு மாயை நீங்கும்.

இங்ஙனம் வித்தியா தத்துவங்க ணீங்கவே யிவற்றைப் பிரேரகம் பண்ணுஞ் சுத்த தத்துவங்க ளொந்துநீங்கு மிங்ஙனந் தத்துவ முப்பத்தாறு நீங்கினவிடத் தான்மாவி னிச்சை பெத்தத்தில் விடயத்தின்மேற் சனித்ததுபோற் சிவத்தின்மேற் சனிக்கும் ஞானம், விடயானந்தம் அசுத்தந் துக்கம் அனித்தியமென்றுஞ், சிவாநந்தஞ் சுத்தம் சுகம் நித்தியமென்றும், பகுத்தறிந்து கொண்டுநிற்குங் கிரியை பழையபழக்கத்தால் விடயங்கண்மேற் செல்லினு மவற்றிற் செல்லாது மறுத்துநீங்கிச் சிவத்தையே நாடிநிற்கு மான்மா விச்சாஞானக்கிரியைக ளிங்ஙனநிற்பது.

சிவன் ஆன்மாக்களை முத்தியிலே யடைவிக்க வேண்டுமென்னு மிச்சைப்படி நிற்பதாகலிற் றிருவருட்பதியு மித்திருவருளை முன்னிட்டுக்கொண் டறியும் பரைதெரிசனமுதலிய வநுபவங்களாகிய வெதிருமவைகளை யறிந்த தானுங் கமூன் றாநந்தா தீதப்பட்டா விரண்டென்று மொன்றென்றுங் கூறக்கூடாதாகலின், "சித்தாந்தவேதாந்தச் சீர்மையிலே" யென்றார்.

கன்மமென்பது சேட்டைமேலேறிற்று. ஆன்மா சத்தாதிகளைத் துரிசற விடுத்தபோது மற்றைத் தத்துவ முப்பத்தொன்று மிங்ஙனு நீங்கலிற், சத்தாதிகளை முன்வைத்துக் கூறினார்.

முத்தியையறிவிப்பது வேதாகம முடிவாகலிற், சீர்மையென்னு மிம்முத்தியி லதனையறிந்து கூறும் போதமின்மையா லதிர்வசனமென்றுங் கூறினார்.

உதாரணம். (சிவப்பிரகாசம்.) மருவிய பொறியிலொன்று முழுவ ... க்கைவயொளியுமோசை நாற்றமென்றை

ந்தின், வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு. என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுனுங் காண்க. (ருஉ)

(கவி-ருங-அ-கை.)

சிவஞானியினது மகிமை யிங்ஙனமென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

சிந்தை பயமிலச்சை சீல மருவருப்பு
0 வந்தைவிடுஞ் சாந்திகுல மாசார - மிந்தவழி
யெட்டுஞ் சிவயோகிக் கில்லையென மாமறைக
ட்டும் பெருமுரசந் தான்.

(இ-ள்.) சிந்தைபயமிலச்சை சீலமருவருப்பு வந்தைவிடுஞ்சாந்திகுலமாசார மிந்தவழியெட்டும்,, எ-து. எனக்கின்னது வேண்டுமென்னுஞ் சிந்தனையுந் துட்டமிருகாதி தோன்றியக்காலச்சமு மின்னாரின்னது சொல்லப்பொருரென்னு நாணமுஞ் சாந்திராயண விரதமுதலியசீலமு மீதசுத்தமென்னு மருவருப்பு மகந்தையாற்செய்தபாவந் தீர்க்கும் புண்ணிய மீதென்று செய்யுஞ் சாந்தியுங்குலாசாரமுஞ்சமையாசாரமுமாகிய விந்தமார்க்க மெண்வகையுஞ்.

"சிவயோகிக் கில்லையெனமாமறைக ட்டும்பெருமுரசந்தான்" எ-து. சிவத்தோடிரண்டறக்கூடி நின்ற சிவயோகிக் கில்லையென்று,மாமறைகளாகிய பெரியபேரிகை முழக்கும்-எ-று.

"மாமறைகடட்டும் பெருமுரச மென்றது" அவர்க்கில்லை யென்று பலபடக்கூறுதலிவை யெட்டுஞ்சிவத்திற் கின்றாகவினதனையடைந்த சிவயோகிக்கு மின்றெனபதாயிற்று. (ருங)

(கவி-ருச-அ-கை.)

இதுவுமது.

தத்துவத்தா ரல்லார் சலசந் திரனொப்பார்
தத்துவத்தார் செய்யுந் தவாதவங்கள் - சுத்தக்
ககனமழை யாற்கழுவிக் காற்றைக் கனலாற்
றெகனஞ் செயல்போற் றெளி.

---

0 அகந்தை-என்பது, அந்தையென்றிடைக்குறையாயிற்று.

"தத்துவத்தாரல்லார் சலசந்திரனெப்பார் தத்துவத்தார் செய்யுந்தவாதவங்கள்" எ-து. மெய்ப்பொருளாகிய பாதத்துவத்தையடையாதோர் தற்போதத்தாற் செய்யுந் தவாதவங்களினுலு மிவற்றின்பயன்களினுலு முயர்ந்துந் தாழ்ந்துஞ்சலத்திற் பிரதிபலிதமான சந்திரனைப் போலுமாவர். அப்பாதத்துவத்தை யடைந்தோ ரருள்வடிவாயிருந்து செய்யுந்தவங்களுமவங்களுமிவற்றான் வரும் பயன்களுமிவர்க்கெங்ஙனமாமெனின்,

"சுத்தக் ககனமழையாற்கழுவிக் காற்றைக்கனலாற் றெகனஞ் செயல்போற்றெளி" எ-து. நிருமலமாயுள்ள வாகாயத்தை மழையாற் கழுவிக் காற்றைக் கனலாற் சுடுவதுபோலுமா மென்றறிதி-எ-று.

ப-ம். ககனத்தைமழையாற் கழுவுதலுங் காற்றைக்கனலாற் சுடுதலுமின்றாயினவாறுபோற் றற்போதம் போய்ப் பெய்பிடியுண்டவரைப் போலுந் திருவருளே வடிவாயிருந்த மெய்ஞ்ஞானிக டிருமேனியினிகழுந் தவாதவங்களவ்வருள் விளையாட்டேயன்றி யவரவற்றைச்செய்தது மவற்றின்பயனவரைச்சார்வது மின்றென்ப தாயிற்று. தவாதவங்கடத்துவத்தா ரல்லார்க்கு வருவிக்கப்பட்டது. தத்துவமென்றது ஈண்டு சிவத்தை. (௫௪)

(கலி-௫௫-அ-கை.)

இதுவுமது.

காலனுக்குப் பாவமென் றுங் காற்றுங் கதிரவனுஞ்
சீலமிலா ரென்றுஞ் சிவயோகி - மேலொன்றைச்
சுட்டுவதுந் தம்மைச் சுழற்றிவிடா தாட்டுமலக்
கட்டின் பிராரத்திவலுக் காண்.

(இ-ள்.) காலனுக்குப்பாவமென்றுங்காற்றுங் கதிரவனுஞ் சீலமிலாரென்றுஞ்சிவயோகி மேலொன்றைச் சுட்டுவது,, எ-து. உயிர்களைக் கோறலாற் காலனுக்குப் பாவமுண்டென்று மசுத்த நிலத்திற் சலித்தலானு மந்நிலத்தெறித்தலானுங் காற்றுங் கதிரவனுமாசார மிலரென்றுங் கூறுதல்போற் சிவபூசையாதி நன்மார்க்கங்களைச் செய்திலரென்று நீராடலாதியாசார மிலரென்று மிவைமுதலிய குணதோடங்களைச் சிவயோகிகண்மேற் சுட்டிக்கூறுவது.

"தம்மைச்சுழற்றிவிடாதாட்டுமலக்கட்டின்பிராரத்திவலுக்காண்" எ-து. தம்மைவிடாது பற்றிநின்றமலத்தைக டோறுஞ்சுழற்றி யாட்டப்பட்ட மலபந்தத்தினாற் றோன்றும்பிராரத்தியினதுசாமர்த்தியமாம் எ-

ப-ம். சரிதை கிரியாயோக ஞானங்களுள் ஞானமொன்றுமே முத்திக் கேதுவாகலி னிஞ்ஞானத்தான் முத்தியை யடைந்திருத்தலாற் சரிதாதிகளும் உடம்பாதி யசுத்தங்களையெல்லாங் கடந்து சுத்தமாயுள்ள வானந்தவெள்ளத்தின் மூழ்கி யிருத்தலா னீராடலாதி யாசாரங்களுஞ் செய்வதின்றிச் சிவயோகி சும்மாவிருப்பன். அங்ஙனமிருப்பது சரிதாதிகளைச் செய்வோர்க்கு மலமறைப்பாற் றெரியாது தமமைப் போற்பார்த் தவனையிகழ்தலான், மலக்கட்டின் பிராந்தி வலுக்காணென்றார். க-து. காலனுக்குப்பாவமுங் காற்றிற்குங் கதிரவனுக்குஞ் சுத்தமு மின்றாயதுபோ ன்னமார்க்கஞ் செய்யாமையாற் பாவமு மாசாரமின்மையா லசுத்தமு மவர்க் கின்றென்பதுங் காண்க. (ருரு)

(கலி-ருசுஅ-ஐ)

இதுவுமது.

நாயேறி வீழ்ந்தென னடாத்துகிலென ஞானிக்குப்
பேயாஞ் சகம்பழித்தென் பேணுகிலென் - றோயா
பெருமை சிறுமையிலை பின்னுமுன்னு மிலலை
வளைவற்று வேண்டியசெய் வார.

(இ-ள்.) நாயேறிவீழ்ந்தென்னடாத்துகிலென் ஞானிக்குப் பேயாஞ் சகம்பழித்தென்பேணுகிலென் றோயார், எ-து. நாய்மேலிவர்ந்தோனதினின்றும் வீழ்ந்ததனு லிகழ்ச்சியென்னை வீழாதிருந் ததனை நடாத்தியதாற் புகழ்ச்சியென்னை அதுபோல, ஞானிகட்குப் பேய்க்கூத்துப் போற்றோற்று மிச்சகத்தி லுள்ளா ரிகழ்ந்தா லவர்க்கோர் சேதமென்னை புகழ்ந்தா லோர இலாபமென்னை யவ ரொன்றேடுந்தோயார்.

“பெருமைசிறுமையிலை பின்னுமுன்னுமில்லை வளைவற்று வேண்டியசெய்வார்” எ-து. அம்மேன்றியுயர்ச்சி வந்ததென்று பெருமையுந் தாழ்ச்சிவந்ததென்று சிறுமையு மவர்க்கில்லை பின்னாகிய சகலமு முன்னாகிய கேவலமு மில்லையாகலிற் சுத்தமாகிய வருள்வடிவாயிருந் தளவின்றித் தாம வேண்டியவாறே திருவிளையாட் டாடுவார்-எ-று.

க-து. இகழ்ச்சியாயுள்ள நாயேறிக்கு வீழ்ந்தாலு நடாத்தினுலுமிகழ்ச்சி புகழ்ச்சி யின்றாயதுபோல ஞானிக டமக் கிகழ்ச்சியாயிருந்தவுடம்பை யிகழ்ந்தாலும் புகழ்ந்தாலு மவை யவர்க்கின் றென்பதாயிற்று.

பூ-ம். செம்பிற் களிதம்போன் றுயிரை யனுதியிற் பற்றியிருந்த சகசமல நீக்கற்பொருட்டு மாயையிற் றனுவாதி கொடுத்தலிற் சகலத்தைப் பின்னென்று மாணவ சம்பந்தமான கேவலத்தை முன்னென்றுங் கூறினர். (ருசு)

(கவி-ருஎ-அ-கை.)

ஞானம் பெற்றோரைப் புகழ்ந்துகூறியபின்ன ரிந்தஞானத்தை யருளிச் செய்தற்குத் தலைவராகிய பிள்ளையாரைப்புகழ்ந் தித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

சன்மார்க்க மேமுதலாய்த் தாதமார்க் கத்தளவுந்
தன்மார்க்க மானவெங்கள் சம்பந்தன் - றன்னைத்
துறவி யரசு சுகியோகி போகி
யறவன் மறவனென லாம்.

(இ-ள்.) சன்மார்க்கமேமுதலாய்த் தாதமார்க்கத்தளவுந் தன்மார்க்கமானவெங்கள் சம்பந்தன் றன்னை,, எ-து. ஞானமுதற் சரிதையீறுய்ச்சொல்லப்பட்ட நான்குபாதத்திற்கு முரித்தாகிய சன்மார்க்க முதற்றாதமார்க்க மீறுய்ச் சொல்லப்பட்ட விந்நான்கினையுந் தமதருளொறியா லெனக்குண்டாகச் செய்தருளிய வெமது சுவாமிகளாகிய திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையாரை?

"துறவியரசுசுகியோகிபோகி யறவன்மறவனெனலாம்" எ-து. எல்லாவற்றோடுங் கூடியிருந்து மவற்றோடு தாக்கற்று நிற்றலிற் றுறவியென்றுஞ், சகலபுவனங்களையும் தாமேயிருந்து நடத்திலினரசென்றுமாநந்தமயனு யிருத்தலிற் சுகியென்றுஞ் சிவயோகத்தை யநுக்கிரகித்தலின் யோகியென்று ஞான்ம போதங்களை விழுங்கிக் கோடலிற்போகியென்றுஞ் சகலதருமங்களு மோர்வடிவாயிருந்தலி னறவனென்றுமடைந்தோர் மும்மலங்களைக்கோறலான் மறவனென்றுஞ் சொல்லலாம்-எ-று.

ப-ம். சன்மார்க்கஞ் சகசமார்க்கஞ் சற்புத்திரமார்க்கந் தாதமார்க்கமென நான்கு. இவற்றுட் சன்மார்க்கமாவது, நீயே நான் நானே நீயென்பது:

சகசமார்க்கமாவது, தோழனுந் தோழனுஞ். சற்புத்திரமார்க்கமாவது, பிதாவும் புத்திரனும். தாதமார்க்கமாவது, ஆண்டவனு மடிமை

(ருஎ)

(கவி-ருஅ-அ-கை.)

ஞானிகட்குப் பத்திசெய்வார் வீடடைவாரென் றித்திருவெண் பாவிற் கூறுகின்றார்.

தானல்லர் தன்னதல்லர் தத்துவசா லத்தலைவர்
மேனிசதா நந்தம் விளையுமிட - மியானைக்கைப்
போலே யிவருடம்பிற் போகமெலாம் பூசையித
னாலே சகம்பிழைக்கு மெண்.

(இ-ள்.) தானல்லர் தன்னதல்லர் தத்துவசாலத்தலைவர் மேனிசதா நந்தம் விளையுமிடம்,, எ-து. தநுகரண புவன போகங்களாயுள்ள தத்துவங்களெல்லாந் தமக்கயலாகலி னவை தாமுமல்லாமல் அசுத்தந்துக்க மனித்தியமா யிருத்தலி னவை தமதுமல்லாமல் அத்தத்துவங்களோடு கூடியுங்கூடாத சாலத்தோடு மவற்றிற்குத் தலைவராயிருந்த மெய்ஞ்ஞானிக டிருமேனி சதாநந்த மேன்மேலு முண்டாகுமோ ரிடமாகலின்?

"ஆனைக்கைபோலே யிவருடம்பிற் போகமெலாம் பூசையிதனாலே சகம்பிழைக்குமெண்" எ-து. எடுத்த பொருளின் பரிசமறிவது போற்றோற்றித் தன்னுளிருந்த நாசிக்குக் கெந்தவிடயமுமாகவிருந்த யானைக்கைப்போ லிந்தஞானிகளது திருமேனியா லநுபவிக்கும்போகமெல்லா மித்திருமேனி யநுபவிப்பதுபோலிருந் தித்திருமேனி யுள்ளிருந்த பரிபூரண சிவத்திற்கும் பூசையா மிப்பூசையினாலே சகத்திலுள்ளார் பிறவித் துன்பத்திற்குத்தப்பி வீட்டின்பத்தை யெய்துவரென் றறிதி-எ-று.

ப-ம். முற் றநுகரணங்களை யாமென்றும், புவனபோகங்களையெமதென்றுங் கருதிநின்ற தற்போதங்கெட் டிப்போ தறிவுதாமா யாகந் தம் தமதாயிருத்தலிற் றானல்லர் தன்னதல்லரென்றார்.

தேகத்திருந்த போதத்தையுங் கருவிகளையும் விழுங்கிக்கொண்டதனுட் சிவங் குடியாயிருத்தலின், மேனி சதாநந்தம் விளையுமிடமென்றும், போகமெல்லாம் பூசையென்றுங்கூறினார். (ருஅ)

(கவி-ருகூ-அ-கை.)

திருவடியை யடைந்தோர்க்கே போக மனுபவிப்பதாமன்றி மற்றையார் தமக்குச்சொன்னநெறி நிற்பதேயன்றிப் போகமனுபவிக்க லாகாதென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

பூசி முடிப்பனவும் பூண்பனவும் பொற்றுகிலு
மாசை மிகுந்த வரசியர்க்காங் - காசிற்ற
முண்டையர்க்கா காசீவன் முத்தனுக்குப் போகமல்லாற்
குண்டையொப்பார்க் கேனிதுவா கும்.

(இ-ள்.) "பூசிமுடிப்பனவும் பூண்பனவும் பொற்றுகிலு மாசைமிகுந்தவரசியர்க்காம்,, எ-து. சந்தனமாதிபூசப்படுவனவு மல்லிகையாதி முடிக்கப்படுவனவுங் கொந்தளப்பொன் ஞேலையாதி பூணப்படுவனவும் பொற்சரிகைச் சேலையாதி யுடுக்கப்படுவனவுமாகிய விவைமுதலிய போகங்களெல்லா மணையனுன் மிகவு மிச்சிக்கப்பட்ட சுமங்கலியாகிய வரசியர்க்கேயாகு மதுபோலும்?

"சீவன் முத்தனுக்குப் போகமல்லாற் காசிற்ற முண்டையர்க்கா கா குண்டையொப்பார்க்கேனிதுவாகும்" எ-து. சிவன திச்சைப்படியே யவனது திருவடிசேர்ந்த சீவன்முத்தனுக்கே போகமன்றி மங்கலநீங்கிய வமங்கிலிக்குப் போகங்களிலொன்றேனு மாகாவாறுபோலுஞ் சிவனடிசேராது தவம்பண்ணுவோர்க்கு மத்தவத்திற்குரிய விரதஞ்செய்து முடிப்பதேயன்றிப் போகங்களி லொன்றேனு மநுபவிக்கலாகாதலைதன்றிக் குண்டையைப்போலுஞ் சரிதாதி தொழிற்செய்வோர்க்கு மிப்போகமநுபவிப்ப தேனுகும்-எ-று.

ப-ம். தம்முதலாகிய சிவத்தை யிழந்து தவம்பண்ணுவோரை முண்டையரென்று குறிப்பாற் கூறினுர்.

குண்டைக்குத் தொழிற் செய்வதேயன்றி யரையனோடுங் கூட்டரவின்மைபோற் சரிதாதிகளைச் செய்வோர்க்கு இத்தொழிற் செய்வதேயன்றி சிவத்தோடுங் கூட்டரவின்மையா லிவரைக்குண்டையொப்பா ரென்றார். (ருக)

(கலி-சுமி-அ-கை.)

ஞானி கிரியை செய்யினுஞ் செய்யாவிடினுஞ் சிறப்பாவனென்பதுங் கன்மி கிரியை செய்யாவிடின் மிகவு மிழிவாவனென்பது மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

ஆணைமதப் பட்டா லலங்கார மன்றிநாய்

தீடைமீறி னுலுஞ் சதிராகுங் கன்மி
கடைமீற லாகாது காண்.

(இ-ள்.) ஆனைமதப்பட்டா லலங்காரமன்றியநாய் தானுமதப்பட்டா ற் சரியாமோ,, எ-து. மதமேறு முன்னுஞ் சிறப்புள்ளயானை பின்மதமேறித் தன்றடைகடந்துசேறினுஞ் சிறப்பேயாமன்றிப்பேயேறு முன்னு மிழிவுள்ளநாய் தானும் பின்பேயேறினு லதுபோலுஞ்சிறப்பாமோ வவைபோலும்?

"ஞானி தடைமீறினுலுஞ்சதிராகுங்கன்மி கடைமீறலாகாதுகாண்" எ-து. முன்னின்ற நிலை கடவாதிருந்தபோதுஞ் சிறப்புள்ளமெய்ஞ்ஞானி பின்னுனந்த மேலிட்டா லந்நிலைகடந்து சேறினுஞ் சிறப்பேயாவன். கருமி நிலைகடவாமுன்னு மமெய்ஞ்ஞானிகட் கிழிவாவன். தற்போதத்தா லந்நிலைகடந்தபோது மிகவுமிழிவாவனுகலிற், றன்னிலை கடக்கலாகாது-எ-று.

ப-ம். ஆனைமதமேறினுன் மிகவுஞ்சிறப்பு, நாய் பேயேறினுன் மிகவு மிழிவு, அவைபோல, ஞானி தடைமீறினுன் மிகவுஞ் சிறப்பு. கன்மிகடைமீறினுல் மிகவு மிழிவென்பதுங் காண்க. (கூ0)

(கவி-கூக-அ-கை.)

தீவிரதரபக்குவனுக்குக் கூறு முபதேசமே போதுமென்பது மற்றைய மூவர்க்கு மவர்கூறு முபதேச மொழியுமன்றி வேதாகமங்களாலுணர்த்தவேண்டுமென்பதுமித்திருவெண்பாவிற்கூறுகின்முர்.

அதிபக் குவத்தாற் கநுக்கிரகஞ் செய்யும்
புதுமைக்குச் சாத்திரங்கள் போதா - திதுவென்னுப்
பேறே யனந்தம் பிரகாரம் வந்தாலும்
வேறே யனந்தம் விதம்.

(இ-ள்.) அதிபக்குவத்தாற் கநுக்கிரகஞ்செய்யும் புதுமைக்குச்சாத்திரங்கள்போதாது,, எ-து. தீவிரதரபக்குவ முடையானுக்கு ஞானுநுக்கிரகம் பண்ணு மதிசயத்திற்கு வெவ்வேறு வகைப்பட்ட சாத்திரங்களெல்லாம்போதா தஃதெங்ஙனமெனின்,

"இதுவென்னுப் பேறேயனந்தம்பிரகாரம் வந்தாலும் வேறேயனந்தம்விதம்" எ-து. இதுவென் றொன்றைச்சுட்டிதற்கிடம் வைக்காது

கூறுமுபதேசபபெறே யவனுக் கரந்தம் விதமாய்க்கூறுஞ் சாத்திரங்க ளாகு மிங்ஙனமவந்த பக்குவனு மனந்தமபெயர்களுள்ளும் வேறிவனே யொழிந்த பக்குவர்களு மநந்தவிதபாவார்கள்-எ-று.

ப-ம் தீவிரதர பக்குவனறிவு சிவத்தையேயன்றி மற்றொன்றையு ம்பகுத்து நாடாதாகலிற் சாத்திரங்கள் போதாதென்றார். மந்தமந்தத ரர் தீவிரமென்னு மிம்மூன்று பக்குவரு நாறுபேதமாய் வருதலினுனு மிவர்க்குபதேச நாறுபேதமாகக் கூறிய பக்குவப்படுத்தவேண்டுமாத லினுனு மநந்தவிதமென்றார். (சுக)

(கவி-சுஉ-வு-கை.)

பரையோகத்தி னிற்போருஞ் சீவன்முத்த ராவாரென் றித்திரு வெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

அறியாமை நீங்கி யறிவா யறிவே
யறியாம லாயிரண்டு மற்றுப் - பிறியாதார்
தன்னிழப்பின் ஞான சமாதிக்குச் சாதகரா
மந்நிலைக்கே சீவன் முத்த ராம்

(இ-ள்.) அறியாமைநீங்கி யறிவாயறிவே யறியாமலாயிரண்டுமற்றுப் பிறியாதார்,, எ-து. சகலகேவலமாகிய வறியாமை நீங்கித் தம்மையரு ளாற்கண்ட வ்வருளறிவாகி முன்மலமாகிய வறியாமையின் மறைந்தி ருந்தாற்போ லவ்வறிவு தானே யறியாமையாகி யதனுண் மறைந்திவ்வ றிவென்பதுந் தாமென்பது மாகிய விரண்டுமற் றிதனைப்பிரியா திருப் போர்?

"தன்னிழப்பின்ஞானசமாதிக்குச்சாதகரா மந்நிலைக்கே சீவன்மு த்தராம்" எ-து. அங்ஙனமிருக்கவே தற்சுதந்தரபோதமறும் அஃது அ றவே பறைதானுகிய ஞானசமாதிக்குச் சாதகராவரிச்சாதகம்வந்தவ க்கணமே சீவன்முத்தருமாவர்-எ-று.

ப-ம். இம்முறைவந்து பரையோகத்தி னின்றோர்க்குச் சுகப்பேறு ஞ் சூகாதீதமுந் தாமேகிடைக்குமாகலி னந்நிலைக்கே சீவன்முத்தரா

(கவி-சுஙு-அ-கை.)

சிவஞான மில்லார்க்குச் சிவவேடத்தாற் பயனின்றென் றித்திரு வெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

மகவான்கண் பார்த்தவர்க்கு மாண்பாய்த் தனக்குப்
பகமா யிலச்சைவிடாப் பண்பாய்ச் - செகமாணக்
கண்ணுரி போல்வேடக் கண்ணுடி காட்டுதவ
மெண்ணூழி காலமிருந் தென்.

(இ-ள்.) மகவான்கண்பார்த்தவர்க்கு மாண்பாய்த்தனக்குப் பகமாயி லச்சைவிடாப்பண்பாய்,, எ-து. இந்திரனது கண்களைப் பார்த்தபேய ர்க்கு மாட்சிமையா யவ்விந்திரனுக் கல்குலா யவனதுள்ளே நாணம்வி டா முறைமையா யிருந்ததுபோல?

"செகமாணக் கண்ணுரிபோல்வேடக் கண்ணுடிகாட்டுதவமெண் ணூழிகாலமிருந்தென்" எ-து. தவவேடத்தைப் பார்க்கின்ற சகத் தோர்க்கு மாட்சிமையா யிருப்ப விவ்வேடத்திற்குரிய ஞானந்தமக்கின் றென்று தம்முள்ளே நாணமுற வேசிபோன்மினுக்கிய வேடமாகிய க ண்ணுடி காட்டப்பட்ட தவத்தா ளளவிறந்த காலமிருப்பினு மவ்வேட த்தாற்பயனவர்க்கென்னையுள-எ-று.

ப-ம். அவனுக்குக் கண்களைப்பார்க்குந்தோறு மிலச்சைவரலாவில ச்சைவிடாவென்றார். அவனையிவர்க்குவமை கூறினமையா லிவர்க்கு மிவ்வேடத்தைப் பார்க்குந்தோறு மிலச்சைவருமென்பதாயிற்று.

தவத்தோர்க்குரிய வுள்ளொழுக்கமான ஞானசார மொன்றுந் தோற்றாது வடிவமாத்திரையே தோற்றினமையால், வேடக்கண்ணு டி காட்டுதவ மென்றார். (சுஙு)

முதலாவது வேதாகமப் பொதுவிலுபதேசம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது

சத்திநிபாதத்
துத்தமரொழிவு.

அஃதாவது, நால்வகைச்சத்திநிபாதத்துத்தமர்களதுபிரபஞ்சப் பற்றொழிவை முறையே கூறினமையா லிவ்வதிகாரத்திற்குச் சத்தி நிபாதத் துத்தமரொழிவென்று பெயராயிற்று. இவர் இந்நூற் குரியவ ராகலி னவ்வதிகாரத்தின்பின் னிவ்வதிகாரம் வைக்கப்பட்டது.

(கலி-க-அ-கை.)

தமதாசிரியர் ஞானபக்குவர் நால்வர்க்கு முபதேசிக்கு முறைமை யைத் தமக்கருளிச்செய்யும்போது மாநந்தா தீதரா யெழுந்தருளியிரு ந்தே யருளிச்செய்தாரென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

சரிதாதி நான்கினுக்குஞ் சாலோக மாதி
வருமா றெனக்களித்த வள்ளல் - குருராயன்
ஞானத்திற் பக்குவர்க ணால்வர்க் குபதேச
மானத் தையு நிகழ்த்தி னன்.

(இ-ள்.) சரிதாதிநான்கினுக்குஞ் சாலோகமாதி வருமாறெனக்களி த்தவள்ளல் குருராயன்,, எ-து. சரிதை கிரியை யோகஞானமென்னு மிந்நான்கு பாதத்திற்குஞ் சாலோக-சாமீப-சாரூப - சாயுச்சியமென் னுமிந்நான்குபதமும் வருமுறைமையை யெனக்கருளிச்செய்தவள்ள ல்குருராயனாகிய திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையார்.

"ஞானத்திற்பக்குவர்க ணால்வர்க்குபதேச மானத்தையுநிகழ்த் தினன்" எ-து. ஞானபாதத்திற்குரிய மந்த மந்ததரந் தீவிரந் தீவிரதர மென்னு மிப்பக்குவமுடையார் நால்வரதிலக்கணமு மவர்க்குபதேசி த்த முறைமையையு மருளிச்செய்தார்-எ-று.

க-து. முப்பத்தாறு தத்துவங்களையு நியதிகளைவது சரிதை. யவற் றையறிந்து நீங்கிய தன்னை யருளா லறிந் தவற்றின் முடிவி னிற்பது, சாலோகபதம். ஆங்குத் தனக்கறிவித்த வவ்வருளைத் தெரிசித்துப் பி ன் னருளென்றுந் தானென்றும் பிறித்துநோக்காது தற்போதத்தை

யடைகிறுவது கிரியை யவ்வருளே வடிவாயிருப்பது சாமீபபதம். அவ்வ ணமிருந்து நிற்போதஞ் செறிதற்தோன்று தொழிப்ப தியோகம். ஆங் குப் பலாதாளுயிருப்பது சாரூபபதம். அப்பலா நீக்கத்திற்றோன்று ஞானனந்தத்தைப்பெறுவது ஞானம். அந்தவாநந்தத்தி லதீதப்படுவது சாயுச்சியபதம். ஆதலின், சரிதாதி நான்கினுக்குஞ் சாலோகமாதி வ ருமா றிங்ஙனமெனக்கொள்க. (க)

(கவி-உ-அ-கை.)

இதுவுமது.

கின்னரியைத் தொட்டவர்போற் கேட்டவள வுக்களவு
சொன்னதல வெங்கள் சுவாமியுரை - மன்னடத்தி
லாநந்த மூர்ச்சிதர்கை யாடகயாழ் தன்னிலே
தானுகவம் போலமொழிந் தான்.

(இ-ள்.) கின்னரியைத் தொட்டவர்போற் கேடடவளவுக்களவுசொ ன்னதலவெங்கள் சுவாமியுரை,, எ-து. வருடி வாசிப்பார் தாம்நினைத் துக்கேட்ட பாட்டினளவுக் களவுகூறுங் கின்னரியைப்போன் றியானி னைத்து வினவியமட்டிற்கு விம்மட்டு விடைகூறியதன் றெமது சுவா மிகளாகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருவாக் கஃதெங்ஙனமெ னின்?

"மன்னடத்தி லானந்தமூர்ச்சிதர்கையாடகயாழ்தன்னிலே தா னுகலம்போலமொழிந்தான்" எ-து. பரமேஸ்வரன் றிருநடனத்தி லாந டன வதிசயத்தைப்பார்த் தாநந்தபரவசராய் நிற்போற் கைப்பிடித்த பொன்னினு னியற்றப்பட்டயாழ் தன்னிலேதான் வாசிக்கு நலம்போ லியான்கேளாது கேட்கவெனக் குபதேசமொழிகளை யருளிச்செய் தார். எ-து.

ப-ம். அவரானந்த பரவசராய் நிற்கவுந் தெய்வயாழ் வருடாது வாசித்தல்போலப் பிள்ளையா ரானந்தாதீதர் யெழுந்தருளியிருக்கவு மவரது தெய்வவாக்கு வினையாதுகூறிற் றென்பதுமிக. "கின்னரியைத் தொட்டவர்போற் கேட்டவளவுக்களவு சொன்னதல வென்றமையா ற்" கடாவும் விடையுந் தாமே யருளிச்செய்தாரென்பதாயிற்று.

தெய்வயாழ்க்குமேல் வேறியாழின்மைபோ, லித்தவாசிரியர்க் குமேல் வேறாசிரிய ரிலரென்பதுங்காண்க. யாழுன்னி வாசியாதிருக்

கவும் நோக்கங்கனஞ் செய்ததுபோற்றோற்றலிற் "ருறுகலம்போல மொழிந்தா னென்று திருவாக்குக் கதணியுவமையாகக் கூறினர். (௨)

(கவி-௩-அ-கை.)

ஞானசாரிய ருபதேசக்தா னல்வகைப் பக்குவருந் தெளிந்து சொன்ன முறைமை யித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

சுமமாதே பார்த்திருக்கச் சுத்தியா முத்தமர்க்குத்
தமமாய்வார்க் கோருரையே சஞ்சீவ - மென்மேலு
மாற்றஞ் சகுனப்புள் வாக்கு மதுவுண்ட
போற்றும்பி யின்பாட்டுப் போல.

(இ-ள்.) சுமமாதே பார்த்திருக்கச் சுத்தியா முத்தமர்க்குத் தம்மாய் வார்க்கோருரையே சஞ்சீவம., எ-து தீவிரதர பக்குவர்க் கோர்மொழியுங் கூறாது ஞானசாரியா னனுக்கிரகநோக்காற் பார்த்திருக்கவே யான்மசுத்தியாம. தீவிரபக்குவ முடையராய்த் தற்போத மொழிப் போர்க் கபோதஞ் சிறிதேனும பதையாதொழிதற் கேதுவாய்க்கூறு மோர்மொழியே சஞ்சீவம்போன்று சுத்தியாம்.

"மென்மேலு மாற்றஞ்சகுனப்புள்வாக்கு மதுவுணடபோற்றும் பியின் பாட்டுப்போல" எ-து. மந்ததரபக்குவர்க்கு விட்டிசையா திசைக்குஞ் சகுனப்புள் வாக்குபபோலச் சிற்சிலசொற்களாற் றெளிவிக்கச் சுத்தியாம. அந்தபக்குவர்க்கு மதுவை நிறையவுண்டதும்பி யிடையறாது பாடும் பாட்டுப்போல வேதாகமசாத்திரங்களானு நாநாவுபாயயுத்திகளானு மிடையறா தறிவிக்கச்சுத்தியாம். எ-று.

ப-ம். திருநோக்கக் குறிப்பா லக்கிலைதெரிக்குங்கோடலிற் சும்மாதே பார்த்திருக்க வென்றுஞ், சஞ்சீவத்தா லுடலஞ் சுத்தியாவதுபோல, வோருரையா லான்மசுத்தி பெறுதலிற் சஞ்சீவமென்றுஞ், சகுனப்புள் வாக்காற் றுணிவுத்தபொருள் கிடைத்தலபோல் சிற்சிலசொற்களான் மெய்ப்பொருளைத் தெரிக்து கோடலிற் சகுனப்புள் வாக்குப் போலென்றும், மூர்ச்சித்துக்கிடந்த பெண்டும்பியை யாண்டும்பி சூழ்ந்துகொண் டிடையறாது பாடியாங்கவ் யதற்கம்மூர்ச்சைதெளிக் நிதனோடு பற்ந்து கூடலபோல நாநாவுபாய யுத்திகளா லிடைவிடாதறிவித் தறிவின்றி தானவ்மூர்ச்சையை நீக்கித் தமமோடு சேர்த்தலாற் றும்பியின்பாட்டுப்போலென்றுங் கூறினர். 11

சுத்தியாவது, சகல கேவலங்களைநீக்கி யுவற்றின் வாசனையோ டெழுந்த தற்போதமுமொழிதல். "மென்மேலுமாற்றஞ் சகுனப்புள் ளென்றதனு லாங்கைதயென்பதாயிற்று. சகுனப்புள் வாக்குப்போலெ ன்றும், மதுவுண்ட தும்பியின் பாட்டுப்போலென்றுங் கூட்டுக. (ரு)

(கவி-௬-அ-கை.)

அறிவாநந்தத்தழுந்திய போதம் விரிந்து விடயா நந்தத்திற்செல் லா தோரியல்பிற்றாய் நின்றோர்க்கே யவ்வானந்த மாறாதுகிடைக்கு மென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

முலைமுதிர நாண முதிரநடங்கி மூடிக்
கலவியிலே நக்கினத்தைக் காட்டற் - சலனைபப
னுனுலுந் தமபனைசெய் தாநந்த மாக்குவது
போனுலா மிந்தப் பொருள்.

(இ-ள்.) முலைமுதிரநாண முதிரநடங்கிமூடிக் கலவியிலே நக்கின த்தைக்காட்டல், எ-து. ஓர்பேதைப்பெண் டனதுமுலை முதிரமுதிர நாண மேன்மேலு முதிர்ந்து பிறபுருடரோடு முன்போனகையாடலா திசெய்யா தடங்கி யம்முலையினைமறைத்துத் தனது சுயபுருடனுக்குக் கூட்டுரவின்கண் ணக்கினத்தைக் காட்டுவதுபோலு மொருவனறிவு முதிரமுதிர முன்போல விடயங்களிற் செலவதற்கு நாணமுதிர்ந் த வ்விடயங்களிற் செல்லும் போதத்தையுள்ளடக்கித் திருவருளின்ம றைத்து, ஆநந்தத்திற் கொப்பித்துநிற்றல அப்போதத்தை யாநந்தத்தி ற் கொப்பிக்கவெனி னங்ஙனமொப்பிக்குமாறே தில்லாமல்,

"சலனைபயனுனுலுந் தமபனைசெய் தாநந்தமாக்குவதுபோனு லா மிந்தப்பொருள்" எ-து. போதச் சலனையானுலும் விடயப்பயனை யநுபவிப்பதானுலு மிவ்விடயபயனை நீக்கி யப்போதச்சலனையை ய டக்கி யப்போதத்தை யாநந்தமயமாக்குவதானுலு மிவ்வாநந்தப்பொ ருளோரியல்பிற்றாய்த் தோற்று தங்ஙனஞ்செய்வனபோமாயினிப்பொ ரு ளோரியல்பிற்றாய்த் தோற்றுவதாம். எ-று.

ப-ம். முலைமுதிர்ந்த பெண் அம்முலையையு மல்குலையும் பிறபுரு டனுக்குக்காட்டாது மறைத்துச் சுயபுருடனுக்குக் காட்டுதல்போல றிவுமுதிர்ந்தோர் தற்போதத்தை விடயங்களிற் செல்லவொட்டாது மீட்டுள்ளடக்கி யதனைச் சிவாநந்தத்திற் கொப்பிக்கவேண்டுமாகலி னங்ஙன் முவமை கூறினார்.

போதம் விடயங்களிற் சென்றழுந்தியு மாரந்தத்திற்சென்றழுந்தி யு மிங்ஙன மாறிநிற்குமெனி னனந்தமு மாறித்தோன்றுமாகலி, னநந் தமாக்குவது போனலாமிந்தப்பொரு ளென்ருர். ஆனலுமென்பதனை ச் சலனையென்பதனேடு மாரந்தமாக்குவதென்பதனேடுங்கூட்டுக. ()

(கலி-ரு-அ-கை.)

பதி பசு பாசங்களின துண்மையை வேதாகமங்களா லுணர்ந்தா லு மப்பதியைச் சுவாநுபவத்தா லுணராரர்க்குப் பயனிலையென்றி திரு வெண்பாவிற் கூறுகின்ருர்.

பஞ்ச மலமும் பசுவாநந்த மும்பதியு
மஞ்சு தொழிலு மவத்தைகளுங் - கிஞ்சறிவுங்
கேட்டுச் சரிதாதி செய்துகிலே சங்கெடாக்
காட்சிமெழு கிற்கனகங் காண்.

(இ-ள்.) பஞ்சமலமும் பசுவாநந்தமும்பதியு மஞ்சுதொழிலு மவத் தைகளுங் கிஞ்சறிவுங்கேட்டு,, எ-து. ஆணவமாயை காமியந் திரோ தை மாமாயையென்று கூறப்பட்ட பஞ்சமலங்களின திலக்கணமு மி ம்மலங்களான் மறைப்பட்டிருந்த வனேகமாயுள்ள பசுவின திலக்கண மு மிப்பசுபாசங்கட்கு முதன்மையா யேகமாயிருந்த பதியின திலக்க ணமு மப்பதியாற் செய்யாநின்ற பஞ்சகிருத்தியவிலக்கணமு மிப்பஞ் சகிருத்தியத்தானடக்குஞ் சாக்கிராதி யஞ்சவத்தையின திலக்கணமு மிவ்வஞ்சவத்தைகடோறுஞ் சுழலுமான்மபோத விலக்கணமுங் கே ட்டிருந்தும்?

“சரிதாதிசெய்துகிலே சங்கொடாக்காட்சி மெழுகிற்கனகங்கா ண்'' எ-து. சரிதை கிரியா யோகங்களைச் செய்து மப்பாசத்தை நீக்கி ப்பதியைபடைந்து பிறவித்துன்பத்தை நீக்கமாட்டாதா ரறிவு மாற்ற நியுமெழுகிலடங்கிய கனகம்போ லுமாம். எ-று.

ப-ம். உரைத்தொட்ட வேரியகனக முருக்கியெடாமையின்,யெ ழுகின் மறைந்தாற்போலத் திரிபதார்த்தங்களின துண்மையைக்கேட் டறிந்த வறிவு சுவாநுபவத்தான் வெளியாகாது மலத்துண் மறைந்த மையான், மெழுகிற் கனகங்கா ணென்ருர். அவ்வறிவு பிறருக்குக்காட் டொய்க் கோற்றலா னதனைக்காட்சியென்ருர். (இ)

(கவி-சு-அ-கை.)

சிவாநந்தத்தைப் பெருதிருந்தும் பெற்றேமென்று சத்தியங்கூற ன் மிகவும் பாவமென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றூர்.

வாதி வடத்தினமு மாமருந்து வன்பிணியுஞ்
சாதித்த வீரன்மேற் றம்பலமுந் - தீதததுபோன்
ஞானத்தி லின்மை நசிப்பித்து நானதுவா
மூனத்தை யாரொழிவிப் போர்.

(இ-ள்.) வாதிவடத்தினமு மாமருந்துவன்பிணியுஞ் சாதித்த வீரன் மேற்றம்பலமுந் தீததுபோன்,, எ-து. பஞ்சலோகங்களையும் பொன்ஞக்கினேனென்று கூறு மிரதவாதி மிடியனுயிருத்தலும் பிறர் பிணிகளையெல்லாம் போக்கினேனென்றுகூறு மகாவயித்தியன் பிணியனு யிருத்தலும பகைகளையெல்லாம் வென்றுசாதித்தே னென்றுகூறு மகாவீரன்மேற் பிறர்போட்ட தமபல மிருத்தலுங் குற்றமா மதுபோல?

"ஞானத்திலின்மை நசிப்பித்து நானதுவா மூனத்தையாரொழிவிப்போர்" எ-து. சுவாநுபவத்தான் ஞானனந்தத்தை யடைதற்கேதுவாகக்கூறும் ஞானசாத்திரங்களைக் கேட்டறிந்தமாத்திரத்தில் யாமவ்வாநந்தம்பெறு ததனை விடயச்சேற்றூற்கெடுப்பித் திவ்விடயச்சேற்றிலழுந்திநின் றவ்வாநந்தத்தின் மயமானேமென்று கூறுங் குற்றத்தை யாவர் நீக்குகிறபாா. எ-று.

ப-ம். மிடி பிணி தம்பல மவரிடத் திருத்தலாற் றுஞ்சொன்னவாறுசெய்பவரலரொன் றறிந்தாற்போல, விடயப்பற்றுவிடாமையா னிவரிங்ஙனங் கூறுதலேயன்றி யதனை யடைந்திலரொன்பதறிக.

மிடியாதி யவர்க்குக் கூறினமையால் விடயமிவர்க்கு வருவிக்கப்பட்டது. இங்ஙனங்கூறுதன் மிகவுந்தோடமாகவி, னூனத்தையாரொழிவிப்போ ரென்றூர். (சு)

(கவி-எ-அ-கை.

ஆசாரிய ருபதேசங் கூறுமிடத்து மாணுக்கன் சகலகேவலங்களிற் றுக்கற்றுநின்று கேட்பின் மூவகைவினைகளு மறுமென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றூர்.

மயலற்றுர் கேட்க மகிழ்ந்துரைத்த வார்த்தை
யயலுக் குபதேச மாகும் - துயிலாத்

தொறுவனைப்போ னின்றுகே சேழுக்கு நோயு
மறுமுறைத்தே நாமுறைப்ப தை.

(இ-ள்.) மயலற்றார்கேட்க மகிழ்ந்துரைத்தவார்த்தை யயலுக்குப தேசமாகுப,, எ-து. தேகாதி பிரபஞ்சங்களை யானெனதென்று கருது மயக்கமற்ற வதிபக்குவத்தார்கேட்க ஞானசாரியரானந்த மகிழ்ச்சியா லருளிச்செய்த வுபதேசமொழிக ளப்பக்குவர்க்கன்றி யயலிருந்தோர்க்கு முபதேசமாகுமாகலி னம்மொழிகளை?

"துயிலாத் தொறுவனைப்போனின்று கேடுசெழுக்குநோயு மறுமுறைத்தேநாமுறைப்பதை" எ-து. சாக்கிரத்தினில்லாது சொப்பனத்துஞ் செல்லா திடையான தன்மையாய்த் துயின்றுந் துயிலாத விடையனைப்போன்று கேவல சகலங்களிற் றாக்கற்றுநின்றுகேட்டி. யிங்ஙனங் கேட்டியெனிற், றாசின்மேலெறு மழுக்குப்போன் றேறுவதாய வாகாமிய துன்பமுமொழியு மியா முனக்குச் சொல்லவேண்டியபுத்தியைச் சொன்னோ மிதனைநீயறிதி. எ-று.

ப-ம். இடையன் கோற்கண் டுயிலாதுதுயின்று மாட்டுமணியாரவத்தைக் கேளாதுகேட்கு முறைமைபோ லிப்போது ஞானோபதேசங்கேட்கும்போதே சகலகேவலங்க டாக்காது கேட்போ னநுபவமுற்றும்பெற்று முன்னிலைச்சுட்டு மொழிந்துநிற்பனுகலின், தூசழுக்கு நோயுமறுமென்றார். தூசழுக்கு நோயுமறுமென்றவும்மையாற், சஞ்சிதபிராரத்தமு மறுமென்பதாயிற்று.

அஃதெங்ஙனமெனில், கருவிகள் சடமாகலி னவைகளான்மாவையறிந்து கூடமாட்டா, ஆன்மா கேவலத்தின் மறைபட்டுக்கிடத்தலினவைகளைச்சென்றுகூடமாட்டான். கருவிகளைப்பிரேரகம்பண்ணியிக்கேவல மறப்பைநீக்கிச் சகலத்தில்வைத்துப் பெத்தத்திற் றேகாதிபிரபஞ்சங்களை யறிவிப்பதுபோலவுங், கீழாலவத்தைப்படுத்திக் கேவலத்தில் வைப்பதுபோலவு, முத்தியி லிக்கேவலசகலங்க டாக்காது வைத்துச் சுத்தாவத்தையிற் செலுத்திச் சுத்தத்தில்வைப்பதுந் திருவருளேயென்றும், இஃதன்றிக் கருவிகளைக்கூட்டுவித்தபோ தான்மாவிற்குச் சுதந்திரவறிவுதோன்றித் தானல்லாததேகத்தைத் தானெனக்கருதிநின் றியானே யெல்லாவற்றையுமறிவே னெல்லாவற்றையுஞ் செய்துமுடிப்பே னெனக்கெதி ரொருவருமின்றெனநிற்கு மிங்ஙனநிற்பதனு லிதாகிதங்களு மிவற்றான்வரும் வினைகளுந்தொடரு மித்தொடர்ச்சியா லளவிறந்தபிறவிகளி னெடுங்காலஞ்சுழல்வதிங்ஙனமெறந்தப்புல்லறிவைவிட்டுநீங்கிக் கானலை நீரென்றுமயங்கிக் கண்டபோதும், நீரை நீரென் றுள்ளபடி கண்டபோதுந் தனக்குக் காட்டிநின்ற

துகதிரொளியென்று கண்கண்டுநின்றாற்போ லான்மாபொய்யைமெய்யென்று மயங்கிநின் றறிந்தபோதும்.

மெய்யை மெய்யென்று தெளிந்துநின் றறிந்தபோதுந் திரோபவித்து மநுக்கிரகித்து மறிவித்து நின்றதுந திருவருளேயென்றுமுள்ளபடியறியிற் றானென்பதுமிந்தமுறைமே அவனவளது வென்னுமுன்னிலைக்கண்ணும் திருவருணடப்பிக்கின்றதென்றுகண டமமுன்னிலைகளாற் றனக்கோரிதாகிதங்கள் வந்தகாலை யம்முன்னிலைகளை நாடாது வினைக்கீடாய்த் திருவருணடபிக்கின்றதென்று அத்திருவருளை நாடிநிற்றலாற் பிறரென்பதுமபோ யெங்குந்திருவருளாய்க் காண்டலாலாகாமியமாறுமெனபதும, ஞானசாரிபா கிருபாநோக்கத்தாற்சஞ்சிதமாறுமென்பது முண்மை.

"முற்செனனமபுரிந்தவல்வினை யுடலூடனகலுமென்றும, "வினைப்போகமேயுறுந் தேகங்கண்டாய வினைநானெழிந்தாற் றினைப்போதளவுமில்லாதுகண்டாயென்றும, இங்ஙனமீஎவ்வரவாக்கிய ஞானிகள்வாக்கியமிருக்க நீர் பிராரத்தவினையுமபோமெனற தென்னையெனின், எணடுக்கூறியமுறைமையே நிற்றி, யானபிறரென்ப தொழிந்து திருவருளைகண்ணுகச்சென்று சிவதரிசனமபணணி யதிலதீதப்படுகின்ற சிவயோகிபஞ்சகிருததியங்களையுங்கடநது பரமுத்தனைபபோலிருப்பனுதலினனு மவன் பிராரததம் வருவனபோற்றோன்றி யழிவதேயன்றியவனை வாதியாதாகலினனு மவனுக்குபபிராரத்த மின்றென்ப தறிக, இன்னு மப்பிரமாணிக்கவாசகாமுதலாயினோர் சரித்திரங்களினனுங்காண்க.

(யான்பிறரென்பதனல்வினைமெயறுமென்பதற் குதாரணம.)

(திரட்டு.) "தானலா தெனறு தன்னைத் தானெனக் கருதிக்கொண்டே, யானெலாஞ் செய்தேனென்னு ஞானமஞ் ஞானமத்தா, வினைமாம்வினையிரண்டா மிருவினையாலுடமபா, மூனமா ருடம்பாலூழாமூழினா லாகாதுண்டோ".

(சித்தியார்.) "யான்செய்தேன் பிறாசெய்தா ரென்னதியானெனனு மிக்கோணை ஞானவெரியால்வெதுப்பி நிமிர்த்துத், தான்செய்வேலன்றிடவத் தத்துவன்றானேநீ தனையளித்து முன்னிற்கும் வினையொழித்திட் டோடு, நான்செய்தே னெனுமவர்க்குத் தானங்கின்றிகண்ணுவிக்கும யோகத்தைப் பண்ணுவிக்குங் கன்ம், மூன்செய்யாஞானந்தா னுதிபினல்லா லொருவருக்கும யானெனதிங் கொழியா

தன்றே" (சிவஞானதீபம்) "யான்செய்தேன்பிறர்செய்தாரெனுங்கோ ணீங்கி" என்றும், மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

பிராரத்துவ மின்றென்பதற்குதாரணம். (திருவருட்பயன்.) "மும்மை தரும்பயனு மூளாவா மூதறிவார்க், கம்மையு மிம்மையேயாம்" என்றாசாரியாரும். (எ)

(கவி-அ-அ-கை.)

இருவினையொப்புமலபரிபாக முடையோர்க்குப் பக்குவ நால்வகையாயிருக்குமென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

அண்டமுதலா யநந்தம் பிறப்பில்விதங்
கொண்டுநரா ராய்வினைகள் கூடொருத்துத் - தொண்டிற்
சரிதாதி செய்து தவச்சார்பி னிற்போர்க்
கரிதான பக்குவநா லாம்.

(இ-ள்.) அண்டமுதலா யநந்தம்பிறப்பில்விதங் கொண்டுநரராய்த் தொண்டிற் சரிதாதி செய்துவினைகள்கூடொருத்து,, எ-து. அண்டசஞ் சுவேதச முற்பிசமசராயுசமென்னு மிந்நான்கினிற் ருேற்று மெழுவகைப் பிறவியிலுண்டாகிய வெண்பத்துநான்கு நூறாயிர யோனிபேதங்களினு மநந்த முருக்கொண்டு மாறிமாறிச்சுழன் றவைதொலைத்துப் பின்பு நரவடிவுகொண் டிவ்வடி வநந்தங்கோடியிற் சிவபுண்ணியநேரிட் டச்சிவபுண்ணியத்தாற் சிவத்தொண்டுபூண் டிச்சிவத்தொண்டினுற் சரிதைகிரியா யோகங்களைச்செய் திச்சரிதை கிரியாயோகங்களா லிருவினையொப்பு மலபரிபாகம்பிறந்து?

"தவச்சார்பினிற்போர்க் கரிதானபக்குவநாலாம்" எ-து. உயிர்ச் சார்பு பொருட்சார்புகளை நீத்துத் தவச்சார்பி னிற்போர்க்குக் கிடைத்தற்கரிதாகிய மந்த மந்ததரந்தீவிரந் தீவிரதரமெனப் பக்குவ நான்குள. எ-று. (அ)

(கவி-கூ-அ-கை.)

பக்குவர்க்கு ஞானசாரியனைத் தேடுந்தேட்ட மிங்ஙனம் பிறக்குமென் றித்திருவெண்பாவிற்கூறுகின்றார்.

மேலைச் சுகம்வெறுத்து மேலோர்மொழி மூற்றுவெறுஞ்
சாலப்பொய் யாயுடலார் தானுர்தன் - மூலமா

றொன்றுதெரி விப்பாளை யெய்துவோ மென்றிரண்டா
யொன்றுபடத் தேட்டமுதிக் கும்.

"மேலைச்சுகம்வெறுத்து மேலோடுகீழற்றுவெறுஞ் சாலப்பொய்யா யுடலார்தானார்தன் மூலமாரொன்று" எ-து. மேலாகிய வனிதார்திசுகங்களை வெறுத்து மேலுடையும் பதமுத்திகளினும் பூலோக போகத்தினும்விருப்பற் றவைகளையெல்லா மிகவும் வெறும் பொய்யாய்க்கண்டிவ்வுடலுடன் யாது இதனுளிருந்த நானியாவ னெனக்கு முதலாயுள்ள பதியாதென்று விசாரித் திவை யெம்மா லறியக்கூடுவதில்லை யாகலின்?

"தெரிவிப்பாளை யெய்துவோமென் றிரண்டாயொன்றுபடத் தேட்டமுதிக்கும்" எ-து. இவற்றை யறிவிக்குஞானசாரியனையடைவோ மென்றுகருதித் தானென்றுஞ் சிவமென்று மிரண்டாய்ப் பகுத்தறிவதாயபின்னர்ச் சிவத்தோ டொன்றாக விங்ஙனம் பகுத்தறிவ தொன்றாக்கு மந்தஞானசாரிய ரெங்குளரொன்று தேடுந் தேட்டம்பிறக்கும். எ-று.

ப-ம். முன்போன்மெய்யாய்த் தோன்றுமையின், "வெறுஞ்சாலப்பொய்யாயென்றார். (கூ)

(கலி-ம-அ-கை.)

ஞானசாரியனைத் தேடும்போது பிறக்குங்குண மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

வேர்க்குங்கண் ணீர்ததும்புங் கம்பிக்கு மெய்ந்நடுங்கும்
வார்த்தை நழுவு மனம்பதறுங் - கார்க்கதமாய்க்
காந்துமுரோமாஞ் சலியாகுங் காதலித்தார்க்
கேய்ந்தகுணங் காணிவையெட் டும்.

"வேர்க்குங்கண்ணீர்ததும்புங் கம்பிக்குமெய்ந்நடுங்கும் வார்த்தைநழுவுமனம்பதறுங்கார்க்கதமாய்க்காந்து முரோமாஞ்சலியாகும்" எ-து. உடற்கண் வேர்வை யரும்புங் கண்களி லானந்தநீரொழுகு முண்ணடுங்கு முடனடுங்கும் வசனங் குழறு மாசாரியனை யென்றைக்கடைவோமென்று மனம்விரைந்து நாடு மேகம்போலுள்ளேகுமுறி யுளமெலாம் வெதும்பு முடன்மயிர்க்குச்செறியும்.

"காதலித்தார்க் கேய்ந்தகுணங்காணிவையெட்டும்" எ-து. ஆகிய விவை யெண்வகையும் ஞானசாரியனை விரும்பித் தேடுவோர்க்கியைந்த குணங்களாம். எ-று. (ம)

(கவி-௰௧-அ-கை.)

ஞானாசாரிய ரெதிர்ப்படாதபோ தவர்க் கிங்ஙன மவத்தைகடோ ற்றுமென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

அனைோட்டஞ் சிந்தை பெருமூச் சறியாச்
சுரமூட்ட மெல்லாந் துறத்த - லுனைதோற்று
மான மவுனம் விகள மறவைசா
வானவினை பத்துமவத் தை.

(இ-ள்.) அனைோட்டஞ்சிந்தை பெருமூச்சறியாச் சுரமூட்டமெல் லாந்துறத்த லுனைதோற்று மானம், எ-து. மனஞ் சகமுகத்தைவிட் டகமுகமாய் நிற்றலி னருக்கியனேக்கமு மெப்போது ஞானாசாரியனை யறிந்தடைவோமென்னுஞ் சிந்தனையு மவனை நினைக்குந்தோறு நெட்டு யிர்ப்பெறிதலு மிந்நினைவு பேலீட்டாற் பிறரா லறியக்கூடாத சுரமே லெழுதலு மிதனு ஞானுறக்க முதலியவெல்லாந் துறத்தலு மிதனை ப் பிறருக் கியாதொன்று சொல்சோமென்று சொலலா தடக்குமான மும்?

"மவுனமவிகளமறவைசா வானவினைபத்துமவத்தை" எ-து. இ மமானத்தா லொருவரோ டொன்றுஞ்சொல்லா திருக்கு மவுனமு மி ங்ஙனங்கூறும் விசாரமேலீட்டாற் பித்தபேறலு மிந்த வவத்தைகள்ப டுங்காலத்து மந்தஞானாசாரிய ரெதிர்ப்பட்டாராயின் மூர்ச்சித்தலு மி றத்தலுமாகிய விவைபத்தும் பக்குவர்க்குத்தோற்று மவத்தைகளா ம். எ-று.

மறவை சாவென்னு மிரண்டவத்தையுந் தீவிரதர பக்குவர்க்கெ னக்கொள்க. (௰௧)

(கவி-௰௨-அ-கை.)

ஞானாசாரியர் தமக்கெதிரோ யெழுந்தருளியபோது பக்குவர்வண ங்கி வினவுமுறைமையு மிவர்க் கவர்பண்ணுந்தீக்கை யிவையென்ப து மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

தேட்டந் திரண்ட திருமேனி யுட்புறம்பாய்க்
காட்டு மளவே கரைபுரண்டு - கேட்ட
வதிபக் குவத்தார்க் ககம்புறமென் றூறு
விதிவைத்த தீக்கையா மெண்.

(இ-ள்.) தேட்டந்திரண்டதிருமேனியுட்புறம்பாய்க் காட்டுமளவே, எ-து. தமதுயிருள் ளிருந்துந் தெரியாது தாந்தேடுந் தேட்டமாகியபே ரானந்தந் தானே திரண்ட ஞானசிரியர் தமதுதிருமேனியை யவர்கண் ணுாக்காணும்படி புறம்பாய்க் காட்டுமாத்திரத்திலே?

"கரைபுரண்டுகேட்ட வதிபக்குவத்தார்க் ககம்புறமென்றீறு வி தினைத்ததீக்கையாமெண்" எ-து. அன்பெனு மாறு கரைபுரண்டெழு ந்து அவ்வாசாரியரைப் பலதரம் வலம்வந் தட்டாங்கமுதலிய வணக்க ஞ்செய்து பின்னெழுந் தஞ்சலியத்தராய் நின் றானந்தக்கண்ணீரொழு க வநேக தோத்திரம்பண்ணி யெமது சுவாமிகளே யடியேங்கட் கிவ்வு டல்வந்தவாறியா திவற்றுளிருந்த யாமியாவ ரெமக்கு முதலாயுள்ள மெய்ப்பொருள் யாதென்றுகேட்க வதிபக்குவ முடையோர்க்கு வே தாகமங்களில் விதித்துவைத்தபடி யவர்பண்ணுந் தீக்கை யகத்தீக் கை மூன்று புறத்தீக்கை மூன்றென் றாறுவகையா யிருக்குமென் ற றிதி. எ-று.

தீக்கைகளாறாவன, திருநோக்கம் பரிசம் வாக்கு பாவனை நூல் யோகமென்பன. இவற்றுட் டிருநோக்கம் பாவனை யோகமென்னு மிம் மூன்றுமகத்தீக்கை. பரிசம் வாக்கு நூலென்னு மிம்மூன்றும் புறத்தீ க்கையெனக்கொள்க.உள்ளென்பதையுயிருள்ளிருந்துமெனக்கொள்க.

(கவி-௰௩-அ-கை.)

ஞானசாரியர் மாணாக்கனுக்குத்தீக்கையான் மும்மலங்களையுந் தற்போதத்தையு நீக்குமுறைமை யித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

பரிசித்துஞ் சிந்தித்தும் பார்த்து மலமாயைக்
கருமத்தை யெல்லாங் கழற்றிச் - சரிதாதி
வாதனையாம் போத மயக்கத்தை வாக்காலே
போதைசெய்து போக்கிவிடப் போம்.

(இ-ள்.) பரிசித்துஞ் சிந்தித்தும் பார்த்துமலமாயைக்கருமத்தையெ ல்லாங்கழற்றி" எ-து. பறவை முட்டையைச் * செட்டையாற் பரி சித்தல்போன் மாணாக்கனைக் கரசரணங்களாற் பரிசித்து மாமைகளை க்கணிருந்த முட்டையைத் தன்மனதிற்பாவித்தல்போ லவனைத் தமத ருளுருவாய்ப் பாவித்து மீன் றனது சினையைப்பார்த்தல்போ லவனை த்தமது கிருபைப் பார்வையாற்பார்த்து மாணவமல மாயாமலங் கன் மமலமாகிய வினையெல்லாநீக்கி.

"சரிதாதி வாதனையாம்போத மயக்கத்தை வாக்காலே போதை செய்து போக்கிவிடப்போம்" எ-து. சரிதை கிரியாயோகங்களைச்செ

* செட்டையாற் பரிசித்தல் முதலியன வவ்வவ் முட்டைகட்குத் தம் பருவமடைதற் கென்றறிக.

ய்யும்வாசனையாகிய தற்போத மயக்கத்தை நீக்குதற்கேதுவாகியவுப தேசமொழிகளைத் திருவாக்காற் போதித்துநீக்கப்போம் எ-று.

யோகத்தைப் பாவனையுள்ளடக்கி நூலைவாக்கிலடக்கியவ்வாறை யுமீண்டு நான்காய்க்கூறினார். (மரு)

(கலி-மசு-அ-கை.)

ஆசாரிய ருபதேசித்த பொருள்களை மாணுக்க ரிம்முறைமைக ளா யேற்றுக்கொள்வாரென றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

காலமறை தேசமறை கன்மறைபோற் காண்பாரும
பாலுண்ணும்புள் ளிபபிமீன் பக்கிதிக் - காலு
மிரும்பினீர மின்னலிலே யேற்றபணம் பார்ப்பார்
தரும்பொருளைக் கொள்ளுவார தாம.

(இ-ள்.) காலமறைதேசமறை கனமறைபொற்காண்பாரும,, எ-து. முன்னோர காலத் தோராபொருளை யறியாதிருந்து பின்னோர காலத்த தனையறிந்து கொள்ளுங் காலமறைபோலு மோர்தேசத் தறியாதிருந த பொருளை யோரதேசத் தறிந்துகொள்ளுந தேசமறைபோலுமுன் மணியென் றறியா திருந்தும பின்னதிலேடை மறிவாரோடும்பழகி ம ணியென றறிந்துகொள்ளுங்கன்மறைபோலும பாசாரியர நுக்கிரகித் தபொருளை யறிந்துகொள்ளுவாருமுள ரெ்பதன்றி?

"பாலுண்ணும்புள்ளிபபிமீன்பக்கிதிக்காலுமிரும்பினீர்மின்னலிலே யேற்றபணம்பார்ப்பார் தருமபொருளைக்கொள்ளுவார தாம" எ-து.பா லுண்ணு மன்னப்புடபோலுஞ் சிப்பிபோலு மீனுண்ணுங் கொக்குப் போலு மூலையி லெழுக்காய்ந்த விரும்பினீரபோலு மின்ன லொளியி லேற்கப்பட்ட பணநோட்ட மறிவார்போலு மவரருளிச்செய்தபொரு ளை யங்ஙனமேற்றுக்கொள்ளும் பக்குவருமுளர் -எ-று.

ப-ம். ஆசாரியரநுக்கிரகித்த பொரு ளக்காலத்துத் தோற்றாதிரு ந்து பின்னாட்குப்பின்னர் தம்முள்ளே தெரிந்துகோடலாற் காலமறை யென்று மவர்கொடுத்த நூலிற் றெரியாதிருந் தந்நூற் பொருளைக்கூ று மற்றோர் நூலிற் றெரிந்து கோடலாற் றேசமறையென்றுந்தாங்கற் றநூல் கற்றோரோடும் பழகித் தெரிந்துகோடலாற் கன்மறைபோலெ ன்றுங்கூறினார்.

அன்னம் நீரைநீக்கிப் பாலுண்டாற்போற் சரிதாதிகளை நீக்கிஞானமொழியைக்கோடலாற் பாலுண்ணும் புள்ளென்றும், சிப்பி சோதிமழைக் கங்காந்திருந்து துளிவிழுந்தமாத்திரத்தில் வாய்மூடிக் கொள்ளுதல்போ லெப்போது கூறுவாரொன் றிதையமலர்ந்துகேட் டங்ஙனங் கேட்டபொருளை யுள்ளடக்கிப் பயன்படுத்திக்கோடலா னிப்பியென்றும், கொக்கு துறைக்கண் ணசைவறநின்று மீன்வந்துழிக் கவருதல்போல் சித்திரப்பாவைபோ லசைவறவிருந்து பயன்றருமொழிவருந்தோறு மேற்றுக்கோடலான் மீன்பக்கியென்றும், இரும்புதானேற்கு நீர்மாத்திர மெடுத்துக்கொண் டதனைமீளவிடா திருத்தல்போலத் தமக்குவேண்டிய வுபதேசமொழிகளை யேற்றுக்கொண்டு மீளவிடாதிருத்தலா னிரும்பினீரொன்றும், கட்கூர்மையால் விரைந்து மின்னலொளியிற் பணம்பார்த்ததுபோ லறிவுகூர்மையா லதிசீக்கிரத்திற்கூறியமொழிகளி னருத்தமெல்லாமறிந்துகோடலின், “மின்னலிலேயேற்றபணம்பார்ப்பா” ரென்றுங்கூறினர்.

க-து. காலமறையாதி மூன்றற்கு மின்னகாலத் தின்னபொருளுளதென்று மின்னதேசத்தி னின்னபொருளுளதென்று மின்னமலைக்கப்பா லின்னபொரு ளுளதென்றுந் தமக்காப்தரு யுள்ளவன்கூற வம்மொழியை யுண்மையாகக் காண்பார்போற் காண்பாரு முளரொன்றுமாம். (௰௪)

(கவி-௰௫-அ-கை.)

ஆசாரிய ருபதேசித்தபொருளை யுட்கொண்டபக்குவர் தற்போதமொழிக்கு முறைமை இங்ஙனமென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

பதியிறக்கக் கேட்டிறந்த பத்தினிபோற் பால்போ
லதிமோகி தீப்புகல்போ லன்பாம் - விதவையர்போற்
கன்னன் கடையிற் கொடைபோலக் காணலர்ந்
தன்னையிழ வாதிழத்த றன்.

(இ-ள்.) பதியிறக்கக்கேட்டிறந்த பத்தினிபோற்பால்போ லதிமோகிதீப்புகல்போ,, எ-து. பதியிறந்தானென்று பிறர்கூறக்கேட்ட வக்கணத்திற் றானுமிறந்த பதிவிரதைபோலுங் கடைகாலிருந்து கவிழ்ந்த பால்போலுந் தனது புருடன்மே லதிமோகியாயிருந்துளா ளவனிறந்த காலத் தவனொடு மக்கினிப்பிரவேச மாதல்போலும்?

"அன்பாம் விதவைபர்போற் கன்னன்கடையிற் கொடைபோல க்காணலாந் தன்னையிழவாதிழத்தருள்" எ-து. புருடனிறந்துபோயபி ன்னரு முன்ன ரன்புவிடாதிருந்த விதவையாபோலு மறுமைகுறித்தி ட்டிய புண்ணியமெல்லா மோரந்தணனுக்குக்கன்னன் றன்றேகாந்திய த்திற்கொடுத்த கொடைபோலு மாசாரிபருபதேசித்த மொழிகளை யு ட்கொண்டபக்குவர் தம்மையொழியா தொழித்தற்கு முறைமையை க்காணபபடும். எ-று.

ப-ம். கேட்டவக்கணத் திறந்தாளைப்போ லுபதேச மொழியைக் கேட்டவக்கணத்திற் போதமிறந்தலின் "பதியிறக்கக்கேட்டிறந்த பத் தினிபோலென்றும்" பாலெல்லாங்கவிழ்ந்ததாயினு மதனுள்வாசனை யி ருத்தல்போற் போதமிறந்ததாயினு மபபோதவாசனையிருத்தலிற்பால் போ லென்றும, சின்னுழிகை சென்றபின்னர் தீப்புகலபோற் சின்னு ளிற் போதமிறத்தலி னதிமோகி தீப்புகல்போலென்றும, புருடனொழி றவாதிருந்து தேகபோகங்களை வெறுத்திருத்தலபோ லியானெனதெ ன்றெழும்போதவெழுச்சியை யடக்கியிருத்தலின் விதவையர்போலெ ன்று மொன்றைபுங்குறியாது கொடுத்தலபோ லொன்றையுங் கருதா து எல்லாவற்றையும் விடுத்தலிற் "கன்னன்கடையிற் கொடைபோ, லென்றுங்கூறினா. (௰௫)

(கலி-௰கூ-அ-கை)

ஆசாரியருபதேசிக்கு மொழியோர்பிரகார மாயினும் பக்குவவுய ர்ச்சி தாழ்ச்சிப்படிஞானமேறுவதன்றி யோர்படித்தாய் ஞானமே ற தென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றா.

மாற்றுப் பலவகையாம் பொன்னோடை வைப்பான்போற்
றேற்றிச் சிவாகமத்தாற் செப்புகினு - மேற்ற
பரிபாகத் தாலே பழுப்பாம பலவு
மொருபாக மன்றென் றுணர்.

(இ-ள்.) மாற்றுப்பலவகையாம் பொன்னோடைவைப்பான்போற் றே ற்றிச்சிவாகமத்தாற் செப்புகினும்,, எ-து. பலவகையாய்த்தோற்றுமா ற்றுப்பொன்களைப் பத்துமாற்று மாக்குதற்பொருட்டுப் புடம்போடு மொருவனைப்போலும் பக்குவர்நால்வர்க்கு மோர்படித்தாற் சிவாகமத் தாற் றெளிவித்துக்கூறினும்?

"ஏற்றபரிபாகத்தாலே பழுப்பாம்பலவு மொருபாகமன்றென்று ணர்" எ-து. மாற்றேற்றமாயிருந்தபொன் பரிபாகத்தான் முன்பழுப் பாகுமன்றிக் குறைந்தமாற் றுயர்ந்த மாற்றுக்களாகிய பலபொன்களு

மொருபாகமாய்ப் பழுப்பாகுவதன் றதுபோ லுயர்ந்த பக்குவனுக்கு முன்னர் ஞானமேறுமன்றி யெல்லார்க்குமோர் பிரகாரமாய் ஞானமேறுதென்றறிதி. எ-று.

க-து. தாழ்ந்தமாற்றுப் பொன்களைப் புடம்போடுந்தோறு மிடை குறைந்து மாற்றுயர்தல்போலத் தாழ்ந்தபக்குவர்க்குச் சிவாகமத்திற் கூறு நானாவுபாய யுத்திகளை யுபதேசிக்குந்தோறும் பாசங்குறைந்து ஞானமேறுமென்பதுங்காண்க. (௰சு)

(கவி-௰எ-அ-கை.)

மந்தமுதலிய நான்கு பக்குவங்களையு முடையோரை ஞானாசாரியர் பக்குவப்படுத்தி யவர்க்கு ஞானமேற்றுமுறைமை யிங்ஙனமென்றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

கல்லையுரு வாக்குங் கழற்றியிலே யில்வாழ்க்கைச்
சில்லநீர் போலத் தெளிந்துவருந் - தொல்லுலகங்
கான்றசோ றாகுங் கதலித்தண் டைக்கனலி
லூன்றல்போன் ஞானமுதிக் கும்.

(இ-ள்.) கல்லையுருவாக்குங் கழற்றியிலேயில்வாழ்க்கைச் சில்லநீர் போலத் தெளிந்துவரும்,, எ-து. கல்லினையோர் பாவை வடிவாக்குமுறைமைபோலருள்வடிவாக்குதற்பொருட்டு மந்தபக்குவர்க் குபதேசமொழிகளாற் பாசத்தை நீக்குமிடத்துத் தேற்றநீர் தெளிந்துவருதல்போ லவர்க்கில் வாழ்க்கை யிலேதா ரியாமாரொன்று தெளிவு பிறந்துவரும்.

"தொல்லுலகங் கான்றசோறாகுங் கதலித்தண்டைக்கனலி லூன்றல்போன் ஞானமுதிக்கும்" எ-து. பழயதாகவரு மிப்பிரபஞ்சங்கக்கினசோறுபோ லருவருப்பாகத்தோற்றும் வாழைத்தண்டை யக்கினியிற் சுடுதல்போ லவர்க்கு ஞானந்தோன்றும். எ-று.

ப-ம். பிறிந்தசேறுந் தெளிந்தநீருங் கலந்துவருதல்போ லில்வாழ்க்கையிற் பற்றும் பற்றின்மையுங் கலந்து வருதலிற் றெளிந்து வருமென்றார். வாழைத்தண்டைப் பன்னாட் பலகாட்டத்தாற் சுடல்போ லிவர்க்குப் பன்னாளிற் பற்பல வுபதேச மொழிகளான் ஞானமேறுமென்பதறிக. (௰எ)

(கவி-௰அ-அ-கை.)

இரும்பைவடி வாக்கு மியல்பினர்க்குப் பச்சை
மரஞ்சுடுமா போன்ஞானம் வாய்க்கு - மிருந்தவிட

நீர்த்தா மரையிலைபோ னீங்கு மூலகமெலாம்
பேய்த்தேர்போற் றோன்றும் பிரிந்து.

(இ-ள்.) இரும்பைவடிவாக்கு மியல்பினர்க்குப்பச்சை மரஞ்சுடுமா போன்ஞானமவாய்க்கும்,, எ-து. இரும்பினையோர் பாவைவடிவாக்கு முறைமைபோற் பாசத்தைநீக்கி யருள்வடி வாக்கப்பட்ட மந்ததர பக்குவர்க்குப் பச்சைமரத்தை யக்கினியாற் சுடுமாறுபோன் ஞானம்பலிக்கும்.

"இருந்தவிட நீர்த்தாமரையிலைபோ னீங்குமுலகமெலாம் பேய்த்தேர்போற்றோன்றும்பிரிந்து" எ-து. தாமிருந்த வில்வாழ்க்கை தாமரையிலை நீர்போற் கூடியிருந்து மதிற்கூடாது நீங்குவர் பிரபஞ்சமெல்லா மவர்க்கன்னியமாகக் கானற்சலம்போற்றோன்றும். எ-று.

க-து. சிலகாட்டத்தாற் பச்சைமரஞ் சுடல்போற் சிலவுபதேசமொழிகளா லிவர்க்கு ஞானமேறுமென்பதறிக. (௰அ)

(கலி-௰௬-அ-கை.)

இதுவுமது.

மரப்பாவை போலுடம்பின் வாதனையை மாற்றிக்
கரிதீக் கவர்வதுவாங் காமித் - திருந்த
மனைபொதுவின் மண்டபமாம் வானோர்கள் வாழ்வுங்
கனவெனவே தோன்றியிடுங் காண்.

(இ-ள்.) மரப்பாவைபோலுடம்பின் வாதனையைமாற்றிக் கரித்தீக்கவர்வதுவாம்,, எ-து. மரத்தினையோர்பாவைவடி வாக்குதல்போ லருள்வடிவாக்குதற்பொருட்டுத் தீவிரபக்குவர்க் குடம்பின் வாதனையாய பொறிகரண முதலியவற்றைநீக்கி ஞானத்தையுணர்த்தக் கரிதீயேற்றுக்கொளல்போன் ஞானமுண்டாம்.

"காமித் திருந்த மனைபொதுவின் மண்டபமாம் வானோர்கள்வாழ்வுங் கனவெனவேதோன்றியிடுங்காண்" எ-து. தானிச்சித்திருந்த மனைவாழ்க்கை நாலுபேருங் கூடியிருக்கும் பொதுமண்டபம்போ லாகுங் கேள்வியாலறியப்பட்ட விந்திராதி தேவர்கள்செல்வமுஞ் சொற்பனம்போற்றோற்றும. எ-று.

ப-ம். உடம்பின் வாதனையைமாற்றி யென்றமையா னிவர்க்குப் போகவாதனை மாற்றவேண்டுவ தின்றென்பதாயிற்று. வானோர்கள்வாழ்வுங்கனவெனவேதோன்று மென்றமையா னரர்வாழ்வு சுழுத்திக்காட்சிபோற் றோன்றுமென்பதாயிற்று. இருந்தவென்பது இருத்தவென்றுவலித்தல் விகாரமாய்வந்தது. (௰௯)

(கவி-உ௰-அ-கை.)

இதுவுமது.

வெண்ணெயுறு பாவையர்க்கு ஞானம் விளக்கின்மே
லண்ணின்மயிர் பஞ்சாகு மாசையிலே - கண்ணீ
ரொழுகும் பொழுதறியா துள்ளுருகி விம்மி
யழுதுசிரிப் பார்புளக மாம்.

(இ-ள்.) வெண்ணெயுறு பாவையர்க்கு ஞானம் விளக்கின்மே லண்ணின்மயிர் பஞ்சாகுமாசையிலே,, எ-து. வெண்ணெயினைப்பொருந்தாநின்ற வோர்பாவை யாக்குதல்போ லருள்வடி வாக்கப்பட்ட தீவிரதரபக்குவர்க்கு விளக்கின்கொழுந்திற் பிடித்த வண்ணிலின் மயிர்போலும் பன்னியபஞ்சுபோ லும் பாசநீங்கி ஞானமுண்டா மவர்க்கொன்றினு மாசையின்று.

"கண்ணீ ரொழுகும்பொழுதறியாதுள்ளுருகிவிம்மி யழுதுசிரிப் பார்புளகமாம்" எ-து. ஆனந்தக் கண்ணீரோடும்போதுந் தாமறியாதுள்ளமெல்லா நெக்குநெக்குருகி விம்மிவிம்மியழுது சிரிப்பாரவர்க்குடம்பெல்லாம் ரோமாஞ்சலியாம். எ-று.

ப-ம். அழுவது முன்பட்டபிறவித்துன்பங்களை நோக்கி. சிரிப்பது துன்பங்களையெல்லா மொருகணத்தின் மாற்றிய வாசாரியர ததிசயத்தைநோக்கி யெனக்கொள்க. பிரபஞ்சத்தின்மே லில்வாழ்க்கைமே லுடம்பின்மேலாகிய மூன்றிடத்து மவர்க்காசை யின்மையாற் பொதுப்படவாசையிலேயென்றார். (உ௰)

(கவி-உக-அ-கை.)

இங்ஙனங்கூறும் பக்குவர்க்கேயன்றி மற்றையர்க்கு ஞானம்போதித்தா லேலுறுதோவெனின், பக்குவமுடையோர்க்கே ஞானம் போதித்தாற் பாசநீங்கி யாநந்தப்பேறுளவாமன்றி மற்றையர்க் கங்ஙனமுண்டாகாதென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

புளிசேர் பழமானுற் போற்புறம்போ டுள்ளின்
முளைதானும வேறாய் முளைபோய்த் - துளைமாண்ட
வூசிக்குப் பாச மொழிந்ததுபோ லொப்பாருக்
காசைக்கே டானந்த மாம்.

(இ-ள்.) புளிசேர்பழமாறுற்போற் புறம்போமுள்ளின் மூளைதானு ம் வேறாய்மூளைபோய்,, என்-து. முன்னர்ப் பிஞ்சாயிருந்தபோதோடும் வித்தும்பிறிபடா தொன்றாய்ச்சேர்ந்தபுளி யவ்வோடும் வித்தும் பிறிப டும்பழமாறுற்போன் முன்ன ரறிவுமுதிராமையிற் பிறிபடாதிருந்தமு ம்மலங்களு மிப்போ தவ்வறிவு முதிர்ந்தமையான் மாயைகன்மமாகிய புறம்போ டியிருள்ளிருந்த மூளையாகிய வாணவமுந் தமக்கன்னியமா ய்நீங்கி யிவற்றா னேறுவதாயவாகாமிய மூளையும்போய்?

"துளைமாண்ட வூசிக்குப்பாசமொழிந்ததுபோ லொப்பாருக்கா சைக்கேடானந்தமாம்" என்-து. காதற்ற வூசிக்குச் சரடொழிந்ததுபோ ற் றற்போதத்தோ டெல்லாப் பாசங்களையு மிங்ஙனமொழிந்தோர்க்க ப்போதத்தாற் றோற்றுமாசை நாசமே சிவாநந்தப்பேறாம். எ-று.

ப-ம். மாயையுங் கன்மமும் புறம்பாய்க் காணப்படுதலிற் புறம பென்று மவை நீங்கியபோதுந் தானீங்கா துயிருள் ளிருத்தலி ணவ த்தை யுள்ளின் மூளையென்று மாகாமியம் பிறவிக்கேதுவாகலி னித னையு மூளையென்றுங்கூறினார்.

காதறாமுற் றொடர்ந்த பாசமஃதற்றபோ தொழிந்தாற்போற் போதமறாமுற் றொடர்ந்தபாச மஃதற்றபோ தொழிதலி னூசிக்குப் பாசமொழிந்தாற்போ லொப்பாருக் கென்றார்.

தேகபோகங்களாகிய துன்பத்தை யின்பம்போன் மாறுபாடாய்த் தோற்றுவித் துயிர்க்காசை யுண்டாக்குவ தாணவம், அதனது வாச னை போதமொழியுமளவு மிருத்தலி னதன்காரியமாகிய வாசைகெட வே காரணமாகிய வவ்வாணவவாசனையு மவ்வாசனையாலெழும் போ தமுங் கெடுமாகலி னாசைக்கே டானந்தமா மென்றார். (உக)

(கவி-உஉ-அ-கை)

பக்குவர்க்குப் பாசநீங்கி ஞானோதயமானபோது தோற்றுமதிச யகுண மிவையென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

அருண னுதையம்போற் றும்வீழ்வா ராசை
பெருகுவபோற் கப்பற் பிழைத்துக் - கரைகாணு
மாபோற் சிறையு மரும்பிணியு நீங்கியிடு
மாபோ லதிசயம்போ லாம்.

(இ-ள்.) அருணனுதையம்போற் றும்வீழ்வாராசை பெருகுவபோற் கப்பற்பிழைத்துக் கரைகாணுமாபோல்,, என்-து. மழையிருளி னேறி தெரியாதுழல்வோர்க்குச் சூரியனுதயமானதுபோலுந் தம்மூரில் விரும்

பப்பட்டமாதர்மேலாசை யுள்ளமுமறைய மேன்மேல்வளர்தல்போ லுந் திசைதவறியகப்பல் தப்பித்துறைசேரக் காணுமாறுபோலுஞ்?

"சிறையுமரும்பிணியுநீங்கியிடு மாபோலதிசயம்போலாம்" எ-து. வீடாச் சிறையிருந்தோர்க் கச்சிறைநீங்கியவாறுபோலு மாருநோயர் க் கந்நோய்நீங்கியவாறுபோலு மோர்காலமுங் காணுதவதிசயங் கண் டதுபோலுந் திருவருண் ஞானம்பெற்றோர்க்குத்தோற்றும். எ-று.

ப-ம். முன்னராணவ விருளாற்பொய்யிது மெய்யிதுவென் றோன் றுந்தோன்றாதிருந்தோர்க் கிப்போ தருளொளியா லெல்லாஞ்சிவமாய் த்தோற்றலின், அருணனுதயம்போ லென்று மவ்வருண்ஞானத்தாற் றோன்று மாநந்தத்திற் றமேன்மேல்மறைதலிற் "றும்வீழ்வாராசை பெருகுவபோலென்று மிந்தஞானநந்தத்தை யென்றைக் கடைவோ மென்றிருந்ததமக் கிப்போதுகிடைத்தலிற் "கப்பல் கரைகாணுமா போலென்றும், முன்னுடலாயிருந்ததா மிப்போ ததற்குட்புறனுயவிள ங்குஞ் சிவமாயிருத்தலிற் "சிறைநீங்குமாபோலென்றும், முன்னிருந் த பிறவித்துன்ப மிப்போது நீங்கலிற் "பிணிநீங்குமாபோலென்றுமோ ர்காலங்களினுங் கண்டறியாத காட்சியாகலி "னதிசயம்போலென்று ங்கூறினர். (உஉ)

(கலி-உரு-அ-கை.)

பாசநீங்கி ஞானந்தோன்றின லவர்க் கிக்குணங்க டோற்றுவவெ ன்னையெனின், முன்னோர்காலங்களினுங் கண்டறியாராகலி னிப்போ தக்குணங்க ளவர்க்குத் தோற்றுமென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகி ன்றார்.

உடல்பொறிக ளுட்கரணத் தோடுகுணம் வாயு
விடவிடவே நாதாந்த வீடு - நடுநிலையாய்த்
தன்னொழிவும் பேரின்ப சாகரமுஞ் சந்தழிவா
ரென்னபடார் கண்டறியா ரே.

(இ-ள்.) உடல்பொறிக ளுட்கரணத்தோடு குணம்வாயுவிடவிடவே நாதாந்தவீடும்,, எ-து. உடலமும் பொறிகரணங்களு மந்தக்கரணங்க ளு மவற்றுடனே குணங்களும் பிராணவாயுவுமாகிய விவ்வைந்தையு மொன்றொன்றாயறிந்து நீங்க நீங்கவேவரு நாததத்துவத்தின் முடிவா கிய விடுதலையையும்?

"நடுநிலையாய்த் தன்னொழிவும்பேரின்ப சாகரமுஞ்சந்தழிவாரெ ன்னபடார்கண்டறியாரே" எ-து. அவ்விடுதலைக்குஞ் சுகாதீதத்திற்கு

நடுநிலையாய்த் தோன்றுந் தற்றெரிசனந் திருவருட்டெரிசனம் பரா தெரிசனம் பராயோகம் பராயோகநீக்கத்தையு மவற்றின்மேற் றற்போதவொழிவையு மதன்மேலாநந்தசாகரத்தையு மநுபவமாகக்கண்டதன்மேற் சிவத்தோ டிரண்டற்றிருக்கின்றாரென்ன வாச்சரியப்படார் முன்னோர்காலங்களினு மவற்றைக்கண் டறியார்தார். எ-று.

ப-ம். உடலத்தை யுள்ளபடி யறிந்துநீங்கவே பஞ்சபூதகாரியமாகிய புறக்கருவிக ளிருபத்தைந்து மீடணைத்திரையங்களுந் தசநாடிகளுநீங்கும். ஞானேந்திரியங்களை யுள்ளபடியறிந்து நீங்கவே யவற்றா னபகரிக்கப்பட்ட சத்தாதிகளைந்து மவ்விந்தியங்க ளவ்விடயங்களை யபகரித்தபோது தொழிற்படுங் கன்மேந்தியங்களைந்தும் விடையிகரிக்கப்பட்ட வசனாதிகளைந்து மிவ்விருவகை யிந்தியங்கட்கு மிடமாய்நின்ற பூதங்களைந்து நீங்கும். அந்தக் கரணங்களை யுள்ளபடியறிந்து நீங்கவேசூக்குமையாதி வாக்கு நான்குநீங்கும். முக்குணங்களை யுள்ளபடியறிந்து நீங்கவே யிம்முக்குணகாரமான மூலப்பிரகிருதி நீங்கும். மூலப்பிரகிருதி நீங்கவே யிதாகிதங்களாய்வருங் கன்மஞ் சீவனையின்றி நிற்குமாகலின், அக்கன்மத்தைக் கூட்டாநின்றகாலமு மதனைவரைந்துநிற்கின்ற நியதியு நீங்கும். இவைநீங்கவே யான்மாவிற்குப் புசிப்பின்மையானிச்சாஞானக்கிரியை சீவியாதாகலிற் கிரியையை யெழுப்புங்கலையு மறிவையெழுப்பும் வித்தையு மாசையை யெழுப்பு மிராகமு மாசைப்பட்ட பதார்த்தத்தின்மயங்கும் புருடனும் நீங்கும். இங்ஙனங் கலாதிகணீங்கவே காலத்தையு நியதியையுங் கலையையும் பிரேரித்த சத்தி தத்துவமும் வித்தையைப்பிரேரித்த சுத்தவித்தையு மிராகத்தைப் பிரேரித்த விஸ்வர தத்துவமும் புருடனைப்பிரேரித்த சிவதத்துவமு மூலப்பிரகிருதியைப் பிரேரித்த சாதாக்கியதத்துவமு நீங்கும். இங்ஙனஞ் சுத்ததத்துவங்கணீங்கவே பிராணவாயுவுமாத்திர மியங்கு மிப்பிராணவாயுவை யுள்ளபடியறிந்து நீங்கவே தசவாயுக்களு மசபை நாதமுநீங்கு மிம்முறையே தத்துவந் தொண்ணூற்றாறு நீங்குமாகலின், விடவிடவே நாதாந்தவீடும் என்றார்.

நடுநிலையா யென்றதனானும் பேரின்ப சாகரமு மென்றதனானுந் தற்றெரிசன முதலிய வருவிக்கப்பட்டது.

கண்டத்தானத்தி லந்தக்கரணங்களோடுங்கூடிமத்திமைவாக்கை நன்றா யறியப்படுதலின் மத்திமைவாக்குக் காரணமாகிய சூக்குமை பைசந்தியு மத்திமையாற் காரியப்பட்ட வைகரியு மந்தக்கரணங்களை

நீங்கவே நீங்குமாகலி னந்தக்கரணங்களை நீங்கவே சூக்குமையாதிவா க்குகணீங்குமென்று சொல்லப்பட்டது. பிராணவாயு வியக்கத்தை யடக்கத்தொடங்கி னடங்காது மேன்மேலியங்கு மாகலினின், அவ்வியக்கத்தைத் தன்னு லறியப்படுதலானுந் தன்னை யஃதறியாமையானு மதனைச் சடமென்று மதனையறிந்தவறிவு தானென்றுந் தனக்கறிவித்தது திருவருளென்றுமறிந்து தான் றிருவருணுட்டத்தி னிற்கவே மதுநீங்கு மெனக்கொள்க. கண்டறியாரோ வென்றதனு லிப்போது கண்டெனபது வருவிக்கப்பட்டது.

உடல்பொறி கரணமுதலிய கருவிகளை யுள்ளபடியறிந்து நீங்குதலை "ஐம்புலனாலா மந்தக்கரணமூக்குணமிருவளியொருங்கியவாறோர்த்த நின்றனை" என்னுந்திருவெழுகூற்றிருக்கையாற்காண்க. (உரு)

(கவி-உ௬-அ-கை.)

இங்ஙனம் ஞானத்தாற் பாசத்தை நீங்கிப் பதியையடைந்தோரைமீட் டப்பாசமயக்காதோ வெனின், தற்போதமிழந்த ஞானிகள்சிவமயமாயிருப்பாரேயன்றி யவரைமீட்டும் பாசமயக்காதென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

அறிவு மறிவானு மறியா மலேயு
மறியிற் றடையே தவர்க்குப் - பிறிவரோ
வர்காயஞ் சூறைகொளி லஞ்சி யடுக்களைக்குட்
போகாது போலாம் பொருள்.

(இ-ள்.) அறிவுமறிவானுமறியாமலேயு மறியிற்றடையே தவர்க்குப் பிறிவரோ,, எ-து. உயிர்க்குயிரா யுள்ளும்புறம்பு மோரணுவளவேனும் விட்டுநீங்கா திருந்தறிவிக்கு மறிவாகிய பதியையுந் தற்சுதந்திரமாயொன்றினையுமறியா தப்பதியறிவிக்க வறிவதாகிய பசுவையு மிங்ஙனமறியும் பசுவிற்குத் தன்னையுந் தனக்கறிவிக்கும்பதியையு மறியவொட்டாது மன்றத்திருந்த வறியாமையாகிய பாசத்தையு மப்பதியாலுள்ளபடி யறியினவர்க்கு முன்போலுந் தடையாது, அஃதன்றியப்பதியை யோர்கணமேனும் பிறிவரோவாறு லப்பதியை யவர்பிறியாது நாடிக்கொண்டு நிற்பரோவெனின்?

"ஆகாயஞ்சூறைகொளி லஞ்சியடுக்களைக்குட் போகாதுபோலாம்பொருள்" எ-து. எல்லாப்பொருள்கட்கு மிடங்கொடுத்திருந்த வா

காயந் தானே யப்பொருள்களைக் கொள்ளைகொள்ளுமெனி னதற்கு ஞ்சி யடுக்களைவீட்டிற் புகுந்தொளிக்கக்கூடாததுபோ லவ்வாகாய முதலிய வெப்பொருள்கட்கு மாதாரமாகி யிருந்துள்ள மெய்ப்பொரு டன்னையறிந்தோர்க் கிடம்வேறின்மையா னவனை விழுங்கிக்கொள்வ தாம். ஏ-று.

ப-ம். பாசத்தையறியும்போது முப்பத்தாறு கருவிகளையு மிஃதீ தென்றறிந்துசென் றவற்றின் முடிவினின்ற தன்னு லவைவறியப்பட லானுந் தன்னை யவையறியாமையானுந் தனக்கன்னியமென்றுஞ் சட மென்று மறியப்படுந் தன்னையறியும்போ தக்கருவிகளையெல்லா மறிந் தவற்றை நீங்கிநின்றவறிவு தானென்றுந் திருவருளாலன்றித் தற்சுதந் திரமா யறிவதிலனென்றுந் தான் கருவிகளோடுகூடியபோ தவைமய மாயு மவற்றைநீங்கித் திருவருளோடு கூடியபோ திதன்மயமாயுமிருத் தலிற் றன்பாசவறிவுமன்று பதியறிவு மன்றென் றறியப்படும். பதியை யறியும்போது பெத்தமுத்தி காலத்தினுந் தன்னைவிட்டு நீங்காதிருப்ப தென்றுந் தனக்கறிவிப்பதென்றும் பாசத்தைப்பிரேரகம்பண்ணுவதெ ன்றும் ஞானைந்தச் சொரூபமென்றுமறியப்படு மிங்ஙன நடுநின்றறிந் த பசுபாசத்தை நீங்கிப் பரிபூரணமாகிய பதியையடைந்தப் பூரணமெ ல்லாந் தானுயிருத்தலி னறிவிற்றடையேதவர்க்கென்றும் பிறிதற்கே துவாய போதமிறத்தலிற் பிறிவரோவென்று மிங்ஙனம் பிறியா திருந் தோரை மெய்ப்பொரு டன்மயமாய்க்கோடலி "னடுக்களைக்குட்போ காதுபோலாம்பொரு ளென்றுங் கூறினர். (உ௯)

(கவி-உ௫-அ-கை.)

இதுவுமது.

பொய்போல மெய்யு மறியப் பெறுப்போக
சையோகர்க் கென்றேனுஞ் சார்பில்லை - துய்ய
விழிக்கு ளுதித்த விரிகதிர்போற் றம்மை
யழித்ததுவே யாச்சரிய மாம்.

(இ-ள்.) பொய்போல மெய்யு மறியப்பெறுப்போக சையோகர்க் கென்றேனுஞ்சார்பில்லை,, ஏ-று. முன்னர்ப் பொய்யாகிய வுடலத்

தோடுங்கூடியபோ தவ்வுடலமென்றுந் தாமென்றும் பிறித்தறியா த
தன்மயமா யிருந்ததுபோ லிப்போது மெய்ப்பொருளையுந் தம்மையும்
பிறிக்கப்பெறு திம்மெய்ப்பொரு ளாநந்தத்தோடுங்கூடிக் கலந்திருந்
தோர்க் கோர் பொருளோடுஞ் சார்பில்லை யஃதெங்ஙனமெனின்?

"துய்யவிழிக்குளுதித்த விரிகதிர்போற்றம்மை யழித்ததுவே யா
ச்சரியமாம்" எ-து. எல்லாவற்றையு மெதிரிட்டறியு மாசற்ற விழிக்கு
ள்ளே முன்போ லெதிரிடவொட்டா துதித்த சூரியனைப்போன் ஞா
துருஞான ஞேயமென்னுந் திரிபொருளையு மெதிரிட்டறிந்த வான்ம
போதத்தை யங்ஙன மெதிரிடவொட்டா திதனுட்சிவசூரியனுதித் தப்
போதத்தை யழித்துத் தானாயிருந்ததுவே மிகவு மதிசயமாம். எ-று.

க-து. கதிர் புறம்புதித்தபோதுகண்ட கட்குள்ளுதித்தபோது கா
ண்டற் கிடமின்மைபோற் போதத்தாற் புறம்புபோற்றோற்றிய ஞான
சூரிய னிப்போதவொளியைத் தன்னொளியான்மறைத் துயிர்க்குள்ளு
தித்தமையா னிதற்கு மெதிரிடுதற்கிடமின்றென்பதறிக. (உ௯)

(கவி-உசு-அ-கை.)

இதுவுமது.

தன்னையிழப் பார்க்கென்ன சார்வூழி சங்கார
மென்னிலொளித் தெங்கே யிருக்கலா - முன்னே
புலிபார்க்கப் போனகதை போலிமையா நாட்டஞ்
சலியாமன் மூடுந் தனே.

(இ-ள்.) தன்னையிழப்பார்க்கென்ன சார்வூழிசங்கார மென்னிலொ
ளித் தெங்கேயிருக்கலாம்,, எ-து. தற்போத மொழிப்பார்க்கு மற்றை
ச்சார்புக ளென்னையுள்ளன. முப்பத்தாறு தத்துவமென்பது மவற்றி
ன் முடிவினின்ற தாமென்பதுந் தமக்கறிவித்த வருளென்பது மிதனை
க்கடந்த வாநந்த மென்பதுமின்றி யானந்தாதீதராயிருந்தவி னவர்க்
கிதுவே சர்வசங்காரகாலமென்று மெய்ஞ்ஞானிகள் சொல்லுவாரெ
னி னவர்க் கெவ்விடத் தொளித்திருக்கலாகும். ஆனாற் சிவத்தை யரு
ளாலறிந் தடையவேண்டுமென்ப தென்னையெனின்?

"முன்னே புலிபார்க்கப்போனகதைபோ லிமையாநாட்டஞ் ச
லியாமன்மூடுந்தனே" எ-து. முன்னே புலியினைப் பார்த் தறியச்சென்

றோர்புருட னஃதிருந்த முழைக் கெதிர்ப்படுந்தறுவாயி லவன்றேகப் பதைப்பற வது பிடித்துக்கொண்டதென்று கூறுங்கதைபோற் சிவத்தை யுறியவேண்டுமென்று முப்பத்தாறு கருவிகளையுங் கடந்துசென் றருணோர் நிற்குந்தறுவாயி லிவன்றன்னை யிமையா நாட்டமாகிய வச்சிவந்தானே யிவனது போதப்பதைப் பறும்படி மூடிக்கொள்ளும். எ-று.

பா-ம். இமைத்தல் விழித்தலின்றிய விமையா நாட்டம்போன் மறப்பு நினைப்பின்றிய பேரறிவாகலிற் சிவத்தை யிமையாநாட்ட மென்றார். புலி முழைவாய்நின்றோனை யதுமூடிக்கொளல்போ லருணோர்நின்றோனைச் சிவமூடிக்கோடலா னங்ஙன முவமைகூறினார். (உசு)

(கலி-உ௰-அ-ரை.)

அங்ஙன மிருந்த ஞானிகள் பெற்ற வின்பத்தை யிங்ஙனமிருக்குமென் றவராற் கூறப் படாதென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

அறிந்ததுவாய் நின்ற வறியாமை கண்டு
மறந்தறியார் வாழாது வாழ்ந்த - வெறும்பாழ்
விளைந்தசுகஞ் சொல்லில் வெளியைப் படியா
லளந்தறியு மாபோல வாம்.

(இ-ள்.) அறிந்ததுவாய்நின்ற வறியாமைகண்டு மறந்தறியார்வாழாதுவாழ்ந்த, எ-து. முப்பத்தாறு கருவிகளையுநீங்கி யுவற்றின் முடிவினின்ற தம்மை யருளாலறிந் தவ் வருட்டெரிசனம் பசுதெரிசனமானந்தப் பேறாகிய விவற்றையுங் கடந்து சிவமயமாய் முன்னீங்கிநின்ற கருவிகளை மீட்டுங்கண் டச்சிவத்தை மறந்தும் பின்னுமிக்கருவிகளை நீக்கி யச்சிவத்தை யறியாதா ரிப்பிரபஞ்சஞ் சிறிதுந் தோன்றாதச்சிவத்தோடும் வாழ்வுறவாழ்ந்த?

“வெறும்பாழ் விளைந்தசுகஞ்சொல்லில் வெளியைப்படியாலளந்தறியுமாபோலவாம்” எ-து. ஓர் பொருளோடுந் தொடர்வின்றிய வெற்றவெறுஞ் சூனியத்திலுண்டாகிய பேரானந்தத்தைச் சொல்கோமெனி னாகாயத்தை நாழியா லளந்தளவிடுமாறுபோலுமாம். எ-று.

"அறியாமைகண்டு மறந்தறியா" ரென்றமையாற் கருவிகளின் மீளாது சிவமயமா யெக்காலமு மிருப்பாரென்பதாயிற்று. வெளியையள க்கும்படிக்கு ளவ்வெளி நிறைந்திருத்தலி னதனை யளக்கக் கூடா ததுபோற் கருதிக்கூறு மனவாக்கெல்லா மவ்வானந்த நிறைந்திருத்த லி னதனைக் கூறக்கூடாதென்பதறிக. (உஎ)

(கலி-உ அ-அ-கை.)

பரஞானத்தாற் சிவத்தைக்கூடிப் பிறியாதிருந்தோர்க்கு வேதா கமங்கள்கூறு ஞானமிரண்டுஞ் சரியென்பதும் அபரஞானிகட்குச் ச ரியின் றென்பது மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

அறிவுக் கறிவென்னு மாகமங்கள் சுத்த
வறிவென்னும் வேதத்தி னந்தம் - பிறியா
நிலைக்குச் சரியாகு நீயென்ற ஞனென்
றலைக்கு மரிபிரம னை.

(இ-ள்.) அறிவுக்கறிவென்னு மாகமங்கள்சுத்த வறிவென்னும வேத த்தினந்தம் பிறியா நிலைக்குச்சரியாகும,, எ-து. சச்சிதானந்த சிவத் தை யுயிராகிய வறிவுக்கு அறிவிக்கும் அறிவென்றுகூறு மாகமாந்தங் கள். வேதாந்தங்கள் அறியுமறிவு மறிவிக்குமறிவுஞ் சுத்தவறிவுதானே யென்றுகூறுந் தற்போதம்போய்ச் சிவத்தைப்பிறியாத நிலைக்குஞ் சீவ த்துவமபோய்ப் பிரமத்தைப் பிறியாதநிலைக்கு மவ்வாகமவேதங்கள்கூ றிய வாக்கியஞ் சரியேயாகும்.

"நீயென்றஞனென்றலைக்குமரிபிரமனை" எ-து. அந்நிலைநிலலா து வாசகஞானமாக (நீயதுவென்ற லதுநானென்) றிங்ஙனமவிண்டுபி ரமாதிகளையு மலைக்கும். எ-று.

நீ யதுவென்ப தாகமம். அதுநானென்பது வேதம்.

இரண்டாவது, சத்திநிபாதத்துத்தமரொழிவு

முற்றிற்று.

ஆ - திருவெணபா - கக.

திருச்சிற்றமபலம.

௨

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூன்றாவது

இயோகக்கழற்றி.

(அஃதாவது.) சரிதாதியி னிற்போர்களு ளோரொருவர்முன்னி ட்ட குறையான் ஞானத்திற்குப் பக்குவராய் வருவார்க ளவர்கட்குத் தற்போதத்தை யொழித்து ஞானம்வருவித்தற்பொருட் டத்தற்போ தத்தாற் செய்யுஞ் சரிதாதிகளைப் போதனைகளா னீக்கவேண்டுமாக லினவ்வதிகாரத்தின் பின்னரிவ்வதிகாரங்கள் வைக்கப்பட்டன. ஆயி ன்முறையே வைத்துக்கூறா தியோகக் கழற்றியை முதற்கண் வைத் ததென்னையெனி னியோகம் ஞானத்திற்கருகமாகலினானு மிவ்வியோ கத்தினின்ற ஞானபக்குவ னதிபக்குவனாகலினானு முதற்கண் வைக்க ப்பட்டது.

இவ்வதிகார மியோகத்தைக் கழலப் பண்ணின

மையா னிதற் கியோகக் கழற்றியென்று பெயராயிற்று.

இதன்பின்னர் கூறு மிரண் டதிகாரத்திற்கு மதிகார

வமைவும் பெயரு மிம்முறையேகொள்க.

(கவி-க-அ-கை.)

போத மியாதொன்றினைப் பற்றினும்விடாதென்பது மப்பற்றைப் பிறரானும் விடுவித்தலரிதென்பது மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

சரிதை கிரியைகளைச் சற்றாகிச் சாகாக்
க்ருமயோ கத்தைக் கழற்ற - வரிதவர்க்குத்
தோன்றியுந் பொய்யாகக் காண்கையிலே தோன்றாத
வுன்றியபோ தங்கழலு மோ.

(இ-ள்.) சரிதைகிரியைகளைச் சற்றுகிச்சாகாக் கருமயோகத்தைக் கழற்ற வரிது,, எ-து. சரிதை கிரியைகளைச்செய்வ தற்பமெனக் கருதியுட னுச்மாகாவகை செய்யு மியோகிகளது கிரியாயோகத்தை யாவரானு நீக்குதற்கரிது.

"அவர்க்குத் தோன்றியது பொய்யாகக்காண்கையிலே தோன்றுத வூன்றியபோதங்கழலுமோ" எ-து. அக்கிரியாயோகிகளுக் காருதாரங்களிலு மோர்மூர்த்தியைத் தியானித் ததனைவிட்டு மற்றோர்மூர்த்தியைத் தியானிக்கும்போது முன் றியானித்தது பொய்ப்பொருளாய்ப்போகத் தமக்க நுபவமாகக்காணுமிடத்துந் தெரியா ததனை மெய்ப்பொருளாய்ப் பிடித்த போத மெங்ஙனங்கழலும். எ-று. (க)

(கலி-உ-அ-கை.)

கிரியாயோகஞ்செய்வது துன்பமென்று மங்ஙனந் துன்பப்பட்டுச் செய்யினு மான்மலாபமின்றென்று மதனதுகருத்தை யெடுத்தறிவித் தவ்வியோகத்தை மறுத்தவித் திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

அட்டமா சித்திகளு மத்துவா மூர்த்திகளுங்
கிட்டிலதற் கங்கங்கே கீழ்மேலாய் - விட்டு
வரும்போதுந் துக்கமாய் வந்துவந்து மாய்ந்து
பெரும்பாவஞ் செய்யப் பெறும்.

(இ-ள்.) அட்டமாசித்திகளு மத்துவாமூர்த்திகளுங் கிட்டில்,, எ-து. அக்கிரியாயோகத்தா லணிமாமுதலிய வட்டமாசித்திகளுந் தமக்குக் கைவல்லியமாகக் கிடைப்பினும் விநாயகன்முதலிய வாறத்துவா மூர்த்திகளையுஞ் சடாதாரங்களில் வழுவறத் தியானிக்கக் கிடைப்பினும்?

"அதற்கங்கங்கே கீழ்மேலாய்விட்டு வரும்போதுந் துக்கமாய்வந்துவந்துமாய்ந்து பெரும்பாவஞ்செய்யப்பெறும்" எ-து. அச்சித்திகளாலெடுக்கு முருவுகளு மோருருவிற் கோருருவு தாழ்ந்து முயர்ந்துந் தோற்ற வவ்வுருவுகளை யாங்காங்கு விடுத்துவரும்போதுந் துக்கமாயும் மூர்த்திகளை யாறுதாரங்களினும் வெவ்வேறு யாங்காங்குக்கீழுமேலுமாய் தியானித்து விடுத்துவரும்போதுந் துக்கமா யவ்வுருவெடுக்கும்போது மதனை விடுக்கும்போது மம்மூர்த்திகளைத் தியானிக்கும்போதும் விடுக்கும்போதும் பிறந்துபிறந் திறந்திறந் திவற்றான் மிகுந்தபாவங்களைச்செய்யப்படும். எ-று.

ப-ம். சித்தியா லோருருவை மறைத்தோருருவைக் காட்ட லுந் தியானத்தா லோராதாரம் விடுத்தோராதாரஞ்சேறலு மோர்பிறவிகய

நீங்கி யோர்பிறவியை யெய்தலு மோரவத்தையை நீங்கியோரவத்தை யை யெய்தலும்போ லிருத்தலின் வந்துவந்து மாய்க்கென்றுஞ், சித்தி யாற்சாபாநுக்கிரக முளவாகலின் முனிவுபிறந்தபோது பிறரைச் சபி த்தலானுந் தம்மைப்படைத்தழிக்கு மூர்த்தியைத் தாம்படைத்த ழித்தலானும் பாவம்வருதலிற் "பெரும்பாவஞ் செய்யப்பெறு" மென் றுங் கூறினர்.

வரும்போதுந் துக்கமென்பதனை யாக்கினை சக்கிரமளவுஞ்சென் று மீண்டுவரும்போதுமெனவுங்கொள்க. சகமுகத்திற்செய்யுந் தொ ழிற்போன் றகமுகத்துஞ் செய்யலாற் றுக்கமென்றார்.

அட்டமாசித்திகளாவன, அணிமா-இலகிமா-கரிமா-மகிமா-பிரா த்தி-பிராகாமியம்-ஈசத்துவம்-வசித்துவம். ஆகிய விவை யெண்வகை யெனக்கொள்க. அதற்கென்னு நான்கனுருபை யதனையென்று மூன்ற னுருபாகக்கொள்க. (உ)

(கவி-ரு-அ-கை.)

அறிவடங்கா வாயு வடங்கவசை வற்றுத்
தறியிருந்தாற் போலச் சமாதி - பெறுகி
னடந்த குருட்டூமை னஞ்சருந்திப் பாழூர்க்
கிடந்தகுழிப் புக்கதினுங் கேடு.

(இ-ள்.) அறிவடங்காவாயுவடங்க வசைவற்றுத் தறியிருந்தாற்போ லச்சமாதி பெறுகில்,, எ-து. தமதறிவா னதனிச்சைப்படிசென் றட ங்காத பிராணவாயுவைத் தமதிச்சைப்படி யிரேசித்தும் பூரித்துங் கும் பித்து முள்ளடங்கச்செய்து தாமுமதனோ டசைவற்றுக் கம்பமிருந்த துபோற் சமாதி பெறுவாராயி னிச்சமாதி?

"நடந்தகுருட்டூமனஞ்சருந்திப்பாழூர்க் கிடந்தகுழிப்புக்கதினுங் கேடு" எ-து. நடக்கப்பட்டபிறவியந்தகனாகிய வோரூமையன் விடத் தினைப்புசித்துக் குடிபோகிய வூரின்கண்ணுள்ள பாழுங்கிணற்றி லெடு ப்பாரற்று வீழ்ந்துகிடந்த வதனினுங் கேடாம். எ-று.

ப-ம். வாயு வடக்கன்முதலிய தொழிற்செய்தலி னடந்தவென்று மதற்குமேலாய ஞானமின்மையாற் குருடனென்று மந்தஞானங்கூறு ஞ் சாத்திர மறியாமையா னூமனென்றுஞ் சடமாயுள்ள வாயுவுடன் கூடினமையா னஞ்சருந்தியென்று முன்செய்ததொழின் மறந்தமை யானு மாண்டுத் திருவருள் விளக்காமையானும் பாழூர்க்கிடந்த குழிபு க்கென்று மிங்ஙனமுவமைகூறினர்.

இவற்றுள் நடந்த குருட்டோமெனென்பது அவர்க்குவமையும் நஞ்சருந்திப்பாழூர்க்கிடந்த குழிப்புக்கென்ப தவர்சமாதிக் குவமையுமெனக்கொள்க. அவனறியாது வீழ்ந்தவ னிவரறிந்து வீழ்ந்தவராகலி னதனினுங் கேடென்றார். (௫)

(கவி-சு-அ-கை.)

கேவலசகலங்க டாக்கா தருள்வடிவாய் நிற்றற்குபாய மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

கவிப்பயனு மாதன்முங் கண்சிமிட்டா நோக்குந்
தவப்பகடி யாட்டங்காண் சார்வைத் - தவிர்க்கின்
மறந்தறிய லாகா மலட்டறிவாய் வான்போ
னிறைந்து துளும்பாம னில்.

(இ-ள்.) கவிப்பயனுமாதனமுங் கண்சிமிட்டாநோக்குந் தவப்பகடியாட்டங்காண் சார்வைத்தவிர்க்கின்,, எ-து. இயோகநூலைக் கற்றுக்கொண்டு பிறர்க் கதனருத்தங்கூறுதலும் பதுமாதனமுதலியவாதனங்கட்டலு மனத்தையோர் தானத்தினிறுத்தி இமையா நாட்டமாய்ப் பார்த்திருத்தலு மிவைமுதலிய நீசெய்யுந்தொழில்கண் ஞானதபோதனர் முன்னர்த் தவப்பகடிக் கூத்துக் கட்டிபாடுவதாம். இனி யிவ்வியோக வாதனையை நீங்குதியெனி னேரே வீடடைதற் கோருபாயமுண்டஃ தெங்ஙனமெனின்?

"மறந்தறியலாகாம லட்டறிவாய்வான்போ னிறைந்துதுளும்பாமனில்" எ-து. நீயோக சமாதிகூடும்போ தோர்கானினைந்து மோர்கான்மறந்து முன்ன ரறிந்ததுபோ லறியா திப்போ தந்நினைப்பு மறப்புமுதலிய வொன்றுந்தோன்றாத வறிவாயெங்கும் பூரணமா யொன்றோடுந் தாக்கற் றசைவற்றிருந்த வாகாயம்போ னீயுமெங்கும் பூரணமா யொன்றோடுந் தாக்கற் றசைவற்று நிற்றி. எ-று.

ப-ம். கண்சிமிட்டாநோக்கு மென்றது, நாசிநுனி புருவமத்தியங்களிற் பார்த்துக்கொண் டிருத்தல் நல்லகூத்தாடுவான் முன்னர் அவன்வேடந் தானும்போட்டுக்கொண் டக்கூத்திற்குமாறாய வகசியக்கூத்தாடுவானைப்போல ஞானிகளைப்போலும் வேடமு நடையுங்காட்டிய வரது பூரணவறிவிற்கு மாறாகக் கிஞ்சிக்கிய வறிவனாயிருத்தலிற் றவப்பகடியாட்ட மென்றார். மலட்டறிவு ஒன்றுங்கலவாதவறிவு. (௬)

(கவி-ரு-அ-கை.)

இங்ஙன மிருவருக்குஞ் சமாதிகூடுதல் சரியெனின், யோகியை ஞானிகளிகழ்ந்து கூறுவதென்னையெனின், சமாதிகூடுத லிருவருக் குமொத்ததாயினு மியோகி யிங்ஙனஞ்செய்தலான் ஞானிகளா லிகழ்ந்து கூறப்பட்டானென்றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

தத்துவமுட் டாக்காய்ச் சமாதியினைச் சார்போதப்
பித்தனென்பார் பேரிற் பிழையுண்டோ - புத்திபோய்க்
கம்பக் களிறுகட்டக் கல்லினார்க் காணுமிவ
ரம்பரத்தை வந்துபிடிப் பார்.

(இ-ள்.) தத்துவமுட்டாக்காய்ச் சமாதியினைச்சார்போதப் பித்தனென்பார்பேரிற் பிழையுண்டோ,, எ-து. தத்துவங்களையெல்லா நிய திபண்ணி நீங்கித் தம்மை யருளா லறியு மறிவின்றி யத்தத்துவங்களைத் தன்மேன் முட்டாக்காய் மூடிக்கொண்டு சமாதிகூடுங் கிரியாயோகியைச் சார்போதனாகிய பித்தனென்றுகூறும் ஞானிகண்மேற் குற்றமியாது.

"புத்திபோய்க் கம்பக்களிறுகட்டக் கல்லினார்க்காணுமிவ ரம்பரத்தைவந்துபிடிப்பார்" எ-து. யூகபுத்தியின்றிக் கம்பத்தின்கண்ணடங் காமதகளிற்றைக் கட்டுதற்குக் கல்லின்கண் ணுருரிப்பாருந் தாமிருந்தற் கிடங்கொடுத்திருந்த வாகாயத்தைச்சென்று பிடிப்பாரு மிவர்காணும். எ-று.

ப-ம். தத்துவ முட்டாக்காய்ச் சமாதியென்றது, மனத்தால் வாயுவைவாங்கி யுண்ணிறுத்தி யதனுட்டாமறைந்திருத்தலின் இங்ஙனமிருப்போர்க் கறிவிக்க வறியும் போதமே யின்மையால் எங்ஙனஞ் சித்தை யறிவாரென்பது குறித்துக் "கம்பக்களிறுகட்டக்கல்லினாரென்றுந், தம்முயிருட் பூரணமாயிருந்த சிவத்தையறியாது மற்றோரிடத் திருப்பதாய்க் கருதி யதனைப் பிடிக்கச்சேறலி "னம்பரத்தைவந்துபிடிப்பா" ரென்றுங்கூறினார்.

சார்போதஞ்சேர்ந்த கருவிமயமாயிருத்தன் மனமும்பிராணவாயுவு மிருக்கவிடத் தெல்லாக்கருவிகளு மிருக்குமாகலிற் றத்துவமென்று பொதுப்படக் கூறினார். (ரு)

(கவி-௬-அ-கை.)

சகலகேவலங்களைநீக்கித் தம்மை யருளாலறிந்து சுத்தாவத்தையி னிற்போ ரியோகிகருதியபொருளை யெண்ணுரென் றித்திருவெண்பாவிற்கூறுகின்றார்.

நெய்யி னிழற்போ னிழலிற் புருடனைப்போற்
பொய்யில் விகற்பம் புகுவதுவுந் - தூய்ய
வொளியோசை யாகி யொடுக்குவதுந் தம்மைத்
தெளியாதார் செய்யுஞ் செயல்.

(இ-ள்.) நெய்யினிழற்போ னிழலிற்புருடனைப்போற் பொய்யில் விகற்பம்புகுவதுவும்,, எ-து. நெய்யின்கட்டோற்றுநிழலைப்போலும் அந்நிழலைப்பார்த் தாகாயத்தைப்பார்க்கில் அந்நிழல்போற்றோற்றுஞ் சாயா புருடனைப்போலுங் கருவிகளாகிய பொய்யிற்கூடிய தற்போதவிகற்பத்தாற் றமுந் தம்மாற்றியானிக்கப்பட்ட மூர்த்திகளுமா யாராதாரங்களிற் றோற்றுவதும்?

"தூய்யவொளியோசையாகி யொடுங்குவதுந் தம்மைத் தெளியாதார்செய்யுஞ்செயல்" எ-து. நிருமலமாகிய விந்து தரிசனமு நாததரிசனமுமாய்த் தோற்றி யங்ஙனந் தோற்றியவாறேநில்லாது மீட்டுமொடுங்குவதுமாகிய விச்செயல்களெல்லாந் தம்மை யருளாற்றெளிந் தறியாதார்செய்யுஞ் செயல்களாம். எ-று.

க-து. நெய்போற் கருவிக ளதிற்றோன்று நிழலு மந்நிழற்போலாகாயத்திற் றோற்றுஞ் சாயாபுருடனும்போற் றமுந் தம்மாற் றியானிக்கு மூர்த்தியுமென்பதறிக. விந்துநாத தரிசனமாயையுட் டோற்றுவதாகலி னது பொருளன்றென்பதுங்காண்க. (௬)

(கவி-எ-அ-கை.)

சாக்கிரத்தே கேவலத்தைச் சார்ந்துவிட்த் தத்துவத்தை
நூக்கி யொழிப்பார்போ னுழைவதையு - நீக்கியே
கண்மூடி பார்த்த குரக்கறிவாய்க் காண்பதையு
மெண்ணு ரவத்தையறி யில்.

(இ-ள்.) சாக்கிரத்தே கேவலத்தைச் சார்ந்துவிடத்தத்துவத்தைநூக்கியொழிப்பார்போ னுழைவதையும்,, எ-து. சாக்கிரத்திலதீதத்தைப்பெறும்பொருட்டுத் தத்துவங்களைத் தள்ளியொழிப்பார்போன் றவற்றுட் டாமறைந்திருப்பதையும்?

"கண்ணாடிபார்த்தக்குரக்கறிவாய்க்காண்பதையு மவத்தையறிபி னீக்கியேயெண்ணார்" எ-து. கண்ணாடிபார்த்த குரங்கதனுட் டோற்றிய வுடலைத் தன்னிழலென் றெண்ணாது மற்றோர் குரங்கென் றதனை மெய்யாகக்கருது மதனறிவுபோலத் தற்போதத்தாற் றியானித்தறியும் பொருளை யத்தியானத்தின்படிக் கருவிகளிற் றோற்றுவதென் றறியாததனை மெய்ப்பொருளாய்க் காண்பதையுஞ் சுத்தாவத்தையி னிலக்கண மறிவாரெனி னவர் பொய்யெனநீக்கி யோர்பொருளா யெண்ணார். எ-று.

ப-ம். ஆதாரமாறையு மூடுருவி நிற்கின்றோந் தத்துவங்களையெல்லாங் கடந்தோமென்று கருதிப் பிராணவாயுவின் மறைந்திருத்தலி "னாக்கியொழிப்பார்போ னுழைவதையு"மென்றார். சுத்தாவத்தையில ருண்மயமாய் நிற்போர்க் கெதிரிட்டவையெல்லாம் பொய்யாகலி னவத்தையறிபிலெண்ணா ரென்றார். (எ)

(கலி-அ-அ-கை.)

திருவருளை யறிதற்குந் தற்போதமொழித்தற்கு முபாய மியாது கூறினுந் தெளிந்துகொள்ளாத யோகியைப்பார்த்து வெறுத்துப் போதத்தையறிந் தடக்கின லன்றிக் கருவிக ளடங்காதென்பது மப்போதத்தைப்பின்னிட் டருளைமுன்னிட்டுச் செல்லவேண்டு மென்பது மவ்வருளை முன்னிட்டுச்சென்றபோது மதனைத் தற்போதத்தா லெதிரிட்டுப் பார்க்கலாகாதென்பது மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

உபதேசப் பித்தோ வுபமானப் பித்தோ
விபரீத மோபழக்கோ வேறோ - தபசிநீ
கண்மூடா விண்மூடத் தேடுங் கவுசனைபோ
லெண்மூடா யோகமிது வென்.

(இ-ள்.) உபதேசப்பித்தோ வுபமானப்பித்தோ விபரீதமோ பழக்கோவேறோ தபசிநீ,, எ-து. உனக்குக் குருசொன்ன வுபதேசப்பித்தமோ சாத்திரங்கூறிய வுபமானப்பித்தமோ வுனது விபரீதபுத்திதானோ முற்சனனங்களிற் றொன்றுதொட்டு நீ செய்துவந்த பழக்கந்தானோ வஃதன்றிப் பிறர்செய்வதுகண்டு பாவனையாச்செய்தன்முதலிய மற்றியாதோ தவவேடம்பூண்டு தவத்தைப்பண்ணப்பட்ட நீ யத்தவத்திற்குரிய ஞானயோகம் புரியுமாது?

"கண்மூடாவிண்மூடத் தேடுங்கவுசனைபோ லெண்மூடாயோகமிதுவென்" எ-து. விண்ணை மூடவேண்டினோ னதனை நாடுங்கண்ணை மூடாதுவைத் தவ்விண்ணை மூடுதற்குக் கவுசனைதேடுதல்போன் றெண்ணப்பட்ட மூடனே பஞ்சபூதாதிகருவிகளை யொழிக்கத்தொடங்கிய நீ யவற்றைநாடுந் தற்போதத்தைக் கட்கிமைபோ லுனதுயிரை விட்டு நீங்காதிருந்த வருளின்மறைந்தடக்கா தித்தற்போதத்தா லப்பஞ்சபூதாதிகருவிகளை யொழிப்பலென்று கருதிப் பிராணவாயுவை யுண் மறித்திதனோடும் போராடி நீசெய்யுமியோகமிதென்னைகொல். எ-று.

க-து. அருளின் மறைந்தசைந்தோனுக் கவ்வருளே தோன்றுங் கருவியின் மறைந் தசைந்தோனுக் கக்கருவியே தோன்றுமாகலி னவ் வியோகத்திற்கு மிவ்வியோகத்திற்கும் பேத மிவ்வநுபவத்தானுங் காண்க. ஓகாரமடுக்கிவந் திறுவென்னென முடிந்தது. (அ)

(கவி-கூ-அ-கை.)

இதுவுமது.

வாலே முகமாய் வரவானை யேறினர்
போலேயுன் போதமோ போய்த்தீண்டுஞ் - சாலப்
பெருஞ்சிரிப்பாந் தன்னைப் பிடித்தாட்டும் பேயைத்
தெரிஞ்சிருக்கத் தேடுஞ் செயல்.

(இ-ள்.) வாலேமுகமாய் வரவானையேறினர் போலேயுன்போதமோ போய்த்தீண்டும்,, எ-து. தான்கருதிய வூருக்குச் செல்லத் தலைப்புறத் தைப் பின்னிட்டு வாற்புறமுகமா யானையேறினனைப்போலும் நீகருதிய சிவத்தையடைதற் கருளைப் பின்னிட் டுன்போதத்தை முன்னிட்டுச்சென்று லுன்போதமோ வச்சிவத்தைப்போய்த் தீண்டுவது? ஆயின், அவ்வருளைத் தானடைய வேண்டாவோவெனின்?

சாலப் பெருஞ்சிரிப்பாந்தன்னைப் பிடித்தாட்டும்பேயைத் தெரிஞ்சிருக்கத்தேடுஞ்செயல்" எ-து. தன்னைவிடாதுபற்றினின்றதனதிச்சைப்படியாட்டும்பேயை யெதிரிட்டறிந்திருக்க வஃதெங்குளதென்றுதேடு மொருவனதறியாமைபோலப் பெத்த முத்திகளினு முனதுயிரைவிட்டு நீங்காதிருந் தூட்டியுறக்கி யுபகரித்து வீட்டைக்கொடுக்குந் திருவருளை வேறுபிரித் திஃதெங்குளதென்று தேடுவ தித்திருவருண் ஞானம்பெற்றோர்க்கு மிகவு நகையாம். எ-று.

க-து. வாற்புறமுகமாயேறினனை யவன்கருதிய வூருக்குமாறுகிய வூரைச் சார்விக்கும், தலைப்புறமுகமாயேறினனை யவன்கருதிய வூருக்குநேரே சார்விக்கு மதுபோ லருளைப்பின்னிட்டுப் போதத்தை முன்னிட்டுச் சென்றானைக் கருவிகளைச்சார்விக்கு மத்திருவருளை முன்னிட்டுப் போதத்தைப் பின்னிட்டுச்சென்றானைச் சிவத்தைச் சார்விக்குமென்பதறிக. (கூ)

(கவி-௰-அ-கை.)

இதுவுமது.

குறங்குத்திக் கொண்டு குரோக்கைகத்திக் கூட்டை
மறந்தழைத்தாற் றூக்கம் வருமோ - வெறுங்கெடுவீர்
தன்னை யழித்தெழுந்த சச்சிதா நந்தத்தை
யுன்னி லொளித்துவிடா தோ.

(இ-ள்.) குறங்குகுத்திக்கொண்டு குரோக்கைகத்திக்கூட்டை மறந்தழைத்தாற் றூக்கம்வருமோ" எ-து. பாயலிற் படுத்துக்கொண்டுதுடைகுத்திக்கொண்டு குரோக்கை விட்டுக்கொண்டு உடம்பை மறந்ததாப் பாவித்துக்கொண்டு தூக்கமே நீ வாராயென் றழைத்தாற் றூக்கம்வருமோ வங்ஙன நினைத்துச்செய்யு நினைவையழித்தெழுங் கேவலம்வந்தாலன்றி, அதுபோலு முன்போதத்தாற் பிராணவாயுவை மறித்து நீ செய்யு மியோகத்தா லானந்தநித்திரையை வரச்சொன்னு லந்நித்திரை வருமோ வப்போதத்தை யழித்தெழாநின்ற வருட்கேவலம் வந்தாலன்றி அவ்வருட்கேவல மெங்ஙனம் வருமெனின்?

"வெறுங்கெடுவீர் தன்னையழித்தெழுந்த சச்சிதானந்தத்தையுன்னிலொளித்துவிடாதோ" எ-து. அந்தோ வெறுங் கெடுவீர் தற்போதத்தை யழித்துத் தானுயிருக்குஞ் சச்சிதானந்த வடிவாகிய சிவத்தையுன்போதத்தா லுன்னி லுன்னையறியா துனக்கு ளொளித்துத் தன்னைவிட வுன்னையொருமுதலாக்கிப் பிறித்துவிடுமாகலி லுனதுயிர்க்குள்ளிருந் தறிவிக்கும் பூரணமெனக்காண்டி. எ-று.

க-து. சுபாவ நித்திரைபண்ணுவோன் செயலெல்லாங்காட்டிநித்திரைபண்ணு திருந்தோனைப்போ லேகாந்தத்திருந்த லாசனங்கட்டலைசைவற விருந்தன்முதலிய ஞானிக ணடையைக்காட்டியவரைப்போலு மானந்த நித்திரைபண்ணுது தற்போதத்தோடு மிருந்தவி னிங்ஙன முவமை கூறினர். (௰)

(கவி-௰க-அ-கை.)

நீர்கூறியவாறே யோகியருஞ்சிவம் வாக்குமனதீதகோசாமென்றுகூற நீரவரைமறுப்ப தென்னையெனின், அவரங்ஙனங் கூறினாராயினு மனதீதனைக்கடந்துநின்ற பூரணத்தை யுணர்ந்தவ ரலரென்றிந்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

மனவாக்குக் காயத்தான் மாய்ந்தளவை மாண்ட
தெனவாய்ப் பறையறையி லென்று - நினைவதெலாஞ்
சாக்கிரப்பொய் தானுந் தனியனல தற்பரமு
நீக்கமற்ற பூரணமென் னில்.

(இ-ள்.) மனவாக்குக்காயத்தான் மாய்ந்தளவைமாண்ட தெனவாய்ப்பறையறையிலென்று நினைவதெலாஞ் சாக்கிரப்பொய்" எ-து. மனவாக்குக்காயத்தால் வருந்தி யோகசமாதிகூடிச் சிவத்தைப்பெறுந் தம் மனவாக்குக் காயுங்களா லளவிடப்பட்ட வளவைகளையெல்லாங்கடந்த தச்சிவமென்னப் பிறர்க்கு வாய்ப்பறையறைந்து கூறியவாற்றானவர்க்குப் பயனென்னை யுண்டா மவர்பாவித்ததெல்லாஞ் சாக்கிரப்பொய் யாகலின்?

"தானுந்தனியனலதற்பரமு நீக்கமற்றபூரணமெனில்" எ-து. ஆன்மாவுஞ் சிவத்தைவிட வோர் தனிமுதல்வ னன்றென்று மச்சிவமு மான்மாவைவிட்டு நீங்கா துட்புறம்பாய் நிறைந்துள்ள பரிபூரணமென்றும் வேதாகமங்கள் கூறுமெனின். எ-று.

ப-ம். கூறுமெனின் பொய்யாகலின் பயனென்னை யுண்டாமென முடித்துக்கொள்க.

மனத்தால் வருந்துவது, வாயுவை யுண்மறித்தல். வாக்கால் வருந்துவது, சாத்திரம்பார்த்தல். காயத்தால்வருந்துவ தாசனங்கட்டல விழ்தம்புசித்தன் முதலியன.

அளவையென்பது, காட்சியநுமான மாகமமுதலியன. அவ்வளவைமாண்ட தான்மாவுஞ் சிவமு மிரண்டற்றிருந்தவிடம். அதனையறியாது மானதக்காட்சியினின் றளவை மாண்டதென்றமையால், வாய்ப்பறை யறையிலென்று மென்றார். (௰௧)

(கலி-௰உ-அ-கை.)

பூரணத்தை யடைதற் கி துபாயமன்றென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

வாயுமனங் கண்ணசையா வாறடக்கி மக்கினமாய்
நீறுதைந்து போய்க்கூட னீதியோ - காயத்துக்
குட்புறம்பாய் நீதானு யுண்டில்லை யாயதற்கு
மப்புறமாய்த் தாக்கற் றதை.

வாயுமனங்கண்ணசையா வாறடக்கிமக்கினமாய் நீபுதைந்துபோய்க்கூடனீதியோ" எ-து. வாயுவு மனமுங் கண்ணுஞ் சிறிது மசையாவா றடக்கி யங்ஙன மடக்கிய போதமுந்தோன்று தவற்றுண் மறைந்து நீ சென்றடையத்தொடங்குதன் முறைமையோ?

"காயத்துக் குட்புறம்பாய்நீதானுயுண்டில்லையாயதற்குமப்புறமாய்த் தாக்கற்றதை" எ-து. வறுங்கடத் திருந்த வாகாயம்போலிக்காயத்திற் குள்ளும் புறம்புமாய் நீயருடானகியகாலத்துண்டென்று மில்லையென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட வநுபவமாயதற்கு மப்பாலாயொன்றோடுந் தாக்கற்றிருந்த சிவத்தை. எ-று.

ப-ம். ஆன்மா வருள்வயப்பட்டபோதெல்லா மவ்வருள் வடிவாய்த்தோற்றலா னுண்டென்று மங்ஙனந் தோற்றியவருளை யின்னபிரகாரமா யிருக்கின்றதென்று சொல்லக்கூடாமையா னில்லையென்றுமதனையுங் கடந்து சுகாதீதப்படுதலி னதற்கு மப்புறமாயென்றுங்கூறினர்.()

(கவி-௰௩-அ-கை.)

யோகியரது கருத்தை யெடுத்துக்காட்டி யிங்ஙனநிற்பி னங்ஙனந்தோற்றுமெனி னெங்ஙன நிலையைப்பெறுவீரென் றவரைமறுத்தித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

ஒட்டா திருக்கவென்று லொட்டா துறக்கமாஞ்
சுட்டா திருக்கிற் சுடர்க்கொழுந்தாந் - துட்ட
மனத்தோடு வாயுவைநீர் மண்டையிலே வைக்க
நினைப்பீ ரிதென்ன நிலை.

(இ-ள்.) ஒட்டாதிருக்கவென்று லொட்டாதுறக்கமாஞ் சுட்டாதிருக்கிற்சுடர்க்கொழுந்தாம்,, எ-து. உமதியோகத்தாற் கருவிகளொன்றுந்தாக்கா தொழிக்கிருப்போமென்று நீர்கருதின லக்கருவிகளொழிந்தபோ தவை யொழிந்தபடி நிற்கவொட்டாது கேவலம்வந்து சாருமக்கருவிகளொன்றையு மெதிரிடாது பார்த்திருப்போமெனி லொண்டோரொளிதோற்று மனத்தான்வாயுவையடக்கி நிற்பினங்ஙனமாமெனின்,

"துட்ட மனத்தோடு வாயுவைநீர் மண்டையிலேவைக்க நினைப்பீரிதென்னநிலை" எ-து. அக்கொடிய மனத்துடனே வாயுவையும் பிரமரந்திரத்தி னிறுத்துதலே முத்தியென் றப்பிரமரந்திரத்திலவற்றைநிறுத்தக் கருதுவி ரிஃதென்ன வுண்மை நிலை. எ-று.

ப-ம். மனத்தையும் வாயுவையும் பிரமரந்திரத்தி னிறுத்தினாற்கரு விகளெல்லா மொழியு மவையொழியவே கேவலமூடு மதுமூடவே த ம்மோடு தமக்குள்ளிருந் தறிவிக்குந்திருவருளுந் தெரியாதாகலி னந்நி லையை யீதென்ன நிலையென்றார். (௰௫)

(கலி-௰௪-அ-கை.)

வாயுவைவிட்டு மனத்தைமாத்திரநிறுத்திச் சிவத்தைப்பெறலா மோவெனின், தற்போதத்தான் மனத்தையடக்கக் கூடாதென் றித்தி ருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

கூட்டிற் குரங்கைநிழற் கோரணிக்கூத் தாமனத்தை
யாட்டிப் பிடித்தா ரடக்குவார் - காட்சியறச்
சும்மா திருக்கி லசையாது சுற்றுவிறி
சம்மானை பம்பரங்கா ணும்.

(இ-ள்.) கூட்டிற் குரங்கைநிழற் கோரணிக்கூத்தாமனத்தை யாட் டிப்பிடித்தாரடக்குவார், எ-து. கூட்டி லடைத்துவைத்த குரங்கைப் போலு நிழற்பார்வைக் கோரணிக்கூத்துப்போலு மொருவர் பிடியா திருக்கவுந்தானே சேட்டிக்கு மனத்தினைப் போதத்தாற்பற்றிப் பிடித் தாட்டி யாவரடக்கிக்கொள்வார்?

"காட்சியறச் சும்மாதிருக்கிலசையாது சுற்றுவிறி சம்மானை பம் பரங்காணும்" எ-து. போதமொன்றையு மெதிரிட்டு நாடாது சும்மா திருப்பினு மொருவர் பிடித்தசைக்காது தானே சுற்றப்பட்ட விறிசு போலு மொருவரெறிந்து பிடியாது தானே சுழலு மம்மானைபோலு மொருவராட்டாதாடும் பம்பரம்போலுந் தானே விரைந்தெழுந்தசைவ தெனின். எ-று.

ப-ம். உடம்பினின்று சேட்டித்தலிற் கூட்டிற்குரங்கை யென்று ம், நிழற்பார்வைக் கோரணிக்கூத்தைக்காண்டன் மாத்திரமன்றிப் பி டிக்கக்கூடாததுபோன் மனத்தினது போக்குவரத் தறிவதேயன்றியத னையறிந்து பற்றக்கூடாமையி னிழற்கோரணிக்கூத் தென்றும், பன் முகமாய்ச் சிதறியெழலின் விறிசென்றும், குதித்துக் குதித்தெழலின ம்மானையென்றும், ஓர்கணத்தி லனேகஞ்சுழலாச் சுழல்வதனாற், பம்ப ரமென்றுங் கூறினார்.

கூட்டிற்குரங்கசைவு நிழற்கூத்தசைவுந் தூலமாகலின் போதம சைந்தவிடத்ததனதசைவிற் குவமையும் விறி சம்மானை பம்பரத் த

சைவும் சூக்குமமாகலிற் போதஞ் சிறிதடங்கியவிடத் தம்மனத்தி னசைவிற் குவமையுமாகக்கொள்க. (௰௪),

(கலி-௰௫-அ-கை.)

இதுவுமது.

பற்றாது போதும் பதறும் பழக்கமதைக்
கற்றாலென் னாகக் கலக்காது - சற்றேநீ
தீண்டிவிடிற் றான்காண் செனன மரணமது
மாண்டுவிடி னீசிவமா வை.

(இ-ள்.) பற்றாதுபோதும் பதறும்பழக்கமதைக் கற்றாலென்னாகக்கலக்காது,, எ-து. ஓர்பொருளையும் போதங்கருதாதசைவற்றிருந்தபோது முன்ன ரசைந்த வப்போதத்தோடுங்கூடிய பழக்கத்தான் விரைந்தெழு மனத்தைப் போதத்தாற் பிடித்துச் சாதித்தடக்குவனெனினுன்னை யெங்ஙன மயங்கக் கலக்காது?

சற்றேநீ தீண்டிவிடிற்றான்காண் செனனமரணமது மாண்டுவிடினீசிவமாவை" எ-து. உன்போதத்தா லம்மனத்தினைக் கணப்போதாயினும் பிடித்து விடுத்தியெனி னதுதானேபிறப்பிறப்புமாம். அங்ஙனம்பிடித்து விடுக்கும்போத மிறக்குமுபாயமறிந் திறத்தியெனி னம்மனமுமிறக்கு நீயுஞ் சிவமாவை. எ-று.

ப-ம். பிடித்தபோது நினைப்பும் விடுத்தபோது மறப்பும் வருதலிற் செனனமரண மென்றார். (௰௫)

(கலி-௰௬-அ-கை.)

கேவல சகலங்க டாக்காது திருவருட்க ணிற்றற் குபாய மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

அறிவா யிரீர்மயக்க மாகா தசையில்
விறிசாய் விடாதோ விகற்பம் - பிறியாத்
தராசி னுனிபோற் சமாதிவரின் ஞான
விராசனுமக் கொப்பா ரெவர்.

(இ-ள்.) அறிவாயிரீர்மயக்க மாகாதசையில் விறிசாய்விடாதோ விகற்பம், எ-து. கருவிகளெல்லா நீங்கின்ற வுயிரறிவைவிட்டு நீங்காதவரு ளறிவாயிருங்கோ ளங்ஙன மிருப்பீரெனின் மயக்கம்வந்தடரா. தவ்வுயிரறிவைப் பிறியா தவ்வறிவைத் தற்போதத்தா லெதிரிட்டுப்பார்ப்பதா யசையில் விகற்பஞ் சுழல்விறிசுபோலாய்ச் சுழலுமாகலி னெங்ஙனம்பார்த் தசையாது?

"பிறியாத் தராசினுனிபோற் சமாதிவரின்ஞானவிராசமுமக்கோ ப்பாரெவர்" எ-து. இரண்டுதட்டிலு மிட்ட பொன்னுங் கல்லுஞ்சரி யானபோது கீழ்நின்றமுள் ளோர்பாற்சாயாது மேனின்ற னுனிப்பி றியாதிருந்த வத்தராசுமுண் ணுனிபோன் மயக்கமும் விகற்பமுமடா தவ்வருளறிவினேரே யுமது போதமசைவற்றிருக்குஞ் சமாதி வருமா யி னப்போது நீர் ஞானராசாவாவீ ரஃதன்றி யுமக்கொப்பாரு மியாவ ரிவ்வுலகத்து. எ-று.

ப-ம். கற்போலுங் கேவலம் பொன்போலுஞ் சகல மக்கள் மிகு ந்தபோது கற்றட்டுப் புறத்தும் பொன்மிகுந்தபோது பொற்றட்டுப்புற த்துஞ்சாயுங் கீழ்நின்ற முட்போ லான்மா விம்முட்சாய்ந்தபோதுஞ் சாயாதசைவற நேரேநின்றபோது மசைவற மேனின்ற முட்போ ல ருளெனவறிக. மேனின்ற முட்போற் கீழ்நின்றமுள்ளு மசைவற நே ரே நிற்றல்போ லான்மாவருளி லசைவறநிற்கவேண்டு மாகலிற் றரா சுநுனிபோ லென்றார். இங்ஙன நிற்கின்ற சமாதிவருத லரிதாகலின்வ ரினென்றார். (௰௬)

(கவி-௰எ-அ-கை.)

இங்ஙனங் கேவல சகலங்களை நீக்கித் திருவளி லசைவறநிற்கக் கூடாதாயினு மந்தக்கரணங்களை யடக்குதற் குபாயமென்னையெனின் திருவருளை யுள்ளும்புறனும் பரிபூரணமாய்ப் பாவித்தாற் கரணமடங் குமென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

நீர்க்குப் பதமு நெருப்புச் சுடுந்தொழிலுங்
காற்றைச் சலிக்கவுமார் கற்பித்தா - ரார்க்குமிது
போகா மனுதி புதைக்குநிழற் போலாநீ
யாகாயம் போற்பா ரறும்.

(இ-ள்.) நீர்க்குப்பதமு நெருப்புச் சுடுந்தொழிலுங் காற்றைச்சலிக் கவுமார்கற்பித்தா ரார்க்குமிது போகாமனுதி,, எ-து. நீர்க்குக் குளிர்ந் து பதஞ்செய்யுங் குணமு நெருப்பிற்குச் சுட்டொன்றுவிக்குங் குண முங் காற்றிற்குச் சலித்துத் திரட்டுங் குணமுங்கற்பித்தாரியாவ ரவற் றிற் கித்குணங்க ளியல்பானவாறுபோல், மனத்திற் கோர்பொருளைப் பற்றுங்குணமும் புத்திக்கதுபற்றியபொருளை நிச்சயிக்குங்குணமு ம கங்காரத்திற் கது நிச்சயித்தபொருளை யபிமானிக்குங் குணமுஞ் சித் தத்துக் கபிமானித்தபொருளைச் சிந்திக்குங் குணமு மியல்பா மாகலி

னியாவர்க்கு மனமாதியந்தக்கரணங்க ணீங்காது, ஆயி னீ ரிங்ஙனங்கூறியவாற்று னக்கரணங்க ளங்ஙன மிருப்பனவன்றி யவற்றை நீக்கவேண்டாவோ வெனின்?

"புதைக்கு நிழற்போலாகீ யாகாயம்போற்பாரறும்" எ-து. தன்னைப்புதைக்க மண்போடுந்தோறு மண்மீது மேன்மே லெழுப்பட்டபுதைக்குநிழற்போலு மக்கரணங்களை யுன்போதத்தா னடக்குந்தோறு மிப்போதத்தின்மீது மேன்மே லெழுவதாமாகலி னுனதுயிருட்பிறிவற்றிருந்த வருளை யுட்புறனுமொன்றேயுடுத் தாக்கற்றிருந்த வாகாயம்போலவ்வருண்ஞானக்கண்ணாற் றேகாதி பிரபஞ்சங்களி னெல்லாமுட்புறனுய் நிரந்தரமாய்ப்பாரிங்ஙனம் பார்த்தபோ தக்கரணங்களறும்-எ-று.

க-து. இதனு லந்தக்கரணம் பொறிவழிச்சென்று பிரபஞ்சத்தை நாடும்பொழுது மங்ஙனஞ் செல்லாவிடத் தவ்வாசனையா லுள்ளேயசையும்போதுந் தற்போதத்தா லடக்கி னடங்காது மேன்மேலெழுமாகலின், புறம்புமுள்ளுந் திருவருளைப் பரிபூரணமாய்க்காணின் கரணங்களடங்குமென்பதாயிற்று.

நீராதியியற்குணங்களைப் போதத்தா லடக்கக்கூடாததுபோன்மனதியியற்குணங்களையு மிதனலடக்ககூடாதென்பதுங்காண்க.(௰எ)

(கலி-௰அ-அ-கை.)

இங்ஙனம் உள்ளும் புறனும் பரிபூரணமாய்ப் பாவிப்பதருளன்றோவெனின், அருளை யெதிரிட்டறியி லன்னியமாமென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

மண்ணை மலையை மறிகடலை வானகத்தை
யெண்ணி லளந்தறிய வெய்துமோ - வுண்மைநீ
யுண்டென்னி லோர்வார்த்தை யுண்டல்லா துன்னெறிவைக்
கண்டறியி லன்னியமாங் காண்.

௧

(இ-ள்.) மண்ணை மலையை மறிகடலைவானகத்தை யெண்ணி லளந்தறியவெய்துமோ,, எ-து. மண்ணக முழுதையும் வானகமுழுதையு நீட்டலளவையானு மலையையெடுத்த லளவையானு மறிகடலை முகத்தலளவையானு மெண்ணுமிடத் தொருவரா லிவ்வளவென் றளவிட்டறியக்கூடுமோ வதுபோல?

"உண்மைநீ யுண்டென்னிலோர்வார்த்தை யுண்டல்லா துன்
னொழிவைக் கண்டறியிலன்னியமாங்காண்" எ-து. இருநூற்றிருபத்து
நாலு புவனங்கட்கு மவற்றுள்ளிருந்த சராசர வுயிர்கட்கு முட்புறம்
பாய் நிறைந்துள்ள திருவனே நீ யுண்டென்று சொற்றியெனிலவ்வோ
ர்சொல்லு முண்டாவுதன்றி யிச்சொற்குப் பொருளீதென் றுன்போ
தத்தா லிதனது நாசத்தைற்றோற்று மவ்வருளைக்கண் டளவிட்டறியக்
கூடுமோ, அங்ஙனமென் றளவிட்டறிவேனெனி லுனக்கன்னியமாயி
ருந்த வவ்வரு ளன்னியமாநீங்கும். எ-று.

ப-ம். இதனாற் போதத்தாற் சிறிதளவிடப்படு மண்ணாதி பொய்ப்
பொருளையே முற்று மளவிடக்கூடாதெனி னப்போத நாசத்திருந்த
மெய்ப்பொருளை யெங்ஙன மளவிடக்கூடுமென்பதாயிற்று.

அரு ளன்னியமாயிருந்துள்ளதாயினும் போதந் தடித்தபோது ம
லவாசனைதோன்று, மிம்மலவாசனையோடுங்கூடிய போதத்திற்கு ம
லரகிதமாயிருந்துள்ள வவ்வருடோற்றாதாகலி "னன்னியமாங்காணெ
ன்றார். (௰அ)

(கவி-௰கூ-அ-கை.)

அருளாற் கருவிகளின துண்மையை யறிந்துநீக்கினு னீங்குமெ
ன்பதும், போதத்தாலடக்கின் மேன்மேலு மெழுமென்பதும், கருவிக
ளை நியதிகளைந்து தற்போதத்தையு மடக்கினன் மீட்டுங்கருவிகடோ
ற்றுதென்பது மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

உதித்தொடுக்கும் பொய்க்கா ருபாதான மென்னு
துதிப்பை யுதிப்பா லொடுக்கிற் - பதைத்தெழுந்த
பந்தன்றோ சாட்சியைப்போற் பார்வோர் பறித்தமரங்
கொந்தலர்ந்து காயாதொக் கும்.

(இ-ள்.) உதித்தொடுங்கும்பொய்க்கா ருபாதானமென்னு துதிப்பை
யுதிப்பாலொடுக்கிற் பதைத்தெழுந்த பந்தன்றோ சாட்சியைப்போற்பா
" எ-து. ஆகாயத்திற்றோன்றி மறையுங்கார்ப்போன் மாயையிற்றோ
ன்றியொடுங்கும் பொய்யாகிய கரணங்களை யம்மாயையென் றருளாற்
கண்டுநீக்கா ததனை மெய்போற்கருதி யக்கரணங்களைப் போதத்தால
டக்கி லவை கரத்தால்றையுந்தோறும் விரைந்தெழுந்த பந்துபோலா
காதோ, வப்பந்தைக்கரத்தா லறையாது விடுத்தா னிலத்திற்கிடக்கு

மாகவி னிதன்சாட்சியைப்போ லுன்போதத்தா லவற்றையடக்கின் மேன்மேலெழுமென்பதையு முன்போதஞ் சும்மா திருப்பிலவைதாமே யடங்குமென்பதையும் பார்த்தறிதி. அஃதன்றியும்?

வேர்பறித்தமரங் கொந்தலர்ந்துகாயாதொக்கும்" எ-து. நிலத்தி லூன்றியமுதல் வேர்ப்பறித்தமரம் பூத்துக் காயாததுபோ லுமுன்போ தமற்றபோது கரணவிந்தியங்களொன்றுந் தோன்றாதனும். எ-று.

ப-ம். உபாதானமென்றது, மாயை. அது காரியத்தைக்காரணமா யக்கூறியது, கரணம்போற்றோன்றி மறைதலிற் போதத்தையு முதிப் பென்றார். கரணங்கள் போதமிருந்தபோதிருந்து மிறந்தபோ திறந்தும் வருதலின், வேர்க் குவமையாகக்கூறினார். (௰௧)

(கலி-உ௰-அ-கை.)

இங்ஙனங்கருவிகளும்போதமு மிறந்துநின்றவிடத்து வருமிலாப மென்னையெனின், கருவிகளும் போதமுமிறந்த சுத்தநிலையினின்றாலா னந்தலாப முண்டென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

சுட்டுப்போ தங்கழன்ற சுத்தமனா மாத்திரையின்
மட்டுத்தா னற்றநிட்டை வாய்க்குமாற் - கெட்டேன்
றலைச்செய்யு மானந்தஞ் சற்றேபால்வாரி
முலைக்கண்ணிற் றோன்று முறை.

(இ-ள்.) சுட்டுப்போதங்கழன்ற சுத்தமனாமாத்திரையின் மட்டுத் தானற்றநிட்டைவாய்க்குமாற்கெட்டேன் றலைச்செய்யுமானந்தஞ்சற் றோ" எ-து. அனாக்கணப்போதாயினு மிதுவதுவென்று சுட்டியறியுந் தற்போதமொழிந்த வோர்வரம்பின்றிய சுத்தமாகிய நிட்டை வாய்க்கு மாயிற் கெட்டேனுண்டுப் பிரவேசிக்கும் பேரானந்த மற்பமோ?

"பால்வாரி முலைக்கண்ணிற்றோன்றுமுறை" எ-து. முலையினது சிறியகட்டுவாரத்திற் பெரியபாற்கட லுதையமான முறைமைபோற் பரிபூரணமாய்த்தோற்றும். எ-று.

ப-ம். ஈண்டுச்சுத்தமென்றது, பரையோக மிப்பரையோகத்திலா ன்மபோத மிகவுந்தேய்ந்திருத்தலி னதனை முலைக்கண்ணென்று, மிங்ஙன மிருந்தபோ தனாக்கணத்திற் பரையோகநீங்கிப் பரிபூரணானந்த மநுபவமாய்த் தோற்றலி னதனைப் பால்வாரியென்றுங்கூறினார். (உ௰)

(கலி-௨௧-அ-கை.)

அருள்வடிவமா யென்றைக்கிருப்பனென்ற மாணாக்கனுக் கவ்வருள் பூரணமென்று முன்சுட்டும்போதமற்று லதனைவிட்ட நீ யொருமுதலன்றென்று மறிவித்தவனது துயரைமாற்றுத லித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

ஆகாயத் தேபலவுந் தோன்றி யடங்காதோ
நீகாயத் தோடபூர்த்தி நீங்கியரு - ளாகாதோ
வென்று சலிப்பானே னெதிரற்ற பூரணத்தே
யொன்று மிலைகா ணுனக்கு.

(இ-ள்.) நீகாயத்தோடபூர்த்தி நீங்கியருளாகாதோ வென்றுசலிப்பானேன்" எ-து. நீ காயத்தோடு பொருந்தி யிருப்பதாய்க்கருதி யிக்காய நீங்கி யெனக்கோர்காலந் திருவருள்வடிவ மாகாதோவென்று சலித்துத் துயருறுவானேன்?

"ஆகாயத்தேபலவுந்தோன்றி யடங்காதோ வெதிரற்ற பூரணத்தேயொன்றுமிலைகாணுனக்கு" எ-து. ஆகாயத்தினிடமாய்ச் சராசர தேகங்கள் பற்பலவுந்தோன்றிநின்றழியாதோவதுபோலுன்போதமோர்பொருளையுமெதிரிடா தற்றபோ துன்னைவிழுங்கிநின்றவருட்பூரணத்தி லுனக்கத்தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களொன்று மில்லைகாணும். எ-று.

ப-ம். ஆகாயத்தினிடமாய்த் தோன்றி யொடுங்குங்காயங்க ளவ்வாகாயத்திற் கன்னியமானதுபோன் முன்தேகாதிகளையானெனதென்றுபற்றிநின்ற போதந் திருவருளி லழுந்திப் பூரணமாய்ப்போகத் தேகாதிப்பிரபஞ்சங்க ளன்னியமாய்த் தோற்றுமாகலி "னாகாயத்தே பலவுந் தோன்றியடங்காதோவென்றும், பொய்யாய்த்தோற்றலி "னொன்றுமிலைகா" ணென்றுங்கூறினார். (௨௧)

(கலி-௨௨-அ-கை.)

அவனியோகப்பழக்க நீங்கற்பொருட்டுப் பழக்கவிலக்கணமெடுத்து அளவில்காலந்தற்போதத்தாற் றுவிதநாட்டத்திற் பழகிவருதலின், நின்போதமொழித்துச் சிவத்தோடிரண்டற்றிருத்தற் குபாய மியாதுகூறினும் நீ அங்ஙனமிருத்தலும் பழக்கமிகுதியா லான்மாக்க ளத்துவித நாட்டமொழித்து நிற்றலு மிகவுமரிதென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

பழக்கங் கொடியதுபார் பாறையினுங் கோழி
கிழிக்கும் பொலியைக் கிளறும - விழித்துங்
குருடர்க் கொளிபகையாய்க் கூசிக்கோல் கோடா
ரருளை பகுக்குமான் மா.

(இ-ள்) "பழக்கங்கொடியதுபார் பாறையினுங்கோழி கிழிக்கும்பொலியைக்கிளறும" எ-து. யாவர்க்கும பன்னாட்டொன்றுதொடடுவரும் பழக்க நீக்கக்கூடாமையின் மிகவுங் கொடிய ததனை நீ பார்த்தறிதி. அஃதெங்ஙனமெனிற்பன்னாட்குப்பை சிப்த்தபழக்கத்தாற கோழி கற்பாறையாயினுஞ் சிய்க்கு நெற்பொலிமேல் விடுப்பினுஞ் சிய்க்கு மஃதன்றி?

விழித்துங்குருடர்க் கொளிபகையாய்க் கூசிக்கோல்போடா ரருளைபகுக்குமான்மா" எ-து. காசநோய் படர்ந்த குருடர் கண்ணேைத் தீர்ந்து விழித்தபோதுங் கதிரொளி யிருட்பகை போலாய்க்கூசி முன் பிடித்தகோல கைவிடா தவர்போ லருளையடையாமுன னதுவிதுவென்று நானுவாய்ப்பகுத்த பழக்கத்தா லிப்போது பகுத்தற் கிடமின்றி யெங்குந்தானயிருந்த வவ்வருளையடைந்து மான்மாவதனைப் பகுத்து நாடும. எ-று.

ப-ம சிய்க்கக்கூடாதபாறையைச் சிப்த்தல்போற்பகுக்கக்கூடாதவருளைப் பகுத்தலானும், கிளறவேண்டுவதின்றி நின்றுதின்றதுபொலியைக்கிளறுதல்போற் பகுக்கவேண்டுவதின்றியிருந் தருளானந்தத்தை யநுபவியா தவ்வருளைப பகுத்தலானும, காசமிருந்தபோது கூசிபபிடித்தகோலை யக்காசநீங்கிக் கதிரொளிகண்டுமிவ்வொளி முன்னேன்றியவிருளாய்க் கூசிக்கைவிடார்போலு முன்னராணவமறைப்பானது விதுவென்று பகுத்த போதத்தை யிபபோ தவ்வாணவநீங்கி யருளொளிகண்டு மிவ்வருளொளியை முன்னராணவவிருளொளிபோற் பாவித்து விடாராகலினனு மிங்ஙனமுவமைகூறினா.

தேகாதிபிரபஞ்சங்களை யெல்லாந் திருவருளே வடிவாய்க் காண பதேயன்றி யவற்றை நானுவாய்ப்பகுப்பினு மிவ்வருளைப்பகுப்பதென் பதுங்காண்க. (உ௨)

(கலி-உ௬-அ-கை.)

கட்டியநான் விட்டாலுங் கந்தகலாக் கன்றுகளைத்
கட்டிப்புறப்படுத்துந் தன்மைபோ - லொட்டொழித்து

நின்றாற்போ னீசிவமாய் நில்லென்று நீக்கமறத்
தொன்றாக்கி லொன்றிரண்டா கும்.

(இ-ள்.) கட்டியநாண் விட்டாலுங் கந்தகலாக் கன்றுகளை... ...ப்புறப்படுத்துந் தன்மைபோல்" எ-து. தறியோடுங்கட்டிய தும்பைத் தெறித்து விடுப்பினு மூற் கட்டியிருந்ததுபோற்கருதி யத்தறியைவிட்டு நீங்காத கன்றுகளைக் கரத்தாற்றட்டி யோட்டிவெளியிற் புறப்படுத்து முறைமைபோல?

"ஒட்டொழித்து நின்றாற்போ னீசிவமாய் நில்லென்றுநீக்கமறத் தொன்றாக்கி லொன்றிரண்டாகும்" எ-து. முற்பந்தமாயிருந்துள்ள முப்பத்தாறு கருவிகளையும் விடுத்துத் தன்னையுந் திருவருளையு மறிவித் தவ்வருளோடுஞ்சேர்த்தி யவ்வரு ளசைவறநின்றாற்போ னீயுன்போதமசைவற்றுச் சிவமயமாய்நில்லென்றுகூறிச் சிவத்தைவிடத் தானொரு முதலென்றுகருதுந் துவிதபாவனையைமாற்றி யச்சிவத்தோடொன்றாக்கினும் போதவொழிவா லதனோடொன்றானவான்மா போதவசைவா லிரண்டாகுமாகலி னதனது போத மிருந்தவா றென்னை. எ-று.

ப-ம். தும்பு தெறித்து விடுவித்தபோதே தாயைச்சென்று கூடிப்பாலுண்ணுங் கன்றுபோ லொட்டொழித்தபோதே தற்போதமொழிந் தருள்வழிச்சென்று சிவத்தை யடைந்து பேரின்பத்தைப் பெறும் பக்குவர்போ லாகாது " கட்டியநாண் விட்டாலுங்கந்தகலாது, நின்ற கன்றுகளைக் கரத்தாற்றட்டி வெளியிற்புறப்படுத்தித் தாயோடுஞ்சேர்த்திமுலையைப் பிடித் துண்ணவிடுப்பினு முண்ணாது மீளுமாறுபோ லொட்டொழித்தலுமன்றி யருளோடுஞ்சேர்த்தித் துவிதபாவனையை மாற்றிச் சிவத்தோடொன்றாக்கினு மச்சிவத்தோ டிரண்டறநிருந் தானந்தப்பேற்றை யடையாது தற்போதவசைவா னிரண்டாகலானிவர்க் கிக்கன்றுகளை யுவமைகூறினர். (௨௫)

(கலி-௨௪-அ-கை.)

இதுவுமது.

குரங்கைக் கினையா திருமென்று கூறத்
திரும்பி யதுவே தியானம் - வருங்கதைபோ
னீசிவமாய் நில்லென்றா னீங்கி யது வாய்நினைந்து
மாய்வையது வன்றோ மலம்.

(இ-ள்.) குரங்கைகினையாதிருமென்றுகூறத் திரும்பியதுவே தியானம் வருங்கதைபோல்" எ-து. ஓர்புருட னோர்பேதைக்குக் குரங்கினை

கினையாத் திருத்தியென்று கூற வவனங்ஙனங்கூறியமாத்திரத்தின் மீண்டக்குராங்குத்தியானமே யிவனுக்குமனத்திற் குடியாயிருந்த தென்றுலகத்தில் வழங்குங்கதைபோல்?

"நீசிவமாய் நில்லென்று னீங்கியது வாய்நினைந்து மாய்வையதுவன்றோமலம்" எ-து. நீயொன்றையுமெதிரிடாது சிவமயமாய் நில்லென்று கூறினு லங்ஙன மெதிரிடும் போதமொழிவதேயச்சிவமயமாய் நிற்பதென்றறியாது; போதத்தாற் சிவத்தை யெதிரிட்டுப்பார்த்தியான் சிவமய மாயினே னாயினே னென்று கருதி வருந்துவா யிங்ஙனங்கருதி வருந்தப்பண்ணுவதன்றோ மலமாவது. எ-று.

க-து. கூறியபுத்தி யுடையோனுக்கு நிகுராங்கை நினையாதிருவென்றுகூறினு லக்கணமே யந்நினைவை யொழித்திருப்ப னதுபோலத்தீவிரதர பக்குவனுக்கு நீசிவமாய் நில்லென்று லக்கணமே சிவமென்றுந்தானென்றுங் கருதுந்துவிதபோதமொழிந்து சிவமாய்நிற்பனென்றதற்கெதிர் மறையும் வருவித்துக்காண்க. (உசு)

(கலி-உடு-அ-கை.)

மணிப்பாம் பிருளின் மறைந்திருக்கத் தேடுங்
கணக்காந்தற் போதத்தைக் காட்டி - யுணர்த்துகினு
நீரிற் கிணறு நிழலுயுத்த மும்போலா
மாரித்தை நீக்கியிருப் பார்.

(இ-ள்.) மணிப்பாம்பிருளின் மறைந்திருக்கத்தேடுங் கணக்காந்தற் போதத்தைக்காட்டி யுணர்த்துகினும்" எ-து. சென்னியின்மீதுமணியையுடைய பாம்புதானிருளிடத்து மறைந்திருப்ப விருளைத் தேடுமுறைமைபோலாகும். நீயுன்போதத்தை முன்னிட் டருளிடத்துமறைந்திருப்ப வருளைத்தேடுமுறைமையென்று போதஞ் சீவிப்பதைக்காட்டியருளையு முன்னை விட்டு நீங்காத பரிபூரணமென் றறிவிப்பினுந் தெளிந்துகொள்ளாது?

"நீரிற்கிணறு நிழலுயுத்த மும்போலா மாரித்தை நீக்கியிருப்பார்" எ-து. பிரளயமாய்க்கோத்துநின்ற சுத்தசலத்திற் கிணறுதொட்டு நீர்தேடு மொருவனைப்போலுந் தனது நிழலை யெதிராய்க்கருதி யதனோடு யுத்தஞ் செய்யு மொருவனைப்போலும்; பின்னரு முன்போதஞ்சீவியாநிற்குமாகலி னிப்போதத்தை நீக்கிச் சிவமாயிருப்பா ரியாவர்.எ-று.

க-து. சென்னியின்மீது மணிச்சுடரை யுடையபாம் பிருளைத்தேடுந்தோறு மவ்விருணீங்குவதன்றி நில்லாததுபோலத் தற்போதத்தை

முன்னிட் டருளைத்தேடுந்தோறு மிவ்வருணீங்குவதன்றி நில்லாதென் பதும், பாம்பு சென்னிமணியைப் புனைவழிக்கொணர்ந்து வாய்க்குள டக்கி னிருட்டடவேண்டுவதின் றதுபோன் முன்னிட்ட போதத்தைப் பின்னிட்டா லருட்டடவேண்டுவ தின்றென்பது மவ்விருணிறைந்தாற் போ லிவ்வருணிறைந்திருப்பதென்பதும், நீர்வெள்ளமாயிருக்கவுமந்நீரி ற்கிணறுதொட்டு நீர்சம்பாதிக்கத் தொடங்கினேனைப்போ லருளெங் கும் பிரிவற்றபூரணமாயிருக்கவு மவ்வருளுட்டேடி யருளைச்சம்பாதிக் கத் தொடங்கினேனென்பதும், தன்றேகவசைவானிழ லசைவதென்ற றியா ததற்கோர்சைவு வேறுளதென்று கருதி யதனோடியுத்தஞ்செய் வானைப்போற் றன்பேரிதவசைவாற் கருவிகளசைவதென்றறியா தத ற்கோ ரசைவு வேறுளதென்றுகருதியவற்றை யடக்கத்தொடங்கினே னென்பது மிவ்வுவமைக்குறிப்புகளாற் காண்க.

ப-ம். இங்ஙனமெழும் போத மொழிப்பா றறியாகலி னுரித்தை நீக்கியிருப்பா ரொன்றார்.

மணிப்பாம்பிருளையென்பது - தற்போதத்தை முன்னிட் டருளை நாடுதற்குவமை. நீரிற்கிண றென்ப தருளை யேகதேசமாக நாடுதற்கு வமை.

நிழலுயுத்த மென்பது - தன்னையருளுக்கூறாய்க்கொடுத்து நிற்க வே கருவிகளொழியுமென் றறியாது தற்போதத்தா லவற்றை யடக்க த்தொடங்குதற் குவமையெனக்கொள்க. (௨௫)

(கவி-௨௬-அ-கை.)

ஆயி னிப்பழக்க நீக்குமா றெங்ஙனமெனின், நீயிந்நாட் பழகிய யோகப்பழக்கத்தைவிட்டு ஞானயோகத்திற்பழகுதியெனிற்சிவத்தை ப்பெறலாமென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

உட்புறம்பாம் பூசனையு மியோக சமாதிகளுஞ்
சுட்டறிவு கெட்டவர்போற் றூங்குவதும்,- விட்டுப்
பகல்விளக்கு முச்சிப் படிகமும்போற் பாச
மகலநிற்பார்க் கார்சரியொப் பார்.

(இ-ள்.) உட்புறம்பாம்பூசனையு மியோகசமாதிகளுஞ் சுட்டறிவுகெ ட்டவர்போற் றூங்குவதும் விட்டு" எ-து. அந்தரியாகம் பகிரியாகமா ய்ச்செய்யும் பூசைகளு மீரறுதார பாவனையோக சமாதிகூடுதலு மிது

வதுவென்று சுட்டியறியுந் தற்போதங்கெட்டுப் பரமானந்த நித்திரைப ண்ணு மெஞ்ஞானிகளைப்போன் மனத்தாற் பிராணவாயுவை யுண்மறி த்துப் பிரமரந்திரத்தி லதனுண்மறைந்து தூங்குவதுமாகிய விவற்றை யெலலாம் பொய்யென்றுவிட் டீங்கி?

"பகல்விளக்குமுச் சிப்படிகமும்போற் பாச மகலநிற்பார்க்காச றியொப்பா" எ-று. பகற்காலத்தேற்றியதீபம்போலு முச்சிக்காலத் துப்படிகம்போலுங் கருவிகளை முப்பத்தாறு மகன்றுபோகத் திருவரு ளி லசைவற நிற்போர்க் கிணை யொப்பா ரியாவா. எ-று.

ப-ம. இருளிற் றோன்றியதுபோ லன்றிச் சூரியப் பிரகாசத்தான் முதல்கெடா தொளிகெட்ட பகலவிளக்குபோன், முன்னராணவ வந் தகாரத்திற் றோன்றியதுபோலன்றி யருட்பிரகாசத்தான் முதல்கெ டாது போதங்கெடடுநிற்றலிற் "பகலவிளக்குப் போலென்றும், பொ ழுதேறுங்காலஞ் சாயங்காலத்தன்றி யுச்சிக்காலத்திற் பஞ்சவன்னங் களையுங் கவராத படிகம்போலச் சகலகேவலத்தன்றிச் சுத்தமாகியவ ருணை ரகருவிகளொன்றோடுந் தாக்கற்றுநிற்றலி"னுச்சிப்படிகம்போ லென்றும், பாசமகல நிற்பா ரென்றுங்கூறினார.

பகல்விளக்கென்றது, தற்போதஞ் சிவியா தருளினிற்றற் குவமை யு முச்சிப்படிகம்போ லென்றது, கருவிக ளொன்றோடுந்தாக்கற்றுநிற் றற் குவமையுமாகக் கொள்க. (உசு)

(கவி-உஎ-அ-கை.)

ஆயி னென்றையுங்கருதாது சும்மாநிற்பிற் சிவத்தையடைவதெ ங்ஙனமெனின், சுட்டற்றிருந்தாலன்றிச் சிவத்தைப்பெறக்கூடாதென் பது மங்ஙனநிற்பிற் சிவந்தானேவிழுங்கிக் கொள்ளுமென்பது மித்திரு வெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

இருட்கே வலத்தின் றெழுப்பியெதி ரிட்ட
மருட்கே வலசகல மாற்றித் - திரிச்சுடர்போற்
றன்னறிவு தின்னிக்குத் தானுணர்வாய்ப் போவதல்லா
லுன்னுதலே யொட்டுதல்கா ணும்.

(இ-ள்.) இருட்கேவலத்தின் றெழுப்பியெதிரிட்ட மருட்கேவல சகலமாற்றி" எ-து. கருவிகண்முப்பத்தாறுமிறந் தான்மபோதமுமிறந்தகாரமாயிருந்த கேவலத்தி னின்று மிப்போது தனதருட்சத்தியாற்கருவிகளைக் கூடப்பண்ணித் தற்போதத்தையெழுப்பிச் சுருதிகுருவாகிய படர்க்கை முன்னிலையாய்நின்று ஞானசமாதிகூடப்பண்ணியத்தற்போதத்திற் கெதிரிட்ட மருளாகிய கேவலசகலங்களைப் பூரணமாகிய தன்மையாய் நின்றுமாற்றி?

"திரிச்சுடர்போற் றன்னறிவுதின்னிக்குத் தானுணவாய்ப் போவதல்லா லுன்னுதலை யோட்டுதல்காணும்" எ-து. விளக்குத் திரிமேலேறிய சுடர் சிறுகச்சிறுகத்தின்றுவந்து முடிவி லத்திரிமுழுதையும் விழுங்குதல்போலத் தன்னை யருளா லறிவித்தபோது தானிவ்வருள்வழி வரவரச் சிறுகச்சிறுகத்தின்று முடிவிற் றனதுபோதமெல்லாம் விழுங்கித் தானுயிருக்குஞ் சிவத்திற்குத் தான் புசிப்பாய்ப்போவதன்றித் தான்வேறொரு முதலாய்நின் றச்சிவத்தை யெதிரிட்டு நாடுதலை யதனைநீக்குதல. எ-று.

ப-ம். கருவிகளும் போதமுமிறந்து கேவலவிருளிற் கிடந்தநீ கிஞ்சிக்கியஞகலி னவ்விருளைநீக்கிக்கருவிகளைக்கூடமாட்டாய். கருவிகள் சடமாகலி னுன்னையவைவந்து கூடி யெழுப்பமாட்டா ஆகலிற் சுதந்திரமாயுள்ள வருட்சத்தி கருவிகளைக்கூட்டி யுன்னையெழுப்ப விக்கருவிகளோடுங்கூடி நீ சுகிர்தஞைவை; இங்ஙனமுனக்குப் பெத்தத்திசையிற் சுதந்திரமின்மைபோன் முத்தித்திசையினு மின்றாகலி னீயுன்போதத்தா லொன்றையு மெதிரிடா தசைவற நிற்றியெனினச்சிவந்தானேயுன்னை விழுங்கிக் கொண்டு நிற்குமென் றறிவிக்க வேண்டி "இருட்கேவலத்தின் றெழும்பி" யென்றும் "தன்னறிவு தின்னியென்றுங்கூறினார்.

இன்றெழுப்பியென்றதனு லனுதியி லெழுப்பியது மிவ்வாறெனக் கொள்க. (உ௭)

(கவி-உஅ-அ-கை.)

ஆயினீரிங்ஙனங் கூறியவாற்றான் வேதாந்தி நிலையே நன்றென்றமாணுக்கனைநோக்கி வேதாந்திய ரிங்ஙனநிற்றலி னவர்க்கும் பிறப்பு நீங்காதென்பதும் பிறப்புமிறப்பு நீங்குமிட மிவ்விடமென்பது மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

அறிந்தவெல்லாம் பொய்யென்ற வத்துவிதி யார்க்கும்
வெறும்பாழி லூன்றல் விடாது - பிறந்திறப்பை
யானா லுணவொழிவு மானந்த மாமுதிப்பும்
போனாற்கா னுன்பிறப்பும் போம்.

(இ-ள்.) அறிந்தவெல்லாம்பொய்யென்ற வத்துவிதியார்க்கும் வெறும்பாழிலூன்றல்விடாது பிறந்திறப்பையானால்” எ-து. தம்மா லெதிரிட்டறிந்தவெல்லாங் கண்ணினாலறிந்த காட்சியெல்லாங் கனவுகாத வாறுபோ லியாமல்லோ மிவை மித்தையாரூபமென் றவற்றைநீக்கி நின்ற வேதாந்தியாருக்கு மிங்ஙன மெதிரிடாய்த் தோன்றுவனயாவுமின் றிச்சர்வசூனியமாயிருந்த பிரமம் நாமென் றிச்சூனியத்திற் றற்போத மூன்றி நிற்ற லவர்க்கும் விடாதாகலி னீயவர்போ னிற்றியாயினுஞ் செனனமரணப்படுவை. இங்ஙனநிற்பினு முற்பத்திநாச முளவென்றி ரினியுற்பத்தி நாசமின்றாய முத்தியாதெனின்?

“உணவொழிவு மானந்தமா முதிப்பும்போனாற்கா னுன்பிறப்பும் போம்” எ-து. உனது போதவொழிவாகிய பணாயோகமு மிப்பணா யோகத்தின் மேலிடு மானந்தோதயமும் போனா லப்போ துன்பிறப்பும்போங்காண். எ-று.

ப-ம். பணாயோகமு மானந்தப்பேறு மான்மாவிற் கநுபவமாய்த் தோற்றலானு மவ்விடயங்களி லான்மாவிற்குச் சிவத்தோ டத்துவித மின்றாகலானும் “போனாற்கா னுன்பிறப்புப்போ ,, மென்றார். அவை போனவிடஞ் சுகாதீதம். (௨-அ)

(கவி-௨௧-அ-கை.)

இயோகியினது கருத்தையெடுத்துக்காட்டி யிங்ஙனம்ஞானபக்குவன் செய்வது பாவமென் றித்திருவெண்பாவிற்கூறுகின்றார்.

அறிவுக் கறிவா யகண்டமாய் நின்ற
நிறைவைக் குறைய நினைந்து - மறவையுமாய்த்
தாமே சிவத்தைப் படைத்தழிப்பார் தற்றோடம்
போமா றிலைபிறப்பேன் போம்.

(இ-ள்.) அறிவுக்கறிவா யகண்டமாய் நின்ற நிறைவைக் குறைய நினைந்து மறவையுமாய்” எ-து. உயிர்க்குயிராய் நின்றறிவிக்கு மறிவாய்க் கண்டிதமெல்லாங் கடந்ததாய்த் திரிவின்றியோரியல்பிற்றா யெக்காலமும்விளங்காநின்ற பரிபூரணசிவத்தை யேகதேசவடிவாய்த் தற்போ

தந்தாபு மியானித் தங்ஙன ந்தியானிந்தவடிவை மறந்துபோந் தன்மை யுடையருமாகி?

"தாமேசிவத்தைப் படைத்தழிப்பார்தற்றேடம் போமாறிலே பிறப்பேப்போம்" எ-று. தம்மைப் படைத்தழிக்குஞ் சிவத்தைத்தாமே படைத்தழிப்பாராகலி னிவ ரிங்ஙனஞ்செய்தலான் வருந் தமதுபாவமேசீய்ந்மா றிலேயெனிற் பிறப்பென்னை நீங்கும். எ-று.

ப-ம். தியானித்தபோது வடிவுதோன்றியும் விடுத்தபோ தவ்வடிவு நீங்கியும் வருதலிற் "படைத்தழிப்பாரென்றுஞ், சிவத்தைப்படைத்தழிபபது தோடமாகலிற் றேடமென்றுங்கூறினார்　　　(உகூ)

(கவி-ரூய-அ-கை.)

குமரு நாசாரியார் தீக்கையினாற் றம்மைத்திருவடிக்கண்ணேக் கியமாக்கிய முறைமை யறிவித்து நீயு ஞானதீக்கை பண்ணுதியென றித் திருவெண்பாவிற்கூறுகின்றார்.

மறபபு நினைபபு மயக்குமம விகற்பும
வெறுப்பும் விருப்பும் விடாமல - இறப்பேனை
பானுவும் வேதியுமபோற் பார்த்தும பரிசித்தும்
ஞானபந்தன் றாக்கினான்.

(இ-ள்.) மறபபு நினைபபுமயக்கும் விகற்பும் வெறுப்பும் விருப்பும விடாம லிறப்பேனை" எ-து. மறப்பு நினைபபுமா யுள்ள கேவலமுஞ் சகலமு மாறிமாறிவரலாற் றேகாதி பிரபஞ்சங்கணமேல விருப்பும் வெறுப்புஞ் சென்னனங்கடோறும் விடடு நீங்காமற் றுன்பத்தை யநுபவிக்கச்சிறைக்கு மதனை யாணவத்தா லின்பமெனக் கருதி யிறுமாந்துகொணடிருப்பேனை?

"பானுவும் வேதியும்போற் பார்த்துமபரிசித்தும் ஞானபந்தன் றாக்கினான்" எ-து. பூதவிருளை நீக்குப பானுவையுந் தன்னுச் சேர்ந்தசெம்பைப் பொன்னுக்கும பரிசனவேதியையும்போன்று; தமதுஞானப்பிரகாசநோக்கத்தாற் பார்த்துங் காசரணங்களாற் பரிசித்துமும்மலங்களையு நீக்கித் திருவருளா லெடுத்துத் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளைபார் தம்து திருவடியி லொன்றாக்கினார். எ-று.

ப-ம். தானல்லாத தேகத்தை யானென்றுந் தனதல்லாத போகத்தையெனதென்றுங் கருதிப்பண்ணுவிதுமயக்க மூந்தேகபோகங்களில்

வெறுப்பும் விருப்பும் வரச்செய்வது விகற்பமாகலி னிவற்றைத் தொடர்ந்துகின் றிருவினைகளு மிவ்விருவினைகளாற் பிறப்பிறப்பும் விடாது வரலான் "மயக்கும் விகற்பும் வெறுப்பும் விருப்பும் விடாம" லென்றிம்முறைவைத்துக் கூறினர்.

ஞானதீக்கைபண்ணும்போது கிருபாநோக்கம் வைத்துத் திருவடி சூட்டவேண்டுமாகலிற் "பார்த்துப்பரிசித்து மென்றார்.

அங்ஙனம் பண்ணுந்தீக்கையிற் பாவனையு மிருத்தலின் அது கூறுராயினு மப்பாவனையாற் றமதோ டைக்கம்பண்ணிக்கோடலிற் "றாளுக்கினுனென்றார். (௩௰)

மூன்றாவது - இயோகக்கழற்றி

முற்றிற்று.

ஆ - திருவெண்பா - ௱உ௧.

திருச்சிற்றம்பலம்.

௳

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது

கிரியைக்கழற்றி.

(கலி-க-அ-கை.)

கண்மயமானவரைப்பார்த்து ஞானிகணமுடையை யெடுத்துக் காட்டியிவரைப்போ னீருஞ்செய்யா தென்செய்கிறீரென் றிகழ்ந்து இத்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

தத்துவத்தை யெல்லாஞ் சடமென்று தாக்கற்றுச்
செத்தசத்தின் கண்போற் றிரியாது - வைத்தெடுத்தும்
பூரணமே யென்றழைத்துந் தேடிப் புரண்டழுதுங்
கோரணிகாட் டும்பேய்க் குவால்.

(இ-ள்.) தத்துவத்தையெல்லாஞ் சடமென்று தாக்கற்றுச்செத்தசத்தின்கண்போற் றிரியாது" எ-து. தத்துவங்களை யெல்லா மிதுவிது வென்று தன்னாலறியப்படலானுந் தன்னை யவைக ளறியாமையானு மவற்றைச் சடமென்றறிந் தவைக ளொன்றோடுந் தாக்கற்றுச்செத்தாட்டுக்கண்போற் சுட்டறிவுகெட்டுச் சும்மாய்த்திரியாமல்?

"வைத்தெடுத்தும் பூரணமேயென்றழைத்துந்தேடிப் புரண்டழுதுங் கோரணிகாட்டும்பேய்க்குவால்" எ-து. தற்போத நாசத்திருந்த பூரணசிவத்தை யப்போதத்தா லோர்வடிவி லாவாகனம்பண்ணியதனை மீட்டுந் தியானம்பண்ணி யிங்ஙனம் பூசனைபுரிந்து மவ்வடிவைப் பரிபூரணசொரூபமேயென் றேவிட்டழைத்து மச்சிவ மெங்கனு மில்லை மகாத்தலங்களி லுண்டென்றுகருதி யத்தலங்களிற் றேடிச்சென்று நிலத்தில் வீழ்ந்து புரண்டழுது மிங்ஙனங் கிரியையாள ரென்னும் பேய்க் கூட்டங்கள் கோரணிக்கூத்தாடிக்காட்டும். எ-று.

ப-ம். செத்தசத்தின்கண் உயிர் அசத்தின்கண்போலிருப்பினு மினது சுட்டறிவதற் கின்மைபோன் மெய்ஞ்ஞானிகள் பிரபஞ்சிகள் போ லிருப்பினு மிவரதுசுட்டறி வவர்க்கின்றியிருப்ப ரவர்போ னீருமிரா தென்னை செய்கின்றீரென் றவரது நடையையிவர்க்கறிவிக்கவேண்டி யந்நடையின்றிய விவரைப்பார்த்துச் "செத்தசத்தின்கண்போற் றிரியாது" என்றார்.

சுட்டப்படுகெடுத்தற்ப தருள். சுட்டச்செய்வது மருள். ஆதலி னிவனைப் பேய்க்கூட்டமென்று, மிவர் தொழிலைக்கோரணிக் கூத்தென்று மிவர்க் காணமரிய மின்மையாற் "பிறர்க்குக் காட்டுமென்றுங் கூறினார். (௧)

(கலி-உ-அ-லைக)

ஞானகுருவானுக்கு முன்னிருந்த சரிதாதி வாதனைகளெல்லா மபோக்கித் தற்போதமபனையபாது மவனாயிருக்குமபடி பேசிய வனே ஞானகுருவென்றும, பொருஞ் சிற்சேதனும பனநப்பக் கூறுமவன் குருவலனென்று மித்திருவெணபாவிற் கூறுகின்றார்.

கிரியைக் கிளைத்துவந்து கேட்டவர்க்குச் சுயமா
திரியச் சுகமவிளைத்த சிமான் - குருவன்றிச்
சற்றோ பனைபபத் தரினுஞ் சகமபடைக்கக்
கற்றானுங் காலனுமாங் காண.

(இ-ள்.) கிரியையிலிளைத்துவந்து [illegible] வர்க்குச் சுயமாதிரியச்சுகம விளைத்த சிமான் குருவன்றி" எ-து. [illegible] தொழிலும [illegible] மருச்சனையாகச் [illegible] தொழி[illegible] லாகிய [illegible] பலித்திலற் [illegible] வந்தடைந்து கேட்ட வதிபக்குவ [illegible] நவாக்கு காபங்க [illegible] துவாய தற்போதவசையை யொழித் தருள்வடிவாக்கி யெனக்கினனது வேறொன்றுமென்ப தொன்று மின்றிச் சுயமா சஞ்சரிக்கவைத்துப பேரின்பத்தையுண்டாக்கிய விவ் வானந்தச் செலவன் ஞானகுருவன்றி?

"சற்றோபனைப்பத் தரினுஞ்சகம்படைக்கக் கற்றானுங் காலனுமாங்காண" எ-து. அப்பக்குவாக்கோ ரணுவளவேனுந் தற்போத மனைத்தற்கேதுவாய வுபதேசங்களைக்கொடுப்பினு மக்குரு சகத்தைப் படைத்தற்குக் கற்றுள்ள பிரமனு மிவனாற் படைத்துள்ள சகத்திலுண் டாகிய வுடலகளை யழிக்குங் காலனு மாவனன்றி ஞான குருவலனென்றறிதி. எ-து.

ப-ம். போதம் பனைத்தற் கேதுவாகிய வுபதேசங்களைக் கூறலிற் சகலகேவலங்க ணீங்கா. இவை நீங்காமையாற் பிறப்பிறப்புண்டாமா கலிற் "கற்றானுங்காலனுமாங்கா "ணென்றார். சீவன்முத்தனுய்நிலத் திற் சஞ்சரித்தலின் திரியவென்றார். (௨)

(கவி-௩-அ-கை.)

மலரகிதமா யானந்தவடிவாயிருந்த சிவத்திற்கு மாயாகாரியமாகிய நீராதிப்புபசாரங்களாற் சுத்தமுஞ் சுகமுமுண்டாகா தென்பது மதனைப் போதத்தா லளவிட்டறியக் கூடாதென்பதுமித் திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

அக்கினி தேவற் கசீர்த்தியென்று சுக்கனைத்து
வைக்கோலான் மூடி மலையடுப்பிற் - றுக்கியாய்
நீரைக் கழுவி நிழலைப் புதைத்தளப்பா
ராரைப்போல் வாறென்ன லாம்.

(இ-ள்.) அக்கினிதேவற்கசீர்த்தியென்று சுக்கரைத்து வைக்கோலான்மூடிமலையடுப்பிற் றுக்கியாய்" எ-து. அக்கினிதேவனுக் கசீரணம்பிறந்ததென்றுகருதி யதுபோவதற்குச் சுக்கரைத்துக் கொடுத்துச் சீதளம் பிறந்ததென் றவனை வைக்கோலான்மூடி யவனுக்கு மூலைநோயிங்ஙனஞ் செய்யா திருந்தோமென்று மலைவந்து தம்மே லடுத்ததுபோலுந் துக்கத்தையுடையவராகி?

"நீரைக்கழுவி நிழலைப் புதைத்தளப்பா ராரைப்போல் வாறென்னலாம்" எ-து. நீரை நீராற்கழுவித் தமதுநிழலை மண்ணுட் புதைத்து நிழலைத் தம்மடியா லளந் திவ்வளவென் றளவிடுவாரை யாவரைப்போல்வாரொன்று கூறலாம். எ-று.

ப-ம். எவரெவர் புசித்த புசிப்புக்களையெல்லா மவரவ ருயிர்க்குள்ளிருந்து சீரணிக்கப்பண்ணு மக்கினிதேவனுக் கசீரணம்பிறந்ததென்று பசரிக்குமுறைமைபோ" லுயிர்கட் கெல்லா முயிராயிருந் தூட்டி யுறக்கியுபசரிக்குஞ் சச்சிதானந்த ரூபமாயுள்ள சிவத்திற் கோர்குறையுள்ளதுபோற்கருதி அட்டவிதார்ச்சனை சோடசவுபசாரங்களைச் செய்தலா "னக்கினிதேவற் கசீர்த்தியென்றுசுக்கரைத்து வைக்கோலான்மூடி"யென்றும்,

இன்றைக் கிந்நாழிகையளவும் பூசைசைவேத்திய வுபசாரங்களைச் செய்திலமென்று மனத்திற் றுயருறலாற் றுக்கியாயென்று" மசுத்தத்தையெல்லாஞ் சுத்தமாக்கு நீரைக் கழுவிச் சுத்தமாக்கத் தொடங்குவான்போன்று, தன்னைச்சேர்ந்த வுயிர்களினது மும்மலங்களையுந் துடைத்து நின்மலமாக்குஞ்சிவத்தை நீராட்டி நின்மலமாக்கத்தொடங்கினு ராதலி "னீரைக்கழுவியென்றும், புதைப்பதற் ககப்படாநிழலைப்புதைக்கத்தொடங்கினற்போ லொன்றிற்கு மகப்படாத பொருளைத் தற்போதத்தா லகப்பட்டதுபோற் பாவித் தாவாகனம் பண்ணலி

"விழலைப்புதைத்தென்றும், தனதுகிழலையளந்து செல்லுந்தோறு மந்நிழல் கடந்து கடந்து சேறல்போ லிங்ஙன மிருக்குமென்று சிவத்தைத் தியானிக்குந்தோறு மத்தியானங்கட் பட்டாலப்பாற்சேறலி "விழலைப்பாவொன்றுங் கூறினார்.

சிவத்தின துண்மையைக் கேட்டிருந்து மிங்ஙனஞ்செய்தலா"ஞைப்போல்வாரென்னலா மென்றார். (௩)

(கவி-௪-அ-கை.)

கிரியாகுரு வுபதேசத்தா லான்மலாப மின்றென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

நீர்க்கும் வழிக்குந் துயரில்லை நீந்திநடந்
தார்க்குத் துயரொன் றறிவறியா - மூர்க்கருனை
யாற்றுக்கு வாய்கட்டி யம்பரத்துக் கேணியிட்டுக்
காற்றுக்குக் கால்பிடித்தல் காண்.

(இ-ள்.) நீர்க்கும்வழிக்குந்துயரில்லை நீந்திநடந் தார்க்குத் துயரொன் றறிவறியா மூர்க்கருனை" எ-து. வெள்ளமாய் நிறைந்துள்ள நீரிற்கு மோரூர்க்குச் செல்லும் வழிக்குந் துன்பமேதுமில்லை, யவ்வெள்ளத்தை நீந்திச்செல்வோர்க்கு மவ்வழிநடந்து செல்வோர்க்குந் துன்பமென்றறிவதுபோ லப்பூரணமாய் மவுனமா யானந்தமாயிருந்த சிவத்திற்கோர் துன்பமுமின் றதற்கோர்துன்பமுளதுபோற் கருதிப் பூசைநைவேத்திய வுபசாரங்களைச்செய்யத்தொடங்குமெமக்கே துன்பமென்றறிந்திங்ஙனஞ்செய்யும் பூசனையாதிகளைவிட்டு நீங்கி யச்சிவத்தை யறிவித்தற் கேதுவாய ஞானசாரியனையடைந்துதிருவருண் ஞானத்தையறியாதகிரியாகுருவாகிய துற்சனர் பிறர்க்குபதேசம்போற்கூறுமுறை?

"யாற்றுக்குவாய்கட்டி யம்பரத்துக் கேணியிட்டுக் காற்றுக்குக் கால்பிடித்தல்காண்" எ-து. பிரளயமாய்ச்செல்லு மாற்றுக்கு வாய்கட்டி யதனையடக்கச் செல்லுதல்போலு மாகாயத்தின்கண்ணேணிநாட்டி யிதன்மேலேறி யதனைப்பிடிக்கச்செல்லுதல்போலுங் காற்றுக்குக்கால்பிடித்தன் முதலிய வுபசாரங்களைச் செய்யச் சொல்லுதல்போலுமாங்காண். எ-று.

ப-ம். மலைக்கணின்று கடலளவு மூடுருவிக் கோத்துநின்றவாற்றுக்கு வாய்கட்டி யடக்கச் சொன்னதுபோற் பிருதிவிமுதன் முப்பத்தாறு கருவிகளையு மூடுருவிப் பேரானந்தக் கடலாய் நிறைந்திருந்த சிவத்தையோர்வடிவத் தாவாகனம்பண்ணச் சொல்வதனை "லாற்றுக்குவாய்கட்டி யென்றும்,

• ஏணியிற்றற்கு மதன்மே லேறிச்செல்வோனுக்கு மிடங்கொடுத் துநின்ற வாகாயத்தை யவ்வேணிமேலேறிப் பிடிக்கச்சொன்னதுபோ லந்திரியாகப்பூசைக்குத் தான்சொல்லுந் தானத்திற்கு மத்தானத்திருந் து பூசனைசெய்வோனுக்கு முட்புறம்பாய் நிறைந்துள்ளசிவத்தை இங்ஙன மிருப்பதென்றறியா தப்பூசனையா லறியென்று சொல்வதன் "ல ம்பரத்துக்கேணியிட் டென்று, மருவமாயிருந்த காற்றிற்குக் காலேயி ன், றஃதுருவமிருப்பவு மதற்குக்கால்பிடித்தன் முதலிய வுபசாரங்க ளைச்செய்யச் சொல்வதுபோ லுருவமருவ முருவருவங்களையெல்லா ங் கடந்துநின்ற சிவத்திற்கு வடிவேயில்லை. இஃதிங்ஙன மிருப்பவு மித ற்குச் சோடசாதி வுபசாரங்களைச் செய்யச் சொல்வதனாற் "காற்றி ற்குக்கால்பிடித்தல்" என்றுங்கூறினர். உபசாரஞ் செய்தலை, இருவ கைப்பூசைக்கும் பொதுவாகக்கொள்க. (௪)

(கவி-ரு-அ-கை.)

ஆயின்ஞானிக்குக் கிரியைசெய்ய வேண்டாவோவெனின், ஞா னிக்குக் கிரியைசெய்யவேண்டுவ தின்றென் றித்திருவெண்பாவிற் கூ றுகின்றார்.

ஆகாயம் போவார்க்கு மாவிகையோ வாழ்கடலோ
மீகாமன் போற்றிரிய வேண்டுமோ - யோகிக்குங்
கன்மமோ பூரணன்காண் காலமுமா காயமும்போ
யென்ன தொழிலையியற் றும்.

(இ-ள்.) ஆகாயம்போவார்க்கு மாவிகையோ வாழ்கடலோ மீகாம ன்போற்றிரியவேண்டுமோ" எ-து. ஆகாயகமனம்பண்ணுவோர்க்கோர் பற்றுக்கோடோ வவ்வாகாய மாழ்கடலோ விவ்வாழ்கடலிற் செல்லு மீகாமனைப்போற் பற்றுக்கோடு பற்றி யோர்துறைசார்தற்பொருட்டுத் திசைநாடி யிங்ஙனஞ்சுழல வவர்க்கு வேண்டுமோ வதுபோல?

"யோகிக்குங் கன்மமோ பூரணன்காண் காலமுமா காயமும்போ யென்னதொழிலையியற்றும்" எ-து. சிவயோகி யானந்தபூரண னாகலிற் றேகந்தானு மிருந்துள்ள கிரியை யாளனைப்போ லவனுக்குங் கிரியை செய்யவேண்டுமோ. அஃதன்றிக் காலமு மாகாயமுந்தாமிருந்தபடியி ருப்பதன்றித் திற்பிறபொருள்கடொழிற்படுவனவன்றித் தாம்போய்ச் சென் றியாதுதொழிலைச் செய்யு மதுபோற் பூரணனாகிய வச்சிவ

யோகி சந்நிதானத்திற் கருவிக டொழிற்படுவனவன்றித் தானொரு கரு விகளோடுங் கூடித் தொழிற்செய்யான். எ-று.

ப-ம். ஆகாயகமனம் பண்ணுவோன்முனினைத்த தானத்தில்வாயு வினாற் சென்றிருத்தல்போலச் சிவயோகி தான்கருதிய வீட்டை யரு ளா லடைந்திருத்தலின் "ஆகாயம்போவார்க்கு,மாவிகையோவென்று ம், ஆழ்கடலிற்செல்லு மீகாமனுக்குக் கப்பலாகிய பற்றுக்கோடுபற்றி யோர்துறைக்கண் சார்தற்பொருட்டுத் திசைநாடிச்செலவேண்டு ம துபோலக் கிரியாவானுக்கோர்வடிவைச் சிவமாய்ப்பாவித் தோர் பதவி யை யடைதற்பொருட் டதற்கு விதிமார்க்கமா யருச்சனையாதிகளைச் செய்யவேண்டுவதுபோ லவர்க்குச் செய்யவேண்டுவ தின்றாகலின் "மீ காமன்போற்றிரிய வேண்டுமோ" வென்றுங் கூறினார்.

சிவயோகி தானறிவாயு மானந்தஞ் சிவமாயுங்கண் டறிவாகியதா னனந்தமாகியசிவத்திற்கலந்திருப்பன். கிரியாவான் முன்றேகமாயுஞ் சி வஞ் சிலையாதிகளாற்செய்யு மோர்வடிவாயுங்கண் டதனைத் திரிகரண ங்களால் வழிப்பட் டினிமே லோர்பதவியை யடையக் கருதியிருப்பனா கலி னிவ ரிருவருக்கு மிங்ஙன முவமைகூறினார். (௫)

(கலி-சூ-அ-கை.)

இதுவுமது.

நெருப்பில் விறகுதியா நெய்யிற்பா லேனன்று
வருக்க னிருளையடர்த் தாற்போன் - மருட்கெடுத்த
ஞானத்தின் பேர்கிரியை நாசமெனின் ஞானிகளு
மூனத் தொழிலுரைப்பா ரோ.

(இ-ள்.) நெருப்பில் விறகுதியா நெய்யிற்பாலேனன்று வருக்கனிருளை யடர்த்தாற்போன் மருட்கெடுத்த ஞானத்தின் பேர்கிரியை நாசமெனி ன்" எ-து. நெருப்பின்கண் விறகு தோன்றாததுபோலு நெய்யிற் பால் தோன்றாததுபோலு மாதித்தன் பூதவிருளை யழித் தெழுந்தாற்போன் மும்மலமாகிய விருளையழித்தெழுந்த ஞான மவற்றினதுகாரியமாகியகி ரியையுந்தோன்றா தழிக்குமாகலி னிந்த ஞானத்தின்பேர் கிரியா நாச மென்று வேதாகமங்கள் கூறுமெனின்?

"ஞானிகளு மூனத்தொழிலுரைப்பாரோ" எ-து. இந்தஞானத்தை ப்பெற் றிதுவே வடிவாயிருந்துள்ள மெய்ஞ்ஞானிகளுங் குற்றம்பொரு ந்திய கிரியைத்தொழிலைச் செய்வாரோ செய்யார். எ-று.

ப-ம். விறகையழித்தெழுந்த நெருப்பில் விறகும், பாலையழித்தெ ழுந்தநெய்யிற் பாலுந் தோன்றாததுபோற் கிரியை யழித்தெழுந்த ஞா னத்திற் கிரியை தோன்றாதாகலி னிங்ஙன முவமைகூறினர்.

கிரியை பிறவித்துன்பத்துக் கேதுவாகலானு மதனா லான்மலாப மாகிய வானந்த மின்மையானு "மூனத் தொழிலென்று, முரைப்பா ரோ" வென்றுங் கூறினார். (௬)

(கவி-எ-அ-கை.)

கிரியை யநுஷ்டிக்குங்காலத் தெய்வகதியாய் ஞானந்தோன்றிற் றாயினு மக்கிரியை மேலீட்டா லந்தஞானம் நிலைபெற்றுநில்லாதுமறை யுமென் றித்திருவெண்பாவிற்கூறுகின்றார்.

கிரியையான் ஞானங் கிடைத்தாலுங் கேடு
கருவால் வருவதுபோற் காணு - மொருகோடி
சூரியனைக் கூரிருளா லேசுருட்ட னீரகில
காரணனைத் தீண்டநினைக் கை.

(இ-ள்.) கிரியையான்ஞானங் கிடைத்தாலுங்கேடு கருவால்வருவது போற்காணும்" எ-து. கிரியைத்தொழிலான் ஞானங் கிடைத்ததாயினு மந்தஞானத்திற்குக் கெர்ப்பத்தின்கண் ணுற்பத்தியாய் வரும்பொருள் கள்போற் கேடுண்டா மல்லதன்றி?

"ஒருகோடிசூரியனைக் கூரிருளாலேசுருட்ட னீரகில காரணனை த்தீண்டநினைக்கை" எ-து. ஒருகோடி சூரியனை மிகுந்தவிருளினாற் சு ருட்டிப் பிடித்தல்போலுஞ் சடசித்துக்களாயுள்ள பிரபஞ்சங்களையெ ல்லாங் கடந்துநின்று மவற்றை நடத்துங் காரணனாகியிருந்த சிவனை நீ ருமதுகிரியையாற்றொடர்ந்து பற்றக்கருதுவது. எ-று.

ப-ம். சரிதை கிரியா யோகங்கள், ஞானசாரியனை யடைதற்குப் பக்குவமாக்குவனவன்றி ஞானத்தைக் கொடாதாயினு முன்விட்டகு றையாற் கிரியையநுஷ்டிக்குங்காலை யோர்கால் ஞானந் தோன்றிற்றா யினுமந்தஞானம் ஞானசாரியராற் பெறாமையானுந் தான்செய்யுங்கிரி யைமேலீட்டானு நிலைபெறாது மறையுமாகலிற் "கிரியையான்ஞானங் கிடைத்தாலு,, மென்றுங், "கருவால்வருவதுபோற் கேடுண்டாமென் றுங் கூறினர்.

ஞானத்தாற் சிவத்தைப் பெறவேண்டுமென்ப தறியாது மாயாகா ரியமாகிய கிரியையா லதனைப் பெறத்தொடங்கலி "னொருகோடிசூரிய னைக்கூரிருளாலேசுருட்ட,, லென்றுவமைகூறினர்.

கிரியை யேதுவான் ஞானம் வந்ததாயினு நண்டு இப்பி முதலிய தமது கருவா ஞசமாவனபோ லந்த ஞானமேலீட்டாற்கிரியைகெடுமெ ன்பதுமாம். (எ)

(கலி-அ-அ-கை.)

கருவிகளையும் போதத்தையுங் கடந்துநின்ற சுகாதீத முத்தியை யவற்றாற்செய்யுங் கிரியைகளா னடையக்கூடாதென் றித்திருவெண் பாவிற் கூறுகின்றார்.

சுகாதீதம் வேண்டிற் றொழில்செய்வோ மென்றா
னகரோ துயில்வார் நடந்தோ - விகாரமெனச்
சாத்திரமும் பூசைச் சமாதிகளுஞ் சார்போதக்
கோத்திரங்காண் மாயக் குழாம.

(இ-ள்) சுகாதீதம்வேண்டிற் றொழில்செய்வோமென்று னகரோது யிலவார்நடந்தோ" எ-து. ஆனந்தாதீதமாகிய வீடடைய விரும்பி னத னையறிவிக்கும் ஞானசாரியனை யடைந் தருண்ஞானம்பெற் றிவ்வரு ண்ஞானத்தா னவ்வீ டடையாது விடுத்துக் கிரியைத்தொழிலான் அவ் வீ டடையலாமென் றுகருதி யக்கிரியைகளைச் செய்வோமெனின், மெ ய்ஞ்ஞானிக ளகையாரோ? அஃதென்னெனி னித்திரைபண்ணவேண் டினோ ரோரிடத்துப் படுத்துக்கொண்டு நித்திரைபண்ணுவதன்றி யோ ரூர் வழிநடந்துசென்றோ நித்திரைபண்ணுவா ரஃதன்றி?

விகாரமெனச்சாத்திரமும் பூசைச்சமாதிகளுஞ்சார்போதக்கோ த்திரங் காண்மாயக்குழாம்" எ-து. ஞானிகளோடு மாறுபட்டதுபோ ன்று நீரோதுஞ்சாத்திரமு மந்திரியாகபூசையி லோர்வடிவைத் தியா னித்து நீர்சமாதிகூடுதலு முமது சார்போதத்தின் கூட்டமு மாயைக் கூட்டமு மவைகாண். எ-று.

ப-ம். போதவொழிவி னின்ற சுகாதீதத்தை விரும்பினோர்கருவி களொழிந்தபோது மசைவறுதபோத மவைகளோடுகூடித்தொழிற்செ ய்தா லப்போத நெய்சொரி தழல்போன் மேன்மேல் வளர்தலிற்"சுகா தீதம்வேண்டிற்றொழில்செய்வோமென்று,, லென்றும், இத்தொழிலா லச்சுகாதீதம்பெறுத லரிதென்பதும் ஞானிக ளறிவாராகவி "னகரோ வென்றுங் கூறினர்.

தேகமுணர்ந்து செல்லும்போது நித்திரைவரினு மவ்வசைவு நித்திரையை வரவொட்டாது தடுத்தல்போலக் கருவிக ளசைந்து தொ

ழிற்செய்யும்போது தெய்வகதியா லானந்த நித்திரைவரினு மித்தொழி லக்நித்திரையை வரவொட்டாது தடுக்குமாகலினானும், தேகமசைவற வோரிடத்துக் கிடந்தபோது நித்திரை நன்றாய் வருவதுபோற் கருவிக டொழிற்செய்யா தடங்கியபோ தானந்தநித்திரை நன்றாய் வருமாகலி னானும் "துயில்வார்நடந்தோ வென்றார்.

போதமொன்றாயினு மடுத்த கருவிகடோறு மதனதன் மயமாய்ச் சென்றிருத்தலிற் "சார்போதக்கோத்திரமென்று, பன்மையாகக் கூறினார். "மாயக்குழாம் என்றது,கருவிகளைப்போதமுங்கருவிகளுங் கூடிச்செய்தலா னிரண்டையுங்கூட்டிக்கூறினார். பாசஞானம் பசுஞான மென்றுமாம். (அ)

(கவி-கூ-அ-கை.)

ஞானக்கிரியைமாத்திர மேலைப்பயன்குறியாது செய்கவென் றித் திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

தொழிலிறுதி தானே சுகவுதைய மென்றாற்
றொழிதலுயந் துக்கமெனச் சொல்லோந் - தொழில்செயினும்
வந்திப்போ கம்போல வுண்டுடுத்தன் மாத்திரமாய்ச்
சிந்திப்பா ரைப்பேணிச் செய்.

(இ-ள்.) தொழிலிறுதிதானேசுகவுதையமென்றாற்றொழிலுதயந்துக் கமெனச்சொல்லோம்" எ-று. இம்மையைக் குறித்துச்செய்யுமுழவாதி யறுவகைத்தொழில்களு மறுமையைக்குறித்துச் செய்யுஞ் சரிதாதி தொழில்களும் வீட்டைக்குறித்துச்செய்யுங் கருவிகளை நியதி களைவ தாகிய தொழில்களு மதற்குமேல் ஞாதுரு ஞான ஞேயமாய் நிற்கும் போதவசைவுகளு மற்றவிடந்தானே சிவானந்தோதய மென்று வேதா கமங்கள்கூறுமெனின், அணுவளவேனுந் தொழிலுதயமானவிடத்துத் துன்பமுண்டாமென் றியாங்கூறுகிலோ மாண்டுத் துன்பமுண்டென்ப து "தொழிலிறுதிதானே சுகவுதையமென்ற மொழி தானே விளக்கலி ன், ஆயி னிங்ஙனங் கூறியவாற்றாற் றொழில் சிறிதேனுஞ் செய்யவே ண்டாவோவெனின்?

—"தொழில்செயினும் வந்திப்போகம்போல வுண்டுடுத்தன்மாத்திர மாய்ச் சிந்திப்பாரைப்பேணிச்செய்" எ-து. இன்றியமையாத சிற்சில தொழில்களை நீ செய்யினு மினி மேலைக்கு வேண்டுமென் றொன்றை ... ந்தா துண்டுடுக்கும் வந்திப்போகம்போ லிம்மை மறுமைப்போ

கங்களி லொன்றையுஞ் சிந்தியாது காடி கூழேனும் கிடைத்ததை யு ண்டலுங் கிரித்துணிகந்தை யாதேனுங் கிடைத்ததை யுடுத்தலுமாகிய விம்மாத்திரமே சிந்திக்கும் பெரியோரைப்பார்த் தவரைப்போல நீயுஞ் செய்தி. எ-று.

ப-ம். ஓர்தொழிலுஞ் செய்யாது நிழற்கண்ணிருப்பது சுகமென் றெழுந்து வெய்யலிற்சென்று தொழிற்செய்த துன்பமென்பது சொல்லவேண்டுவ தின்றாகலிற் "றொழிலுதயர் துன்பமெனச்சொல்லோ," மென்றார்.

வந்திசுகத்தைச் சுதரின்மையான் மேலைக் கொன்றையுங்குறியா தது போன் ஞானிகட் கிகபரங்களெல்லாம் பொய்யாதலினிவரு மொன் றினையுங் குறியாராகலினனு மவனுண் டுடுத்தன்மாத்திர மாயிருத்தல் போ லிவரு "முண்டுடுத்தன்மாத்திரமா,, யிருத்தலினனு மிங்ஙனமுவமைகூறினர்.

சிந்திப்பாரைப்பேணிச்செய் யென்பது, நீ தொழில்செய் தியாயினும் ஞானிக ளடையைப்பார்த் தவர்செய்யுந் தொழின் மாத்திரமேய ன்றி யதிகஞ்செய்யற்கவென்பதெனக் கொள்க. (கூ)

(கலி-ம-அ-கை.)

போதமிறந்துநிற்பதே நிட்டையென்றும் போதத்தோடுங் கூடிச் செய்வது நிட்டையன்றென்று மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

சும்மா திருக்கவைத்த சூத்திரமாஞ் சாத்திரத்தை
விம்மாக் கதறுவதும் வேலைகளுந் - தம்மறிவா
னீட்டிப் பிடித்திருக்கு நிட்டைகளு ஞானிகண்முன்
காட்டும் பரியாச கம்.

(இ-ள்.) சும்மாதிருக்கவைத்த சூத்திரமாஞ்சாத்திரத்தைவிம்மாக்க தறுவதும் வேலைகளுந் தம்மறிவா னீட்டிப் பிடித்திருக்கு நிட்டைகளு ம்" எ-து. தற்போதத்தை யொழித் தானந்த மவுனமாயிருக்க ஓதிவை த்த வுபாயமாகிய சாத்திரங்களை விம்மியழு தோதலும் நீராடலாதி கி ரியைகளைச்செய்தலுந் தமது போதத்தா லோர்வடிவைத் தியானித்த டலை நீட்டிப்பிடித் தாசனங்கட் டியிருக்குநிட்டைகளுமாகிய விவையெ ல்லாம்?

"ஞானிகண்முனகாட்டும்பரியாசகம்" எ-து. இவைக ளொன்று மின்றி மவுனானந்தமாயிருக்கு மெய்ஞ்ஞானிகண் முன்னர்க் காட்டப்ப ட்ட பரியாசகமாம். எ-று.

ப-ம். வேதாகமவழிகூறுஞான சாத்திரங்களெல்லாந் தற்போதத்தையொழித்துச் சிவமாயிருத்தற் குபாயங்கூறுமாகலிற் "சும்மாதிருக்கவைத்த சூத்திரமாஞ்சாத்திரத்தை யென்றும், ஞானசாத்திரத்தினருத்தங்களை நாடிக் கனுழ்தலான் விம்மாவென்றும், அவ்வருத்தப்படி நில்லாமையாற் "கதறுமென்றும், கிரியைகளியாவுமறிவன் றாகலினுனு மூலகர் வேலேயோ டிதுவுமோர் வேலேயாகலினும் வேலேகளென்றும், தற்போதத்தாற் கூடு நிட்டை ஞானநிட்டை யன்மையா "னீட்டிப்பிடித்திருக்கு நிட்டை,, யென்றும், இவையெல்லாம் ஞானிகட்குப்பரியாசகமாயிருத்தலிற் பரியாசகமென்று கூறினார். "தம்மறிவானீட்டிப்பிடித்திருக்கு,, மென்றமையா னருளறிவா னிட்டைகூடுத னிட்டையென்ப தாயிற்று. (௰)

(கவி-௰க-அ-கை.)

அபரஞானத்தால் வீட்டையக்கூடாதென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

குடையுஞ் செருப்புங் கொடுநடப்ப தல்லாற்
படியும் விசும்பும் பரப்பி - யிடையாடு
மாத்திரம்போ லேசமைய வாதமனம் போதாத
சாத்திரங்கற் றார்வீடுற் றார்.

(இ-ள்.) குடையுஞ்செருப்புங் கொடுநடப்பதல்லாற் படியும்விசும்பும்பரப்பி யிடையாடு மாத்திரம்போலே" எ-து. ஒருருக்குச் செல்லவேண்டினே னுடம்பின் மழை வெயிலாதிகள்படாது கையிற் குடையும்பிடித்துக்கொண்டு காலிற் கன்முள்மண்டாக்காது செருப்புந்தொட்டுக்கொண்டு நடப்பதேயன்றியாகாயமெங்குங்குடைபரப்பிப்பூமியெங்குந்தோல்பரப்பி யவற்றிற்கிடையேசெல்லுமாத்திரம்போலே?

"சமையவாதமனம்போதாத சாத்திரங்கற்றார் வீடுற்றார்" எ-து. சமையிகளுளவாகக் கூறுந் தருக்கவாதங்களையு முத்தருக்க வாதத்தாலனந்தபேதமாய்த் தோற்றுமனோவுத்திகளையு மளவுகூறினுமவ்வளவு போதாத சாத்திரங்களைக்கற்று வீட்டைந்தா ரியாவர். எ-று.

பு-ம். ஒரு ரடையக்கருதினோன் மேலுக்குங் காலுக்குந் துன்பமணுகாவகை குடையுஞ் செருப்பும்பிடித் திட்டுக்கொண்டுசென் றவ்வூரடைவதுபோல், வீட்டையக் கருதினோ னாசாரியார் கூறு முபதேசமொழிக்ளு மவர்கொடுக்குமோர்சாத்திரமுங் கொண்டவற்றினருத்த

ப்படி திரிகரணங்களா லொன்றையும் வருந்திச்செய்யாது தற்போதத் தையே யொழித் தவ்வீட்டை யடையாதளவிடப்படாத வாகாயததி னும் பூமியினுங் குடையுந்தோலும்பரப்பி நடுவிடை செல்லத்தொடங் குவோனைப்போலுந் தருக்கவாதங்களையு மவ்வாதத்தாலெழு மனுேவு த்திகளையு மளவிடினு மளவிடப்படாத சாத்திரங்களைக்கற்று நீர் வீட டையத் தொடங்குவதென்பதுஞ் சிலகற்பினு மதனால் வீடு கூடாதெ ன்பது மிதனாற்காண்க. சாத்திரங்களை மிகவுங் கற்றோர்க்குந் தீர்க்க வாதமு மனேவுத்தியு மிகவும் விரியுமாகலிற் சாத்திரங்கட் களவுகூறு வார் வேறுகூறா தவற்றையே யளவுகூறினர். வாதமென்பது மனமெ ன்பது மாகுபெயர். (௰க)

(கலி-௰௨-அ-கை.)

அருளையும் போதத்தையுங் கடந்துநின்ற சிவம் போதத்திற் ககப் படாதென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

அறியாலே பற்றி யனுபவித்து விட்ட
கிறியால் வருமோ கெடுவீ - ரறிவாய்நீ
ராம்போ தறிவிப்பான் றானுமவையிரண்டும்
போம்போதும் வாராப் பொருள்.

(இ-ள்.) அறிவாலேபற்றியனுபவித்துவிட்ட கிறியால்வருமோ கெடு வீர்'' எ-து. தற்போதவறிவா லொன்றைப் பாவித்துப் பற்றியிஃதிங்ங னமிருப்பதென் றப்போதத்தாலநுபவித்தறிந்து மீட்டு மப்பாவனையை விடுத்த பொய்யினால் வருமோ கெடுவீர்காள்?

"அறிவாய்நீ ராம்போதறிவிப்பான் றானுமவையிரண்டும் போம் போதும்வாராப்பொருள்'' எ-து. கருவிகண் முப்பத்தாறையு நீங்கியவ ற்றின்முடிவினின்ற வறிவீராமென் றவ்வறிவாய் நீராகும்போ தும்மை யுந்தன்னையு மறிவிப்பான்றானுகி யந்த வறியுமறிவு மறிவிக்குமறிவுமாகி யவிவையிரண்டுநீங்கியபோதும்வாராதசிவனாகியமெய்ப்பொருள். எ-று.

ப-ம். பாவனையிற்றோன்றும்வடிவு மாயைஅவ்வடிவிலிதம்பிறத்தல்க ருமம்; அவ்வடிவை மெய்யாகக்கருதப்பண்ணுவதாணவம. ஆகலிற் "கிறி யால்வருமோகெடுவீ"ரென்றார். அருளுமான்மபோதமுநீங்கியபோ தா ன்மா சிவமயமாயிருக்கு மாகலி னவை யிரண்டும் "போம்போதும்வா ராப்பொரு,, ளென்றார். (௰௨)

(கவி-௰௩-அ-கை.)

தற்போத நாசத்தை விரும்பினோர்க்கு மெய்ப்பொருள் கிடைக்குமென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

அழிப்பே யவனுக்கு மிச்சை யதுவானு
விழப்பே யுனக்கிச்சை யென்று - மிழப்பை
யறியா ததுகா ணறியாவஞ் ஞானங்
கிறிகேளுன் போதங் கெடல்.

(இ-ள்.) அழிப்பேயவனுக்கு மிச்சை யதுவானு விழப்பே யுனக்கிச்சையென்றும்" எ-து. உன்போதத்தை யொழிப்பதே சிவனுக்கு மிச்சை யவன திச்சாசத்தித்தொழிலு மதுவானு லவரதிச்சைபோ லுன்போதத்தை யொழிப்பதேயுனக்கு மிச்சையாக்கருதுவாய். நீவீடடைய விரும்பினையெனின், ஆயி னீரிங்ஙனங் கூறியவாற்று லஞ்ஞானங் கெடுதல் வீடன்றென்பதும் போதங்கெடுதல் வீடென்பதுமாயிற் றினி அஞ்ஞானமாவதியாதெனின்,

"இழப்பையறியாததுகா ணறியாவஞ்ஞானங் கிறிகேளுன்போதங்கெடல்" எ-து. அப்போதவிழப்பை யறியாது கிரியையாதிகளைச்செய்தலே யறியாமையாகிய வஞ்ஞானமென் றறிதியாயி னப்போத விழப்பை யறிதற்குபாய மெங்ஙனமெனின், பொய்யனே யினியுன்போதங் கெடுதற் குபாயஞ் சொல்லுது நீகேட்டி. எ-று.

ப-ம். சிவன் பெத்தத்திசையி லுடலையொழித்து மாயையில்வைத்திளப்பாற்றுதல்போன் முத்தித்திசையிற் போதத்தையொழித்தானந்தக் கடலில்வைத் திளப்பாற்றுவனுயினு மவனொழிக்கு மிச்சைபோற் றன்னையிழக்குமிச்சைவைத்த வான்ம போதத்தை யொழிப்பனன்றி யப்போதத்தையொழிக்கு மிச்சையின்றிய வான்மபோதத்தையொழியானுகலி "னிழப்பேயுனக்கிச்சையென்று" வென்றார். (௰௩)

(கவி-௰௪-அ-கை.)

போதமடக்குதற் குபாய மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

மருந்து பிணியோடே மாண்டு புகைதீ
யெரிந்த விறகோ டிறக்கில் - விறிந்த

தொழின்மனத்தின் மட்டேநீ தோயுமதென் னுடி
நிழல்புதைத்தாற் போலெதிர்போய் நில்.

(இ-ள்.) மருந்து பிணியோடே மாண்டு புகைதீயெரிந்த விறகோடி றக்கில்" எ-து. பிணிமாண்டபோ தது நீங்கற்பொருட் டுண்ட மருந்து மப்பிணியோடு மாண்டுபோமெனி னெரிந்த விறகிறந்தா லவ்விறகோ டும் புகையுந் தீயுமிறக்குமெனி னவைபோ லுன்போதமிறந்தா லப் போதத்தோடுங் கிரியை யிறக்குமென்றுங் கிரியையிறந்தா லதனோடு கருவியும் போதமு மிறக்குமென்று மறியா துன்போதத்தாற் கிரியை செய்யாநின்றனை?

"விரிந்ததொழின்மனத்தின்மட்டேநீ தோயுமதென்னுடி நிழல் பு தைத்தாற்போலெதிர்போய்நில்" எ-து. நானுவாய் விரிந்த வுனதுகிரி யைத்தொழில்கண் மனத்தினளவேயன்றி வேறின்றாகலிற் கருவிகள் முப்பத்தாறையும் போதத்தையுங் கடந்துநின்ற சிவத்தைக்கிரியையே துவாகக்கொண் டப்போதத்தானுடி யச்சிவத்தை யடையத்தொடங் குமுன் கருத்தென்னை, நீ யக்கருவிகளை நியதிகளைந் தவற்றின்முடிவி னின்ற வுன்னை யருளாலறிந்து பெரியநிழலிற் சிறிய நிழன்மறைந்தாற் போ னீ யத்திருவருளின்மறைந் தெதிரேடெல்லாமபோய் நிற்றி. இங்ங ன நிற்றியெனிற் போதமொழித்தற் குபாயமுஞ் சிவத்தைப் பெறுதற் குபாயமு மிதுவேயாம். எ-று.

ப-ம். போதந்தோன்றியபோது கிரியைதோன்று மப்போதஞ்சிவ த்திலிறந்தபோ தப்போதத்தோடுங் கிரியை யிறக்கு மாகலிற் போதத் தைப் பிணியாகவுங் கிரியையை மருந்தாகவும் வைத்துக்கூறினார்.

விறகெவ்வளவிருந்த தவ்வளவும் புகையுந்தீயு மிறவா தவ்விறகிற ந்தபோ ததனுடனே புகையுந்தீயுமிறக்கு மவைபோற் கிரியையெவ்வ ளவிருந்த தவ்வளவுங் கருவிகளும் போதமுமிறவா தக்கிரியை சிறிதுந் தோன்று திற்பி னதனோடு மிக்கருவிகளும் போதமு மிறக்குமாகலி ன் "புகைதீயெரிந்த விறகோடிறக்கி" னென்றார்.

கிரியை யிறந்தபோது கருவிகளும் போதமு மிறக்குமென்ற தெ ங்ஙனமெனின், கிரியையிருந்தபோது போதம் வளர்வதேயன்றி யிறவா தக்கிரியை யிறந்தாற் போதத்திற் கசைவின்றிக் கெடு மிப்போதங்கெ டவே யிதனைத் தொடர்ந்துநின்ற கருவிகளுங்கெடுமாகலி னிங்ஙனமெ ன் றறிக.

பெரியநிழலிற் சிறியநிழற்புறம்போகா தடங்கின்மறையுமதுபோற் பூரணமாகிய சிவபோதத்திற் கிஞ்சிக்கியமாகிய வான்மபோதமெதிரிட்டசையா தடங்கி னதின் மறையுமாகலி "னிழல் புதைத்தாற்போ" லென்றார். நீங்கிநின்ற கருவிகளையு மடைந்துநின்ற திருவருளையுமெதிரிடாதுநிற்கவேண்டுமாகலி "னெதிர்போய்நில்,, லென்றார். (௰௪)

(கலி-௰௫-அ-கை.)

கருவிக ணீங்குதற் குபாயமு மவற்றைநீக்கித் தன்னை யருளாலறிந் தருட்பூரணம் விளங்கியபோது போதஞ் சீவியா தருளின் மறைந்துநிற்றற் குபாயமு மித்திருவெண்பாவிற்கூறுகின்றார்.

காணு மறிவுநீ காட்டறிவு நாமவற்றைக்
காணக் கழலுங் கழற்றியிலே - நாணி
நமைத்திரும்பிப் பாராதே நான்றானென் றுதே
யமிழ்த்துகர கம்போனிற் பாய்.

(இ-ள்.) "காணுமறிவுநீகாட்டறிவு நாமவற்றைக் காணக்கழலுங் கழற்றியிலே" எ-து. கருவிகளை யிதுவிதுவென்று காணு மறிவுநீ யவற்றையுனதுயிர்க் குயிராயிருந் துனக்குக்காட்டு மறிவு நாம். அக்கருவுகளினது குணங்களை நீகாணக்காண வவைகளெல்லா முனக் கன்னியமாய் நீங்குநீக்கத்தி லவற்றின் முடிவினின்ற வுன்னைக்கண்ட பின்னர்?

"நாணிநமைத்திரும்பிப்பாராதே நான்றானென்றுதேயமிழ்த்துகரகம்போனிற்பாய்" எ-து. அக்கருவிகளையறிந்து நீங்கவு மென்னையுள்ளபடியறியவு மீபான்காணு மறிவாகலி னெனக்குச் சுதந்திர மின்றென்று நீநாணி யெனக்குக்காட்டு மறிவொன்றுளதென் றெம்மை யெதிரிட்டுப்பாராதே, யங்ஙனங்காணுமறிவுங் காட்டு மறிவுமாயிருந்தோமாயினுங் கண்ணொளியு மாதித்தனொளியும் பிறிபடாததுபோற் பிறிபடாதிருப்போமாகலி னஃதன்றி யிங்ஙனம் பிறிபடாதிருந்த பரிபூரணத்தை நான்றானென்று கருதாதே கடலி லமிழ்த்திய கரகஞ்சலத்தையுள்ளே மொண் டக்கடலின் மறைந்தாற்போ னீயு மப்பரிபூரணத்துக்குள்ளே யமிழ்ந்தி நீதோன்றா ததனுண் மறைந்துநிற்பாய். எ-று.

ப-ம். கருவிகளினது குணங்களை யெதிரிட்டறியாதபோ தவைகளான்மாவிற் கன்னியமாய் நீங்காதாதலிற், "காணக்கழலுமென்றார். கருவிகளையெல்லாநீங்கி யான்மா வருள்வடிவாயபோ தவ்வருட் பூரணமெல்லாந் தானாய்த்தோற்றுமாகலி, "நான்றானென்றுதே" யென் றார்

(கவி-ருசு-அ-கை.)

போதத்தாற்செய்யுங்கிரியை முத்திக்கேதுவன் றென்பதும், போதத்தைச் சிவனுக் கூளுகக்கொடுத்து நிற்றலே யேதுவென்பது மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

வதுவைச் சடங்கதனை மைதுனமாக் கொண்ட
புதுமைச் சிவானந்தம் போதும் — பதையா
விளக்கொளியி லெண்ணெய் வியாபியா னற்போற்
கொளக்கொடுத்தல் சத்தியமாக் கொள்.

(இ-ள்.) வதுவைச் சடங்கதனை மைதுனமாக்கொண்ட புதுமைச்சிவானந்தம் போதும்" எ-து. தன்புருடனைக்கூடி யின்புறுதற் கேதுவாய்ச்செய்யுங் கலியாணச் சடங்கினை யவனேடுங்கூடி யின்புறுதலாகக் கருதிக்கொண்ட பேதைப் பெண்போற் சிவனுகிய புருடனை ஆன்ம நாயகி கூடி யின்புறுதற் கேதுவாச் செய்யுங் கிரியைத் தொழிலை யவனேடுங்கூடி நீ யின்புறுதலாகக் கருதிக்கொண்ட விந்தப் புதுமையாகிய சிவானந்த மமையு மினிக்கிரியையைச் சிவானந்தமாகக் கருதுங் கருத்தைவிட்டு?

"பதையா விளக்கொளியிலெண்ணெய் வியாபியானற்போற்கொளக்கொடுத்தல் சத்தியமாக்கொள்" எ-து. அசையாது நின்று விளக்கொளிக்குள் ளெண்ணெய் வியாபியானற்போ னீசிவத்தில் வியாபியாயசைவறநின் றதுவிழுங்கிக்கொள்ள வுன்னைக்கொடுத்த லுண்மையாயுள்ள முத்தியென் றறிந்துகொள்ளுதி. எ-று.

ப-ம். விளக்கொளியி லெண்ணெய் வியாபித்துக்கொண்டுநிற்கவிவ் வெண்ணெயை யவ்வொளி விழுங்கித் தான் பிரகாசித்தல்போ லச்சிவபூரணத்தி லான்மா வியாபித் தசைவறநிற்கவே யச்சிவபூரண மிவ்வான்மாவை விழுங்கிக்கொண்டு தான் பிரகாசிக்கு மாகலின் "விளக்கொளியிலெண்ணெய் வியாபியானற்போற் கொளக்கொடுத்த"லென்றா. தன்னைக்கொடுப்பது சத்தியமெனவே தன்னாற்செய்யுங் கிரியை யசத்தியமென்பது தானேயாயிற்று. (ருசு)

நான்காவது - கிரியைக்கழற்றி

முற்றிற்று.

அ - திருவெண்பா - ௱௬௫.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது

சரிதைக்கழற்றி

(கலி-க-அ-கை.)

வீடடையத்தொடங்கினு ரறியாமையா னித்தொழிலைச் செய் துவருந்துகின்ரு ரந்தோவென்றிரங்குதலித்திருவெண்பாவிற்கூறுகின்ருர்.

நடந்துங் குளித்துமிது நல்லநா ளூணை
விடுத்தொழிலான் மெய்வருந்தி வீடென் - றடங்காதார்
என்றுசுக மேயிருப்ப ரிப்போதே துக்கமிவர்க்
கென்றெதிர்போ யின்பமுதிக் கும்.

(இ-ள்.) நடந்துங் குளித்துமிது நல்லநாளூணை விடுத்தொழிலான் மெய்வருந்திவீடென் றடங்காதார்" எ-து. பூப்பிரதெக்கணமாய் நடந்துசென்றுங் கங்கைமுதலிய தீர்த்தங்களாடியு மிதுநல்ல நாளென்னவூணைவிடுத்து மிவைமுதலியன செய்யுஞ் சரிதைத்தொழிலான் மெய்வருந்தி யிங்ஙனஞ் செய்வனவே வீடென்றுதுணிந்து தற்போத மடங்காதார்?

"என்றுசுகமேயிருப்ப ரிப்போதே துக்கமிவர்க் கென்றெதிர்போயின்பமுதிக்கும்" எ-து. யெக்கால மோர்தொழிலையுஞ் செய்யாதுசுகமேயிருப்ப ரித்தொழில்களா னிவர்க் கிம்மைக்கண்ணே துன்ப மித்தொழில்வாசனை மறுமைக்கண்ணுந் தொடருமாகலி னெக்காலந் தானென்றுஞ் சிவமென்று மெதிரிடும் போதமொழிந் தானந்தந் தோன்றும். எ-று.

ப-ம். தாங்குறித்தது வீட்டின்பமாயிருந்து மதனைப் பெறுதற்கேதுவல்லாத சரிதைத்தொழிலை மிகவு மெய்வருந்திச் செய்தலா னவ்வின்பத்தைப் பெறுதற் கேதுவாய்த் தற்போதத்தையு மெளிதிலொழித்ததனை யெக்காலம் பெறுவரோவென்னுங் காருண்ணியத்தா "லென்றெதிர்போ யின்பமுதிக்கு" மென்ருர். (க)

(கவி-உ-அ-கை)

அவர்கேட்ட வுபதேசத்தைமறுத் தித்திருவெண்பாவிற்கூறுகின்றார்.

உடலா லுழைத்தா லுடலொழியு மென்று
கெடுவீ ரிதையெங்கே கேட்டீர் - உடலே
நடையா டியபிணம்போ னன்போய்த் திரியக்
கிடையாதோ வென்றுகே ளீர்.

(இ-ள்) உடலா லுழைத்தா லுடலொழியுமென்று கெடுவீரிதையெங்கேகேட்டீர்" எ-து. உடலால்வருந்தி யாத்திரை சேறன்முதலிய விச்சரிதைத் தொழிலைச்செய்தாற் பிறப்பு நீங்குமென்று கெடுவீர்காளிந்த வுபதேசத்தை யெந்தக் குருவினிடத்துக் கேட்டீர்?

"உடலே நடையாடிய பிணம்போனன் போய்த் திரியக்கிடையாதோவென்றுகேளீர்" எ-து. இந்தவுடலுனே நடையாடியபிணம்போலத் தற்போதங்கெட்டு நிலத்தின்கண் ணுலாவவெமக்குண்டாகாதோ வென்று ஞானசாரியரைக்கேளாத நீங்கள். எ-று.

ப-ம். ஞானசாரியரையடைந் தனுக்கிரகம்பெற்ற மெய்ஞ்ஞானிகட்குக் கருவிகண் முப்பத்தாறுந் தற்போதமுங்கெடலா னக்கருவிச்சேட்டையும் போதச்சேட்டையு மின்றுமாகலி னவரது திருமேனியுள்ளும் புறனும் வறுங்கடத் தாகாயம்போற் சிவமேநிறைந்திருக்கு மவர்நிலத்திற் சரிக்கும்போது மக்கட மாகாயத்திற் செல்வதுபோற் றேற்றுமாகலி "னடையாடியபிணம்போ னன்போய்த்திரிய" வென்றார்.

"கேளீ ரெங்கேகேட்டீரெனமுடிக்க வீடடையத்தொடங்கி யிங்ஙனஞ்செய்தலாற் "கெடுவீ ரென்றார். (உ)

(கவி-௩-அ-கை.)

ஞானசாரியராலன்றி யான்மாக்கள் சுதந்திரத்தால் வீடடையக்கூடாதென்று சுதந்திரவீன மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

எந்தவூர் நீரென்று லிப்போ திருந்துநாம்
வந்தவூர் தன்னை மறந்தோமே - வந்தவூர்க்
கின்றுநாம் போம்வழியே தென்னிலுமக் கேழுலகு
மொன்றுபேர் ரென்றுதோன் றும்.

(இ-ள்) எந்தவூர்நீரென்று, லிப்போதிருந்துநாம் வந்தவூர் தன்னை மறந்தோமேல்" எ-து. இயாமிந்த வூரிலிருந்து மற்றேரூருக்குச் சென்றபோ தவ்வூரிலிருந்தா னொருவ னெந்தவூர் நீரென் றெம்மைக் கேட்

டார்விப்பொழு திருந்துவந்த வூர்தன்னை யவனுக் கின்னவூரொன்றுசொ ல்ல மறந்தோமெனின்?

"அந்தவூர்க் கின்றுநாம் போம்வழியே தென்னினுமக் கேழுலகு மொன்றுபோலொன்றுதோன்றும்" எ-து. முன்னிருந்து வந்தவூருக்கி ப்போது நாம் போதற்கு வழி யாதென்று நீர் நாடி னுமக் கேழுலகு மொன்றுபோற்றோன்றி யந்தவூருக்குச் செல்லும் வழிபோன் மற்றோ ரூருக்குச் செல்லும்வழி தோன்றுமெனி னிங்ஙனங் கேட்டோனுக் கூர்ப்பெயருஞ்சொல்லி மறந் தவ்வூருக்குச் செல்லும் வழியுந்தெரியா து மயங்கிய விப்போதங்கொண்டோ திரிகரணங்களையுங் கடந்து நின் ற பூரணசிவத்தை நீரடையத் தொடங்கினீர். எ று.

ப-ம். அவர்க்குத் தம்மைப்போ லிவருந்தோற்றலா னவனையிவர் தம்மோடுங்கூட்டி "மறந்தோமே" லென்றார். ஊர்ப்பெயர் சொல்ல மறந்துபோவது தூலபுத்தியாற்றெரியா தியா மங்ஙனமறப்ப திலமென் றவனைத் தம்மைவிடப் பிரித்துநோக்கி உமக்கேழுலகு மொன்றுபோ லொன்று தோன்றுமெனத் தூலமாகிய வழித்திகைப்பை யெடுத்துக் காட்டினார்.

நெறிக்கட் டிசைதப்பியபோது முன்போ னன்குதிசையும் பிரிந் துதோன்றா தாகலி "னேழுலகுமொன்றுபோ" லென்றார். (௩)

(கவி-௬-அ-கை.)

வேடத்தான் மிகவுஞ்சிறப்புளராயினு மகத்துஞான மிலரெனிற் சிறப்பில ரென்பதும் வேடமியாது மிலராயினு மகத்துஞான முள்ளார் சிறப்புளரென்பது மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

வேட்டியுந் தாழ்வடமும் வெண்ணீறும் வெண்பல்லுங்
காட்டுவது ஞானக் களவுகாண் - தேட்டமற்றோன்
பூரணன்காண் சிற்றறிவன் பொய்ப்பாசு மென்றறிந்தார்க்
கோர்வடிவும் வார்த்தையுமுண் டோ.

(இ-ள்.) வேட்டியுந்தாழ்வடமும் வெண்ணீறும் வெண்பல்லுங்காட் டுவது ஞானக்களவுகாண்" எ-து. காவிவேட்டியு முருத்திராக்கத் தா ழ்வடமு மெய்முழுதும்பூசும் வெண்ணீறு மடைக்காய் தின்னாத வெ ண்பல்லு மிவைமுதலிய சிவவேடங்களை மெய்யிற்காட்டுவது ஞானத் திருட்டுக்காண்?

"தேட்டமற்றோன் பூரணன்காண் சிற்றறிவன்பொய்ப்பாசமென் றறிந்தார்க் கோர்வடிவும்வார்த்தையுமுண்டோ" எ-து. ஓர் பொருட்க ண்ணும்விருப்ப மற்றோனாகிய சிவன் பரிபூரணன் சீவன் சிற்றறிவன் பாசம் பொய்யென் றறிந்தஞானிகட் கோர்சமையவேடமுஞ் சமைய வழிமரன வார்த்தையு முளவோவில. எ-று.

ப-ம். அகத்து ஞானமின்றிப் புறத்து வேடத்தானும் வசனத்தா னும் ஞானிபோற் காட்டினமையான் "ஞானக்களவுகா,, ணென்றார்.

அகத்து ஞானமும் புறத்துவேடமு முளவெனின்; ஞானக்களவ ன்றாயிற்று. சிவ மணுத்திரண் முதலிய பொருள்கட்கெல்லா முட்புற னாகிய பரிபூரண வறிவாகலி னதற் கோர்சமையமில்லை. சிற்றறிவுபொ ய்யாகிய பாசத்தைவிட்டு நீங்கி யப்பரிபூரண வறிவோடுங் கலந்தபோ தப்பரிபூரண வறிவாய்நிற்குமன்றி யதுவிதுவென்னும் பகுப்பில்லையாத லி "னோர்வடிவும் வார்த்தையுமுண்டோ,, வென்றார். (ச)

(கவி-ரு-அ-கை.)

ஞானநிட்டை யன்மையா னவரதுநிட்டையைமறுத் தித்திருவெ ண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

கல்வியாய்ப் புத்தகமாய்க் காவிகடுக் குட்கட்டாய்ப்
பல்லின்வெளுப் பொத்த பசுமார்க்க - மெல்லை
கழன்றதியா னத்திற் கண்சிமிட்டு மாங்காண்
கழன்றபெரு மாயைத் தொழில்.

(இ-ள்.) கல்வியாய்ப்புத்தகமாய்க் காவிகடுக்குட்கட்டாய்ப் பல்லின் வெளுப்பொத்த பசுமார்க்கம்" எ-து. தாங்கற்ற கல்விகளைப்பேசுவதா ய்ப் புத்தகங்கையிற்கொள்வதாய்க் காவிவேட்டியுடுப்பதாய்த் திருமே னிக்கடுக்கன் காதிலேயிடுவதாய்க் கண்டத்திற் கெவுடங்கட்டுவதாய்ப் பேச்சிற்கும் வேடத்திற்கு மொப்ப மேற்பல் வெளுப்புமொத்திருந்தப சுஞான நெறியினையுடையார்?

"எல்லை கழன்றதியானத்திற்கண்சிமிட்டுமாங்காண் சுழன்றபெரு மாயைத்தொழில்,, எ-து. பிருதிவிமுத னாதமீறென் றளவு கூறப்பட் டக்கருவிகண் முப்பத்தாறையுங்கழன்ற சிவத்தியானத்தையுடையாரை ப்போலக் கண்மேற்செருகி யாசனங் கட்டிக்கொண்டிருப்பா ரிவ ரிங்ங னமிருப்பதாங்காண் சுழலுபோற் சுழலா நின்ற பெரியமாயையினது தொழிலாவது. எ-று.

ப-ம். ஞானமின்றி வேடங்கொண்டோர் வேடதாரிகளோடொ ப்பாகலிற் "பசுமாக்க" மென்றார். அகத்துப் பரிபூரண ஞானமின்றி க்கணசிமிட்டிப் பத் திந்திரியங்களையு மப்போதடக்கி யாசனங்கட்டி யி ருப்போர்க்கு முன்னர ஞானேந்திரியங்களாலறிந்து கன்மேந்திரியங்களா ற் றொழிலசெய்யுமனு மப்பத்திந்திரியங்களுமடங்கலினவற்றின் வாசனை யோடு முன்னமேறிய வாசனையோடுமுள்ளேசுழலுமன்றி யடங்காதா கலிற் "சுழன்றபெருமாயைத் தெழில்" என்றார். (௫)

(கலி-௬-அ-கை.)

ஞானமின்றி ஞானசாரமாத்திரஞ் செய்வோர்க்குப் பிறப்பின்ப மேயன்றி வீட்டின்ப மின்றென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

ஞானக் கிரியை நடிப்பவர்க்கு நாடோறும்
போனத் தளவே புசிப்பன்றி - யேனுந்
துறவா யவாவறுத்து மெய்யுணர்ந்த தூய
வறிவார்க் கறியாவின் பம.

(இ-ள்.) ஞானக்கிரியை நடிப்பவர்க்குநாடோறும் போனத்தளவேபு சிப்பன்றி" எ-து அகத்துஞானமின்றிப் புறத்து ஞானசாரமாய் நடிப் பவர்க் கெக்காலமுமன்னபானத் தளவு வரும விடயானந்தானு பவம ன்றி?

"துறவாயவாவறுத்துமெய்யுணர்ந்ததூய வறிவார்க்கறியா வின்ப மேனும்" எ-து துறவினையுடையராகித் துறந்தவப்பொருள்கண்மேன் முன்னர் வாசனையாலேறு மவாவினைமறுதது மெய்ப்பொருளை யுணர் ந்த நிருமலஞானிகட்குந் தோன்றாத சொரூபானந்தானுபவ மேனுண் டாம். எ-று.

ப-ம். இவர்செய்யுமாசாரத்தைப் பிறர்கண்டு பெரியரெனப் போ னகங்கொடுததலிற் "போனத்தளவே புசிப்பின்றி" யென்றார், பேரின் பம் போதநாசத்திற்றோன்றுமற் றோன்றலா "னறிவார்க்கறியாவின்ப,, மென்று, மிவ்வின்பம் பெறுதற் கேதுவாய ஞானமின்மையா "லேனு" மென்றுங் கூறினார்.

துறவுபுறப்பற்று நீங்குதல. அவா வறுத்த லகப்பற்று நீங்குதல். அவ் விருவகைப்பற்று நீங்கவே சகலு கேவலங்களு நீங்கு மிவை நீங்

கவே மெய்யுணர்வு தோன்றுமாகலிற் "றுறவாயவாவறுத்து மெய்யுணர்ந்த தூயவறிவா" ரென்றார். (சு)

(கவி-எ-அ-கை.)

இந்தவின்ப மியாவரா லறியக்கூடுமென் றிரங்கிக்கேட்ட மாணுக்கனைநோக்கி விடை யித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

இன்பேயறிவுக் கிடம்புள்ளி னைந்ததுபோற்
றுன்பே யணுப்பொருப்பாய்த் தூக்கிக்கு - நன்குணத்தாற்
பேரின்புக் கிச்சை பிறந்ததினிக் கேளுனக்குப்
பேரின்பந் தேடிப் பெறாய்.

(இ-ள்.) இன்பே யறிவுக் கிடம்,, எ-து. இந்தப்பேரின்பம் பரிபூரணமாகலி னிவ்வின்பமே யான்மாவிருத்தற் கிடம். ஆனா லவ்வின்ப மிங்ஙன மிருக்குமெனி னிதனையா னிப்போ தடையவேண்டு மினிப்பிறவித்துன்பஞ் சிறிதும் படமாட்டேனென்ற மாணுக்கனைநோக்கி மேற்கூறுகின்றார்?

"புள்ளினைந்ததுபோற் றுன்பேயணுப்பொருப்பாய்த் தூக்கிக்குநன்குணத்தாற் பேரின்புக்கிச்சை பிறந்ததினிக்கேளுனக்குப் பேரின்பந்தேடிப்பெறாய்" எ-து. உரப்பொலிசிறிதுதோன்றினு மதனைப்பேரொலியாகக்கண் டசுணப்புள் வருந்தியதுபோ னீயித்தேகாதிப்பிரபஞ்சங்களான் வருந் துன்பமணுவளவாயினு மதனைப் பொருப்பளவாகக்கண்டு துன்புறுநற்குணத்தா லுனக் கிப்போது பேரின்பத்தின்மே லிச்சைசெனித்ததாகலி னினி யதனையடைதற் குபாயஞ் சொல்லுதுங் கேட்டி யப்பேரின்பத்தை யாங்கூறியவுபாயப்படிதேடிப்பெறுதி.எ-று

ப-ம். விடயசுகத்தைத் துன்பமெனக்கூறினு மிதனை யங்ஙனங்கண்டோர்க்குச் சொரூபசுகத்தின்மே லிச்சை செனிக்கு மாகலிற் "றுன்பே யணுப்பொருப்பாய்த் தூக்கிக்கு நன்குணத்தாற் பேரின்புக்கிச்சைபிறந்த தென்றார். (எ)

(கவி-அ-அ-கை.)

பேரின்ப மான்மாவைவிட்டு நீங்காதென்பது மதனைப் பெறுதற்குபாயமு மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

பேரின்ப முன்னைப் பிரியா துன் னுண்மையது
வேறின்ப மாய்விடயத் தூடுதிப்பும் பேரின்-

பழிவிலே தோன்று மறிவு மயலா
மொழியு மிரண்டின்ப மும்.

(இ-ள்.) "பேரின்பமுன்னைப் பிரியாதுன்னுண்மையது" எ-து. அந்தப்பேரின்ப முன்னைவிட் டெக்காலமு மோரணுவளவேனும் பிறியாதிருப்பது. அவ்வின்பமே யுனக்குரித்தாய மெய்ம்மையாயுள்ளது. அங்ஙனமென்னைவிட்டு நீங்காதெனக்குரித்தாய மெய்ம்மையா யிருப்பதெனக்கூத் தோன்றுதிருப்பானேனெனின்?

"ஒர்னப மாய்விடயத் தூடுதிப்பும் பேரின் பழிவிலேதோன்றும்" எ-து. உன்னாலறியப்பட் டோரின்பமாய்வனிதையர் விடயத்தூடுதோன்றுவது மியாங்கூறிய வந்தப் பேரின்பமு மெதிரீடற்றவிடத்துத்தோன்றும்?

"அறிவுமயலாமொழியுமிரண்டின்பமும்" எ-து. ஆணறிவும்பெண்ணறிவு மெதிரிட்டபோ தவ்வறிவுகளு மயலாம். அறிவுமயலாமென்றவும்மையா லாண்குறியும் பெண்குறியு மெதிரிட்டபோ திக்குறிகளு மயலா மிவைக ளியலாகவே யிவ்விருவகைக் கூட்டரவுகளால் வருமிரண்டின்பங்களு மயலாயொழியும். எ-று.

ப-ம். ஆண்குறியும் பெண்குறியுங்கலந் தெதிரிட்டழிந்தபோதுமாணறிவும் பெண்ணறிவுங்கலந் தெதிரிட்டழிந்தபோது மவ்வின்பமு மிவ்வின்பமுந் தோன்றலா "னழிவிலேதோன்று" மென்றிருமைக்கும் பொதுவாகக்கூறினர். குறிகளு மறிவுகளு மெதிரிட்டபோ தின்பமின்மையா "லொழியுமிரண்டின்பமு,, மென்றார்.

இருவகைக்குறிகளுங் கலந்தபோ தவையிருந்துந் தோன்று தழிதலானு மாண்குறி பெண்குறிக் குள்ளிடா யிருத்தலானு மின்பந்தோற்றலானு மவற்றினது கூட்டரவை யிவற்றினது கூட்டரவிற் குவமையாகக் கூறினர்.

"அழிவிலேதோன்று,, மென்றமையா னழியா தெதிரிட்டபோ தென்பதும் வருவிக்கப்பட்டது. விடயானந்த மேலீட்டாற் பரவசமாவதுபோற் சொரூபானந்தமேலீட்டாற் பரவசமாவதுங்கொள்க. (அ)

(கலி-கூ-அ-கை.)

விடயானந்த மறிதல்போ லவ்வானந்தமு மறியக்கூடாதோ வெனின், இவ்வின்பம்போ லவ்வின்பம் போதத்தா லறியக்கூடாதென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

"விடய முதித்துநின்று விட்டவிடங் கீழ்மே
விடைவிடா தேநிறைந்த வின்பங் - தொடுவரோ
தோன்றி யழிவதுவே துக்கசுக முன்னுண்மை
தோன்றா வடங்காச் சுகம்.

(இ-ள்.) விடயமுதித்துநின்று விட்டவிடங்கீழ்மே விடைவிடாதேநிறைந்தவின்பங் தொடுவரோ" எ-து. ஓர்விடயத்தின்கட் டோன்றி நின்றழியப்பட்ட வின்பங் கீழாயவின்பம். வெவ்வேறு வகைப்பட்ட பொருள்களினு மிடையறாது பரிபூரணமாய் நிறைந்தவின்ப மேலாய வின்ப மாகலி னிவ்வின்பத்தைப் பெற்றுள்ளார் தம்போதத்தா லதனைப்பற்றுவரோ, வஃதெங்ஙனமெனின்?

"தோன்றியழிவதுவே துக்கசுகமுன்னுண்மைதோன்றாவடங்காச்சுகம்" எ-து. போதத்தாற் பற்றியறிந் தனுபவிக்குமவ்வின்பந்தோன்றி யழிவ தங்ஙனந் தோன்றி யழிவதுவே சுகமுந் துன்பமு மாதலினானு முனதுண் மெய்ம்மையாயிருந்தவின்ப மோர்காலங்களினு முற்பத்தி நாசமின்றாய வீட்டின்பமாகலினானும். எ-று.

ப-ம். அவ்வின்ப மோர்விடயத்திற்றோன்றி யழிதலாற் பற்றிவிடப்பட்டது. இவ்வின்பம் பூரணமாகலானு முற்பத்தி நாசமின்மையானும்பற்றுதல் விடுத லிதற் கின்மையாயிற்று. தோன்றியபோது சுகமு மறைந்தபோது துன்பமும் வருதலிற் "றோன்றி யழிவதுவே துக்கசுக" மென்றார்.

இச்சுகதுன்பங்களால் விழைவு வெகுளியு மிவ்விழைவு வெகுளிகளா லிருவினைகளு மிவ்விருவினைகளாற் பிறப்பு முண்டாமென்பதுங் கொள்க. அவ்வின்பம் பற்றியபோது தோன்றும், விடுத்தபோது மறையுமிவ்வின்பம் பற்றியபோது மறையும், விடுத்தபோது தோன்றுமென்பதுங்காண்க. (௬)

(கலி-ம-அ-கை.)

ஆயினவ்வின்ப மித்தலத்திற்றோன்றுவ தில்லையாகவின், மற்றோர்தலத்திற் சென்றிருந்து தவத்தைப் பண்ணியதனைப்பெறுகின்றேனென்றமாணாக்கனைநோக்கி பூரணவின்ப முறுதற்குத் தலமிடமின்றெனும் போதநாசமிடமென்று மித்திருவெண்பாவிற்கூறுகின்றார்.

"எங்குப் பரிபூரணமென்னி லீதல்ல
வங்கங்கா மென்னும்போ தங்கிலையோ - பங்கர்கேள்

ஆகாயந் தீண்டிவிடு மற்ப வறிவழிவி
லேகாண்பே ரின்பமுதிக் கும.

(இ-ள்.) எங்குமபரிபூரணமென்னிலீதல்ல வங்கங்காமென்னும்போ தங்கிலேயோ பங்காகேள்" எ-து அப்பேரின்ப மிருநூற்றிருபத்துநா லு புவனமெங்கு முட்புற்றுய் நிறைநதுள்ள பரிபூரணமென்று வேதாகம ங்கள் கூறுமெனி னவ்வின்பமபெறுதற் கேது இத்தலமன்று. காசிமுத லிய வந்தந்தத் தலங்களிற்பெறலாமெனறு நீ கூறுமபொழுது நீ யிருந த வத்தலத்தி லவ்வின்ப மின்றுயதோ பசுபபறிவு நீங்காதவனே கே ட்டி?

"ஆகாயந் தீணடிவிடு மற்பவறிவழிவி லேகாண்பேரின்பமுதிக்கு ம்" எ-து. பராயோகமாகிய ஞானகாசத்தைப் பெற்றவிடத் ததற்கு மேற்றோன்று மநுபவத்தைநாடித் தானின்ற நிலையை வழுவு மற்பவறி வழிந்தவிடத்திலே யுனக்குப்பேரின்பந்தோன்றுமென்றறிதி. எ-று.

ப-ம். பராயோக நிட்டைபெற்றகாலே யதற்குமேற் றோன்றுஞ் சிவத்தை நாடா தவ்வருளையு மறவாதிருப்பிற்சிவதரிசனந்தானேதோ ன்று மதுதோன்றவே கிஞ்சிக்கியபோத மழியு மஃதழியவே பேரின்பந் தோன்றுமாகலி "ஞகாசநீண்டிவிடு மற்ப வறிவழிவி லேகாண்பே ரி ன்பமுதிககு,, மென்றார்.

(உதாரணம்.) சித்தியார் "வாடாதே குழைந்திருப்பையாகிற், பி றியாதசிவந் தானே பிறிநதுதோன்றும் பிரபஞ்சபேதமெல்லாந்தானாய் த்தோன்றி, நெறியாலேயிவையல்லா மல்லவாகி நினறென்றுந்தோன் றிடுவை நிராதாரனுயே,, என்றும?

(திருவாசகம்.) "இரைதேர்கொக்கொத் திரவுபகலேசற்றிருந்தே வேசற்றேன், கரைசேரடியார்களிசிறப்பக்காட்சிகொடுத்துன்னடியே ன்பாற், பிரைசேர்பாலினெய்போலப் பேசாதிருந்தா லேசாரோ,,என் று மற்றும வருவனவற்றுற் காண்க. (ம)

(கவி-ழுக-அ-கை.)

அப்பேரின்பமடைதற் கிச் சிற்றின்பமாகிய விடயந் தடையாகலி னிதனையொழித் ததனை யடைவேனென்ற மாணுக்கனைநோக்கிக் கரு விகளை யுள்ளபடி யருளா லறிந்துநீங்கி யவ்வருளின் மறைந்து நின்று ன் மீட்டு மவைகளைக்கந் வாதியாதென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகி ன்றார்.

உடம்புள்ள மட்டும் விடய மொடுங்கா
வொடுங்குகிலோ கேவலமா மும்ப - ரிடம்புட்
பறந்தாற் கலங்குமோ பாசத்தி னுண்மை
யறிந்தாற் சுடாத்தடைபோ லாம்.

(இ-ள்.) உடம்புள்ளமட்டும்விடயமொடுங்கா வொடுங்கிலோகேவல மாம்" எ-து. விடயசுகங்க ளநுபவித்தற்கேதுவாய வுடம்பிருக்குமள வு மவ்விடயங்க ளொழியாவுடம்போ டொற்றுமையாயிருந்த ஞானே ந்தியங்க ளோந்திற்கு மெதிரீடாய் விடயங்க டோன்றுந்தோறு மவற் றை யொழிப்பேனெனி னங்ஙன மொழிக்கிற் கருவிகளெல்லா மொ ழியுமவையொழியிலோ கேவலம்வந்தடுக்கும் ஆயி னவற்றை யொழி க்குமா றெவ்வாறெனின்?

"உம்பரிடம்புட்பறந்தாற்கலங்குமோ பாசத்தி னுண்மையறிந்தா ற்சுடாத்தடைபோலாம்" எ-து. ஆகாயத்தினிடமாய்ப் புட்பறந்தா ல வ்வாகாய மசையாததுபோ னீயிம்மாயா வடிவத்தை யானலனென்று நீங்கி யருள்வடிவா யிருத்தியெனி னப்போது விடயங்கள் வந்தடுப்பி னு நீ யசைபாதிருப்பையாயின்? மாயாவடிவமா யிருந்தபோது வருத் தியவிடயந் திருவருள்வடிவாயிருந்தால் வருத்தாதிருப்பதெங்ஙனமெ னின்? அசுத்தந் துக்க மனித்திய மன்னியமென்று பாசத்தினுண்மை யைத் திருவருளா லறிந்தனையாயி னக்கினிச்சூட்டைத் தடுக்கு மந்தி ரம்போ லவ்வறிவு கருவிச்சேட்டையைக் கெடுக்குமாகலி னக்கினியி ருந்துஞ் சுடாததுபோற் கருவிகளிருந்து முன்போல வாதியா தாகு ம். எ-று.

ப-ம். தான் கருவிகட் கன்னியமாய்ப்பிறிந்துநின் றருளாலடக்காத க்கருவிகளோடுங் கூடிநின்று போதத்தா லடக்கினமையாற்,, கேவல மா" மென்றார்.

அருள்வடிவாயிருந்தபோது கருவிக ளசைவதே யன்றித் தான சையாமைகலி" னும்பரிடம் புட்பறந்தாற்கலங்குமோ" வென்றார்.(௱௧)

(கவி-௱௨-அ-கை.)

விடயங்களை யிந்தியங்களா லறிந்தநுபவித்தற் கேதுவாய விவ்வு டலையொழித் திவ்வின்பத்தைப் பெறுவேனெனின்?. அவ் வின்பம்பெ றுதற் குடலொழித்த லேதுவன் றிவ்வுடலாதிகளையெல்லாந் தனக்

கன்னியமென் றருளாற்கண்டு நீங்கி யிவ்வருளி னிற்றலேயேதுவென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

உடலிருந்தென் போயென் னுருவருவ மூன்று
மடைவர் தொழிலு மறுதி - குடமுடைத்து
மண்ணென்ன வேண்டுமோ மாயாவயிந்துவத்து
முண்ணின்று பார்த்தியிப்போ தும்.

(இ-ள்.) "உடலிருந்தென்போயென் னுருவருவமூன்றுமடைவர்தொழிலுமறுதி" எ-து. இவ்வுடலிருந்ததனு லவ்வின்பம் வருதற்குத் தடையென்னை யிதுபோயதனு லவ்வின்பம் வருமாறென்னை யவ்வின்பம் வருதற்குத் தடை யிவ்வுடலாலியாதுமின் றுருவமு மருவமு முருவருவமுமாகிய விம்மூன்று வடிவத்தினையுமுடைய சர்வக்ஞ ரறுதியிலே யாணவமலத்திற் கிடந்தவுன்னைக் காருண்ணியத்தாலெடுத்து மாயையிற் றநுகரணபுவனபோகங்களைக்கொடுத் திருவினை யொப்பு மலபரிபாகம் வருவித்து வீடடைவிக்கும்பொருட்டுச் செய்யும் பஞ்சகிருத்தியங்களு மறுதியாகலி னீ யிக்காயத்தை யொழிப்பலெனக்கருதற்க?

"குடமுடைத்து மண்ணென்ன வேண்டுமோ மாயாவயிந்துவத்து முண்ணின்றுபார்த்தியிப்போதும்" எ-து. ஒருவருக்குக்கடத்தைமண்ணென் றறிவிப்பதேயன்றி யக்கடத்தை யுடைத்து மண்ணென்றறிவிக்கவேண்டுமோ. அதுபோ லுனக்கிவ்வுடம்பை மலமென்றறிவிப்பதேயன்றி யிதனையழித்துமலமென்றறிவிக்கவேண்டுமோ வாகலி னிதனுளிருந்தே யிவ்வுடம்பையு மற்றுமுள்ளனவாய கருவிகளையு மாயாமலமென்று முனக்கன்னியமென் றுங்கண்டுநீங்கி வயிந்துவமாயையாகிய சுத்ததத்துவத்தின் முடிவினின் றுன்னை யருளாற்கண் டவ்வருளி லசைவறவிருத்தி? யிப்போது மவ்வானந்தமுதையமாக் தேகமுடிந்தவப்போது மவ்வானந்தமயமே யாவை. எ-று.

ப-ம். பெத்தத்திசையிற் பஞ்சகிருத்தியத்தாற் பஞ்சாவத்தைகளை யு முண்டாக்கி நடத்தாநின்ற சர்வக்ஞ ரிப்போது முத்தித்திசையினு முனக்குப் பஞ்சாவத்தைகளையு நீக்கித் தமது திருவடியானந்தத்தைக்கொடுப்பர். நீ யுடலை யொழிக்கவேண்டுவ தேதுக்கென் றறிவித்தற்

"கடைவர்தொழிலுமனுதி" யென்றார். இப்போதுமென்றமையா னப் போதுமென்பது வருவிக்கப்பட்டது. (௰௨)

(கலி-௰௩-அ-கை.)

வேதாந்தமுத்தியோ சித்தாந்தமுத்தியோ வுண்மையென்ற மாணாக்கனைநோக்கி வேதாந்தசித்தாந்த முத்தியிரண்டுந் தற்போதமொழிந்தோர்க்குச் சமமெனன் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

கயிற்றரவுங் கட்டையினிற் கள்ளனும்போன் மாயா
மயக்கமற்ற வேதாந்த வாழ்வு - முயற்சிகெட்ட
வானந்தா தீதத்தே யாணவரா மாகமமுந்
தானந்தி னார்க்குச் சமன்.

(இ-ள்.) கயிற்றரவுங்கட்டையினிற் கள்ளனும்போன்மாயா மயக்கமற்றவேதாந்தவாழ்வும்" எ-து. உள்ளகயிற்றினிடத் தில்லாதபாம்பு கற்பிதமாத் தோற்றுதல்போலு முள்ள கட்டையி னிடத்தில்லாத கள்வன் கற்பிதமாத் தோற்றுதல்போலும்உள்ளபிரமத்தினிடத் தில்லாதமாயை கற்பிதமாத்தோன்றுகிறதென் றறிந் திம்மாயாமயக்கஞ் சிறிதுந் தோன்றாதிருந்தவிடம் வீடென்றுகூறும்வேதாந்தச்செல்வமும்?

"முயற்சிகெட்டவானந்தாதீதத்தேயாணவராமாகமமுந்தானந்தினார்க்குச்சமன்" எ-து. தற்போதமுயற்சி சிறிதுந்தோன்றாதிருந்த வானந்தாதீதத்திற் பெத்தத் திசையி லாணவராகி யிருப்பாரைப்போலு மிருப்பதே வீடென்று கூறு மாகமச்செல்வமுந் தானென் றெதிரிட்டெழும் புல்லறிவு கெட்டோர்க்குச்சமனும். எ-று.

ப-ம். அவித்தியாகதமாயிருந்த சீவனது புன்மையறிவாயிருந்துநானென்றெதிரிடு மவ்வறிவு கெட்டபோ தச்சீவ சாட்சியாயிருந்த பிரமந் தானகலானு மாணவமயமாயிருந்த வான்மாவினது புன்மை யறிவாயிருந்துநானென் றெதிரிடு மப்போதங்கெட்டபோ தவ் வான்மா தனக்கு முதலாகிய சிவமயமாதலானு மிங்ஙனமாயபோ திருவர்க்கு மானந்தாநுபவமிருத்தலானுந் "தானந்தினார்க்குச்சம" னென்றார். தானந்தாதவபாஞானிகட்குச்சமனென்றென்பதுதானேயாயிற்று. (௰௩)

(கலி-ம்ச-அ-கை.)

முத்திநிச்சயமீதென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

என்னுணை என்னுணை யென்னுணை யேகமிரண்
டென்னுமற் சும்மா திருவென்று - சொன்னான்
றிருஞான சம்பந்தன் சீகாழிநாட
னருளாளன் ஞானவினோதன்.

(இ-ள்.) என்னுணையென்னுணையென்னுணையேகமிரண்டென்னுமற் சும்மாதிருவென்று சொன்னான்" எ-து. முக்காலுந் தமதுபேரிற் றிருவாணைகூறி முத்தியில் வேதாந்தியைப்போ லேகமென்றும்பேதசித்தாந்த வாதியைப்போ லிரண்டென்றுங் கூறு திங்ஙனங் கூறுதற் கேதுவாய வுன்போதத்தை யொழித்து நீ மவுனாந்தமாயிருத்தியென் றருளிச்செய்தார்?

"திருஞானசம்பந்தன் சீகாழிநாட னருளாளன் ஞானவினோதன்" எ-து. திருஞான சம்தந்தப்பிள்ளையா ரென்னு நாமதேயத்தையுடையார் சீகாழிநாட்டிற் கதிபதியான வருளாட்சியுடையார் ஞானத்திருவிளையாட்டினையுடையார். எ-று.

ப-ம். ஒன்றெனிற்பெறுவானும் பேறுமின்றா மாகலினானு மிரண்டெனிற் பதமுத்தியேயன்றி,யயிக்கியமுத்திகூடா தாகலினானும்,போதவறிவி லிரண்டாயும் போதவொழிவி லொன்றாயு மிருத்தலினானும் "ஏகமிரண்டென்னுமற் சும்மா திருவென்று சொன்னா" ரென்றார். ()

ஐந்தாவது - சரிதைக்கழற்றி

முற்றிற்று.

. ஆ - திருவெண்பா - ௱௫௧.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆறாவது

விரத்திவிளக்கம்.

அஃதாவது, இங்ஙனஞ் சரியாதிகளை நீத்து நின்றாராயினு முட்டுறவில்லார்க்கு ஞானம்விளங்காதாகலி னிவ்வதிகாரத்தினுட் டுறவுவிளக்கக்கூறி யுட்டுறவினதிலக்கண மறிவித்தாராகலி னிவ் வதிகாரத்திற்கு விரத்தி விளக்கமென்று பெயராயிற்று. விரத்தியெனினுந் துறவியெனினுமொன்று.

(கவி-க-அ-கை.)

ஆன்மா வொன்றுண்டென் றித்திருவெண்பாவிற்கூறுகின்றார்.

அறிந்தவிடத் தின்பதுன்ப மாகா ததுவு
மறந்தவிடத் தின்ப மயக்கு - மறிந்த
வலியறிவு நீயென்ற னத்துவிதா னந்த
முலையமுத முண்ட முனி.

(இ-ள்.) அறிந்தவிடத்தின்பதுன்பமாகா ததுவு மறந்தவிடத்தின்பமயக்கு மறிந்த வலியறிவுநீயென்றான்" எ-து. கருவிகண் முப்பத்தாறையுங்கடந் தருளை யறிந்த விடத்தாண் டின்பமுந் துன்பமுமுண்டாகாதவ்வருளை மறந்தவிடத்து முன் னீங்கிநின்ற கருவிகள்வந்து கூடலானத் துன்பமு மின்பமும்வந் தீண்டு மயக்குமாகலிற் பதியறிவோடுங்கூடி யின்பதுன்பமின்றியவப்பதி யறிவாயும் பாசவறிவோடுங்கூடி யின்ப துன்பமாயுநின் றதனையு மிவற்றையு மறிந்த வலியறிவு நீயென்றெனக் கருளிச்செய்தார்?

"அத்துவிதானந்த முலையமுத முண்டமுனி" எ-து. இரண்டற்ற வத்துவிதத்திற் றோன்றும் பேரானந்தமாகிய திருமுலையமுதத்தையம்மை பொற் கிண்ணத்தோடுங் கொடுப்ப வாங்கியுண்ட திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார். எ-று.

௰-ம். பதியறிவு ஆணறிவு. பாசவறிவு. பெண்ணறிவு. இவ் விருவகையறிவும்போலன்றிப் பதியறிவோடுங் கூடிப் பதியறிவாயும் பாசவறிவோடுங்கூடிப் பாசவறிவாயு மாண்வடிவும் பெண்வடிவுந் தழுவிநின்ற வலிபோலிருத்தலிற் பசுவறிவை யலி அறிவென்றார்.

"அம்மையானந்த வடிவமாகலி னவளது திருமுலைப்பாலை யானந்த வமுதமென்றார். அதுவுமென்பதனை, யத்துன்பமு மின்பமு மயக்குமெனக்கூட்டுக. (௧)

(கலி-உ-அ-கை)

உட்டுறவு புறத்துறவுடையவரைச் சமயிகளெல்லாருஞ் ஞானிகளென் றங்கீகரிப்பாரென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

அறுசமையத் தோர்க்கு மறுதியிட்ட கூடற்
றுறவா யவாவறுத்த தூய்மை - பிறவா
முடிகள்சமு சத்தி முயற்சியெல்லா மூத்த
கடைகரும நாசமிது காண்.

(இ-ள்.) அறுசமையத் தோர்க்கு மறுதியிட்ட கூடற் றுறவாயவாவறுத்தறூய்மை" எ-து. அறுவகைச் சமயத்தோர்க்கும் வீடடைதற்கு மட்டிட்டுவைத்த பொதுநெறியாதெனிற், கூடற்கட் சங்கப்பலகையிலேறியிருந் துட்பற்றுப் புறப்பற்றென்னு மிருவகைப்பற்றினையுந் துறப்பதா யித்துறவுகளான் மெய்ப்பொருளை யுணர்வதாய்ப் பிராரத்துவ வாசனைபா ஞேர்காலையி னுள்ளத்தெழு மவாவினையுமறுத்த தூய்மையாய்க் கூறிய விம்மூவகை யதிகாரங்களி னெறிகளேயாம்?

"பிறவாமுடிகள்சமுசத்தி முயற்சியெல்லாமூத்த கடைகருமநாசமிதுகாண்" எ-து. அஃதன்றியும பிறவாமைக் கேதுகூறிய பலவாற்றுள்ளுஞ் சிரசாய கருவிகண் முப்பத்தாறையும் போக்கப்பட்ட வீடுந் தற்போத முயற்சியெல்லா முதிர்ந்த கடையாகிய கருமநாசமு மிம்மூவகை யதிகாரத்திற் கூறிய நெறியாங்காண். எ-று.

௰-ம். சமையிகளறுவரும் வீடடைதற்கு மட்டு வேறுவேறு கூறினாராயினு மொருவர் கூறிய தொருவர்க்குச் சம்மதமன்று. துறவாய் மெய்யுணர்ந்து அவாவறுத்த லனைவர்க்குஞ் சம்மதமாமாகலின் "அறுசமையத்தோர்க்கு மறுதியிட்ட கூடற்றுறவா யவாவறுத்த" வென்றார். துறவு மவாவறுத் தலுங் கூறினமையா னிடையின் மெய்யுணர்வு வருவிக்கப்பட்டது.

இங்ஙனஞ் சங்கப்பலகையின் மேலேறிக் கூறிய மூன் றதிகாரங் களென்றது, (திருக்குறளுள்,) அறவாதி மூன்றதிகாரங்களையு மாமென் றறிக,

இம்மூவகையதிகாரங்களி னெறிகளினொழுகுதலுயிர்ச்சுத்தி இங்ஙன முயிர்ச்சுத்திபண்ணுவோர்க் குடற்சுத்தி பண்ணவேண்டுவதின் மையாற் "கடைகருமகாசமிதுகா" ணென்றார். (உ)

(கவி-ங-அ-கை.)

அருந்தல் பொருந்தல்களி லாசையற்றோர்க்கே யிந்நூலாமென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

வாசிக்குச் சாவீரர் வைதாற் பொறுததுபோ
லாசைக்கே டார்க்கிதுவா மட்டதென - நேசித்த
வொட் டையைப்போல் வார்க்கா முடம்பார வுண்பழகும்
பெட்டருக்கீ தாகாப் பிழை.

(இ-ள்.) வாசிக்குச்சாவீரா வைதாற்பொறுததுபோலாசைக்கேடார்க்கிதுவாம்" எ-து. வாசியென்றவார்த்தைக்கு மனம்பொறு திறந்துவிடத்துணிந்த வீரரை வைதான் மனம பொறுத்ததுபோற் பெண்ணாசை யாகாதென் றோர்வார்த்தை கூறியமாத்திரத்தி னவ்வாசை மனத்தின் கண் மீட்டெழா தடக்கு மவ்வாசை நாசர்க்கே யிவ் வதிகாரத்தினருத்தஞ் சம்மதமா மென்றதென்றி?

"அட்டதெனநேசித்தவொட்டையைப்போல்வார்க்கா முடம்பாரவுண்பழகும் பெட்டருக்கீதாகாப்பிழை" எ-து. அறுசுவையடிசில் போல் வேப்பந்தழையாதி கைப்பினை யிச்சித்தவொட்டகத்தைப்போற் காடி கூழ் களி முதலியவற்றைச்சுவையாய விரும்புவோர்க்குஞ் சம்மதமாம். உடல்பருக்கும்படி யறுசுவை யடிசிலகளை நன்றுதீதென்று பகுத் துண்பழகும் பேடிகளுக்குங் காமிகளுக்கு மித னருத்தஞ் சம் மதமாகாத குற்றமாம். எ-று.

ப-ம். மற்றநூலின்கண் ஞேரிடத்துப் பெண்ணாசை யாகாதென்று கூறக்கண் டதனை விடுத்தோர்க்கே யவ்வாசை யுடையோரை மிகவு மிகழ்ந்துகூறு மிதனருத்தஞ் சம்மதமாமாகலின் "வாசிக்குச்சாவீரர் வைதாற்பொறுததுபோ லாசைக்கேடார்க்கிதுவா" மென்றார்.

அருந்த லாஞ்சுவைத்துக் கூறினமையா லாசைக்கேடார்க்கென் றதைப் பொருந்த லாசையாகக்கொள்க. (ங)

(கலி-சு-அ்-கை.)

நீறிங்ஙனங் கூறியவற்ற ஞசையறுதலோ முத்தியெனின், ஆன் மாவிற்குப் பாசமுழுதும் நீங்கிற் பதியைத் தேடவேண்டுவ தின்றென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

பாசங் கழன்ற்றாற் பசுவுக் கிடம்பதியா
மூசல் வடங்கழன்ற தொவ்வாதோ - நேசித்த
பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கும் பாட்டுமக்கோ
மற்றச் சமையமெங்கு மாம்.

(இ-ள்.) பாசங் கழன்றாற் பசுவுக் கிடம்பதியா மூசல் வடங்கழன்ற தொவ்வாதோ" எ-து. உயிர்ச்சார்வு பொருட்சார்வாகிய விருவகைச் சார்வு மிச்சார்வுகளை நீங்கியபோது மிவற்றின்மே லெழாநின்ற வவா வு மிவ்வவா நீங்கியபோதுங் கண்ட பொருள் கண்மேற்சென்று பற்று மிந்தியங்களு மிவ்விந்தியங்க ளடங்கியபோது முன்னேறியிருந்த வாச னையா லுள்ளெழு மனநினைவுகளு மிவைமுதலிய பாசங்களெல்லாங்க ழன்றபோ திவற்றினின்றபசுவுக்குப் பதியேயிடமா. அஃதெங்ஙனமெ னி, னந்தரமா நின்ற வூசற்கயிற்றி லிருந்தோனுக் கவ்வூசற்கயி றற்ற போது நிலமிடமாமதுபோ லஃதொவ்வாதோ? வதனை நீ யறிதி. யஃ தன்றி?

"நேசித்தபற்றற்றகண்ணே பிறப்பறுக்கும்பாட்டுமக்கோ மற்றச் சமையமெங்குமாம்" எ-து. தம்மா லிச்சிக்கப்பட்ட பற்றுக்களெல்லா மற்றபோதே யப்பற்றறுதி பிறப்பினையறுக்குமென்று (திருவள்ளுவநா யனார்,) கூறிய குறள் வெண்பாப்பாட் டுமக்குமாத்திரமோ சம்மத மற் றைய சமையங்களுக்கெல்லாஞ் சம்மதமாம். எ-று.

க-து. ஊசலிருந்தபோது மொழிந்தபோது மதனு லிருந்தோனு க்கசைவு மசைவின்மையு முண்டாவதுபோற் பாசமிருந்தபோதுமொ ழிந்தபோது மசைவு மசைவின்மையு மான்மாவிற்குண்டாமென்பதுங் காண்க. (சு)

(கலி-ரு-அ்-கை.)

தனுவாதிகளைத் தனக்கன்னியமாக் காண்கிற்றிருவருடோற்றுமெ ன்றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

உனக்குமெய்யாய்த் தோன்றி யொழித்துவிடும் பாசம்
வினைச்சடமே யென்னில் விடம்போ - லுனைச்சுழற்று
மாறாலுந் தன்னை யறியாத துன்னறிவு
தானாகு ஞானத் தடை.

(இ-ள்) "உனக்குமெய்யாய்த்தோன்றி யொழித்துவிடும்பாசம் வினைச்சடமேயென்னில விடம்போ லுனைச்சுழற்றுமாறாலும்" எ-து. உனக்குத் தோன்றும்போ தியா னெனதென்று கருதும்படி மெய்யாகத் தோன்றி நீங்குடம்போ துனனைப் புறமபாயொழித்து நீங்கிவிடுந் தேகபோகங்களாகிய பாசம வினைக்கீடாய் வரு மாயாகாரியமாகிய சடமென் றறிவிப்பினும நீ யிங்ஙனமறியாமையா னின்னை விடமபுசித்தவனை மயக்குதல்போல மயக்குமெனினு மப்பாசம் ஞானத்தடையன், றினி ஞானததடையாவ தியாதெனின்?

"தன்னை யறியாத துன்னறிவு தானாகுஞானத்தடை" எ-து. தனுவாதிகளையெல்லா மிதுவிதுவென்று நானாவாய்ப் பகுத்தறிந்து மவற்றையறிநத தன்னை யறியாத துனது புல்லறிவாகலி னிவ்வறிவேஞானததிற்குந் தடையாகும. எ-று.

ப-ம். ஆணவத்தான் மறைபட்டிருந்த வான்மாவிற்குச் சிவன் மாயையிற் றனுகரணபுவன போகங்களைக்கொடுத் திச்சாஞானக்கிரியைகளை விளக் குவித்தலானு மித்தனுவாதிகளாற் சுருதி குரு சுவானுபூதிகளையறிந்து வீடடைதற் கேதுவாகலானு மிவற்றைச்சடமென்றுந் தனக்கன்னியமென்று மறிந்தபோது மயக்காமையானு "முனைச்சுழற்று மாறாலு மிவை ஞானத்தடை" யலவென்றுந் தானென்றுந் தனதென்றுந் தன்னாலறிபபபட்ட தேகபோகங்களைத் தானுந் தனதுமலவென்றவற்றைத் தனக் கன்னியமாகக்கண்டு தன்னையுள்ளபடி யறியமாட்டாததனதறிவே ஞானத்தடையாகலி "னுன்னறிவுதானாகுஞானத்தடை" யென்றுங் கூறினார்.

தனுவாதிநான்கினுட் டனுவோடு கரணமும் போகத்தோடுபுவனமு மொற்றுமையா யிருத்தலிற் றேதபோகமென விரண்டாக்கக்கூறப்பட்டன. (௫)

(கலி-சா-அ-கை.)

ஆன்மாவிற் கிவையுருவ மன்றாயி னிவற்றின் மயமாயிருப்பதென்னையென்றமாணாக்கனைநோக்கி, ஆன்மாவின துருவசொரூப சுபாவமித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

சிற்றறிவ ளுய்மறைப்பைச் சேர்ந்தவடி வொண்படிகம்
பற்றுகினு மொன்றாகாப் பான்மைபோ - லுற்ற
வுருவ சொரூப சுபாவ முணக்கு
வருமடைவு சொன்னோ மதி.

(இ-ள்.) சிற்றறிவ் ளுய்மறைப்பைச் சேர்ந்தவடிவொண்படிகம் பற்றுகினு மொன்றாகாப் பான்மைபோல்" எ-து. கிஞ்சிக்ஞ வறிவனுய்ச் செம்பிற் களிம்புபோன்ற வாணவமறைப்பைச் சேர்ந்தவடி வான்மாவினது சுபாவம் படிக மடுத்த வன்னமயமா யிருப்பினுந் தன்னிற மங்கிறத்தோடொன்றாகா முறைமைபோலத்தானடுத்த கருவி மயமாயிருப்பினுந் தன்னறி வக்கருவியறிவோ டொன்றாகாதிருப்ப தான்மாவினதுருவம் படிகம் பற்றுகினுமொன்றாகாவெனவே யொன்றையும் பற்றாதிருந்தபடிக நிருமலமா யிருத்தல்போ லான்மா மும்மலங்களையும்நீங்கி நிற்ற லதனது சொரூபம்.

"உற்ற வுருவசொரூப சுபாவமுணக்கு வருமடைவு சொன்னோ மதி" எ-து. இங்ஙன முனக்குற்ற சுபாவ வுருவசொரூபங்கள் வருமுறையைச் சொன்னோமிவற்றை நீயறிந்து கொள்ளுதி. எ-று.

ப-ம். ஆணவஞ் சகசமலமாகலி னதனைச் சேர்ந்தவடிவு சுபாவமென்றும், படிகத்திற்குச் சிவப்பு வன்னமுதலிய செயற்கையாய்வந்ததுபோ லான்மாவிற்குக் கருவிகள் செயற்கையாய் வந்து பொருந்தலினிதனை யுருவமென்றும், படிகம் வன்னங்களை நீங்கியபோது தனது சுயசொரூபத்தோ டிருத்தல்போ லான்மா கருவிகளையெல்லாம் நீங்கியபோது தனது சுய சொரூபத்தோ டிருத்தலி னிதனைச் சொரூபமென்றுங் கூறப்பட்டது. (௬)

(கலி-எ-ரு-கை.)

சிவன துருவசொரூப சுபாவ மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

நினைப்புமறப் பற்று நிறைந்த வறிவா
யனைத்துடனு நின்றம பரமாய்த் - தனக்கருளித்
தன்னுனந் தந்தைநு தனக்களிக்கு ...க்கையே
யன்னுனுக் கின்னமை மூன் ...

(இ-ள்.) நினைப்புமறப்பற்றுநிறைந்தவறிவா யனைத்துடனுநின்றம்பரமாய்த் தனக்கருளி" எ-து. நினைப்புமறப்பாகிய சகல கேவலங்களை

யனுதியிலே நீங்கி யெங்கும் பரிபூரணவறிவா யெல்லாவற்றோடுங்கூடி நின்ற வாகாயமபோலொன்றோடுந் தாக்கற்றிருப்பதா யான்மாவிற்கருள்செய்து மும்மலங்களையும் நீக்கி?

"தன்னானந்தத்தைத் தனக்களித்தசர்க்கரையே யன்னானுக் கின்னவைமூன்றாம்" எ-து தனது பேரானந்தத்தை யவ்வான்மாத் தனக்குக் கொடுத் தருளிச்செய்த நாவிற்குச்சர்க்கரையே யன்னசிவனுக்கு மின்னவுருவ சொரூப சுபாவமூன்று முண்டாம். எ-று.

ப-ம். நினைப்புமறப்பற்று நிறைந்தவறிவா" யெனவே, சிவனது சுபாவமனுதியிலே நின்மலமா யிருத்தலெனவு "மனைத்துடனுநின்றம்பரமா" யெனவே யிங்ஙனமிருப்ப தருளாகலி னவனதுருவ மிச்சாஞானக்கிரியைக ளெனவுந் "தன்னானந்தத்தைத்தனக்களித்த" வெனவே யானந்த மவனது சொரூப மெனவுங்காண்க. (எ)

(கவி-அ-அ-கை.)

பரிசுத்தமாகிய துறவிதுவென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

அறிந்துபற்றி நின்றழுந்து மற்ப வறிவை
யறிந்துசுத்தி யேபே ரறிவாய் - நிறைந்துசிவந்
தோயாம னின்றதுபோற் றோற்றமுத லேந்துடனுந்
தோயாமற் சுத்தத் துறவு.

(இ-ள்.) அறிந்துபற்றிநின்றழுந்து மற்பவறிவை யறிந்துசுத்தியேபேரறிவாய்" எ-து. பஞ்சவிடயங்களையும் ஞானேந்தியங்களாலறிந்துகன்மேந்தியங்களாற் பற்றி யந்தக்கரணங்களா லவற்று ளழுந்துங் கிஞ்சிக்ஞபோதத்தை யான்மாவின தியற்கைக் குணமன்றென்று மதுபானங் கொண்டோனுக்கு லகிரி தோன்றியதுபோ லவ்விருவகை யிந்தியங்களையுங்கரணங்களையுங்கூடியவிடத்துத் தோன்றிய விடயபோத மீதென்றறிந் தவ்விந்தியங் கரணங்களோடு மப்போதத்தை நீத்துத் தன்னையுள்ளபடியறிந் தங்ஙனந் தன்னை யறிந்தபோது தனக் கிந்திய கரணங்களையும் வேறாக்கித் தன்னையு மறிவித்த தருளெனக்கண் டவ்வருளேவடிவாகியிருந்து தான், மலமுமாகாமற் சிவமுமாகாமற் சிவானுபோகத்தி னிரண்டற வழுந்தி நிற்ப தான்மசுத்தி. யிந்தவான்மசுத்தியே சிவத்தில் வியாபகமாகிய பேரறிவாகலி னிப்பேரறிவாகி?

"நிறைந்துசிவந் தோயாம னின்றதுபோற் ரூற்றமுத லைந்துட னுந் தோயாமற் சுத்தத்துறவு" எ-து. தனக்கு வியாத்தியாயிருந்த சிவ மெல்லாவற்ரூடும் பூரணமாய்நிறைந்திருந்து மொன்ரூடுந் தோய்வ ற்றுநின்ருற்போலச் சிருட்டியாதி யைந்தொழில்க ளோடுந் தோயாம னிற்பதே பரிசுத்தமானதுறவு. எ-று.

ப-ம். இச்சா ஞானக் கிரியைகள் சிவதத்துவங்களைச் செலுத்த ச்சிவதத்துவங் கலாதிகளைச் செலுத்தக் கலாதிக ளான்மா வினிச்சா ஞானக்கிரியைகளை யெழுப்ப வான்மாவினிச்சை யந்தக்கரணங்களி னிடத்தும் ஞானம் ஞானேந்தியங்க ளிடத்துங் கிரியை கன்மேந்தியங் களிடத்துநின்று விடயங்களையறிந்து பற்றியழுந்துமாகலி னிவ்விருவ கையிந்தியங்களுங் கரணங்களும் நீங்கவே ஆன்மாவி னிச்சாஞானக்கி ரியைநீங்கு மிவைநீங்கவே கலாதிகணீங்கும் இவைநீங்கவே சிவதத்து வநீங்கும் இவைநீங்கவே தன்னையறியப்படுமாகலி "னறிந்துபற்றிநின்ற ழுந்து மற்பவறிவையறிந்,, தென்ருர்.

அவ னவு ளது முன்னிலையா யிதாகிதங்கள் வருதலையு மவற்றை த்தான்பெறுதலையுந் திருவருட்கண்ணுற் பார்த்தழித்துப் பேய்பிடியுண் டவனைப்போற் சிவத்துண்மறைந்து நின்றமையாற் ருன் மலமுமாகா மலென்று மங்ஙனநின்றழியாத வானந்தபோகம் பெறுதலாற்ருன் சிவ மு மாகாமலென்றுங் கூறப்பட்டு மிங்ஙனமிருப்ப தான்மசுத்தியாகலி ற் சுத்தியென்ருர்.

ஒன்றையும் பகுத்துக்காணாது வியாத்தியாய் நின்ற சூரியனொளி யில் வியாபகமாகிய கண்ணொளியு மொன்றையும்பகுத்துக் காணாதுநி ற்பதுபோ லொன்றையும் பகுத்தறியாது நின்ற சிவவியாத்தியில் வி யாபகமாகிய வான்மாவும் பஞ்சகிருத்தியங்களால் விளங்கும் பிரபஞ்ச ங்க ளொன்றையும் பகுத்தறியாது நிற்கவேண்டுமாகலின் "சிவந்தோ யாமனின்றதுபோற் ரூற்றமுத லைந்துடனுந் தோயாமற்சுத்தத்துற,, வென்ருர்.

பஞ்சகிருத்தியங்க ளாவன, வோரிந்தியத்திற் பிரவேசித்தல் சிரு ட்டி, யவ்விந்தியத்தினின் ருேர்விடயத்தைப்பற்றுதறிதி, பற்றியவிடய த் திரண்டற வழுந்துதல் சங்காரம், அதிலிதம் பிறத்தறிரோபாவம், அ தனைத்தெளிந்து கோட லநுக்கிரகம், இங்ஙனமோரிந்தியத்திற்பஞ்சகி ருத்தியங்களும் வரலா லைந் திந்தியங்களினுந் தோயாமனிற்பதே யைந் தொழிலினுந் தோயாமனிற்பதெனவறிக.

அறிந்துபற்றி நின்றழுந்துதலே விடயபோத மென்றறிதலான் பரூபக மவற்றைநீங்கித் தன்னை யருளாற்கண்டவிட மான்மதரிசனம், தான்மலமூ மாகாமற் சிவமுமாகாமற் சிவத்தோடிரண்டறக்கலந்து நிற்ப தான்ம சுத்தியெனக்கொள்க. (அ)

(கவி-கூ-அ-கை.)

ஞானிக ளிங்ஙனம் பிரபஞ்சத்திற் றோயாமனிற்பரோ வெனின், ஞானிக ளுலகத்தையறியாரென்றும் ஞானம் நின்மலாவத்தையி னின்றுற் பெறலாமென்று மித்திருவெண்பாவிற்கூறுகின்றார்.

கூரிருளின் மின்மினியின் கூட்டம்போல் வாழ்சகத்தை
யாரறிவா ரந்த வறிவுதயஞ் - சூரியன்கா
ணுன்னீ ழலைக்கெடுத்த வுச்சியிலே வூனமறச்
சொன்னு ரவத்தைகளேந் தும்.

(இ-ள்.) கூரிருளின் மின்மினியின் கூட்டம்போல வாழ்சகத்தை யாரறிவாரந்த வறிவுதயஞ் சூரியன்காண்" எ-து. மழைக்காலத் தனையிருளின் மின்மினிப் புழுக்கூட்டம்போன் றுணவாந்தகாரத்தி லான்மாக்கள் கிஞ்சிக்ஞபோதத்தோடுங் கூடிப் பொய்மையாய் வாழா நின்ற விப் பிரபஞ்சத்தை ஞானிகளாயினு ரியாவரறிவர். அவர்சகத்தோடுங் கூடியிருக்கச் சிதேயு மதனையறியாரென்று நீர்கூறியதென்னையெனவவர்க்கந்த ஞானோதயஞ் சூரியோதையம்போற் றோற்றுமாகலினச்சகத்தையறியார், ஆயினிந்தஞானத்தை யடியேன்பெறுமாறெங்ஙனமெனின்?

"உன்னீழலைக்கெடுத்த வுச்சியிலேவூனமறச் சொன்னுரவத்தைகளேந்தும்" எ-து. காலையினு மாலையினு நீளு முனது நிழலைக்கெடுத்த வுச்சிகாலத்தைப்போற் சகல கேவலங்களிற் செல்லு முன்போதமடங்கியநடுவிடத் துனதாணவக் குற்றமறவும் ஞானச்செல்வம் வரவுமேதுவாகச்சுத்தாவத்தைகளேந்தினையுஞ்சொன்னர் பெரிய ரவற்றையாஞ்சொல்லக்கேட்டு நீயறிதி. எ-று.

பு-ம். இருளைப்போலாணவ மின்மினிபோற் கருவிப்போதத்தோடுங்கூடியவான்மாக்கண் மின்மினிமின்னியவாறே தோன்றுது மறைந்து மறைந்து மின்னல்போ லான்மாக்களினைறுமறப்பு நினைப்புக ளாக

லீற் "கூரிருளின் மின்மினியின்கூட்டம்போல்வாழ்சக" மென்றார். சூ ரியோதயத்திற்பூதவிருளு மின்மினியொளியுந் தோற்றாததுபோன்ஞா ஞோதயத்தி லாணவவிருளுங் கருவிப்போதமுந் தோற்றாதாகலி "னறி வுதயஞ்சூரியன்கா" ணென்றார்.

இந்தியங்கள் பதினும் பஞ்சபூதங்களிடமாய் நின்று விடயங்களை நேரேயபக்ரித்து விசற்கரிக்கப் பொருந்தியபோத மிறக்க விருந்தவிட நின்மலசாக்கிரம். அவ்விந்தியங்களிடமாய் விடயங்களைப் பகுத்தறிய ப்பட்ட வான்மாவி னிச்சா ஞானக்கிரியைகளுக் கிடமாகிய மனம் புத் தி யாங்காரங்களின் வியாத்தியறுமிட நின்மலசொற்பனம். ஆன்மசை தன்னிபத்திற் கதிட்டானமான சித்த விகற்பமொடுங்கினவிட நின்மல சுழித்தி. அச்சைதன்னிப வாகனமான பிராணவாயுநீங்கினவிட நின்ம லதுரியம். ஊசல்வடமற்றபோ ததற்குவீழ்ந்தவிடமாதாரமானாற்போ லிங்ஙனங் கருவிப் போதமெல்லாங் கழிந்தவிடத் தான்மா வருளாதா ரமாய்நின்ற சுத்தாவத்தை நின்மலாதீதம். இக்கருவிப் போதங்கழன் றசுத்தாவத்தையிற் சுடர்காட்டக்கண்ட கண்போ லருளாற் றன்னைய றிவது நின்மலசாக்கிரம். இங்ஙனந்தன்னை யறிந்தவிடத்துத் தனக்கொ ருசேட்டையற் றந்தவருளே தனக்காதாரமா யவ்வருளிற் றானசைவ றநின்றவிட மவ்வருட்டரிசனம். இங்ஙனமிவ்வருளைத்தரிசிப்பது நின்ம லசொற்பனம் இச்சாஞானக்கிரியைதோன்றாது நின்றவிடம் பரை. இ ந்தப்பரையினது நின்மலமெல்லாந் தன திச்சாஞானக்கிரியை தோன் றாதனதாகி யெதிரீடு சிறிதுமின்றி யிப்பரையே தானாகி யிருந்தவிட நின்மலசுழித்தி. தானிப்பரையாகியவிடத்துக் கதிரொளி நேரே நின்ற கண் ணக்கதிரிடத் ததீதப்படுந் தறுவாயி லிக்கண்ணுக் கந்தக்கதிரின து வட்டப்பளபளப்புமாத்திரந் தோற்றுவதுபோற் பரையை நீங்கி யா னந்தசத்தி நேரேநின்று தான்சிவத்தி லதீதப்படுந் தறுவாயி லானந்தா நுபவம்பெறுவது நின்மலதுரியம். அக்கதிரினது வட்டப்பளபளப்பாகி ய சோபையைக்கண்டகண் ணக்கதிராகா திருக்கச்சிதேயுந் தன்பார் வையுமிழந்து தன்னாற் காணப்பட்ட முதலையுமிழந் தக்கதிர் தானாய் மிகவு மதீதப்பட்டாற்போ லங்ஙன மானந்தாநுபவம் பெற்ற வான்மா வந்தவானந்தமாகா திருக்கச்சிதேயு மவ்வானந்தானுபவத்தை யறிந்த தானுமின்றி யானந்தமாய் நின்ற முதலுமின்றி யவ்வானந்தமே தானா யதீதப்பட்டவிட நின்மலாதீதம். முன்சொன்ன வைந்துங் கருவிகண் டத்தாறு நீங்குதற்கேது. பின்சொன்னவைந்துந்தற்போதங்கெட்டு

ச்சிவத்தி லதீதப்படுதற்கேது. "சொன்னூ ரவத்தைகளைந்து,, மென்ற திவையெனக்கொள்க.

"உச்சியிலேசொன்னூ ரவத்தைகளைந்து" மென்றமையா னவ்வுச்சி சேர்படுதற்கேதுவாகிய வவத்தைகளைந்திளையுஞ் சொல்லப்பட்டது.

இருளைப்போற்கேவலம். முடுக்களைப்போற் சகலம். உடுவின்றி யிருளைமாத்திரங் காணுங்கண்போலவு மிருளிடத்துடுவொற்காணுங் க ண்போலவுங்கேவல சகலங்களையறியுமான்மா சூரியவுதய்த்தி லிருளு முடுவுமின்றிச் சூரியப்பிரகாச மாத்திரங்கண்ட கண்போலருடோற்றி யகாலத்து முன்ருேன்றியகேவலவிருளுங் கருவிக்கூட்டங்களுந் தோ ன்ரு தவ்வருளைமாத்திரங் கண்டுகொண்டிருப்பதருட்டரிசனம். சூரிய ப்பிரகாசத்தைக்கண்ட கண் புடைபெயர்ந்து நோக்கா தச்சூரியப் பிர காசத்திலே கீபாவமாய்கிற்பதுபோ லருளென்றுந் தானென்றுஞ் சிறி துந் தோன்ருதவ்வருளேதானுய் நிற்பதுபரைதரிசனம்.

சூரியப்பிரகாசத்தைவிட்டச்சூரியனது வட்டப்பளபளப்பைப்பா ர்த்தகண்போலான்மா பரையைநீங்கி யானந்தபோதம்பெறுதல். சூரி யனது வட்டப்பளபளப்பைப் பார்த்தகண்டன்பார்வையு மிழந்தப்பள பளப்பாகியகாட்சியையுமிழந்தச் சூரியனுள தீதப்பட்டதுபோ லானந் தபோகத்தைப் பெற்றவான்மாவதனைப்பெற்ற தானென்பதுமவ்வான ந்தமென்பதுமின்றியவ்வானந்தந் தானுயதனுள தீதப்படுவதீண்டிருவ கையாய்க் கூறியவவத்தைகட்குவமை யிதனூனுங்காண்க. (௬)

(கவி-௰-அ-கை.)

அந்தஞானத்தைநீர் கூறியநின்மலாவத்தையினின்று பெறுவதே யன்றித் துறவின்கண்ணின்று தவத்தைப்பண்ணிப்பெறக்கூடாதோ வெனின், கருவிகளினதுண்மையைக்காணினெல்லாம் பொய்யாய்வி ட்டு ஞானந்தோன்றுமன்றித் தவத்தானங்ஙனம்விடுதலு ஞானந்தோ ற்றலுமின்றென் றித்திருவெண்பாவிற்கூறுகின்ருர்.

மெய்யாகத் தோன்றிவிடும் பொய்யை விசாரிக்கிற்
பொய்யாய்ச் சுவர்ப்பாம்பாய்ப் போமன்றி - யையா
தொழிலைச் செயிற்ருனுஞ் சோரனைப்போற் ருேன்றிக்
கழலப் பறையறைதல் காண்.

(இ-ள்.) மெய்யாகத்தோன்றிவிடும் பொய்யைவிசாரிக்கிற்பொய்யாய்ச்சுவர்ப்பாம்பாய்ப்போமன்றி யையாதொழிலைச் செயில்" எ-து. விசாரியாதப்டியினாலே மெய்யாகத் தோன்றும் பொய்யாகிய கருவிக்கூட்டங்கள துண்மையை நின்மலாவத்தையினின்று விசாரித்தறியிற் சுவரிலெழுதிய பாம்புபோலாய்ப் பொய்யாய்த் தோன்று மஃதன்றி யவற்றை யங்ஙனம் விசாரித்தறிந்து நீக்காது வைத்துக்கொண் டவைபோம்படிக்கு மாணாக்கனே நீதவத்தொழில்களைச் செயதியெனினது தான்?

"தானுஞ் சோரனைப்போற் றோன்றிக் கழலப்பறையறைதல்காண்" எ-து. சடமாகிய கட்டையைத் தீபத்தாற் பாராதபடியினாற் கள்வனைப்போற் றோன்றக்கண்டுவெருண் டக்கள்வ னீங்கும்படிக்குப் பறையறைத லோடொக்கும். எ-று.

உ-ம். சுவரிலெழுதிய பாம்பிற்குத் தோற்றவு மாத்திரமேயன்றிச் சேட்டையின்றாயதுபோற் கருவிகளை யெதிரிட் டறிந்தபோதுபிரபஞ்சக் தோற்றவு மாத்திரமேயன்றி முன்போற் சேட்டியா தாகலினங்ஙன முவமைகூறினார். நின்மலாவத்தையினின் றருட்கண்ணாலெதிரிட்டுப்பார்க்கும்போது சடமாய் நீங்குங் கருவிகளை மெய்யாகக்கருதிக்கொண்டவைநீங்கும்படிக்குத் தவத்தொழிலைச் செய்யத்தொடங்கினமையா லிங்ஙன முவமைகூறினார். (ம)

(கவி-மக-அ-கை.)

கருவிகள துண்மையை யறிந்தா லெல்லாம் பொய்யாய்ப் போமென்றீ ரப்பிரபஞ்சமுந் தேகமும் பரிச்சேதமின்றாய்ப் போமோ வெனின், கருவிகள துண்மையறிந்தவிடத்துத் தேகாதிப்பிரபஞ்சங்கள் முன்போன் மயக்குதலின்றிக் காட்சிவாதனை மாத்திரையாய் நிற்குமென்றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

உலகத்தை மாயா வுடலைப்பொய் யென்றா
லலகைத்தேர் போலறிவ தல்லால் - விலகித்
துடைத்தொழித்த லாகுமோ சொற்பனத்தீச் சூழ்ந்தாற்
கூட்டீகவிடுஞ் சாக்கிரம்போற் காண்.

(இ-ள்.) உலகத்தை மாயாவுடலைப் பொய்யென்றா லலகைத்தேர் போலறிவதல்லால் விலகித் துடைத்தொழித்த லாகுமோ" எ-து. மா

யாகாரியமாகிய விப்பிரபஞ்சத்தினையு முடம்பினையும் பொய்யென்றறி வித்தாற் பேய்த்தேர்போற் பொய்யாகக் கண்டறிவதன்றி யத்தேகாதி பிரபஞ்சங்களைப் பரிச்சேதமாய் நீக்கித்தள்ளியொழிக்கக்கூடுமோ, நீரிங்ஙனங்கூறியவாற்றான் ஞானமு மஞ்ஞானமுங் கூடியிருக்குமோ வெனின்?

"சொற்பனத்தீச்சூழ்ந்தாற்கடக்கவிடுஞ் சாக்கிரம்போற்காண்" எ-து. சொற்பனவத்தையி லொருவனைக்கடக்கும்வழியின்றி யக்கினி சூழ்ந்துகொண்டா லவ்வக்கினியைக் கடக்கவிடுஞ் சாக்கிராவத்தை போ லுன்னைச் சூழ்ந்துகொண்டுநின்ற தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களை ஞானசூரியன் வந்துதோன்றி லுனக்குப் பொய்யாகக் காட்டிவிடுமென்ற றிதி. எ-று.

ப-ம். பேய்த்தேர் நீரைப் பொய்யென்று கண்டபோது நீர்போற் றோற் றாவு முன்னர் மெய்யென்றுகண்ட வாசனையு மிருக்கும், சொற்பனத்தீயைக் கடக்கவிட்ட சாக்கிரத்தி லத்தோற்றரவின்றி முன்கண்ட வாசனைமாத்திர மிருக்கு மங்ஙனம் போற் சுத்தா வத்தையினிற் போர்க்குஞ் சுத்தத்தி னிற்போர்க்கும் பிரபஞ்சத்தோற்றுமாகவிரவை விரண் டுவமையுங்கூறினார். (௰க)

(கலி-௰உ-அ-கை.)

கருவிகள் முப்பத்தாறையும் பொய்யாகக்கண்டு நீங்கினு லந்த ஞானந் தோன்றுமோவெனின், கருவிகளனைத்தும் பொய்யாக வுள்ள படி யறிதலே ஞானமென் றித்திருவெண்பாவிற்கூறுகின்றார்.

பொய்யென்ற வார்த்தை புரையற்று மெய்யானுன்
மெய்யென் பதுதேட வேண்டுமோ - மையிருளைத்
தீர்த்த வெயிலைத் திரும்பி யசைத்திமைத்துப்
பார்த்ததிலென் சந்தையம்வைப் பாய்.

(இ-ள்.) பொய்யென்றவார்த்தை புரையற்றுமெய்யானுன் மெய்யென்பதுதேட வேண்டுமோ" எ-து. கருவிகளெல்லாம் பொய்யென்று நீ சொன்ன வார்த்தைபோற் குற்றமற் றுனதறிவிற் கவைபொய்யென்ப துண்மையாய்த் தோற்றுமெனின், மெய்யாகிய ஞான மென்பது வே

றுதேட வேண்டுமோ, வவத்தையைப் பொய்யாய்த் தோற்றுவித்தது தானே ஞானமன்றோ வாயி னிங்ஙனந்தோற்றுவித்தஞானத்தையான் கண்டுகொண்டிருக்க வேண்டாவோவெனின்?

"மையிருளைத் தீர்த்தவெளியிலேத்திரும்பி யசைத்திமைத்துப்பார்த் ததிலென்சந்தையம் வைப்பாய்" எ-து மயக்கமாகிய வாணவ விருளைத்தீர்த்த ஞானப்பிரகாசத்தை யுன் போதந்தா லெதிரிட் டசைத்துப் பார்த்து மங்ஙனம் பாராதொழிந்து மந்த ஞானப் பிரகாசத்தை யீதம்பு தாமோ வன்றோவென்று நீயென்னை யையுறுகின்ற யங்ஙனமையுறாத தனு ளசைவற நிற்றி. எ-று.

ப-ம். சூரியப்பிரகாசத்தா விரு ணீங்கி யப்பிரகாசத்தைக்கண்ட கண் ணிதப்பிரகாசமோ வன்றோவென் றதன்மேலையுறா தவ்வொளி பி லேகிபாவமாய் நிற்பதுபோ லருளி லசைவறநிற்கவேண்டுமாகலின ங்ஙனமுவமை கூறினார். (௰௨)

(கவி-௰௩-அ-கை.)

தேகாதிப்பிரபஞ்சமெல்லாம் பொய்யென்றும் பிறவி துன்பமீதா காதென்றும் ஞானிகளும் ஞானிகளல்லாருங் கூறுகின்ற ரிவருண் ஞானிகளை யறிவதெங்ஙனமெனின், வாசகஞானிகளையும் அநுபவஞானிகளையு மறிதற்கேது விததிருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

வேண்டாம் பிறப்பென்ற வார்த்தையினின் மெய்விடயந்
தீண்டா ததிலே தெரியாதோ - காண்பீ
ருடம்பு மிகையொன் றிலாமையே நோன்பென்
றடங்க வடங்கினு ளை.

(இ-ள்.) வேண்டாம்பிறப்பென்றவார்த்தையினில்" எ-து. பிரபஞ்ச மபொய்யென்றும் பிறவியாகாதென்றும் மெஞ்ஞானிகளும் பொய்ஞ் ஞானிகளுங் கூறிய வார்த்தையினுலவர்களைப் பிறித்துக்காணக்கூடா தாயினும்?

"உடம்பு மிகையொன் றிலாமையேநோன்பென் றடங்கவடங்கி னுளைமெய்விடயந் தீண்டாததிலேதெரியாதோ காண்பீர்" எ-து. உட

ம்மைச் சத்துருவென்று மோர் விடயங்களினும் பற்றிலாமையே நோன்பென்றுமறிந் தத்தேகபோகங்களை யானெனதெனறு கருதும் புறத்து நின்ற போதமடங்க வுண்ணின்ற போதமடக்கியமெய்ஞ்ஞானிகளையவர துடம்பு விடயங்களைப்பற்றாததனாற் றெரியுமாகலி னிக்குறிப்பாற்கண்டுகொள்வீர். எ-று.

பி-ம். மெய்யாற்காண்பீ ரென்றமையால், வார்த்தையிலே காணக்கூடாதாயினுமென்பது வருவிக்கப்பட்டது. மெய்யோடு இந்தியங்களொற்றுமையா யிருத்தலின் "மெய்விடயந்தீண்டாதென்று" ஆகுபெயரார்க்கூறினார். என்று என்பதனையுடம்புமிகை யென்றதனோடுங் கூட்டுக. (௰௩)

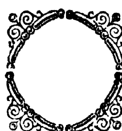
ஆறாவது - விரத்திவிளக்கம்

முற்றிற்று.

ஆகு திருவெண்பா-ருசுசு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது

துறவு.

(அஃதாவது,) எத்தனை யுட்டுறவுடையாராயினும் புறப்பற்றொ ன்றிருப்பி னிப்பற்றேயோர் காலை யறிவை மயக்குமாகலிற் புறத்துறவும் வேண்டுமென் றிதனுட் புறத்துற விலக்கணங் கூறினாராகலி னிவ்வதி காரத்திற்குத் துறவென்று பெயராயிற்று.

(கவி-க-அ-கை.)

இளமைக்கண்ணே வனிதாதிபோகங்களைத் துறந்து ஞானாசாரியனை யடைந்து வீடடையவேண்டுமென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

தேடப் படும்பொருளைச் சிக்கனவா கப்புதைத்துக்
கோடிக் கொருநிமிடங் கொள்ளுகினுங் - கூடாத
வாணாளை வீண்கழிக்கு மானிடரைப் போன்மயக்கம
பூணார்போய் கண்டுதுறப் போர்.

(இ-ள்.) தேடப்படும்பொருளைச் சிக்கனவாகப்புதைத்துக் கோடிக் கொருநிமிடங்கொள்ளுகினுங்கூடாத வாணாளைவீண்கழிக்கும்" எ-து. தம்மாற்றேடப்பட்டதிரவியங்களையெல்லாஞ் சிலவழியாது பத்திரமாகச் சேமஞ்செய்து வைத்துக்கொண்டு தாமுடலைவிட்டுப்போங்காலை நிமிடகால மவ்வுடலிருக்கக் கோடிதிரவியத்துக்குப் பிறர்கையிலாயுள் வாங்கிக்கொள்ளுவோமெனினுங் கூடாத விவ்வுடலோ டுயிர்வாழ் நாளைத் தவத்திற்கழியா தவத்திற்கழிக்கும்?

"மானிடரைப் போன்மயக்கம் பூணார்போய் கண்டுதுறப் போர்" எ-து. பேதை மானிடரைப்போற் றேகாதிப்பிரபஞ்சங்களைமெய்யாக

க்கண் டிவற்றின் மயக்கம் பூணர்க ளிவற்றைப் பொய்யாகக்கண்டுது றப்போர். எ-று.

ப-ம். கடவுளராயினு மங்ஙன மாயுட் கொடுக்கவுங் கொள்ளவுங்கூ டாதாகலிற், கூடாதவென்றார். (க)

(கலி-உ-அ-கை.)

மனைவியாதிகுடும்பம் வினைக்கீடாய் வந்ததன்றித் தமக்குறவன்றென்பது மனித்தியமென்பது மித்திருவெண்பாவிற்கூறுகின்றார்.

ஊர்க்குருவி யும்வளர்த்தகுஞ்சு மொருமனையிற்
பாக்கனையும் பார்த்திதுநம் பற்றென்னே - மூர்க்க
ரரிபிரம ரிந்திரர்கள் வாழ்வனித்த நம்வாழ்
வொருபொருளோ வென்றொழிவா ரோ.

(இ-ள்.) ஊர்க்குருவியும் வளர்த்தகுஞ்சுமொருமனையிற் பாக்கனையு ம்பார்த்திதுநம்பற்றென்னே மூர்க்கர்" எ-து. ஓர்மனையில் வாழாநின்ற ஊர்க்குருவியு மதுவளர்த்த குஞ்சுகளு மம்மனையிற் பூனையு மப்பூனையினது குட்டிகளு மிளமையி னல்வினைக்கீடாய்த் தம்மு ளுறவாய்க் கூடியிருந்ததையு முதிர்ந்தபோது தீவினைக்கீடா யுறவாயிருந்த தாமே தம்முட்பகையாய்ப் பிரிந்துபோனதையு மம்மனையு ளிருந்து நாம் பார்த்திருந்து மங்ஙனம் வினைக் கீடாய்வரு மனைவி மக்கண்முதலியவிப்பிரபஞ்சத்தினைத் துறவா திதனமேன் மனதுபற்றியிருத்த லிதென்னைகொலோ? ஆயி னவற்றைப்பார்த்திருந்து மெல்லோரு மில்வாழ்க்கையோடி மிருக்கவில்லையோ நீ ரிங்ஙனங்கூறிய தென்னையெனின்? அம் மனைவிமக்கண் முதலிய விப்பிரபஞ்சம் வினைக்கீடாய் வந்ததென்றறியா தப்பிரபஞ்சத்தோடுங் கூடி வாழ்பவர் மூர்க்கர்?

"அரிபிரம ரிந்திரர்கள் வாழ்வனித்த நம்வாழ் வொருபொருளோ வென்றொழிவாரோ" எ-து. அப்பிரபஞ்ச மிருவினைக்கீடாய் வந்ததென்றறிந்தவுத்தமராயினு ரியாவர்க்கு மேலாய வரிபிரம ரிந்திரர்முதலிய தேவர்கள்வாழ்வு மனித்தியமென்று வேதாகமங்கள்கூறுதலா னமதற்பவாழ் விதோர் பொருளோவென்று கருதி யப்பிரபஞ்சத்தைத்துறவா தொழிவாரோ. எ-று.

க-து. ஒருவனல்வினை யநுபவிக்குங்காலத்துத் தாய்தந்தை மனைவி மக்கள் சுற்றம்நட்பினர் முதலியோ ருறவாயிருந்திதஞ்செய்வர். அவன் தீவினை யநுபவிக்குங்காலத் தங்ஙன முறவாயிருந்தவர்தாமே பகையாயகிதஞ்செய்வாராகலி னிவ ரிருவினைக் கீடாய்வந்தவரொன் றறிந்து துறக்குர்பாடிக் கனைவகளை புவமை கூறினார். (ஙஉ)

(கலி-ரு-அ-கை.)

இங்ஙன மெல்லாமவற்றையுந் துறந்தவரியாவனெனின், செல்வமி ளமை யழகு முதலானவற்றுட் சிறந்திருந்து மவற்றின்பற் றொரணு வளவு மின்றி யவற்றை யெல்லாந் துன்பமென்று துரிசறக் கைவிட்ட பட்டினத்துப் பிள்ளைநாயனார் பத்திரகிரிநாயனார் போன்று? துறந்தோரே யெல்லாவற்றையுந் துறந்தோராவ ரென்பதும்? அச்செல்வ முதலியவற்று ளொன்றேனு மின்றாகவுந் துன்பந் தருதற்கிடமாகியம னைவியாதி குடும்பத்தை யின்பமெனக்கருதிக் கைவிடற் கஞ்சுவாரே ஆணவத்தான் மறைப்புண்டவராவ ரென்பது மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

பட்டினத்துப் பிள்ளையினைப் பத்திரகிரி யைப்பாவி
விட்டுவிட மாட்டார் வெறுவீடர் - வெட்ட
வெறுவெலும்பை நாய்கறண்ட வேந்தர்வர நாய்பார்த்
துறுமுவதைக் காட்டுவோ மோ.

(இ-ள்.) பட்டினத்துப் பிள்ளையினைப் பத்திரகிரியைப்பாவி விட்டுவிடமாட்டார்வெறுவீடர்" எ-து. அளவற்ற செல்வராயிருந்து மச்செல்வங்களெல்லாந் துரிசறத்துறந்த பட்டினத்துப்பிள்ளை நாயனாரையும் பத்திரகிரிநாயனாரையுந் தோத்திரம்பண்ணி மனைவியாதிய பற்றுக்களைவிட்டுத்துறக்கமாட்டார்கள். மிகுந்தமடியரா யிருந்தாராயினு மனைவி மக்கண் முதலாயினோரையாம் விடுத்துத் துறந்தோமேலவரை யயலார் கைக்கொண்டுபோவாரோவெனின்?

"வெட்டவெறுவெலும்பை நாய்கறண்டவேந்தர்வர நாய்பார்த்துறுமுவதைக்காட்டுவோமோ" எ-து. ஊன்சிறிது மின்றிய வெள்ளெலும்பை யோர்நாய் தனது பற்கொடுகறண்ட வந்நாய் முன்ன ரரையரெதிர்வர வந்நாயவ்வெலும்பை யவர்கவர்ந்து கொள்வரென்றுகருதியவரைப்பார்த் துறுமுவதைப்போ லியாமுங்காட்டுவோமோ. எ-று.

ப-ம். அளகேசனைப்போன்ற செல்வத்தினையு மருந்ததிபோன்றகற்பினையுடைய மனைவியையுங் காமனைப்போலுங் கட்டழகினையுந் துறந்தோர் பட்டினத்துப்பிள்ளை நாயனாரும் பத்திரகிரி நாயனாரு மாகவினவரைத்துறந்தோரென் றெடுத்துக்காட்டி யம்மூவகையு ளொன்றேனுமில்லாரு மவரைப்போற்றுறக்கமாட்டாமையால், "விட்டுவிடமாட்டார்வெறுவீடர்" என்றார்.

"ஏலும்புகறண்டு நாய்க்குத் தனதெயிற்றி லதுதைத்த துன்பந் தெரியா இன்பமாத் தோற்றல்போல வனிதாதிபோகங்களாகிய துன்பத்தை யாணவ மின்பம்போன் மாறுபடுத்திக்காட்ட வின்பமாகக்கருதலான், "வெறுவெலும்பை நாய்கறண்ட" வென்றார். தான்பற்றியவெலும்பை யனையர் கவர்வரொனக்கருதி யவரைப்பார்த் துறுமுவதுபோற் றாம்பற்றிய குடும்பத்தைப் பிறர்கவர்வரொனக்கருதிக்கூறலானு "முறுமுவதைக்காட்டுவோமோ, வென்றார். (௩)

(கலி-௯-அ-கை.)

நீ ரிங்ஙனங்கூறியவாறே துறந்தோர் பிறப்புநீங்குவரோவெனின், போகவாதனைக ளெல்லாம்பற்றறத்துறந்தோர் தேகவாதனை யாதிகளற்று ஞானத்தால்விடடைவது மெய்ம்மையாகலி னவர்க்கினி யென்றும் பிறப்பின்றென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

நாடுநகர் வீடுடையா டாய்தந்தை நட்புமக்கண்
மாடுகுலம் பொன்னுடம்பின் வாதனைகள் - கூடத்
தொடுத்தவலைக் கண்ணித் துடக்கிதனை யிப்போ
விடப்பெறுவா ரேன்பிறப்பார் மேல்.

(இ-ள்.) நாடுநகர் வீடுடையாடாய்தந்தை நட்புமக்கண் மாடுகுலம் பொன்னுடம்பின்வாதனைகள்" எ-து. நாடும்நகரும் வீடுமனைவியுந் தாயுந் தந்தையும் நட்பு மக்களு மாடுஞ் சாதியுந் திரவியமு மிவைமுதலிய வுடம்பு வாதனைகளும்?

"கூடத் தொடுத்தவலைக் கண்ணித்துடக்கிதனையிப்போவிடப்பெறுவாரேன்பிறப்பார்மேல்" எ-து. தாமகப்படப் பிணித்தவலையும் கண்ணியுமாகிய தொந்தனையென்றறிந் தித்தொந்தனை யிப்போதுவிடப்பெறுவா ரினிமே லேன்பிறப்பார். எ.று.

ப-ம். உடம்பின் வாதனைக ளென்றமையா லாடையாபரண மியானை குதிரை கவிகை சிவிகை சாமரை முதலியவுங்கொள்க. இங்ஙனங்கூறிய வெனதென்னும் போகப்பற்றை நீத்துத் தவஞ்செய்வோர்க்கியானென்னுந்தேகப்பற்றுமறும். இத்தேகப்பற்றறவே யிவற்றை யானெனதென்று புறத்துநின்ற பேதமறும். இப்பேதமறவே 'வுண்ணின்ற. போத மசுத்தவாசனைபண்ணாது சுத்த வாசனைபண்ணு மிவ்வாசனையான் ஞானங்கிடைக்கு மிஞ்ஞானத்தால் விடுளவாமாகலின் "ஏன் பிறப்பார்மே"லென்றார். (௪)

(கவி-௫-அ-கை.)

நீர்கூறிய மனையாதிய பற்றுக்களையெல்லாந் துறந்து பொன்னை மாத்திரம்பிடித்துக்கொண்டுதவஞ்செய்ப லாகாதோவெனின், பொன் மனத்தானினைப்பினு மாலன்றி மபக்கந்தருதலானும், நாட்டலாதியால் விழைவு வெகுளியாதிகளடுத்துத் தவப்பய னன்றி யிலறப்பயனுமழி தலானும், பெண்ணாசையினும் பெரும்பாவந் தருவதாகலினதனைப் ப ற்றலாகாதென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

தின்னிற் றிமிரில் விடம்பிடித்துத் தீர்க்குவிடும்
பொன்னை நினைக்கப் பொறாதுகாண் - பின்னை
மருந்தாலு மந்திரத்தி னாலுந் தவிராப்
பெரும்பாவம் பெண்ணிற் பெரிது.

(இ-ள்.) தின்னிற்றிமிரில விடம்பிடித்துத் தீர்க்குவிடும் பொன்னைநி னைக்கப்பொறாதுகாண் பின்னை மருந்தாலு மந்திரத்தி னாலுந் தவிராப் பெரும்பாவம்" எ-து. கோபாதிசளாகிய திமிரால் விடமுண்டா லவ் விடஞ் சிறிதுபோது தாழ்ந்து தலைமீக்கொண்டு பின்னர் மணிமந்திர வவிழ்தங்களாற் றீர்ந்துபோம பொன்னைக் கரத்தானும் பற்றாது வா க்கானுங்கூறாது மனத்தா னினைக்கவே யப்பொன்னாசை யாகிய விட மளைக்கணமேனுந் தாழா தந்நினைவினும விரைந்து தலைமீக்கொண்டு பின்னர் மணியானு மருந்தானு மந்திரத்தானுந் தீராத பெரும்பாவமா கலின்?

"பெண்ணிற்பெரிது" எ-து. நீவிடுகின்றேனென்ற பெண்ணாசை விடத்தைப்பெற்றவிப் பொன்னாசைவிட மிகவும்பெரி திதனைமனத்தா னும் நினையாது விடவேண்டும். எ-று.

ப-ம. துறந்தோர்பொன்பிடித்தா லதனைப்பாதுகாத்தற் கிடம்பிடிக் கவேண்டு மஃதன்றி யப்பொன்னை வளர்த்தற் கவரத்தோன்றிஅபக்கு வர்க்கு ஞானசாத்திரங்களைக் கூறிப் பொன்கொடுத்தார்மேல் விழை வுங் கொடாதாாமேல் வெகுளியுந் தோன்றுமிவைதோன் றவேதுறவா ன்வருந் தவப்பயனுமின்றி முன் பெண்ணோடுங் கூடிச்செய்த வில்லற ப்பயனு மின்றிக் கேடுவரு மாகலிற் "பெருமபாவம் பெண்ணிற்பெரி" தென்றார். (௫)

(கவி-௬-அ-கை.)

இங்ஙனந் தேகாதிப்பிரபஞ்சமெல்லாம் பொய்யென்று நீர்சொல லக்கேட்டதே யன்றி மற்றியாவருஞ்சொல்லக்கேட்டிலேனென்றமா

ளுக்கினை நோக்கி, உடம்புமுதலிய பிரபஞ்சந் தோன்றியழிவது பிரத்தியக்கமாகவிருத்தலிற் கானற் சலமபோ னழிவதென்று ஒருவர் கூறக் கேட்கவேண்டுவதின்றென்பதூஉம், இங்ஙனம்பிரத்தியக்கமாயிருப்பினு மறியா ரஞ்ஞானிகளென்பதூஉம், சுட்டறிவுபோயப் பிரபஞ்சத்தை யநித்தியமென்றறிந்து விரைந்துவிட்டுத் துறப்பதேஞானமென்பதூஉம் இத்துறவுடையோ ரீண்டுமீண்டும் பிறவா ரென்பதூஉந் தவக்குறைவான் மீண்டாராயினுமொன்றினும் பற்றுதலற் றிருப்பரென்பதூஉமிததிருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

செலவ மிளமை யுட மபுபெயத் தேன்றெறு
சொல்லுவதென் காணுரோ சுட்டதுபோ - லொலலை
விடுவோர் பிறபபிறப்பின் மீளார்கண் மீண்டாற
றெடுபோ சிவனைத் தொடா.

(இ-ள்.) செலவ மிளமை யுடமபுபெயத் தேதொன்று சொலலுவதென்காணுரோ" எ-து. செலவமு மிளமையு முடமபு மிவை முதலியபிரபஞ்சங்களுங் கானற் சலமபோலப பொய்யென றியாங் கூறவேண்டுவதென்னை, யவைமெய்போறறேன்றியழிவனவற்றைத் தாங்காட்சி பபிரமாணமாகக் காணாரெொலலோ? ஆயினெலலோரும் ஞானத்தாற்பிறப்பறுமென்று கூற நீர துறவாற பிறபபறுமென்று கூறியதென்னையெனின்?

"சுட்டதுபோயொலலை விடுவோர் பிறப்பிறப்பின் மீளார்கண மீண்டாற் றெடுமோசிவனைத்தொடா" எ-து. தேகாதிப்பிரபஞ்சங்களை யெனதியானென்று சுட்டி யறியு மிச்சுட்டுப் போதம்போ யபபிரபஞ்சத்தைச் சீக்கிரத்திலவிட்டுத் துறபபோர் பிறப்பிறப்பின்மீண்டு வாரார்கள். ஞானக்குறைவினுன் மீண்டார்களேனு முற்றுறந்து தவம்பணணிய வாசனைபா லப்பிற்றுக்களைக்கடந்து நிற்பரோயன்றி யவவாப் பற்றுந் தீண்டுமோ. தீண்டாதாயினும் பிறப்பின் மீண்டோரைத் தீணடாதோவெனி னவர் சிவனைப்போலு மொன்றேடும் பற்றற்றுடையாராகலிற் றீண்டாது. எ-று.

ப-ம். அநித்திய விவேகந்தோன்றிய வக்கணமே தாழ்த்திரா தெல்லாவற்றையும் விடவேண்டுமாகலி "னொல்லைவிடுமோ" வென்றார். முற்பிறப்பி லவாவுடையார்க் கிபபிறப்பினு மதுதொடாதல்போலமுற்பிறப்பி லவாவறுதியுடையார்க் கிப்பிறப்பினு மவ் வவாவறுதியே தோற்றுமாகலிற் "சிவனைத்தொடா" வென்றார். (௯)

(கலி-எ-அ-கை.)

இந்த வவாவறுதியினல் வரப்பட்ட வின்ப மென்னேயென்ற மாணாக்கனேநோக்கி, அவாவினு லற்பவின்பம் பெறுதல்போ லவாவறுதியாற் பேரின்பம் வருமென்பதும், அவாவினாற் நமக்கு நேரிடு மநர்த்தத்தை யுண்மையாய் விசாரித்தறியி னவ் வவாவறுதி வருமென்பது மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

ஆசையினு லற்பசுக மாயழிந்தாற் பேரின்ப
மாசையின்போக் கென்றறிய லாகாதோ - வாசை
நளிகைக் கழுக்குவந்த நாசமென நாடித்
தெளியப்போ மற்றிவையைந் தும்.

(இ-ள்) ஆசையினுலற்பசுகமாயழிந்தாற் பேரின்ப மாசையின்போக்கென்றறியலாகாதோ" எ-து. ஆசையினுலே போதஞ் சகமுகமாய்ச்சென்று விடயங்களிலழுந்தத் தமக் கவற்று ளற்பமாய சுகந்தோன்றியழியுமாறு லிவ்வாசை நாசமே சிவத்திற்றேன்றும் பேரின்பம் பெறுதற் கேதுவென் றறியலாகாதோ? வாயி னவ்வாசைபோமா றெங்ஙனமெனின்?

"ஆசை நளிகைக்கழுக்குவந்த நாசமெனநாடித் தெளியப்போ மற்றிவையைந்தும்" எ-து. அவ்வாசை போதத்தின்கண் ணேறுவது நெய்யாதி வார்த்தடைக்கு மூங்கிற்குழாய்க் கழுக்குவந்த நாசம்போலத் தமக்கு நாசமாமென விசாரித்தறிய வவ்வாசையின் பேரதமாய விடயங்களிற் பிரிந்துசெல்லு மிவ்வைந்தவாவு நீங்கும். எ-று.

ப-ம். ஆன்மா வாசையினல் விடயத்திலழுந்திச் சிற்றின்பம் பெறுதல்போ லவ்வாசைநாசத்தாற் சிவத்திலழுந்திப் பேரின்பம்பெறுமாகலிற் "பேரின்பமாசையின் போக்கென் றறியலாகாதோ" வென்றார்.

தே னெய் யெண்ணெயாதிவார்க்கு மூங்கிற்குழாய்ச் சிறுதுவாரத்தின்கண் மரவட்டைமுதலிய நுழைந்தா லதிற் சுழல்வதேயன்றி யழுக்கினின் மீளமாட்டா தாகலின்? முற்போற்றேனுதிவார்த் தங்கீகரியா ததனைப்புறம்பாய் விடப்படும அதுபோ லாசை போதத்தினேறி மிகுந்தபோ தெவ்விதத்தாலுமீளா ததனுலப்போதத்தில் வீட்டின்பத்திற்கேதுவாய் துறவு மெய்யுணர்வுமுதலிய நற்குணங்களேரு நிக்குணங்க. ளேருமையின் முன்போற் பிறவி ÷ துன்பத்தையே பெறமாக்கி யிங்ஙன மூவனைகூறினு.

கனிகையின்மரவட்டையாதி நுழையும்போ தின்பமபோலே ளிதி னுழைந்து மீள்மாட்டாததுபோற் போதத்தின்கணுசையேறும் போ தின்பமபோற்றோன்றி யெளிதிலேறி மீளாமைக்குங்கொள்க, க னிகையென்பது மூங்கிற்குழாய். அதுதிசைச்சொல். (எ)

(கலி-அ-அ-கை.)

இனித்துறவினதுமுடிவுந் துறந்துசெய்யுந் தவத்தினதுமுடிவுமா டியேற் கருளிச்செய்யவேண்டுமென்ற மாணுக்கனை நோக்கி, உள்ளும் புறம்பு நிராசையோடிருப்பது துறவினது முடிவென்பதும், போத மொழிந் தொன்றோடு தாக்கற்றிருப்பது தவமுடிவென்பது மித்திரு வெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

உதயந் தொழுப்போவார்க் குள்ளும் புறம்பும்
புதையவொளி வீசுமா போலே - பதிமோகி
தீக்காட்டி லேகொடுக்கச் சென்றவா கண்டக்காற்
றுக்காத தன்றோ தவம்.

(இ-ள்) "உதயந்தொழுப்போவார்க் குள்ளும்புறம்பும் புதையவொ ளிவீசுமாபோலே" எ-து. சூரியனுதயந்தொழச்செல்வோர்க் குள்ளு ம்புறம்பு மிருண்மறைய வொளிவீசுமாறுபோலே யனேகதா மூதலி ய பற்றுக்களெல்லாவற்றையுமிட் டவற்றின்மே லுளதுதொழுபவா ரின்னு மறுத்துங் கண்டவிடயங்களைப் பற் சென்றுபற்று மிந்திரியங்க ளையு மடக்கி யுள்ளும்புறம்பு மாசையாகிய விருளற நிராசையாகிய வொளிவீச நிற்றலே துறவினதுமுடிவு.

"பதிமோகிதீக்காட்டிலேகொடுக்கச்சென்றவாகண்டக்காற்றுக் காத தன்றோதவம்" எ-து. தனது புருடன்மேலதிமோகியாயிருந்து ளாளவன் மரித்தகாலை யவனுக்குத் தன்னைக் கொடுக்கச் சுடுகாட்டிற் சென்றவாறு கண்டவளைப்போலுந் தற்போதத்தைச் சிவனுக்கூணு கக் கொடுத்துத் தாமொன்றோடுந் தாக்கற்றிருத்தலன்றோ தவத்தின து முடிவு. எ-று.

ப-ம். உதயந்தொழுவார்க்குக் கண் விழித்தபோது மிமைத்தபோ து மொளி வீசுதல்போலுந் துறந்தோர்க்குப் பொறிகளால் விடயங் களைக் கண்டபோதுங் காணுதிருந்தபோது "புள்ளும்புறம்பு நிரா சையோ டிருக்கவேண்டுமாதலி" னங்ஙனமுவமை கூறினர். "தவமெ ன்றமையாற்" றுறவு வருவிக்கப்பட்டது. (அ)

(கவி-௬-அ-கை.)

இவ்வண் கிராகையோடிருந்தோர்க்குத் தற்போத மறுமோவென்ற மாணாக்கனை நோக்கி, கிராகையுடையோரை வஷிந்து விடயங்க ளடுக்கினும் போத மசையாதாகலி னிராகைவழிற் போதவொழிவு தானே வருமென்பது மிங்ஙனிருத்தல் பக்குவர்க்கரிதென்பது மங்ஙனமாயினு மவர்க்கு முபாயத்தா னவாவறுதிவருமாயி னப்போதச்சேட்டையளவிட் டெறியப்படுமென்பது மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

ஊமைமணி யாட்டுகினு மோசையழிந் தாற்போல
வாமதுபோ னிற்க வரிதுகா - ணூமாய்
வளர்ந்த வசத்தையெலா மாளமரக் காலா
லளந்தெறிந்து போட்டதுபோ லாம்.

(இ-ள்.) ஊமைமணியாட்டுகினு மோசையழிந்தாற்போல வாம்" எ-து. நாவிழந்தமணியைப் பிடித்தசைப்பினு மோசையொழிந்துநின்றாற்போலப் பஞ்சவிடயங்களும் வலியவந்தடுப்பினு மதிதீவிரபக்குவர்க்குப் போதங்கலங்காது கிராகையே யுண்டாம்?

"அதுபோனிற்க வரிதுகாணூமாய் வளர்ந்தவசத்தையெலா மாளமரக்காலா லளந்தெறிந்துபோட்டதுபோலாம்" எ-து. அவரங்ஙனநிற்கு மதுபோனிற்க மற்றைபபக்குவர்க்கு மிகவுமரிதுகாண். நானுவுபாயத்தானு மங்ஙன் நிற்கவருமாயி னுசையான் முன்னர்ப்போத மேலிட்டு மேன்மேல்வளர்ந்த வதனதுசேட்டையெல்லா மிறந்து போம்படி யறிவாகிய மரக்காலா லிவ்வளவென்றளந்து புறம்பாயெறிந்து போட்டதுபோலாம்-எ-று.

க-து. கிராகையோடிருப்போரைக் கருவிகள் சேட்டியாது நீங்குமக்கருவிக ணீங்கவே திருவருடோன்று மத்திருவருளாற் போதத்தையிதென் றளவிட்டறிந் தொழிக்கலாமாகலி னிங்ஙன்மூவமைக்கூறினார்.

(கவி-ங-அ-கை.)

தனுகரணபுவனபோகங்களிற் சிறிதேனும பற்றின்றி நிற்றற்குபாயமெங்ஙனமென்ற மாணாக்கனைநோக்கி, புவனபோகங்களைத் தானென்றெ னுள்ளபடியறிந்து கண்டு அவற்றின்கட் சார்ந்துநின்ற போதச்சார்புகெட் டருட்சார்பினின்றாற் புவனபோகப்பற் றறுமென்பது

ம், தநுகரணங்களைத் தனக் கன்னியமென் றறிந்தவற்றோடுக் தாக்கற் றுத் தனக்கன்னியமான வருளாய்நிற்பி னத்தநுகரணப்பற் றறுமென்ப தும், இங்ஙனமறவே மற்றை தத்துவங்க டாமே யறுமென்பது மித்தி ருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

> தனுவாதி நான்கினுக்குஞ் சார்வழிந்து சற்று
> நினையா தினைப்பாறி நின்றான் - மனையாமோ
> காந்தக் கடத்தூசி காற்றற்ற தீபமென
> வாந்தத் துவங்களய லாம்.

(இ-ள்.) தநுவாதிநான்கினுக்குஞ் சார்வழிந்துசற்று நினையாதினைப் பாறிநின்றான் மனையாமோ" எ-து. போகமு நானல்ல புவனமு நான ல்ல தநுவுநானல்ல கரணமு நானல்லவென் றுள்ளபடியறிந்து நியதிக ளாற் தத்தநுவாதி நான்கினிடத்து மியானெனதென்று சார்த்துகின்ற போதச்சார்வுகெட் டவற்றை மீட்டுஞ் சற்றும்பற்றாதருளி லினைப்பா றி யசைவறநின்றான் மனையாகிய புவனத்திடத்து மம்மனையைப் பற்றி யிருந்த வனிதாதிபோகத்திடத்து முன்போற் பற்றுண்டாமோ? ஆயிற் புவனபோகங்களிற் பற்றின்றி நிற்பினுந் தநுகரணங்களிற் பற்றின்றிநி ற்ப தெங்ஙனமெனின்?

"காந்தக்கடத்தூசி காற்றற்றதீபமென வாந்தத்துவங்க ளயலா ம்" எ-து. காந்தக்கடத்திற் கெதிர்முகமாயபோது பற்றியு மதனுட்கி டந்தபோது பற்றாதுமிருந்த காந்தக்கடத் தூசிபோலுங் காற்றிலிருந்த போதசைந்துங் காற்றின்றியபோ தசையாதுமிருந்த காற்றற்றதீபம் போலு மத்தநுகரணங்களைத் தனக்கன்னியமாய்க்கண்டு நீங்கிநிற்பி ல வற்றோடுக் தாக்கற்றுநிற்பதுண்டா மவற்றோடுக் தாக்கற்றுநிற்கவே ம ற்றையதத்துவங்களு மயலாய்நீங்கும். எ-று.

ப-ம். தனுவாதிகளினீ கறங்குபோற் சுழன்றதன்மை திருவருட்க ணின்றபோ தின்மையூ "லினைப்பாறி" யென்றார்.

காந்தக்கடத்திற்கெதிர்முகமாயபோது பற்றியவூசி யதனுட் கிட ந்தபோது பற்றாதிருந்ததுபோற் சகமுகமாய்நின்று தேகத்தையானெ ன்றுபற்றியபோத மகமுகமாய்நின்று திருவருளையடைந்தபோ தத்தே கத்தை யானென்று பற்றாதாகலிற் "காந்தக்கடத்தூசி" யென்று மப் புவனபோகத் தநுகரணங்களைப் போதம்பற்றாது நின்றபோது கரண ங் தற்சேட்டையற் றடங்கு மப்போது போதந் திருவருளோடுங் கூடி க் காற்றற்றதீபம்போலாகி மீட்டுங் கரணத்தோடுங் கூடாதாகலிற்

"காற்றற்றதிப" மென்றுங், கரணங்களறவே யக்கரணங்களினது சேட்டைக் கேதுவாய கலாதிகளு மக்கலாதிகளைப் பிரேரகம்பண்ணுஞ் சுத்த தத்துவங்களு நீங்குமாகலிற் "றத்துவங்களயலா" மென்றுங் கூறினா. (ம)

(கலி-மக-அ-கை.)

உத்தமராயினோர் கற்புடைய மனைவியைத் துறப்பரோவென்ற மாணுக்கனைநோக்கி, பெண்க ளின்பமிகச்சிறிதென்பது மதனால்வருந் துன்ப மிகப்பெரிதென்பது மவாகூட்டரவு மாயையென்பது மவர்கட் செய்யு மைம்புலநுகர்ச்சி பெருங்கேடடைத் தருமென்பது மிங்ஙனம றிந்தோர் தமமனைவி யருந்ததிக் கற்பினளாயினுந் துறப்பரென்பது மி த்திருவெணபாவிற் கூறுகின்றார்.

நாயலகை நெய்விருமபி நக்குவது நஞ்சிட்ட
பாயசமு மெய்ப்பரிசப் பாவைமிகச் - சாயாநீர்
வேட்கை யசுணமிபம் விட்டின்மீன் வண்டிவையின்
சாட்சியைக்கண் டார்துறவா தார்.

(இ-ள்.) நாயலகைநெய்விருமபி நக்குவதுநஞ்சிட்ட பாயசமுமெய்ப் பரிசப் பாவைமிகச் சாயாநீர்வேட்கை,, எ-து. நாயானது வாள்வாயி ற்றட்விய நெய்விரும்பி யவ்வாள்வாயை நக்குவதுபோலும், விடங்கல ந்த பாயசத்தை யொருவன் சுவையென விரும்புவதுபோலு மாகும் பாவையரது மெய்ப்பரிசத்தை யின்பமாய்விரும்புத லாகலினும்பொ ய்யாகிய வப்பாவையரது மெய்ப்பரிசதநை மெய்யாகக்கண் டநுபவிக் க விழைதன் மிகவும பொய்யாகிய கானனீரை மெய்யாகக்கண்டு தா கத்திற்குண்ண விருமபுதலபோலா மாகலினும் ?

"அசுணமிபம்விட்டின் மீன்வண்டிவையின் சாட்சியைக்கண் டா ர்துறவாதார்" எ-து. அசுணப்புட் சத்தத்தானு மியானை பரிசத்தானு ம் விட்டிற்பூச்சி யுருவத்தானு மீ னிரதத்தானும் வண்டுகந்தத்தானுங் கெடுமென விவைகளைச் சாட்சியாகக் கண்டுறலானு மிவ்வைந்துவிட யங்களு முளவாகிய வப்பாவையரைத் துறவாதா ரியாவர். எ-று.

க-து. வாள்வாயி னெய்யை நக்கினநாய்க்கு நஞ்சிட்ட பாயசமு ண்டோனுக்கு முன்னாறுவள வின்பம்போற் றோன்றிப் பின்னாதனு ன் மிகவுளவு துன்பம் வருவதுபோ லநுபவிக்கும்போது சிறிதின்பம் போற்றோன்றிப் பின்னைத் துன்பம்வருமென்பதூம், பொய்யாய்த்தோ

ன்றுங் காணவினை மெய்யாக்கருதி யுண்ணத் தொடங்கினோனைப்போ ற் பொய்யாய்த்தோன்றும் பாவையனை மெய்யாக்கருதி யநுபவிக்கத் தொடங்குவதென்பது மோரோர்விடயத்தைவிழைந் தொவ்வொன்று கெடுமெனி லைந்துவிடயங்களு முளவாகியபாவையனைவிழைந்தா லவ ரால்வருங் கேட்டிற் களவின்றென்பது மிதனாற்கொண்க. (௰க)

(கவி-௰உ-அ-கை.)

எல்லோரு மனைவியாதிய குடும்பத்தோடிருந் தின்பங்களை யநுப வித்துக்கொண்டு பூரிப்போடு மிருக்க வக்குடும்பத்தை நீர் துன்பமெ ன்றீரிதென்னையெனின், உத்தமபக்குவராயினோர் குடும்பத்தோடுங்கூ டியிரானென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

இடும்பைக்கே கொள்கலமா யேழ்நரகுக் கீடாங்
குடும்பத்தைக் குற்ற மறைக்கி - னடுங்காரோ
வைவர்க் கொருவ னறுதொழிலைச் செய்தலான்
மெய்யைப் பொய்யாக்கி விடும்.

(இ-ள்.) இடும்பைக்கே கொள்கலமா யேழ்நரகுக்கீடாங் குடும்பத் தைக் குற்றமறைக்கி னடுங்காரோ,, எ-து. அஞ்ஞானிகள் இம்மைக்க ண்ணே துன்பங்களையெல்லாந் தாமநுபவித்தற் கேற்றுக்கொள்வீதாய கப்பலாய் மறுமைக்கண்ணே யெழுவகைப்பிறவியாகிய வெழுவகை ந ரகத்தையுமுண்டாக்குங் கனதையினையுடைய மனை சுதர்முதலிய கு டும்பத்தை இங்ஙன மிகபரங்களினுந் துககத்தைத்தருவதென் றறியா ர். இங்ஙனமறியவொட்டா தாணவமாகிய குற்ற மவரைமறைத்தலாலி வ்வாணவக் குற்றய்நீங்கினோர் குடும்பக்குழாத்தைக் கண்டாலு முள ம்வெருவி நடுக்கமுறார்கொலோ? ஆயினீர் மெய்யென்றுகூறிய சிவ மொருவர்க்குந் தோன்றா திருப்பானே னென்னில்?

"ஐவர்க்கொருவனறு தொழிலைச்செய்தலான் மெய்யைப்பொய் யாக்கிவிடும்" எ-து. ஐந்திந்தியங்கட்கு மோர்முதல்வனாகிய வான்மாவ வ்விந்தியங்களா லறிந்தநுபவிக்கும் விடய சுகத்தின்பொருட் டுழவுமு தலிய வறுவகைத்தொழில்களின் முயற்சிப்படலா னிம்முயற்சியச் சி வத்தைத்தெரியவொட்டாது பொய்யாக்கிவிடு மிதனையறிதி. எ-று.

ப-ம். குடும்பத்தா லிம்மைகட் டேக துக்க மனோதுக்கங்களிடை யிறாது வருதலி "னிடும்பைக்கேகொள்கலமா" யென்று, மிக்குடும்ப

வாசனையான் மறுமைக்கட்பிறவிக டொன்றுதொட்டு வருமாகலின்"னே ழ்நரகுக்கீடா" மென்றுங்கூறினார்.

அறுதொழிலைச்செய்தலான் மெய்யைப்பொய்யாக்கிவிடு மெனவே, குடும்பத்தின்பொருட்டுச்செய்யு மறுவகைத் தொழில்களின் முயற்சியைவிட்டுச் சிவயோகமுயற்சியிற்றொடங்கின் மெய்ப்பொருடோற்றுமென்பதாயிற்று.

அறுவகைத்தொழில்களாவன, உழவு-தொழில்-வாணிகம்-எழுத்து-சிற்பம்-பரதம்- இவை யாறுமெனக்கொள்க. (௰௨)

(கவி-௰௩-அ-கை.)

மனைவியாதிய குடும்பத் துன்பங்கட்கும் பிறவி வாதனைகட்கு முறைவிடமென்பதும், இதனை யிங்ஙனமென் றுணவமறைப்பா னஞ்ஞானிக ளறிந்திலரென்பதும், ஞானிக ளிதனைக்காணினுங் கேட்கினு நடுங்குவரென்பது மிக்குடும்பமுயற்சி சிவத்தையறியவொட்டாது மறைக்குமென்பதும், உத்தமபக்குவர்விடாது சூழ்ந்துவாதிக்கு மிக்குடும்பவாதனையான்வரு நட்டங்களை முற்றுமறிந்தநனையக்கணத்தே விடுவரென்பது மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

குரங்குத் துனிசிக் குடும்பக் குழாமும்
பெருங்குப்பை யிற்கரடிப் பெண்டும் - பொருந்துவரோ
காலனுந் தியுங் கடலுமிருங் கல்லுமாய்
மேலு நரகாய் விடும்.

(இ-ள்.) குரங்குத்துனிசிக்குடும்பக்குழாமும் பெருங்குப்பையிற் கரடிப்பெண்டும் பொருந்துவரோ,, எ-து. ஓர்குரங்கைப் பலகுரங்குவந்து சேட்டித்தல்போலத் தாய்தந்தை சுதர் சுற்றமுதலியோர் தம்மை வந்து வாதிக்குங் குடும்பக்கூட்டத்தையு மக்குடும்பக் கூட்டமாகிய பெரியமலக்குப்பைக்கட் கரடிபோலும் பற்றப்பட்ட பெண்டாது கூட்டரவினையும் பொருந்தியிருப்பரோ? உத்தமராயினா ரெல்லோரு மவரோடுங் கூடியிருக்கவில்லையோ விவரென்னை யங்ஙன மிராதுபோவதெனின்?

"காலனுந்தியுங்கடலுமிருங்கல்லுமாய் மேலுநரகாய்விடும்" என்-து. அக்குடும்பக்கூட்டம் காலனைப்போலுந்தீயைப்போலுங் கடலைப்போலும் பெரியமலையைப்போலு மிம்மைக்கண்ணே துன்பத்துருவதாய்

மறுமைமக்கண்ணு மதனேடுங் கூடியிருந்தவாசனையாற் பிறப்பாகிய ந ரகத்தையுந் தருவதாய் விடுமெனவுறிந் ததனேடுங்கூடியிரார். எ-று.

ப-ம். சோறுகூறை முதலியன கொடுக்கும்போதுங் கொடாத போதும் வரும் பிணக்கானு மவற்றிற்கேதுவாகிய திரவியந்தேடுதலா னு மதனைப் பாதுகாத்தலானு மவர்க்கு வியாதியாதி துன்பமபிமானப ங்கம் வந்தகாலையினு மவ ரிறந்தகாலையினு மிவை முதலியவற்றா லக் குடும்பத்தாற் றேகதுக்க மனேதுக்கங்க ளிடையறாதுவருதலிற் "கு ரங்குத்துனிசிக்குடும்பக்குழா" மென்றார்.

இத்துன்பக் குழுவிற் காடிபோலுங் குணத்தானுஞ் செய்கையா னு மிழிவாயபெண்டீரைக் கூடுவரோவென்பதனைப "பெருங்குப்பை யிற் காடிப் பெண்டுமபொருந்துவரோ" வென்று குறிப்பாற்கூறினர்.

காலனுயிர்களைப் பாசத்தாற் பிணித்துக்கொடுசென்று நிரையத் துள் வீழ்த்தி வருத்துதல்போற் றுறந்து செலகின்றேனென் றிரண்ட டிச் சென்றானை மனை சுதா முதலியோர் கரசரணங்களைப் பற்றிக் கொண்டோவிட டழுதவனுள மிளகபடணணி மீட்டுக்கொடுவந்து கு டும்பமாகிய துன்பததுளகப்படுத்தி வருத்துதலிற் "காலனுமென்று" மொருவனைத்தீச் சூழ்ந்துகொண்டதுபோற்சூழ்ந்துகோடலிற் "றீயெ ன்று" நடுக்கடலில வீழ்ந்தோனுக்குக் கரைகணடேறக்கூடாததுபோ லக் குடுமபசாகரத்தில் வீழ்ந்தோனுக் கிக்கரைகண்டேறக்கூடாதாக லிற் "கடலென்று" மலையிருத்திககொண்டதுபோற் குடும்பபாரந்தந்த லைச்சுமையாயிருத்துதலி "னிருங்கல்லென்று" மிறக்குமபோதுயிர்க் கெந்தவாசனையிருந்த தந்தவாசனையோடுஞ்சென்று பிறத்தலின் "பே யுரோக" மென்றுங்கூறினர். (௰௩)

(கவி-௰சு-அ-கை.)

இங்ஙனந் துன்பமென்றறிந்து துறந்துசெல்வோர் தம்மை[illegible] யிருந்த குடும்பத்தைப் பாதுகாத்தற்குச் சகோதரர் முத[illegible] னொருவரைத் துணையாகவைத்துப் பின் றுறந்து சேறலா[illegible]தோவெ னின், குல்முதலியவற்றி னபிமானமின்றி யநித்திய விவேக[illegible]

கவற்றோ டெண்ணுக்கூதலற்றுக் கூடியின் றந்தவிவேகம்வரி•னெ
வரோடும்விடைபெறாது சென்றவனே துறவிகளுட்சிறந்தவனென்றி
திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

கன்னனைப்போற் றன்னை யறிவனோ காக்கையுடன்
மன்னு குயில்போன வாறுபோ - லன்னியமாய்ப்
பேசாது போன துறவி பிறப்பறுப்பார்க்
காசானு மென்றே யறி.

(இ-ள்.) கன்னனைப்போற்றன்னை யறிவனோகாக்கையுடன் மன்னுகு
யில்போனவாறுபோ லன்னியமாய்ப் பேசாதுபோனதுறவி,, எ-து.
இயா னின்னசாதி யின்னார்குலத் தாய்தந்தையின்னாரென்று தனதுகு
லக்குடும்பங்களை யறியாத கன்னனைப்போலு முத்தம பக்குவ னியா
னின்னசாதி யின்னார்குல மின்னார் தாய்தந்தையென்று தனது குலக்
குடும்பங்களைப்பகுத்தறிவனோ? இங்ஙன மொன்றையும் பகுத்தறியா
து காக்கையுடன் பருவம் வருமளவுந் தனதினம்போற் கூடிச்சென்று
பருவம் வந்தகாலை யதற் கன்னியமாய்ப் பேசாது சென்ற நிலைபெற்ற
குயில்போலு மனித்தியவிவேகம் வருமளவு மவரினம்போற் கூடியி
ருந் தந்த விவேகம் வந்தகாலை யவர்க்கன்னியமாய்ப்பிறிந் தவரோடுஞ்
சொல்லாதுசென்ற துறவியே மெய்த்துறவி?

"பிறப்பறுப்பார்க் காசானுமென்றே யறி" எ-து. அத்துறவி பிற
ப்பறுக்கும்பொருட்டுத் துறந்தார்க் காசாரியனுமாவன்-எ-று.

ப-ம். தருமன்முதலிய துணைவரையுங் குந்தியாகியதாயையுங் கண்
டிருந்துங் கன்ன னறியாததுபோ லிவன் குடும்பத்தாரைக் கண்டிருந்
து மனித்தியவிவேகத்தாற் பொய்யாய்க் கண்டானாகலிற் "கன்னனைப்
போற் றன்னையறிவனோ" வென்றும், குயில் காக்கையோடு கூடியிரு
ந்தபோதுந் தன்குரலைக் காட்டிற்றுக் கொத்துமென்றடங்கியிருந்து செ
ல்லும்போதுங் கூவாது சென்றதுபோற் குடும்பத்தோடு கூடியிருந்
தபோதுந் தான் றுறந்து சேறலை யவரோடுஞ் சொன்னாற் பற்றுவரெ
ன்று தறிந்து சொல்லா தடங்கியிருந்து செலலும்போதுஞ் சொல்லா
து சென்றமையாற் "குயில்போனவாறுபோற் பேசாதுபோனதுறவி"
யென்று கூறினார்.

அறிவுந் துறவுமுள்ள ஞானி சிறப்புணருகவினிவனை "யாசாரு" மென்றார்.

(கவி-ώரு-அ-கை.)

இங்ஙனந் துறந்துசெல்வாரை மாதாபிதாக்கள்வந்து தடுத்தாலெ ங்ஙனஞ் செல்வாரெனின், குடும்பபாரம் பொறுத்தறிகாற்றுது வருந் தி யிழித்துவிட்டு விரைந்துசெலவோர், தாய்தந்தைய ராதியர் தடுத் தற்குச் சிறிதுமுட்படாரென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

நித்திரைசெய் வீட்டி னெருப்பும் பெரும்படையு
மூற்றிப் புறப்பட்டார் மூற்றததே - பித்தரைப்போ
னில்லென்று சொன்னாலு நிற்பரோ வப்படிகா
ணில்லறத்தை நீத்தா ரியல்பு.

(இ-ள்.) நித்திரைசெய்வீட்டி னெருப்பும்பெரும்படையு மூற்றிப்பு றப்பட்டார்மூற்றத்தே பித்தரைப்போ னில்லெனறுசொன்னாலுநிற்ப ரோ" எ-து. தாநித்திரைபண்ணுகின்றவீட்டினுள்ளே நெருப்பும்பெரும் படையுஞ் செறிந்துவர விழித் தவற்றைக்கண்டு வெருண் டவ்வீட்டின் வாயில்கடந்து முன்றிலிற் புறபபட்டார் தமக்கனுகூலராயினுமவற்றி னடிநிற்பீரென் றறியாது கூறினும் பித்தரைப்போலு மவர்மொழியை யுட்கொண்டு கணப்போதாயினு நிற்பரோ?

"அப்படிகா ணில்லறத்தைநீத்தாரியல்பு" எ-து. அவ ரெப்படிநில் லா தோடிச் செல்வரோ வப்படிகாண் மாதாபிதாக்கள் வந்து தடுப்பி னு நில்லா தில்வாழ்க்கையைத் துக்கமாகக்கண்டு துறந்து செல்வார து முறைமையும். எ-று.

க-து. குடும்பந் துக்கமென் றறியாதபோ ததனோடுங் கூடியிருப்பா ரென்பதுந் துக்கமென் றறிந்தபோ ததனைத்துறந்துசெல்வரென்பது ந் துறந்துசெல்லும்போ தியாவர் தடுப்பினு நில்லாரென்பது மிவ்வுவ மைக்குறிப்புகளாற் காண்க. (ώரு)

(கவி-ώசு-அ-கை.)

இங்ஙனந் துறந்து செலவாரியல் பின்னுங்கூறுகின்றார்.

கட்டு நெகிழ்த்துவிட்ட கள்ளனைப்போற் றங்குவிற்போ
வெட்டு களத்தின் வெருவினர்போன் - முட்டத்

தொடர்ந்த படைபிழைத்துத் தோன்றப்போ வார்போ
லடங்கத் துறந்தேகு வார்.

(இ-ள்.) கட்டுநெகிழ்த்துவிட்ட கள்ளனைப்போற்கங்குலிப்பேய் வெட்டுகளத்தின்வெருவினர்போன் முட்டத் தொடர்ந்தபடை பிழைத்துத் தோன்றப்போவார்போல்,, எ-து. பொருள்திருடிய கள்வனைச் சிலர் வந்து பற்றிப்பிணித்துவருத்த அவருளரு ளுளத்தொருவன்வந் தப்பிணியை யவிழ்த்துவிட்டகாலை விரைந்துசெல்லு மக்கள்வனைப்போலு மரையிரவிற் பெரும்பேயைக்கண்டு வெருவினர் விரைந்துசேறல்போலும், உயுத்தகளத்தின் வெருவினர் விரைந்து சேறல்போலுந் தம்மைப்பிடிக்கப்பின்றொடர்ந்த படைக்குத்தப்பி மிகவுங் கைகடந்து செல்வார்போலும் ?

"அடங்கத்துறந்தேகுவார்" எ-து. தாய் தந்தை மனை சுற்ற முதலிய குடும்பக்கூட்டங்களையெல்லா மொருங்கே துறந்துசெல்வா ரன்றி யவர்க்கோர் தடையுமின்று. எ-று.

க-து. மலபரிபாகம்வராமுன் றாஞ்செய்த விருவினைக் கீடாய்க்குடும்பபாசத்தாற் பிணிப்புண்டுவருந்துவரென்பதும், அப்பரிபாகம்வந்தகாலைத் தோன்றுகின்ற வருட்சத்தி யக்குடும்பபாசந் துக்கமென்றறிவிக்க வறிந்து துறந்து செல்வாரென்பது மப்போ திரவிற்றோன்றும் பேய்போலு முயுத்த களம்போலும், குடும்ப மவர்க்குத்தோற்றுமென்பது மக்குடும்பக் குழாங்கள் பின்றொடர்வரென் றறிந்து தூரதேசத்திற் செல்வாரென்பது மிவ்வுவமைக் குறிப்புகளாற்காண்க. (௰சு)

(கவி-௰எ-அ-கை.)

தாந்துறந்துபோதற்குக் குடும்பத்தாற் சம்மதித்தா லப்பதியிலிருந்து தவம்பண்ண லாகாதோவெனின், தேகாபிமானம்விடுத் ததனைப் பகையாகவு மெதிரிட் டவைகளைத் துன்பமாகவுங்கண் டனைத்தையுமிழந்து பூரணவருள்கொண்டோ ரிதுநா டிதுகாடென்று மிவருடுத்தாரிவரயலாரென்றும் பகுத்தறித லின்றாகவின், முன்னிருந்த பதியினிப்போ திருப்பதனு லவர்க்குவரும் பயனென்றுமின்றென்று மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

உடுக்கை மறந்தவருக் கூர்காடென் றுண்டோ
வுடுத்தயலா ருண்டோபே யானற் - சுடப்போட

டெதிரிட்ட தெல்லா மிழந்தார்க் கிருந்த
பதியைக்கொண் டுண்டோ பயன்.

(இ-ள்.) உடுக்கைமறந்தவருக் கூர்காடென்றுண்டோ வடுத்தயலாருண்டோபேயானல், எ-து. குடும்பக்கூட்டங்களையெல்லாந் துரிசறத்துறந்து தேகத்தையுஞ் சத்துருவாகக்கண் டந்தேகத்தி னுன்குமுழுஞ் சுற்று முடுக்கையு மறந்துதிரிவோர்க் கீதூரென்று மிதுகர்டென்றும் பகுத்துக்காணு நினைப்பு முண்டுகொல்லோ? அஃதன்றிப் பூரணப்பேய் வயமாகையிஞு லவர்க்கடுத்தாரு மயலாரு முண்டுகொல்லோ யிங்ஙனமுடுக்கை மறந்தடுத்தா ரயலாரென்பதுந் தோன்று திருப்பதுமன்றி.

"சுடப்போட்டெடதிரிட்டதெல்லா மிழந்தார்க்கிருந்த பதியைக் கொண்டுண்டோபயன்" எ-து. கரத்திலெடுத்தபொருண் மிகவுஞ்சுட விரைந்து போட்டுநின்றாற்போற் றமதறிவிற் கெதிரிட்ட கருவிகளை யெல்லாந் துன்பமாகக்கண்டு ஞானக்கினியினு லெரித் திவற்றையு மிழந்தார்க்குத் தாமுன்னிருந்தபதியி லிப்போதிருந்ததுகொண்டுபயனென்னை யுண்டுகொல. எ-று. (௰௭)

(கலி-௰அ-அ-கை)

முன்னிருந்த பதியைவிட்டு மற்றோர் சிவதலத்தி லோரிடம்பற்றியிருந் தொருவர் முன்னிலையா யுதராக்கினிக் கன்னமாத்திரம் வாங்கியுண்டு தவத்தைப்பண்ண லாகாதோவெனின், பிரபஞ்சங்களையெல்லா மானந்தமயமாகக்கண்ட துறவினர்க்குத் திசையாதியெவ்விடத்துஞ் சிவாலயமாகுமென்பதும், பிச்சையாதி யுளவாகலி னன்னபானுதியோரிடத்திற் குறியாரென்பதும், ஒருவரோடும்கூடா தேகாந்தமௌனத்திருப்பதே யவர்க்கிச்சையென்பது மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

துக்கஞ் சுகமான சுட்டறிவு கெட்டவர்க்குத்
திக்குண்டோ வெங்குஞ் சிவாலயமா - மக்கினிக்குப்
பிச்சை பொதுமிழுனீர் பேரிதுவே பேசார்தம்
மிச்சையிருப் பேகாந்தத் தே.

(இ-ள்.) துக்கஞ்சுகமான சுட்டறிவுகெட்டவர்க்குத் திக்குண்டோ வெங்குஞ் சிவாலயமாம்,, எ-து. முன்கண்ட பிரபஞ்சதுக்கமெல்லா மிப்போ தானந்தமாகக்கண் டச்சுட்டுப்போதங்கெட்டோர்க் கின்னதிசையென்று மின்னவிடமென்றும் பகுப்புண்டாமோ. அவர்க் கெத்திசையு மெவ்விடமுஞ் சிவாலயமேயாகு மஃதன்றி?

"அக்கினிக்குப்பிச்சைபொதுநிழனீர் பேரிதுவேபேசார்தம் மிச்சையிருப்பேகாந்தத்தே" எ-து. உதராக்கினி யவித்தற் கூரின்கட்பிச்சையு மிருத்தற்கிடம்பொதுச்சாவடி மரநிழலுந் தாகந்தணித்தற் கேரியாதிநீர்களு முளவாகலி னன்னமிட நீரொன்னு மிவற்றினதுபெயரையே சொல்லாராயி னவர்க்கிச்சைதானேதெனி னொருவரோடுங் கூடியிராது பேசா தேகாந்தித்திருப்பதே யிச்சையாம். எ-று.

ப-ம். இவுத்தையுணர்ந்தோர்க் கெங்கும் பரிபூரணமாய்த் தோற்றுமாகலின் "எங்குஞ் சிவாலயமாகு" மென்றார். (௰அ)

(கலி-௰கூ-அ-கை.)

ஒருவரோடு கூடியிருந்துபேசுதலு மாகாதோ வெனின், பிரபஞ்சிகள் ஒருவரோடொருவர் கூடலும் நானாவிதமாய் வார்த்தையாடலுமே யின்பமாய்க்கருதி மயங்குவரென்பதும், துறவோர் அங்ஙனஞ்செய்வது துன்பமென்று விடுப்பதுமன்றித் தம்முடலோடுங்கூடியுங் கூடாதிருப்பரென்பது மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

அங்கக்கா ரன்றுதிப்பு நாவிசுவை யானதுவுஞ்
சிங்கி குளிர்ந்ததுவும் போற்செகத்தோர் - சங்கத்தைத்
தீண்டுமன மேபகையாய்ச் சேரா துடலோடே
மாண்டுதிரி வார்துறவா வார்.

(இ-ள்.) அங்கக்காரன்றுதிப்புநாவிசுவையானதுவுஞ் சிங்கிகுளிர்ந்ததுவும்போற் செகத்தோர்,, எ-து. நானாவேடங்கொண்டு நடிக்கும் வேடதாரி யவ்வேடங்கட் கேற்ற பாடை பேசுதல்போலவும், கொல்லாநின்ற வற்சநாபி யொருவர்க்குச் சுவையானதுபோலவுந் தன்காலிற் பூண்ட விலங் கொருவர்க்கிதமானதுபோலவும், தத்தஞ்சாதிகட்குந் தொழில்கட்கு மேற்ற சொற்களைச் சொல்லியுந் துன்பமாயுள்ள விடயங்களை யின்பமாகக்கருதிக்கொண்டு மனைவிமுதலிய பாசவிலங்கை யிதமாகக் கைக்கொண்டு மயங்கிச் சுழலாநிற்ப ரிச்செகத்தோர்?

"சங்கத்தைத்தீண்டுமனமேபகையாய்ச்சேராதுடலோடேமாண்டுதிரிவார்துறவாவார்" எ-து. இங்ஙனஞ் சுழலாநின்றார் கூட்டத்தைக் கூடவேண்டுமென்று கருது மனநினைவே தம்பகையாகியந்நினைவோடுங்கூடார் துடலோடுங் கூடியிருந்துங் கூடா தவ்வுடல்வாதனை மாண்டுதிரிவாரே துறவினையுடையா ராவரென்றறிதி. எ-று.

ப்-ம். "உடலோடேமாண்டு திரிவா" ரெனவே, போகவாதனை தேகவாதனை போதவாதனையாகிய விம்மூன்றுவாதனையுந் தீர்ந்தாரெ ன்பதாயிற்று. (௰௯)

(கவி-உ௰-அ-கை.)

ஞானிகட்கு மஞ்ஞானிகட்குந் தாரதம்மியமு மவரை யிவரெண் ணுமலழைப்பது மிங்ஙனமென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

பொன்மலைமே லாகாயம் போவார்க்குப் பூமியுள்ளோ
ரென்னவே நாதாந்த மெய்தினரை - யென்னருகே
வாவென்று பாற்கடலில் வாழரியை மண்டூகங்
கூவுந் தகைமையதொக் கும்.

(இ-ள்.) பொன்மலைமேலாகாயம்போவார்க்குப் பூமியுள்ளோ ரென்னவே,, எ-து. பொன்மலைமுடிமே லாகாச கமனம்பண்ணுவோர்க் கிந்நிலத்தின்கண் ணுள்ளார் மிகவுந் தாட்சியானதுபோன் ஞானிகட்கும் பிரபஞ்சிகட்கு முயர்ச்சி தாழ்ச்சி யிருப்பவும்?

"நாதாந்தமெய்தினரையென்னருகே வாவென்றுபாற்கடலில்வா ழரியைமண்டூகங் கூவுந்தகைமையதொக்கும்" எ-து. நாததத்துவத்தி ன் முடிவாயிருந்த திருவருளையடைந்த ஞானிகளைப் பஞ்சபூதகாரியந் தானாகிய தேகந் தானாகி யிந்தியவழி நுழைந்து செல்லும பிரபஞ்சி யொருவ னென்மனைக்கு நீர்வருகவென்றழைத்தல் பாற்கட னுப்பண ரவணையிற் பள்ளிகொள்ளாநின்ற பெருமாளைப்பார்த் தோர் தவளை நீ ரு மிக்கடன்மிசை மிதந்து துயில்கின்றீ ரியானு மிக்கடன்மிசைமிதந் து துயில்கின்றே னுமக்கு மரியென்றுபெய ரெனக்கு மரியென்ற பெ யராகலி னெனதருகே நீர்வருகவென் றழைக்கு முறைமையதொக் கும். எ-று.

பு-ம். பொன்மலைமுடியை நாதாந்தத்திற்கு மம்மலை முடிமேற் றோன்று மாகாயத்தை யிந்நாதாந்தத்திற் றோன்றுந் திருவருளுக்கு ம வ்வாகாயத்திற் கமனம்பண்ணுவோனை யித் திருவருளையுங்கடந்துசெ ல்லும் ஞானிகளறிவிற்கு முவமித்துக்கூறியவாறு காண்க.

ஞானிகள், தத்துவங்கட்கெல்லா முடிவாய் நின்ற பரிபூரணத் தையடைந்தவர். பிரபஞ்சிக டத்துவங்கட்கெல்லா மடியாயுள்ள பஞ்ச

பூத்காரியங் தானுயுள்ள தேகத்தை யடைந்தவராகலின் "பொன்மலை மே லாகாயம் போவார்க்குப்பூமியுள்ளோ" ரென்னவேயென் றங்ஙன முவமை கூறினார்.

ஞானிகளது மகிமையையறியாததா லவரு முலகத்தின் கண்ணிருக்கின்றார் யானு முலகத்தின்கண் ணிருக்கின்றேன், அவருமனித ரியானு மனிதனென்று கருதி யழைத்தானாகலிற் "பாற்கடலின்வாழரியை மண்டேரைக் கூவுந் தகைமைய தொக்கு" மென்றிங்ஙன முவமைகூறினார். (உ௰)

ரி-உக-அ-கை.)

ஆயிற்புத்தியோடு மனமொழி மெய்களா லவரைவணங்கி யென் மனைக்குத் தேவரீ ரெழுந்தருளுக வென்றொருவ னழைத்தாற் செல்வரோவெனின், மேற்கூறுகின்றார்.

கும்பிட்டுங் கீர்த்தித்துங் கோடி யுபசாரம்
வம்பிட்ட பத்தி வலைவழியை - நம்புவரோ
வூணுதி வாதனைக ளொன்றாத வப்பெருமை
வீணே விளைக்கு மெனின்.

(இ-ள்.) கும்பிட்டுங்கீர்த்தித்துங்கோடியுபசாரம் வம்பிட்டபத்தி வலைவழியை நம்புவரோ" எ-து. ஒருவன்வந் தஷ்டாங்க பஞ்சாங்கத்தோடு வணங்கியு மனேகதோத்திரங்களைப் பண்ணியுஞ் சுவாமிக ளடியேன்மனைக் கெழுந்தருளுகவென்று கோடிபேதங்களா யுபசாரங்களைச்செய்து மிங்ஙனமழைக்கும் புதுமைபொருந்திய பத்தியாகிய வலைநெறியை ஞானிகளாயினோ ரோர்பொருளாகக் கருதிச்செல்வரோ? ஆயி னன்போடுவணங்கி யன்னங்கொடுக்கிறே னென்றழைத்தா லவ்வன்னமாத்திரஞ்சென்று வாங்கிக்கொள்ளலாகாதோ வெனின்?

ஊணுதிவாதனைக ளொன்றாதவப்பெருமை வீணேவிளைக்குமெனின்" எ-து. ஊணுடுக்கைமுதலிய வாதனைகளையும் விரும்பாத அந்தவவா வறுதியாகிய பெருமை யவரிருக்குமிடத்தவர் வேண்டாவென்று தள்ளவும் வீணு யவ்வூணுதிகளைக் கொடுப்பிக்குமாயின். எ-று.

ப-ம். உபசாரமிகுதியைக் கோடியென்று மொருவரு மங்ஙனஞ் செய்யக்கண்டிலின்மையால் "வம்பிட்ட" வென்றுங்கூறினார்.

"உன்ஞுதிவாதனைகளெனவே" நோய் குளிர்கட்குமருந்துமுன்ற யுளும் வேண்டாரென்பதாயிற்று. (உக)

(கவி-உஉ-அ-கை.)

தாமுஞுதிகளைவிரும்பி யொருவரைப்பின்சேறலாகாதன்றியொருவரன்போடும் வணங்கி யூஞுதிகொடுத்தற்குத் தம்மனைக் கழைத்தாலுஞ் செல்லாதிருப்ப தேதுகாரணமெனின், மேற்கூறுகின்றார்.

கருமந் திரிவிதத்திற் கட்டவிழுங் கால
மரவுந் தவளையும்போ லாகி - யிருதலையிற்
கொள்ளியெறும் பாயுடம்பே கூற்றாகித் தோற்றுமெனி
லுள்ளினரு மூருமென்ஞ கும்.

(இ-ள்.) கருமந்திரிவிதத்திற்கட்டவிழுங்கால மரவுந்தவளையும்போலாகியிருதலையிற் கொள்ளியெறும்பா யுடம்பே கூற்றாகித் தோற்றுமெனின்,, எ-து. ஞானசாரியர் கிருபாநோக்கத்தானுங் கரசரண பரிசத்தானுந் திருவாக்கானு மவர தாணவமாயை கருமங்களாகிய கட்டுவிடுதலையாகாநின்ற காலமாகவின் றம்முடம்பே பாம்புந் தாமோர் தவளையும்போலாகி யவ்வுடம்பே யிருதலையு மெரிசூழ்ந்தகொள்ளியாகித் தாமக்கொள்ளிக் குழலுட்சுழலு மெறும்பாகி யவ்வுடம்பே தம்மைப் பறித்துச்செல்லுங் கூற்றாகித் தோற்றுமெனின் ?

"உள்ளினருமூருமென்ஞகும்" எ-து. இங்ஙனம் பகையாய்த்தோற்றுமுடம்பிற் குபசாரஞ்செய்யக்கருதியொருவ மவரழைத்துச்செல்லுமூரு மென்ன பயனைத்தருமவர்க்கும். எ-று.

ப-ம். பாம்பு தவளையைப்பற்றி நிற்றல்போ லுடம் பவரைப்பற்றி நிற்றலானு நெருப்பவியுமளவுங் குழற்கண் வருந்திச் சுழலு மெறும்புபோ லூழ்வினையறுமளவு முடம்புள் வருந்தியிருத்தலானுங் கூற்றுஉயிரைப்பிணித்துச்சேறல்போ லவரைப்பற்றி நின்று பிச்சையாதிக்குச் செல்லப்பண்ணுதலானு மங்ஙன முவமை கூறினர்.

ஒருவன் றனக்குப்பகையானார்மேல் வெறுப்புண்டாவது மன்றியப்பகைவர்க் கிதஞ்செய்வார்மேலும்வெறுப்புண்டாவதுபோ லவர்க்

குப்பைகையாகிய வுடம்பின்மேல் வெறுப்புண்டாவதுமன்றி யவ்வுடம் பிற் கிதஞ்செய்வார் மேலும் வெறுப்புண்டாமாகலி "னுள்ளினருமூரு மென்னருக்" மென்றார்.

திரிவிதத்திற் கட்டவிழுமென்றமையா லிரண்டுமேலும் வருவிக் கப்பட்டது. (௨௨)

(கலி-௨௩-அ-கை.)

ஞானசாரியரை யுடைந்தோரு மோரூரின்கண் ணொருவன் செய்யு முபசாரத்தை யங்கீகரிக்கவில்லையோ விவரென்னை யங்ஙனமங்கீ கரியா திருப்பதெனின், மேற்கூறுகின்றார்.

பிறவாத யோனி பிறந்துபிறந் தெல்லா
மறிவானு ரென் றறியா - வறிவை
யறிந்துமீ னண்ட வழிபருந்திற் குஞ்சாய்ப்
பிறந்தவர்க் ளேன்பார்ப்பார் பின்.

(இ-ள்.) பிறவாதயோனிபிறந்துபிறந்தெல்லா மறிவானுரென்றறி யா வறிவையறிந்து" எ-து. தேவமானிடப் பிறப்பின்றி மற்றப்பிறவா த யோனிபேதங்க ளெல்லாவற்றுள்ளு மளவில் காலஞ் சென்றுசெ ன்று பிறந்தெய்த்துப் பின்னர்த் தெய்வகதியாய்ப் பிறவிகட்கெல்லாந் தப்பித் தன்னையறிதற் கேதுவாய விம்மானிடப்பிறவியிற்பிறந்து மித் தேகத்துள்ளிருந் தெல்லாவற்றையு மறிவானாகிய யான் யாரென்றறி தற் கரிதாய வறிவை யிம் மானிடதேக மனேகத்தாற்செய்த சிவபுண் ணிய மேலீட்டா லிப்போதறிந்து?

"மீனண்டவழிபருந்திற்குஞ்சாய்ப் பிறந்தவர்களேன்பார்ப்பார்பி ன்" எ-து. நீரினுழைந்துசெல்லு மீன் முட்டை வழித்தோன்றுங்குஞ் சாகாயத்திற்செல்லும் பருந்தின்முட்டைவழித் தோன்றுங் குஞ்சாய் ப்பிறந்ததுபோற் பிறப்புக்கேதுவாய்ப்பிறந்த பிறப்புக்கணீங்கி வீட்டி ற் கேதுவாய்ப் பிறந்தோர்கள் மற்றையரைப்போலு மூருறவென்றேன் பார்ப்பா ரிப்போது. எ-று.

ப-ம். முட்டைவழித்தோன்ற லிரண்டிற்கு மொத்தாயினு முன்னீ ருட் சென்றதும் பின் னுகாயத்திற்செல்வது மொவ்வாததுபோன்

முன்னரு மிப்போதும் பிறந்தமானிடப் பிறப்பொத்ததாயினு முன்பிற ப்பிற்சென்றது மிப்போது வீட்டிற்செல்வது மொவ்வாதாகலி னிங்ங னமுவமை கூறினர்.

முற்பிறப்பிற் சிவபுண்ணிய மேலீட்டா லிப்பிறப்பி லெளிதிற்றன்னை யறிந்தமையா லறிந்து பிறந்தவர்களென்றார். தன்னையறிந்தாற் றலைவனையு மறியலா மாகலி "ஞானரென் றறியாவறிவையறிந்" தென்றார்.

(கலி-உச-அ-கை.)

இங்ஙன மூருறவாதி யொன்றும்வேண்டார்க்குப் பெருமையாதெனின், மேற்கூறுகின்றார்.

அரசர்க் குடைமை யளவற்ற பேறே
பெருமையா னாற்போலப் பெற்ற - வரிபிரமர்க்
கப்பாலாம் வாழ்வு மணுவாகி யாதுமற
விப்போ பெருமை யிவர்க்கு.

(இ-ள்.) அரசர்க்குடைமையளவற்றபேறே பெருமையானாற்போல, எ-து. அளவற்றதிரவிய மாடை பூடணாதிகளைப்பெறும் பேறே யரசர்க்குப் பெருமையானாற்போல?

"பெற்றவரிபிரமர்க் கப்பாலாம்வாழ்வு மணுவாகியாதுமற விப்போபெருமையிவர்க்கு" எ-து. அவ்வரசர் சுரர்முதலியோர் வாழ்விற்குமேலாய வாழ்வினைப்பெற்றவரிபிரமர் வாழ்விற்குமப்பாலாகிய பதமுத்திவாழ்வுகளு மணுமாத்திர மின்பமா யழியுமெனக் கண்டிருந்தவிக பரவாழ்வுகளி லியாதொன்றினும் பற்றற்ற விப்பற் றறுதியே யிவர்க்கிப்போது பெருமையாம். எ-று.

ப-ம். அரசர்க்குடைமை,, யென்று பொதுப்படக்கூறினமையா னு லவகைச்சேனை நால்வகையர ணாதேசங்கண் முதலியவுங்கொள்க.

அவர்க்கப்பேறு மேன்மேற் பெறுவது பெருமையானாற்போ லி வர்க்கப்பேறு மேன்மேல்விடுவது பெருமையென்பது மவர்க்கப்பேறின்மை சிறுமையாவதுபோ லிவர்க் கப்பேறு பெறுவது சிறுமையென்பதும், பேற்றின்மேற் பற்றுப் பிறவிக்கேது. அப்பேற்றின்மேற்பற்றறுதி வீட்டிற் கேதுவென்பதும், பிறப்பையடைதல் சிறுமை. வீட்டையடைதல் பெருமையென்பது மிதனாற்காண்க. (உ.௪)

(கவி-௨௬-அ-கை.)

இங்ஙன மிருந்த ஞானிகள் வீட்டிற்கேதுவாகிய சரிதாதிகளைத் தான்செய்யார்களோவெனின், அவர்செய்யுஞ் சரிதாதிக ளிவையென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

சரிதை யுடல்வெறுத்த றன்னை யறிதல்
கிரியோகங் கூடாமை கேளாத் - திருஞானம்
வெறின்மை பேரின்பம் விட்டுதியா மேலீடு
பேரின்மை தானே பெறல்.

(இ-ள்.) சரிதையுடல்வெறுத்த றன்னையறிதல் கிரியோகங்கூடாமை,, எ-து. அவர்கட்குச் சரிதையாவது, மலச்சுமை துக்கம விளைக்குங் குரம்பை யென்றறிந்து பவிருமிதனக்கண்டு மறைசுருக்குதன முதலியவற்றா னுடலத்தை வெறுத்தல். கிரியையாவது, தத்துவ முப்பத்தாறை யுந் தனித்தனிக் கண்டு தன்னின் முறைவினின்ற தன்மை யுள்ளபடியறிதல். யோகமாவது தங்குணத் தன்மையறிந்தவிட்டுத் தமக்குயிர்க்குயிரா யிருந்த திருவருளைக் கண்டு அவ்வருளைவடிவாகியிருந்து முன்னீக்கினின்ற கருவிகளோடுங் கூடாமை?

"கேளாத்திருஞானம் வெறின்மை பேரின்பவிட்டு தியாமேலீடு பேரின்மைதானே பெறல்" எ-து அமலமுமாகிய பானுமுண்டாங் கேட்டறியலாகாத வழுக்கியஞானமாவது, அவ்வருளைவடிவாயிருந்து தாஞ் சிறிதுந்தோன்றாது பரையேயாகிப் பெறின்மையையுமதனமேற் பேரின்பமவிட்டுத் தோன்றுத மேலீடுமில்லினபந்தப பெற்றே மென்னும் பெறின்மையும் பெறுதற்கேயாம் எ-று.

ப-ரை. ஞானாசாரியர் உபதேசமொழியா லறிவிக்கவறிதலாற் "கேளாத்திருஞான" மென்று மின்பமேலீடாமுன் விட்டுத்தோன்றலான் "விட்டுதியாமேலீ" டென்றுங்கூறினார். பேரின்மை யின்பாதீதம்.

க-து குறிப்பிட்டென்னும் திருவெண்பாமுதலிவை யைந்துந்திருவெண்பாவானு ஞானிகளின தியற்கை நெறிகளினதுமுறைமை யறிவித்தனவென்பது.

துறவு - முற்றிற்று.

ஆ - திருவெண்பா - ௱அகூ.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாவது

அருளவத்தைத்தன்மை.

(அஃதாவது,) இங்ஙனஞ் சரியாதிகளைநீத்து வுட்டுறவு புறத்துறவுடையராய்ப் பிருதிவிமுதல் நாததத்துவ மீறாகச் சொல்லப்பட்ட தத்துவ முப்பத்தாறையுங்கடந் தாணவ விருளையுங்கடந் தான்மதரிசன முதலிய சுத்தாவத்தையி னிற்குமாறு தன்மை கூறலமையா லிவ்வதிகாரத்திற் கருளவத்தைத் தன்மையென்று பெயராயிற்று.

(கவி-க-அ-கை.)

சுத்தாவத்தையினின் றருளைத் தரிசித்தோர்க்கு விடயந் துன்பமாய்த் தோற்றுமென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

உண்டொழித்துத் தேடு முடம்பாரா யொன்றுமுத
லண்டர்பதத் தப்பாலு மைம்புலத்து - முண்டு
மழுங்கினர்க்குப் போகம் வருத்தமாய்த் தோன்ற
வெழுந்தவருள் கெட்டே னிதென்.

(இ-ள்.) "உண்டொழித்துத்தேடுமுடம்பாராயொன்றுமுத லண்டர்பதத்தப்பாலுமைம்புலத்து முண்டு மழுங்கினர்க்கு" எ-து. ஒருடம்பிற் பிராரத்துவத்தை யுண்டொழித் தவ்வுடம்பி லவ்வினையையுண்டொழித்தற்கிடையே யிதாகிதங்களாகிய தொடர்பாற்றேடு மாகாமியத்தாற் றொன்றுதொட்டுவரு முடம்புகளையுடையரா யிப்பூலோகமாகிய வொன்றுமுதற் றேவர்பதவிக்கப்பாலு மாண்டாண்டுச்சென்றிருந் தைம்பொறிகளானு மவ்வவ் வுடம்புகட்கேற்ற விடயபோகங்களை யின்பமாகக்கண்டுண் டளவில்காலந் தழும்பேறினார்க்கு?

"போகம்வருத்தமாய்த்தோன்ற வெழுந்தவருள்கெட்டே னிதென்" எ-து. அப்போ தின்பமாய்த்தோன்றியபோக மிப்போது துன்பமாய்த்தோன்ற வுதயமாகிய திருவருள்கெட்டேனிதென்கொல். எ-று.

ப-ம். ஓர்பிரகாரமின்றிச் செய்தவினையின் பேதப்படியே தநுகரண புவனபோகங்களும் பேதித்துத்தோன்றலாற் "றேடுமுடம்பாராயண்டர்பதந் தப்பாலுமைம்புலத்துமுண்டு மழுங்கினர்க்" கென்றார்.

தருவாதிகள் பேதிப்பதாவண, நல்லதேசத்து நல்லோர்க ளங்கீக ரித்த போகத்தைப்புசித்தலானு நல்ல நினைவோடு நல்லசொல்லோடு நற்றொழிலைச்செய்தலானும், பொல்லாததேசத்துப் புவனபோகங்க ளைப் புசித்தலானும் பொல்லாத நினைவோடும் பொல்லாதசொல்லோ டும் புன்றொழிலைச்செய்தலானு மிவற்றுளொன்று நன்றுமொன்று தீ துமாய் மாறிமாறிவருதலானு மிவைமுதலாயவற்றாற் பேதிப்பதெனக் கொள்க. (௧)

(கவி-உ-அ-கை.)

சொரூபானந்தத்தை விரும்பிச் சுத்தாவத்தையினிற்போர்க் கிச் சொரூபானந்தங் கிடைத்திலதாயினு மிவ் வானந்தத்தையே விரும்பு வதன்றி யசுத்தாவத்தையிற்றிரும்பி யவ்விடயானந்தத்தை விரும்பலா காதென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

வாசகத்துங் கோவையினு மாணிக்க மாகவழுங்
காசைத் துறைபணந்த மாமதிலே - யாசை
யிருதலைப்பா லேக மெனவிரண்டா மித்தி
லொருதலைக்கா மந்துறவன் றே.

(இ-ள்.) வாசகத்துங்கோவையினு மாணிக்கமாகவழுங் காசைத்து றையணந்தமாம்,, எ-து. மாணிக்கமணிபோலாகப் புலவரானெடுத்துவ ழங்காநின்ற சங்கத்தார் முதலியோர்கூறிய வாசிரியப்பாக்களினும்,மா ணிக்கவாசக சுவாமிக ளருளிச்செய்த திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார் முதலிய கோவைகளினும், காமத்தின திலக்கணமாகக் கூறப்பட்ட கி ளவித்துறைக ளனந்தமாகும் ?

"அதிலேயாசை யிருதலைப்பாலேக மெனவிரண்டாமித்தி லொ ருதலைக்காமந் துறவன்றே" எ-து. அக்கிளவித் துறைகளுட் காமந்த லைவனுந் தலைவியுமாகிய விருவர்பாலுஞ் சமனொத்துக்கூடுவதாகிய வி ருதலைக் காமமெனவு மொருவர்பான் மிகுந்து மொருவர்பாற் குறைந் துங் காமமொவ்வாது கூடுவதாகிய வொருதலைக்காமமெனவு மிரண்டு ளடங்குவதாம். இவற்றுட்டலைவன் விழையாதிருப்பத் தலைவிவிழைந் து பற்று மொருதலைக்காமம்போல விஷயானந்தத்தைத் துறந்து சொ ரூபானந்தத்தைப் பெறும்பொருட்டுச் சுத்தாவத்தையி னிற்போர் கி ச்சொரூபானந்தங் கிடைத்திலதாயினு மிவ்வானந்தத்தையேபெற வி ரும்பித்தொடர்ந்து நிற்பதன்றே துறவாவது. எ-று.

ப-ம். தலைவன்கூடி யின்பங் கொடாதிருப்பினுந் தலைவி தனதுக ற்பிற் பிறழா விழையா தத்தலைவனையே விழைந்து நிற்றல்போல்

சொரூபானந்தந் தனக்குக் கிடைத்திலதாயினுந் தனது தவக்கற்பால் விடயானந்தத்தை விழையாது சொரூபானந்தத்தையே விழைந்து நிற்கவேண்டுமென்பதுந் தலைவி கற்பினைக்கண்டு தலைவன் காருண்ணியத்தா லவட்கின்பங் கொடுத்தல்போ லிவன் றவக்கற்பினைக்கண்டு சிவங்காருண்ணியத்தாற் றனதானந்தத்தை யிவனுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்பது மிவ்வுவமைக் குறிப்புகளாற்காண்க. "வாசகப்போலிருத்தலி னாசிரியப்பாவை வாசக" மென்றார். (௨)

(கலி-ரு-வ-ளை.)

ஞானசாதகரிலக்கணமுஞ் சாத்தியா திலக்கணமு மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

சாத்துவித மெட்டாய்த் தசவவத்தை யாய்த்தன்னை
நீத்தவனாய்த் தானாய்ப்பின் னேயமாய்க் - கூத்ததெலாஞ்
சுத்த வவத்தைத் துவட்டித் துகளற்ற
வத்துவிதாக் கேதுமுறி யா.

(இ-ள்) சாத்துவிகமெட்டாய்த் தசவவத்தையாய்த்தன்னை நீத்தவனாய்த்தானாய்ப்பின்னேயமாய்க் கூத்ததெல்லாஞ்சுத்தவவத்தைத்துவட்சி,, எ-து. ராசத தாமத காரியங்களையெல்லா நீக்கிச் சாத்துவித காரியமாகிய நிராசைமுதலிய வெண்குணங்களையு முடையவனாகி அருக்கியநோக்கமுதலிய பத்தவத்தைகளையு முடையனாகி இந்த நற்குணங்களாற் றத்துவ முப்பத்தாறையுங்கடந்து தன்னையறிந் தருளைத்தரிசித்துத் தற்போத மடங்கினவனாகிப் பின்னர்ப் பகாமிய தானாகிப் பின்னா நேயத்தழுந்தினோனாகி யிங்ஙன மொருவ னுண்ணிதாயறிந்துசென்றதெல்லாஞ் சுத்தாவத்தை யநுபவங்களாகும்?

"துகளற்றவத்துவிதர்க்கேதுமுறிபா" எ-து. யிந்தசுத்தாவத்தைகளை யறிந்துசென்ற போதமற்றுச் சிவத்தோடு மிரண்டறக்கலந்த வத்துவிதத்தை யுடையோர்க்கு முற்கூறிய வநுபவங்களுள் யாதொன்றேனுந் தோன்றா திவர் மவுனத்தரா யிருப்பர். எ-று.

"சாத்துவிதமெட்டாவன" நிராசை-தவம்-பொறுமை-கிருபை-சந்தோடம்-வாய்மை-அறிவுடைமை-அடக்கமுடைமை-இவை யெண்வகையுமெனக்கொள்க. தசவவத்தையாவன, பிரபஞ்சத்தை மாயாவடிவமாய்க்காணு தருள்வடிவாய்க் காணு மருக்கியநோக்கமும், கருவிகளை நியதிகளையுஞ் சிந்தனையும், முற்பிறவியிற்பட்ட துன்பங்களை நி

னைத்து நெட்டுயிர்ப்பெறிதலும், திருவருள்மேலிட்டா லுடம்பி லிளஞ் சூடெழுதலும், ஊணுறுதிகளைத்துறத்தலும், ஒருவரோ டுரையாடற்கு மானமுறுதலும், மவுனமாயிருத்தலும், பித்தேறினாற்போலப் பிரபஞ் சப்பகுப்புத் தோன்றாதிருத்தலும், பிராணவாயுவிறந்து மூர்ச்சித்திரு த்தலும், போதமிறந்து நிற்றலுமாகிய விவைபத்துமெனக்கொள்க.

சுத்தாவத்தைகளோடுங்கூடி யவற்றிற்றோன்று மநுபவங்களைப் போதஞ் சுருங்கினின் றறிதலானு மப்போதந் தேய்தல்வளர்தற்குத்தக் கதா யோர்காலுயர்ந்த வநுபவமாயு மோர்காற்றாழ்ந்த வநுபவமாயு மாறித்தோன்றலானுந் "துவட்சி" யென்றார்.

கேவலாவத்தையோ டாணவ நீங்கிற்றாயினு மதனது காரணம் போதமிறக்குமளவு மிருத்தலின், போதத்தைத் தூகளென்றார். (௯)

(கலி-ச-அ-கை.)

அவ்வநுபவங்களை யறிந்துசொல்வது வாக்காகலி னிவ்வாக்கினை மவுனமாக்குவது முத்தியன்றோவெனின், முத்திநிலையீதென் றித்திரு வெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

உரையொடுங்கிற் போத முதிக்கு மொழிவே
யருளா மதன்போக் கசையாப் - பரையோகம்
போனாற் சுகாதீதம் புண்ணியர்க்குப் பொய்யுதிய
தேனோர்க்குப் பல்விதமா கும.

(இ-ள்.) உரையொடுங்கிற்போத முதிக்குமொழிவே யருளாமதன் போக்கசையாப் பரையோகம் போனாற்சுகாதீதம், எ-து. வாக்கினைம வுனமாக்கி னுள்ளே போதந்தோன்றுமாகலி னவ்வாக்கு மவுனமுத்தி யன்று. ஆயிற்போதமடங்கின் முத்தியோவெனின், போதமடங்கினரு ட்டரிசனமாகலி னப்போதமடங்கன் முத்தியன்று. ஆயினருட்டரிசன நீங்குதன் முத்தியோவெனி னவ்வருட்டரிசனம் நீங்கிற் போதஞ் சிறிது மசையாத பரையோகமாகலி னவ்வருட்டரிசனம் நீங்குதன் முத்தியன் று. ஆயிற்பரையோக நீங்குதன் முத்தியோவெனின், பரையோக நீங் கிற் சுகப்பேறுமாகலி னப்பரையோக நீங்குதன் முத்தியன்று. ஆயின ச்சுகப்பேறு நீங்குதன் முத்தியோவெனி னச்சுகப்பேறு நீங்குதலே சு காதீத மிச்சுகாதீதமே முத்திநிலை?

"புண்ணியர்க்குப் பொய்யுதியா தேனோர்க்குப் பலவிதமாகும்" எ-து. இச்சுகாதீத முத்தியையடைந்த புண்ணியர்க்கு மேற்கூறிய சுத்தாவத்தையிற் றோன்றும் பொய்களியாவுந் தோன்றுது. இம்முத்தியைப்பெறு தச்சுத்தாவத்தையி னிற்போர்க் கநுபவம் பலவிதமாய்த் தோற்றும். எ-று.

ப-ம். பரையோகங் கூறியதற கபபாற் சுகாதீதங் கூறினமையா லிவற்றிற் கிடையிற்றோன்றுஞ் சுகப்பேறுவருவிக்கபபட்டது.

பரிபூரணசிவத்திற்குத் தமமைக்கொடுத்தலான் மெய்ஞ்ஞானிகளைப் "புணணிய" ரென்றா. சுகாதீதத்திற்குச் சுத்தாவத்தைக் காட்சிய பொய்யாகலிற் "பொய்யுதியா" தென்றா. (௬)

(கவி-ரு-அ-யைக.)

அச்சுகாதீத முத்திநிலையடைதற்கேதுவாகிய சுத்தாவத்தையி னிற்போரது குணஙக ளியாவையென்ற மாணாக்கனைநோக்கி, கருவிகணீங்கியவிடத்து வருங்குணமுந் தன்னையறிந்தவிடத்து வருங்குணமு நிருவருட்டொன்றியவிடத்து வருங்குணமு மானந்தந்தோன்றியவிடத்து வருங்குணமு மிக்செய்யுளாவிற் கூறுகின்றா.

கருவி கழல வனைநோக்காஞ் சிநதை
பெருமூச்சாம போதம பிறியி - லருளாய
வெதும்பி யுடலவெறுக்கு மின்பாய்விகள
முதிரந்துறையு நாளுமொடுங்கும.

(இ-ள்) கருவிகழலவனா நோக்காஞ்சிநதை பெருமூச்சாம போதம்பிறியில்,, எ-து. கருவிகணீங்கவே மலமேனின்று நோக்குவோர்க்கு நிலத்தின்கண்ணுள்ள பொருள்க ளுருகித் தோற்றுமாபபோலப் பிரபஞ்சமெல்லாம பொய்யாய்த் தோற்றுவதா மக்கருவிகளு ளதோமுகமாய்நின்ற போதமவற்னறப் பிறியி னூாத்தமுகமாய் நின்று தன்னையறியு மங்ஙனந் தன்னையறிந்தபோ திங்ஙனமிருக்கின்றயா னெறுமபுகளா ளுங்கூ ழரிப்புண்டதுபோ லளவிலகால மக்கருவிகளா லரிபடுண்டேனே யென்னுஞ் சிநதனையா னெட்டுயிர்ப்புளவாம?

"அருளாய்வெதும்பி யுடல்வெறுக்குமின்பாய்விகள முதிர்ந்துறையுநாளுமொடுங்கும்" எ-து தன்னையறிந்தபின்ன ரருட்டரிசனமுண்டாய்ப் பின்ன ரவ்வருளே தனக்குவடிவாகி யிமமாயாவுடலம் வெ

தும்பி யிதனைவெறுப்பன் பின்ன ரானந்தமுண்டா யிவ்வானந்தமேலீ டாகிய வுன்மத்தந் தலைமீக்கொண்டு மவுனமாயிருப்ப னென்பதன் றிப்பிரப ஞ்சத்தார்க்கு நாணுவதாய நாணமுமுண்டாம். எ-று.

"போதம்பிறிபி" லென்றதனாற் றன்னை யறிந்தென்பது வருவிக்கப்பட்டது. "அருளா" வென்றதனா லருட்டரிசனம் வருவிக்கப்பட்டது நாணமொடுங்கலாவது, நீராடல் பூசனையாதி செய்திலனென் றுலகத்தார் பழிப்பது குறித்துவரு நாணமெனக்கொள்க. (ரு)

(கவி-சுஅ-அ-கை.)

கருவிகளைப் பொய்யென் றறிந்தவிடத்துவருங் குணமுந் திருவரு ளுதித்தவிடத்து வருங்குணமு மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

வேர்க்கும் விழிததும்பும் பொய்யறியின் மெய்வெதும்பி
யார்க்கும் விறைக்கு மருளுதிப்பின் - வாக்குமன
நின்றுபரி பூரணமா நேயத்தே கார்க்கதமாய்க்
கன்றிப் புளகிதமாங் காண்.

(இ-ள்.) வேர்க்கும்விழிததும்பும்பொய்யறியின்மெய்வெதும்பியார்க்கும்விறைக்கும், எ-து.பொய்யாகியகருவிகளை யுள்ளபடிபொய்யாயறியின் மெய்யில் வெயர்வை யரும்பும் விழியி னீர்த்ததும்பு மெல்லாம பொய் யென்றறிந்து கொண்டேனென் றுடலத்திளஞ்சூடு மூலாரவாரிப்பன். பின்னர்த் தன்னை யுள்ளபடிகண் டொன்றினையு நாடாதுடலம சைவறவிருப்பன்.

"அருளுதிப்பின்வாக்குமன நின்றுபரிபூரணமாநேயத்தேகார்க்கதமாய்க் கன்றிப்புளகிதமாங்காண்" எ-து.பின்னருதோன்றுமிடத்துவாக்கு மனங்களினின் றவ்வருட் பரிபூரணமாய்த்தோன்றவிதற்குமுதலாய நேயத்தை யென்றைக் கடைவேனென் றந்நேயத்தை நாடி மேகங் குமுறுவதுபோலா யுள்ளேகுமுறி யுளம்வெதும்பி யுடல முரோமாஞ்சலியாம். எ-று.

க-து. வாக்கு மனங்களினின் றருட்பூரணமாய்த்தோன்றுவதாவது, மனத்தா னினைந்தநினைவு நினைந்த தில்லையாயும் வாக்காற் சொன்ன சொற்கள் சொன்னதில்லையாயுந் தனக் கநுபவமாய்த் தோன்றுவதாமெனக்கொள்க. (சு)

(கலி-எ-அ-கை.)

அருள்மேலிட்டகா லடக்குங்குண மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

பேயைப்பெண் ணென்றிருந்தும் பித்தளைக்குப் பொன்றோற்று
மாயத்தா லுண்டுமன மாண்டுமயல் - போயத்
திடுக்கமே பித்தாய்த் தெளியலா னுற்போ
லடக்குமருண் மேலிட்ட காள்.

(இ-ள்.) பேயைப்பெண்ணென்றிருந்தும்பித்தளைக்கும்பொன்றோற்றுமாயத்தாலுண்டு மனமாண்டு மயல்போய், எ-து. பெண்களைப் பேய்களைப்போலும் பிடித்து வாட்டுவரென்று கண்டிருப்பதாயும்பித்தளைக்குப் பொன் றோற்றப்போவதாய்க் காண்பதாயு முதாவெரிவாய்த்தோன்று மாயத்திற்குக் காடி கூழ்முதலியவுங்க ளியாது கிடைப்பினும் வாங்கியுண் டவைகண்மேல்வைத்த மயலும்போ யவற்றை மெய்ப்பொருளாகக்கா ணு மனமுமிறந்து;

“அத்திடுக்கமேபித்தாய்த் தெளியலானுற்போ னடக்குமருண் மேலிட்டகாள்” எ-து. அப்பொருந்த வருந்தல்களையு மவற்றிற்கேதுவாய பொன்னையும் விரைந்து கெடுகாட்டிறவித் துன்பத்தால் வருந்தினுமெயன்னு மந்தத் திடுக்கத்தானே விடாப்பிராந்தியா யறிவுமயிர்க்கியங்கொண்டோனைப்போலவும் விளங்குந் திருவருண்மேலிட்டகாலத்து. எ-று.

ப-ம். பேய்பிடியுண்டு விடுபட்டோனுக் கோர்காலத்ததனைக்கண்டபோது பயந்தோற்றல்போன் முன் பெண்களால் வருந்திய வருத்தத்தைநோக்கி யவளைக்கண்டபோது பயந்தோற்றலா னங்ஙன முவமைகூறினார். “பித்தளைக்குப்பொன்றோற்று” மென் றதனினு மிழிவாய்க்கூறினமையா லோட்டுச் சின்னங்களையுஞ் சிறுகற்களையும்போற் காண்பாரென்ற தாயிற்று.

எங்கும் பரிபூரணமாய வருள்வடிவாயிருந்தலானும் பொன் பெண் மண் ணூனுடலென்னு மைவகையும் வெறுத் துலகத்தாரோடு மாறுபட் டிருத்தலானுந் “தெளியலானுற்போ” லென்றார். (எ)

(கவி-அ-அ-கை.)

கழிந்தநாட் கிரங்குவரென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

மலட்டுமக னீங்கி வரக்கண்ட தாய்தா
லலத்தி மகிழு மதுபோ - லுலப்பிலாக்
காலங் கழிந்ததையுங் காணுத்தைக் கண்டகளிப்
பாலு மழுதுசிரிப் பார்.

(இ-ள்.) மலட் டுமகனீங்கிவரக்கண்டதாய்தா லலத்திமகிழுமதுபோ ல,, எ-து. நெடுநாண் மலடிருந்து பின்னா ரிதாய்ப்பெற்ற புதல்வன்ற ன்மனைவிட்டு நீங்கி யயன்மனையிற் சென்று மீண்டுவர வெதிர்கண்ட தாய் சென்றெடுத்து மார்போடணைத்து முன்னரவனைப்பெறாத கால த்தையு மிப்போ தவனைப் பெற்றுக்கண்டகாட்சியையு நினைந்து தாலா ட்டுதலோ டழு தல்வழகையோடுஞ் சிரிக்குமதுபோல ?

"உலப்பிலாக்காலங் கழிந்ததையுங்காணுத்தைக் கண்டகளிப்பா லு மழுதுசிரிப்பார்" எ-து. திருவருளைப்பெறா தளவிறந்தகாலம் பிறவி யில் வீணாளாய்க் கழிந்ததைக் கருதிபவதனாலு மக்காலங்களு ளோரா காலமாயினுங் காணாத வத்திருவருளை யிப்போது கண்ட களிப்பாலு மவ்வருளைத் தோத்திரம பண்ணலோடழு தல்வழகையோடுஞ் சிரிப் பார திருவருண்மேலீ டடையப்பெற்றோர். எ-று.

ப-ம். "தாலலத்தியென்" றுவமைகூறினமையா லருளைத் தோத் திரம்பண்ணுதல வருவிக்கப்பா டது. அரு ட்மிடத்துத் தோற்றலா னதனை மகவாவுவமித்துக்கூறினா. தால்-தாலாட்டுதல். அலத்தல அ ழுதல். (அ)

(கவி-கூ-அ-கை.)

சுகாதீதமுத்திபைப் பெறா திங்ஙனந் திருவருண் மேலீட்டைப் பெற்றோர்க்குப் பிறப்புண் டாகாதோவெனின், அருண்மேலீட்டையு டையோர்க்கும் பிறப்பின்றென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

நடைதளர்ந்து மெய்ம்மறந்து நாண மழிந்து
வுட்டளர்ந்து கீழ்க்குரலிட் டேண்போய் - மடலெடுப்பாய்ச்
சத்தாதி கெட்டுமனந் தாக்கற்றுச் சந்தழிந்த
பித்தர்க்கு மர்காப் பிணி.

(இ-ள்.) கடைதளர்ந்து மெய்மறந்து நாணமழிந்து வுடறளர்ந்து கீழ்க்குரற்பேசுமாமே யருளமுதம் புசித்தலிற் கிட்டேண்போய்,, எ-து. கருவிச்சேட்டைகளடங்குதலினடை தளர்ந் திருளேவடிவாயிருத்தலி னுடம்புமறந் துடம்புமறத்தலிற் பிரபஞ்சிகள் பழிப்பாரென்பது குறித்துவரு நாணமழிந் துண்டிமேல விருப்பின்மையா னுடறளர்ந்து மன மவுனியாயிருத்தலிற் கீழ்க்குரற்பேச்சா யருளமுதம் புசித்தலிற் சிற்றூ ஹுண்பதாய் ?

"மடலெடுப்பாய்ச் சத்தாதிகெட்டுமனந் தாக்கற்றுச்சங்கழிந்தபித்தர்க்கு மாகாப்பிணி" எ-து. அருளேயேயன்றி மற்றொன்றையுநாடாமையின் மடலெடுப்பான்போல வைந்தவாவு மற்றமையாற் சத்தாதி விடயங்களுமிறந் திச் சத்தாதிவிடயங்க ளிறந்தமையான் மன மொன்றோடுந் தாக்கற்று மன மொன்றோடுந் தாக்கற்றமையா லருளென்றுந் தானென்று மின்றி யிரண்டற்ற விவ்வரு டலைமீக்கொண்ட பித்தர்க்குஞ் சுகாதீத முத்தியை யடைந்தோரைப்போற் பிறவிநோயுண்டாகாது. எ-று.

ப-ம். அருண்மேலிட்டடையும் பிரபஞ்சப் பற்றொழிவையு முடையோர் தேகாந்தத் தறிவோடுஞ்சென்று சுகாதீதமுத்தியை யடைவாராகலிற் "பித்தர்க்குமாகாப்பிணி" யென்றார். (௬)

(கவி-ம-அ-கை.)

ஆனந்தம்பெற்றோர் குண மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

குறும்பாட்டும் புன்சிரிப்புங் கூர்த்திமையா நோக்கும்
வெறும்போகஞ் சாய்ந்து விழினு - மறந்த
திகைப்பும் விதிர்ப்புந் திமிர்ப்பும் விறைப்பு
முகைப்புந் தெளிந்தறித லும்.

(இ-ள்.) குறும்பாட்டும்புன்சிரிப்புங்கூர்த்திமையாநோக்கும்,,எ-து. தாமறிந்த பாட்டுகளுட் சிலபாட்டா னருளைத் தோத்திரம்பண்ணுவதாய குறும்பாட்டும், ஆனந்த மகிட்சியாற்றோன்றும் புன்சிரிப்புமுட்புறனு மவ்வானந்த பூரணத்தை நுண்ணிதாய்ப் பார்த்துக்கொண் டிருப்பதாய விமையாநாட்டமும் ?

"வெறும்போகஞ்சாய்ந்துவிழினு மறந்ததிகைப்பும் விதிர்ப்புந்திமிர்ப்பும் விறைப்பு முகைப்புந் தெளிந்தறிதலும்" எ-து. தாமொன்றையும் விழையாதிருப்பினுந் தமதுசந்நிதியிற் பொய்ப்போகங்கண் மிகவுஞ் சாய்ந்துவந்து கிடப்பினு மித்துன்பங்க ளிண்டேன் வரத்தவெ

ன் றவற்றைச்சிறிதுநினையாததிகைப்பு மவற்றைக்கண்டபோ துடன டுக்குறுதலும் பஞ்சேந்திரியங்கட் குரிய விடயங்களோர்படி வவ்விடய ச்சுவை தோன்றாத் திமிர்ப்பும், பூதம்-பேய்-புலி-கரடி முதலிய வந்த காலத்துங் கற்றூண்போலத் தேகமசைவறவிருக்கும் விறைப்பு மானந்த மிகவும்வந்து தாக்குதலா னெழுந்துகுதித்தாடு முகைப்பு மங்ஙனமாடிய வானந்த மேவீட்டாற்றோன்றாது அவ்வானந்தமேலீடு சிறிதுநீங்கியபோ திப்போ தியாமென் செய்தோமென்று தெளிந்தறிந்து கோடலுமாகிய விக்குணங்களெல்லாம் பனையோக நீங்கி யானந்தம் பெற்றோர்க்குத் தோன்றுவனவாம். எ-று.

ப-ம். இங்ஙன மறிவுந்துறவுமுடைய ஞானிகளைப் பத்தராயுள்ளாரெலாருமன்னபானங் காய் பழ மாடைமுதலிய கொடுவந்து வைத்து வணங்குவராகலின் "வெறும்போகஞ்சாய்ந்துவிழினு" மென்றார்.

வெறும்போகம்-பொய்ப்போகம். சாய்ந்தென்பது மிகுதிமேலே நிற்றது. (௯)

(கலி-௰௧-௨௩-கை.)

இங்ஙனம் பூரணானந்தமபெற்றோர்க் காடலும் பாடலு முண்டாவதென்னையெனின், ஞானிகட்குப் பூரணவடிவம்பெற்றமையா லாடலும், ஆனந்தம்பெற்றமையாற் பாடலுமுண்டாமென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

காலவந் தவர்க்காட்டங் கைவந் தவர்க்காட்ட
மால்முந்தி வந்தவர் வாய்ப்பாடு - மேல்கொண்ட
வானந்த வுல்லாசத் தாச்சரிய மாரறிவா
ருனம்போற் காணு முலகு.

(இ-ள்.) கால்வந்தவர்க்காட்டங்கைவந்தவர்க்காட்ட மால்முந்திவந்தவர்வாய்ப்பாட்டும்,, எ-து. பிறவி முடவராயிருந் திடையிற்றெய்வகதியாற் கால்நடக்கவந்தவர்க் காட்டமுண்டாவதுபோலுங் கைவராதிருந்திடையி லங்ஙனங் கைவந்தோர்க் காட்ட முண்டாவதுபோலுந்தா ங்கூடி யநுபவித்த பெண்மே லாசை தலைமீக்கொண்டு வந்தவர் வாய்ப்பாட்டுப்போலும் ?

"மேல்கொண்டவானந்த வுல்லாசத்தாச்சரியமாரறிவா ருனம்போற்காணுமுலகு" எ-து. தம்மைமறைத்து மேற்கொண்டெழுந்தவானந்த வுல்லாச வதிசயத்தா லவர்க்காடலும் பாடலுமுண்டா மவ்வா

னந்தாதிசயத்தை யதனைப்பெற்ற ஞானிகளறிவதன்றி மற்றை யாரறிவாரவர்க்காடல் பாடல்களைப் பயித்தியமிகுதியா லுண்டாவனபோற் காண்பாருலகத்தார். எ-று.

ப-ம். நெடுநாட் காலுங்கையும் வராதிருந் திடையிலவைவந்தோரக் காட்டமுண்டாவதுபோ லளவிறந்த காலமு மலச்சிறையிற் கிடந்தோர்க் கிப்போ தச்சிறை விடுதலையாய்ப் பரிபூரணவடிவைப் பெற்றமையா னிவர்க்காடலும், தாமநுபவித்த பெண் ணின்பவாசனை யுள்ளத்திருத்தலா னவர்க்குப் பாடலுண்டாவதுபோற் றுன்ப போகத்தையே யளவில்காலம் பொசித்தோர்க் கிப்போது நிரதிசயானந்தங் கிடைத்தமையாற் பாடலு முண்டென்ப திவ்வுவமைகளாற்காண்க.

"ஊனம்போ" லென்றமையா லூனமன்றென்பதாயிற்று. உலகென்பதாகுபெயர். "கைவந்தவர்க்காட்ட" மென்பதற் கருத்த மோர்வித்தையாதி முன்கைவராதிருந்து பின்கைவந்தபோ தாட்டமுண்டாவது போலு மென்கினுமாம். (௰௧)

(கவி-௰௨-அ-கை.)

ஆனந்த மவுனமதனை யடைந்த ஞானிகள் போதமிழந்தோராகலின், இங்ஙன நிர்விகாரியாயிருந்தோர்க் கந்தவிகாரிகள்போலு மாடல்பாட லெங்ஙன முண்டாமென்ற மாணாக்கனைநோக்கி, அவர் நிர்விகாரிகளாயிருந்தே யாடுவர் பாடுவரென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

அறிவு பறிகொடுத்திவ் வாக்கையற மாறிப்
பெறுதி யிழப்புதியாப் பித்தி - னறிசென்
றலையற்ற நித்தமோ ராளற்ற கட்டு
லுலைவுற்ற தோரிற்ப தோ.

(இ-ள்.) அறிவுபறிகொடுத்திவ்வாக்கையறமாறிப் பெறுதியிழப்புதியாப்பித்தி னறிசென்று,, எ-து. முன்னர் விடயானந்தத்திற்குத் தமதறிவைப் பறிகொடுத்ததுபோ லிப்போதுமாறிச் சொரூபானந்தத்திற்கவ்வறிவைப்பறிகொடுத்து முன்னர்க்கூடியிருந்த விம்மாயாவடிவமற்றதுபோக விப்போ தருள்வடிவாய் மாறிப்பெற் றவ்வருளே வடிவாகலினோர்பொருளைப் பெற்றோமென்னும் பெறுதியு மோர் பொருளையிழந்தோமென்னு மிழப்பு மிவற்றான்வரு மிதாகிதங்களுந்தோன்றுதவா

ணந்தப்பயித்திய மீக்கொண் டேரிடத்துச் சிறிதேனும் விகாரமுண் டாகாது. இதனை யறிவிற்சென்று பார்த்தறிதி. இஃதன்றி ?

"அலையற்றநீத்தமோ ராளற்றகப்ப லுலைவுற்றதோனிற்பதோ" எ-து. அலையின்றிய சாகரத்தினிற்கு மோராளுமின்றிய கப்ப லசைவு றுகின்றதோ வசைவிற்று நிற்கின்றதோ ? அஃதெங்ஙனமசைவற்று நிற்கின்ற ததுபோலு மவுனானந்தசாகரத்தின் முப்பத்தாறுதத்துவங்க ளுந் தற்போதமு மிறந்துநின்ற ஞானிகளு மசைகிலரென் றித்திட்டா ந்தத்தானுங் கண்டுகொள்க. எ-று.

க-து. "அலையற்றநீத்தத்தை" மவுனானந்தத்திற்கு மாளற்றிருத்த லைகருவிகளிறந்து நிற்றற்கு மசைவற்றகப்பலைப் போதமிறந்தஞானிக ளதறிவிற்கு முவமித்தார். அறிவுபறிகொடுத்தல்-ஆனந்தமயமா யழுந் தல். (௱௨)

(கவி-௱௩-ஆ-வகை.)

அவர்பாழ் ஞானாடி ஞானாபிஷேகன் விகாரிகளலரென் றித்திருவெண்பா விற் கூறுகின்றார்.

செகஞ்சிரிக்கத் தாஞ்சிரித்துச் சீபேயென் றோட்டி
லகம்புறங்காட் டேச்சுக்குற் றற்றுத் - திகம்பரியாய்த்
தானந்தம் பாடிவிண்ணிற் றட்டத் துணங்கையடித்
தானந்தக் கூத்துடிப் பார்.

(இ-ள்.) செகஞ்சிரிக்கத்தாஞ்சிரித்துச் சீபேயென்றோட்டி லகம்புற ங்காட்டேச்சுக்குற்றற்றுத் திகம்பரிபாய்,, எ-து. உலகநடைதெரியாத பேயரென்று சகத்தோர் தம்மைப்பார்த்துச் சிரிப்ப ஞானநெறிதெரி யாத மலப்பேயரென்று தாமு மவரைப்பார்த்துச் சிரித்துப் புறத்திண ணைப் பொதுச்சாவடிகளிற் றூமிருந்தவிடத் தவர்வந்து சீ பேயரே போமென் றோட்டினு லியாதொன்றுங் கூறு தவ்விடம்விட்டு நீங்கிப் புறங்காட்டை நன்மனைபோற்கொண் டசுத்தமென்னு மருவருப்புச் சிறி துமற்றுத் திகம்பரிகளா யவ்விடத்திருந்து ?

"தானந்தம்பாடிவிண்ணிற்றட்டத்துணங்கையடித் தானந்தக்கூத் துடிப்பார்" எ-து. தமது போதஞானமானவிடத்துப் பாடிச் சிதாகா சவெளியிற் பொருந்தி நின்று துணங்கைக்கூத்தைக் குறித்தாம்படி கை யடித் தானந்தநடனம்பண்ணுவா ரவ்வானந்தபூரணராயினோர். எ-று.

ப-ம் உலகர்க்கு ஞானிகண் மாறுபாடா யிருத்தலானும். ஞானிகட் குலகர் மாறுபாடாயிருத்தலானுஞ் "செகஞ்சிரிக்கத் தாஞ்சிரித்" தென்றார். உலகத்திற்குஞானம்-பேய். ஞானத்திற் குலகம்பேய். என்னுமுலகவழக்குமுமது பிரபஞ்சமெல்லா மானந்தபூரணமாய்த்தோற்றலிற்சுடுகாட்டசுத்த மவர்க்குத் தோற்றுதென்றதறிக.

"தானந்தம்பாடி" யென்றதனாற் போதமிறந்து நின்றுபாடினரென்பதும் "விண்ணிற்றட்டடிப்பா" ரென்றதனாற் பரிபூரணானந்தமாகு நடிப்பாரென்பதுங் காண்க. (௰௩)

(கலி-௰௪-அ-கை.)

"நீர்கூறியவாறே யெல்லாவற்றையுந் துறந்து சிவவேடம் பூண்டுகொண்டு தவங்களைச்செய்து சிவாலயங்கடோறு மாடிப்பாடியழுது சிரிக்கின்றோர் திருவிகாரி ளலரோவெனின், ஞானிகள்போ லடிக்கின்றோரைப் பொய்ஞானிகளென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

விபரீதப் பூணு முடையும் விசிய
லபிமா னமுமவரா லாட்டுந் - தபசுபோற்
செய்யுஞ் சடங்குந் திகைப்புஞ் சிதம்பரத்தி
லையன் றனக்கறிய லாம்.

(இ-ள்.) விபரீதப்பூணுமுடையும்விசிய லபிமானமுமவரா லாட்டுந்தபசுபோற் செய்யுஞ்சடங்கும், எ-து. பார்த்தபேருக்கு விபரீதமாய்த் தோன்றும்படி சிரஞ் செவி களங் கர மார்பு முதலியவிடங்களின் மிகவும் பூண்டுகொள்ளு முருத்திராக்கப் பூண்களு முத்தூளனமு மொட்டுவேட்டியுடையும் வார்த்தையிலு மியாஞ் சிவமதமென்று பிடித்துப்பேசு மபிமானமு மவரிடத்துண்டா மாடல்பாடல்களுந் தவசுபோற்செய்யு ஞானசாரங்களும் ?

"திகைப்புஞ்சிதம்பரத்திலையன்றனக்கறியலாம்" எ-து. அவ்வேடத்திற்கு நடைக்குமுரிய பரிபூரணஞான மகத்தின்றித் திகைத்திருத்தலுமாகிய விவை யுடையாரது கருத்தினைச் சிதாகாசத்திற் பஞ்சகிருத்திய நடனம் பண்ணுகின்ற பரமசிவனது திருவுளத்திற்கே யறியலாமன்றி யூற்றையர்க் கறியலாகாது. எ-று.

ப-ம். ஆபரணம்போற் பூண்டுகோடலின், உருத்திராக்கத்தைப் பூணென்றார். உருத்திராக்கங் கூறினமையா லுத்தூளனம் வருவிக்கப்பட்டது.

அகத்துஞானமின்றிப் புறத் திங்ஙனங் காட்டுவனவெல்லாந் தற்போதத்தா லுண்டாவதாகலி னிவர் நிருவிகாரிக ளலரென்பதுங் காண்க. இவர்களும் ஞானிகள்போற் பிறர்க்குத் தோற்றலிற் "சிதம்பரத்தி லேயன் றனக்கறியலா" ரென்றார். (௰௬)

(கவி-௰௫-அ-கை.)

மெஞ்ஞானிக ளஞ்ஞானிகளது பொய்யுலகாசாரத்தைக் கண்டு சிரக்கம்பனாதிகளுந் தமமுண்மையு மாநந்தானுபவமுங் கண்டு நடனாதிகளுஞ் செய்வரென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

மாலயனு மிந்திரனும் வாழ்வதாய் மாளுவதாஞ்
சாலமயல் பார்த்துத் தலையசைப்பர் - ஞாலமயங்
குன்மத்தக் கோரணிபார்த் தோகோ வெனச்சிரிப்பார்
தன்னைப்பார்த் தாடுவார் தாந்தாம.

(இ-ள்.) மாலயனுமிந்திரனும் வாழ்வதாய்மாளுவதாஞ் சாலமயல பார்த்துத்தலையசைப்பர் ஞாலமயங் குன்மத்தக்கோரணிபார்த் தோகோவெனச்சிரிப்பர்,, எ-து. தேவர்கட்கெல்லா மேலாய மாலென்னும்பெயரை யுடையனாகியும, அயனென்னும பெயரை யுடையனாகியுமிந்திரனென்னும் பெயரை யுடையனாகியுஞ் சிறந்துள்ளார், தத்தமபதவிகளி லழிவின்றி வாழ்வதாய்க் கருதிக்கொண்டிருந்து பின்னரின் மாண்டுபோவதாகும். அவரது மிகுந்தவாணவமயக்கத்தைப்பார்த் திவ்வாணவ மவர்களையும் பொய்யாகிய தேகாதிகளையு மெய்யாக் கருதப்பண்ணி மயக்கிற்றுக் கண்டீர் கொலோவென் றுள்ளத்து நாடிச் சிரக்கம்பங்கொள்வர். அவ்வாணவத்தா னிவ்வுலகத்தார் மயங்காநின்ற பயித்தியக்கோரணிக் கூத்தைப்பார்த் தோகோவெனப் பிறர்க்குக் கேட்கச்சிரிப்பார் ?

"தன்னைப்பார்த்தாடுவர் தாந்தாம்" எ-து. அஃதன்றி தமமைப்பார்த்துத் தம்மைச் சிவபூரணம் விழுங்கிக்கோடலாற் காணாது தா மச்சிவபூரணந் தாமென நடனம்புரிவார். எ-று.

ப-ம். மாலயனிந்திரன் முதலியோ ரிறந்துபோவ தாகமப்பிரமாணத்தா லறிவதாகலி னவரது "மயல்பார்த்துத்தலையசைப்ப" ரென்றார். பித்தமேறினேன் றன்னுடைய தெரியா துலகர்நடைக்கு மாறுபா

டாய்த் திரிவதுபோ லாணவமேலீட்டாற் றம்மைத் தெரியாது ஞானி கணைட்டுகு மாறுபாடாய்த் தேகபோகங்களை விழைந்துகொண் டறு வகைத்தொழில்களி னுறுபேதமாய முயற்சிப்படலா "னுன்மத்தக் கோரணி" யென்றார். அவர்மருளான் மயங்கி நடிக்கின்றா. இவ ரருளாற்றெளிந்து நடிக்கின்றா ரென்பதுங்காணக. நாந்தா மென்ப தங் டந்திறக்கோர் தாளமு மாமெனக்கொள்க. (ருடு)

(கலி-ஙச-வு-கை.)

இதுவுமது.

ஆசைமுத லான வனைத்தும்போய் ஞானதுவாம்
வாசனையு மாண்டு மறந்தறியா - நேசத்
துறும்போக வுல்லாச வூமைக்கூத் தாடிக்
குறும்போக்கு வந்துநடப் பார்.

(இ-ள்.) ஆசைமுதலான வனைத்தும்போய் ஞானதுவாம் வாசனையு மாண்டுமறந்தறியா நேசத் துறும்போக வுல்லாச வூமைக்கூத்தாடி,, எ-து. ஐந்தவாமுதலிய கருவிகளனைத்து மிறந்து ஞானச்சிவத்தோ டத்துவிதமானே னென்பதாகிய வாசனையுமிறந்து தற்றரிசனந் திருவருட்டரிசனங்களி னின்றே ரோர்காலே யவற்றைமறந்து மீண்டு மறிவதுபோன் மறந் தறியாதநேயத்துத் தோன்றும் பரிபூரணானந்த போக வுல்லாசத்தோடு மவுனக்கூத்தாடி?

"குறும்போக்குவந்துநடப்பார்" எ-து. பின்னர்ச் ன்று மீண்டுவந்து முலாவுவா ரவ் வத்துவிதானந்தம்பெற்றோர். எ-று.

ப-ம். விடயங்களிற்செல்லு மைந்தவாவு நீங்கவே யவ்விடயங்களையறிந்துபற்றி யவற்றுளழுந் துவதாய விருவகை யிந்திரியங்களு மந்தக்கரணங்களுநீங்கும். இவைகணீங்கவே யொழிந்தகருவிகளுநீங்குமாகலி "னுசைமுதலானவனைத்தும்போயென்" றாசையைமுன்வைத்துக் கூறினார். நேயத்தழுந்தியபோது போதமிறத்தலின் "மறந்தறியாநேச" மென்றார். சிறுபிள்ளைகள்போ லுலாவி விளையாடுவராதலிற் "குறும் போக்கு வந்துநடப்பா" ரென்றார். (ருசு)

(கவி-டுள்-அ-ஙகை.)

கருவிகளும் போதமுமிறந்து ஞேயத்தழுந்தினோர்க்கு கருவிகளும் போதமுமுடையோராது மயக்கமுந்தமதுதெளிவு மெங்ஙனமறிவாரெனின், சீவன்முத்தராய மெய்ஞ்ஞானிகள் ஜகமுகமும் அகமுகமுந் தோன்றப் பற்றுது பார்த்தறிவாரென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

கேடுஞ் சுகமு முதலெல்லாங் கீழ்ப்படுத்திக்
கூடுஞ் சுகம்போலக் கொள்ளாதே - நாடுநகும்
பூனைக்கண் ணேரி பொருப்பேறி போலுச்சிப்
பானுப்போ னீயவனைப் பார்.

(இ-ள்.) கேடுஞ்சுகமுமுதலெல்லாங்கீழ்ப்படுத்திக்கூடுஞ்சுகம்போலக்கொள்ளாதே" எ-து. துக்கமுஞ்சுகமு மிவற்றிற்கு முதலாயுள்ள தேகாதிப் பிரபஞ்சமெல்லாமுங் கீழ்ப்படுத்தி நீக்கி ஞேயத்தைக்கூடும் பரமுத்தர் குணம்போலச் சீவன் முத்தர்குணத்தை நீ கருதிக்கொள்ளாதே. அஃதெங்ஙனமெனின்?

"நாடுநகும்பூனைக்கண் ணேரிபொருப்பேறிபோலுச்சிப் பானுப்போனீயவனைப்பார்" எ-து. நாட்டின்கண்ணுள்ளார் பார்த்து நகையாநின்ற விருட்டைச் சிறிதேனுமின்றி யிரவினுமறியும் பூனையினது கண்ணைப்போலும் ஏரிகளைமே லேறினேனைப்போலு மலைமே லேறினேனைப்போலு மத்தியானத்துச் சூரியனைப்போலு நீ யச்சீவன்முத்தரறிவையும் பார்த்தறிதி. எ-று.

ப-ம். பூனைக்கண்ணிற் கிரவினும பகலினும் பொருள்கடோன்றுவ போலு மேரிகளைமே லேறிக் கிருபாலுந் தோற்றுவபோலும் பொருப்பேறிக்கு நிலத்திற்பொருளும பொருப்பிற் பொருளுந் தோற்றுமா போலு முச்சிப் பானுவிற் குருபமாகுந் தானமு மத்தமிக்குந் தானமுந் தோற்றுமாபோலவும், பிறப்பிற்றுன்பமும வீட்டி னின்பமுமவர்க்குத் தோற்றுமாகவி யரிங்ஙனமுவமைகூறினர்.

இருளானறியுங்கண்ணிற் கொளியிற் பொருடோற்றா ததுபோற் பெத்தர்களென்பதும், ஒளிபானறியுங்கணணிற் கிருளிற்பொருடோற்றாததுபோற் பரமுத்தரென்பதும். இருளினு மொளியினு மறியுங் கண்ணைப்போற் சீவன்முத்தரென்பதும், "பூனைக்கண்" ணென்னு முவமைக்குறிப்பாற்கா ண்க.

பரமுத்தர், தநுவாதிகளைநீக்கி நேயத்தழுந்தினோர். சீவன்முத்தர், தநுபாதிகளோடு கூடியுங்கூடாமனின்று நேயத்தழுந்தினோர். ஆகலி னிச்சீவன்முத்தராவா ரிவரென் றிதனுட் பகுத்தறிவித்தார். ஏரியென்பதனைக், கரைமேலேறியென்பதனோடுங்கூட்டுக. "நாடுசகு"மென்பது பூனைக்கண்ணிற்கடை. (௯௭)

(கலி-௯௮-௮-கை.)

ஞானிகளாயினோர் மவுனமாயிருப்பதன்றி யிவராடலாதிகளைச்செய்வதென்னையென்று சரிதாதியி னிற்போர் சொல்லார்களோவெனின், மெய்ஞ்ஞானிகளது ஆடலாதிகளைக்கண்டு கருமிகள் பழிப்பினுமது புழிப்பின்பாற்பட்ட தன்றென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

> சூலையுமப் பேயும் பிடித்துழலவார் சும்மாநம்
> போலறிவி ரென்றுரைத்த புத்திபோல் - மூல
> விருளான் மறந்தறிவா ரீதென்றூ னென்பா
> ரருளா லறிந்தறிவா ரை.

(இ-ள்.) சூலையும்பேயும் பிடித்துழல்வார் சும்மாநம் போலறிவிரென்றுரைத்தபுத்திபோல், எ-து. பொதுமாதர் கூட்டரவான்வருஞ் சூலைநோயு நற்குணத்தை மாறுபடுத்தும் பேயுமபிடித் தவற்றான்வருந்திச் சுழல்வா ரிச்சூலையும் பேயுங்கொண்டு சும்மா வெமதறிவைப்போ னீருமறிவிரென்று நற்குணத்தோர்க்குச் சொன்னபுத்திபோல?

"மூலவிருளான்மறந்தறிவா ரீதென்றூனென்பா ரருளாலறிந்தறிவாரை" எ-து. மூலமலவிருளாற் றம்மைமறந்து மாயா காரியமாகியதநுவாதிகளை யானெனதென்றறிவா ரருளாலத்தநுவாதிகளைப் பொய்யென்றறிந்து நீங்கித் தம்மையுந் தமக்குரிய பேரின்பத்தையு மறிந்துளாரைப்பார்த்துப்பித்தரைப்போ னீர்செய்யு மாடல்பாடல்களிதென்னையென் றிசைப்பர். அதுகொண் டிவர்க்கோரிகழ்ச்சியுமின்று.எ-று.

ப-ம். சூலையும் பேயும்பிடித்துளோர் புத்தியை யவை பிடியாத நற்குணத்தோர் கேளாததுபோற் சகலகேவலத்தி னிற்போர் சொற்களை யவற்றைநீங்கிச் சுத்தத்திருப்போர் கேளாரென்ப திவ்வுவமையானறிக.

சூலையும் பேயுமென்றது, பகதாரவிரதியா யிலிங்கவிரதியா யிருப்போர்க்குப் பொதுமாதர் கூட்டரவு மைவராசர்முதலிய மருளோற்றிக் கொள்ளாது பன்றெனறு பிறர் கூறுவனபோ லென்பதுமாம். (௯௮)

(கவி-மிகூ-அ-கை.)

ஞானிகள்மகிமையை யுலகத்தாருஞ் சரிதாதிகளினிற்போருமறி யாதிருத்த லேனெனின், ஞானிகளது மகிமையை யுலகத்தாருஞ் சரி தாதிகளி னிற்போரு மெய்யுணர்ச்சி யின்மையா னறியார்களென் றித் திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

மருண்மூகர் வாக்கறிய வல்லரோ மாயா
விருளே யொளியா யிருப்ப - ரருளுருத்த
பேயனைப்பே யென்றரோ பித்தநாப் பாலிருட்கண்
பார்வைக்குப் பானுப் பகை.

(இ-ள்.) மருண்மூகர்வாக்கறிய வல்லரோமாயா விருளேயொளியா யிருப்பர்,, எ-து. பித்தமேறிய வூமர்க ணல்லறிவாளர் கூறு மறநெறி வாக்கினை யுட்கொண்டறியவல்லரோ? அதுபோ லுலகத்தார் ஞானி கள்கூறுந் திருவாக்காணுயினு மவர்களைஞானிகளென் றறியவல்லரோ? அஃதன்றித் தீங்கற்ற நூலறிவுஞ் சரிதாதிகளுமாகிய மாயாவிருளைத் தானே ஞானப்பிரகாசமாகக் கருதிக்கொண்டிருப்போர்?

"அருளுருத்தபேயனைப்பேயென்றரோ பித்தநாப்பாலிருட்கண் பார்வைக்குப்பானுப்பகை" எ-து. மும்மலங்களையுந் தற்போதத்தை யுங் கோபித்தவருளாகிய பூரணப்பேய் பிடித்தபேயனைப் பேயரென்று சொல்லார்களோ? அங்ஙன மிருந்தோ ரிங்ஙன மிருந்தோரைப் பேய ரென் றிகழ்வானேனெனின், மதுரமாகியபால் பித்தமேறிய நாவிற்கு ப் பகையானதுபோலும், பேரொளிப் பிரகாசமாயிருந்த பானு விரு ளையொளிவாகக் காணு மிருட்கண்பார்வைக்குப் பகையானதுபோலு மானந்தமுந் திருவருளு மலமேலீட்டா லவர்க்குப்பகையாமாகலி னி வற்றைப்பெற்ற ஞானிகளும் பகையாத் தோற்றுவ ரிஃதே யவரிகழ் தற்குக் காரணமென் றறிக. எ-று

ப-ம். "மருண்மூகர்வாக்கறியவல்லரோ" வென்ற துலகத்தார்க் குவமை நூலுணர்ச்சியோடுஞ் சரிதாதிகளி னிற்போ ரிகழ்வாரென்ப து, பரஞானமின்மையா லெனக்கொள்க.

"பானுப்பகை" யென்பதனைப் பாற்பகை யென்றதனோடுங்கூட் டுதற்கைப்பாயுமிருளாயுமாறுபடத்தோற்றலிற் "பகை" யென்றார். ()

(கலி-உ௰-அ-கை.)

ஞானிகன்மகிமையை மானிடரறியாராயின் அறிவாராரெனின், ஞானிகன் மகிமையை மானிடர்களறியாரெனினுந் தேவர்களறிந் தேவல்புரிவாரென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

அடைப்புள்ளா யாளடர்ந்த வாமையாய்த் திக்கே
யுடைப்பதா யோர்ந்துழல்வார்க் கூரார் - நடைப்பிணமே
யூமைப்பே யாரெனினு மோலமிடுந் தேவர்குழாஞ்
சேமக்கோ லாளிந் திரர்.

(இ-ள்.) அடைப்புள்ளாயாளடர்ந்த வாமையாய்த்திக்கே யுடைப்பதா யோர்ந்துழல்வார்க்கூரார்,, எ-து. செயநிட்டை மாறுதிருத்தலின் முட்டைகளைவைத் தவையங்காக்கு மடைப்புட்போலாய்த் தாமிருந்த விடந்தேடிச் சில ரன்னாதிகளைக் கொடுவந்து நேரேவைத்துவணங்கியுபசாரங்களைக் கூறினு மிந்தியங்களைந்தையு மவற்றிற் செல்லவொட்டாதுள்ளடக்கிக்கொண்டிருத்தலினாளடர்ந்த வாமைபோலா யிவ்வுடையைத் துறந்து திக்கெல்லாம் பரிபூரணமாயுள்ள வுடையைத் தம்மைத்தெரியாது சூழவுடுத்திக்கொண்டிருத்தலிற் றிக்கை யுடைப்பதாயிங்ஙனந் தேர்ந்துலாவுவார்க் கூரின்கண்ணுள்ளார் நன்றுகூறினுந் தீதுகூறினு முறவரோ பகைவரோ விவர்யாவர்?

"நடைப்பிணமே யூமைப்பேயாரெனினு மோலமிடுந்தேவர்குழாஞ் சேமக்கோலாளிந்திரர்" எ-து. அஃதன்றி நடையாடிய பிணம்போற்றிரிந்தாரெனினு மூமைப்பேயனைப்போ லிருந்தாரெனினு மவரதுமான்மியத்தைத் தேவர்கூட்டங்களெல்லாமறிந்து சூழ்ந்துகொண்டுதோத்திரம்பண்ணுஞ்சிறப ரிந்திரர்க ளவர்க்கேவற்பணிவிடைசெய்யுஞ் சேமக்கோலாள்களாய்த்திரிவர். எ-று.

ப-ம். அடைப்புண்முட்டையைச் செட்டையா லடக்கிக் கோடல்போ லண்டங்களையெல்லாந் தமது பூரணத்தின் மறைத்துக்கொண்டிருப்ப ரென்பதுமாம். ஆளடர்ந்தபோதாமை யைந்துறுப்பையு மடக்கிக்கோடல்போல, விடயங்க ணேர்படி னவனைந்தையு மடக்கலி னிங்ஙன முவமைகூறினார்.

உளரென்பது ஊரின்கண்ணுள்ளார்மேலேறிற்று. தேர்ந்துழல்வார்க்,கூறினுள்ளா ரியாவரெனக்கூட்டுக. கருவிச்சேட்டைக ளின்று

நிற்றலி "னடைப்பிண" யென்றும, மவுனனந்தமா யிருத்தலி னூமைப் பேயரென்றும், ஒன்றினு மவாவற்ற மெய்ஞ்ஞானிதேவருலகத்து மி ன்மையா "லோலமிடுந் தேவர்குழா" மெனறுஞ் "சேமக்கோலாவிந் திர" ரென்றுங்கூறினா.

அந்தஞானிகட்கேவல்செய்வது மிகவுஞ் சிறப்பாகலி னவர்பிடி க்குங்கோலைச் "சோமக்கோ" லென்றார். உபேந்திரருளரர்களி னிந்தி ரரென்று பண்மையாகக்கூறினார். (உயி)

(கவி-உக-அ-கை.)

இங்ஙனமகிமையுடைய ஞானிக ளெத்தேசத்திற்செல்வ ரெவ்வி டத்திருப்பரெனின், ஞானிகள் செலவதற்கு மிருப்பதற்குந் தேசமு மிடமுங் குறியீ டின்றென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றா.

செத்தவரைப் போலத் திரும்பாமற் போகலுமா
மெத்திசையு மொன்றென் றிருக்கலுமா - முத்தர்தமக்
கண்ட மணுச்சிற்றி லாடரங்கர தேகமலாற்
கண்டிடுகைக் கேதுமிலை காண.

(இ-ள்.) செத்தவரைப்போலத் திரும்பாமற்போகலுமா மெத்திசை யுமொன்றென்றிருக்கலுமா முத்தாதமக்கு,, எ-து. முத்தர்தமக்குச் செத்தவரைப்போலத் தாமிருந்து நீங்கிய பதியின் மீட்டுந்திரும்பாமற் சேறலுமாகு மஃதன்றி யெல்லாம பரிபூரணமாய் தோற்றலி னெமக் கெல்லாத்திக்கு மொன்றுதானேயென் றோரிடத்திருத்தலுமாகும்?

"அண்டமணுச்சிற்றி லாடரங்கந்தேகமலாற் கண்டிடுகைக்கேது மிலைகாண்" எ-து. அஃதன்றித் தேகங்க ளான்மாக்கட்குச் சிற்றி லி ழைத்தற் கிடமெனவு மண்ட மவ் வான்மாக்கட்கு மாயா கோர்ணிக் கூத்தாடற் கோ ராடரங்கெனவுங் காண்பதல்லாம லம்முத்தர் தமக் கு வேறுகாண்கைக் கியாதொரு பொருளுமில்லை. எ-று.

ப-ம். உடற்கண்ணிருந்து நீங்கிய வுயிர் மீட்டும்வந் ததனுட் புகா ததுபோற் றாமிருந்துநீங்கிய பதியின் மீட்டும்வந்து புகாமையிற் "செ த்தவரைப்போலத் திரும்பாமற்போகலுமா" மென்றார்.

அணுவென்பது-ஆன்மா. தேகஞ் சிற்றிலெனவு மண்டமாடரங் கெனவு மூறிக்கூட்டுக. பிரபஞ்சமெல்லா மண்டபிண்டங்களு ளடங் குமாதலிற் "கண்டிடுகைக்கேதுமிலைகா" ணென்றார்.

முத்தர்தமக்கென்பது நடுவின் றிருபாலுங்கொண்டு முடிதலிற் றுப்பிச்சைப்பொருள்கோளு நடுநிலைத்தீபகமுமாங்காண்க. (உ௬)

(கலி-உ௨-.அ-கை.)

அந்தஞானிகள் போகாதவூர் ஒன்று மின்றேவெனின், ஞானிக ட்கு நிற்குநிலையு நடக்கும்போ துள்ளகுணமு மோரூர் நிற்கை யோ ரூர் தவிர்கையுமாகிய நியதியின்றென்பது மித்திருவெண்பாவிற் கூறு கின்றார்.

உடற்போகம் போக வுயிர்ப்பகைபோய்ப் பேறுங்
கெடத்தானுந் தன்னறிவுங் கெட்டோர் - நடக்கும்போ
தாகாயஞ் சாணிடல்போ லாவதல்லாற் பூரணர்க்குப்
போகாவூ ருண்டோ புகல்.

(இ-ள்.) உடற்போகம்போக வுயிர்ப்பகைபோய்ப்பேறுங் கெடத்தா னுந்தன்னறிவுங் கெட்டோர்,, எ-து. உடம்பா னனுபவிக்கும் விடய போகம் போக வப்போகமாகிய துன்பத்தை யின்பம்போன் மாறுபா டாய்த் தோற்றுவிக்கு முயிர்ப்பகையாகிய வாணவம்போய்ப் பேரின்ப த்தைப் பெற்றேமென்னும் பேறும்போகத் தன்னையுந் தனக்கறிவிப்ப தாய வருளையு மிழந்துளோர் ?

"நடக்கும்போதாகாயஞ்சாணிடல்போலாவதல்லாற் பூரணர்க்கு ப்போகாவூருண்டோ புகல்" எ-து. ஓர்திசையிற் செல்லும்போ தா காயத்தைச் சாணிட் டளப்பதுபோ லப்பரிபூரணர்க்குத் தமது பூரண த்திற் றுஞ்செல்வதுபோற் றோற்றுமல்லாம லிதுதீதென்று பகுத்துப் பார்த்துப் போகாததவிரு மூருமுண்டோ நீபுகலுதி. எ-று.

ப-ம். ஆணவத்தா லின்பமாய்த்தோன்றிய போகந் துன்பமாய்த் தோன்றியபோ தவ்வாணவங்கெடு மவ்வாணவங் கெடவே தற்றரிசன முந் திருவருட் டரிசனமும் பரையோகமு மானந்தப்பேறுமுண்டாம். ஆனந்தப் பேறிழந்தவிடத்துத் தானுந் தனக்கறிவித்த வருளு மின்று மாகலி னுண்டாமவைக்கு மின்றாமிவைக்குங் காரண மிவையென் று டற்போக விழப்பையு முயிர்ப்போக விழப்பையு மெடுத்தறிவித்தார்.'

ஆகாயத்தைச் சாணிட் டளக்கும்போ தளப்பதுபோற் றோன்றி விடுத்தபோ தளந்தது மின்றாய்விடுத்தது மின்றாயிருத்தல்போற், பூர ... கணுடைப்பதுபோற் றோ

ன்றி யோர்தானத் திருந்தவிடத்து முன்னடக்தோமென்பது மிப்போ திருந்தோமென்பதுந் தோன்றாதாகவி "ஞாகாயஞ்சாணிடல்போ" லெ ன்றுவமை கூறினர். (உஉ)

(கவி-உ௩-அ-கை.)

ஆயினவர்க்கு நற்றானமுந் திதாயதானமுஞ் சரியோவெனின், ஞானிகட்கு எவ்விடமுஞ் சமனென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின் றார்.

தருவனமென் றண்டுறைட சாய்மரையாய் வாழு
நரவணமென் மேல்கீழ் நடுவென் - பரமசிவன்
றாக்கற் றதுபோ லருள்சிவனைச் சாராபோற்
றாக்கற்றார்க் கெங்குஞ் சமன்.

(இ-ள்.) தருவனமென்றண்டுகுடை சாய்மரையாய்வாழு நரவண மென்மேல்கீழ்நடுவென்,, எ-து. தருக்கனெருங்கிய சோலையாயினெ ன்னே, முட்செறிந்த வனமாயினென்னே, சிவிகை கவிகை சாய்மரை முதலியன வுடையராய் வாழு நராகிய வடவியாயினென்னே, யுத்தம மத்திம வதமமாயுள்ள தலங்களாயினென்னே ?

"பரமசிவன் றாக்கற்றதுபோ லருள்சிவனைச்சாராபோற் றாக்கற் றார்க்கெங்குஞ்சமன்" எ-து, பரமசிவ னெல்லாவற்றோடுங் கூடியிருந் து மவற்றுட் டாக்கற் றிருந்ததுபோலும் திருவருளானது கிருத்தியங் களோர்து தன்னுனடக்கவுஞ் சிவத்தைவிட்டு நீங்காதிருப்பதே யன்றி யிக்கிருத்தியங்க ளோர்தையு மொழித் தச்சிவத்தைச் சார்வோமென்று சாராதவாறுபோலு மொன்றோடுந் தாக்கற்றஞானிகட்கு முற்கூறிய விடமெல்லாஞ் சரியாம். எ-று.

ப-ம். கருவிகளெல்லாவற்றோடுங் கூடியிருந்து மவற்றுட் டாக்க ற்று நிற்றலாற் "பரமசிவன்" றாக்கற்றதுபோலென்றும், தேகவிந்திய வந்தக்கரணங்க டம்மாற் றொழிற்படினுந் தாஞ்சிவத்தைவிட்டு நீங்கா திருப்பதேயன்றி யித்தேகவிந்தியாதிகளினது தொழில்களையொழித் த ச்சிவத்தை யடைவோமென்றதின்றிப் பரிபூரணமாயிருத்தலி "னருள் சிவனைச் சாராபோ" லென்றுங்கூறினர். (உ௩)

(கவி-உ௪-அ-கை.)

ஆயினவர்கட்கு இடந்தான் யாதெனின், ஞானிகட்குப் போதமி ருந்திருக்குமிடமே கருத்தன்றி மற்றொன்றுமின்றென் றித்திருவெண் பாவிற் கூறுகின்றார்.

தன்னையரு ளாலறிந்து தானறிந்த தெல்லாம்போ
யிம்மைப் பெருவாழ்வை யெய்தினர்க்கு - முன்னே
நடந்தறிந்த போத நசிப்பே யிருக்கு
மிடம்புறங்கா டென்ப திலை.

(இ-ள்.) "தன்னையருளாலறிந்து தானறிந்ததெல்லாம்போ யிம்மைப் பெருவாழ்வையெய்தினர்க்கு" எ-து. கருவிகண் முப்பத்தாறையுங் கடந்து தம்மையருளாலறிந்து தங்களைத் தம்மை யறிந்தபின்னர்த் தம்மை யறிவித்த வருட்டரிசனமுதலாய்த் தாமறிந்தவையெல்லா நீங்கி யிம்மைக்கண்ணே சுகாதீதயாகிய பெருவாழ்வை யடைந்தோர்க்கு?

"முன்னேநடந்தறிந்த போதநசிப்பேயிருக்கு மிடம்புறங்கா டென்பதிலை" எ-து. கருவிகளையுந் தற்றரிசனமுதலியவற்றையு மிதுவிது வென் றறிந் தவற்றை நீங்கிச்சென்று சிவத்தையறிந் ததனுள்ளிறந்த போத மீண்டெழா ததனைக் கெடுப்பதே யிருக்குமிடமன்றி யிதுசுத்த மாகிய விடமென்பது மிது புறங்காடென்பதுமின்று. எ-று.

ப-ம். தற்றரிசன முதலியவற்று ளுறுதியாய் நின்றோர் மறுமைக் கண்ணடையுஞ் சுகாதீதமுத்தியை யிவரிம்மைக்கண்ணே யடைந்தா ராகலி "னிம்மைப்பெருவாழ்வையெய்தின" ரென்றார். எல்லாவற்றை யுநீங்கிச்சென்றமையா "னடந்" தென்றார். (உ௪)

(கலி-உ௫-அ-கை.)

இங்ஙனமிருந்த ஞானிகட்குச் சாதினடை சமையனடை யின் றோவெனின், ஞானிகணடை சாதிசமயங்களோ டொவ்வாதென் றித் திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

காமாதி விட்டுக் கரமே கலமாகிப்
பூமீதே கைகாலைப் போர்த்துறங்கி - நாமகுணஞ்
சாதி கருமமெனும் வாதனையிற் றாக்கற்றார்க்
கேது சமையமென லாம்.

(இ-ள்.) "காமாதிவிட்டுக்கரமேகலமாகிப் பூமீதேகைகாலைப்போர்த் துறங்கி" எ-து. காமக்குரோத லோபமோகமத மாச்சரியங்களையெல் லாம்விட்டு நீங்கிக் கரமே யுண்கலனாகி மனைதோறும் பிச்சையேற்று

ண்டு பொதுச்சாவடி புறந்திண்ணை பாழுங் கோவின் முதலியவற்றுட் பூமியாகிய மலரணைமீது கரங்களையுந் தாள்களையும் போர்வையாகப் போர்த்துக்கொண் டானந்த நித்திரைபண்ணி ?

"நாமகுணஞ் சாதிகருமமெனும்வாதனையிற் றாக்கற்றார்க்கே து சமையமெனலாம்" எ-து. பெயாகுணஞ் சாதி கிரியையென்னு மிவற் றின் வாசனையோடுந் தாக்கற்ற மெய்ஞ்ஞானிகட்குச் சாதியாதென் றுகூறலாஞ் சமைய மியாதென்றுகூறலா மாகலி னிவற்றினடைகளு மவர்க்கின்று. எ-று.

ப-ம். காமாதி விட்டென்றமையான் மாயாகுணமொன்று மில ரென்பதாயிற்று. நாமாதிகளிற் றாக்கற்றாரென்றுதவற்றின் வாசனையி ற் றாக்கற்றா ரென்றமையா னவற்றை மறந்துபோயினா ரென்பதாயி ற்று.

"சாதிகரும" மென்றமையாற் சாதி யேதெனலாமென்பது வரு விக்கப்பட்டது. (௨௫)

(கவி-உ௬-அ-கை.)

ஞானிநடை சாதிநடை சமையநடைகளோ டொவ்வா திங்ஙன மிருப்ப தென்னையெனின், ஞானி மாயாதீதமான சிவஞானமுடைய னாகலிற் சாதிசமயநடையாகிய மாயைக் குட்படானென் றித்திருவெ ண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

ஞானிக் குலக நடையென்று நாம்பார்க்கிற்
சீனக்கண் ணாடியொடு தீபமுமா - மேனோர்க்கும்
விப்பிரட்ட மேபோல வேறாம் விகாரியோ
வப்பராக் கன்றிபறி யான்.

(இ-ள்.) ஞானிக்குலக நடையென்றுநாம்பார்க்கிற் சீனக்கண்ணாடி யொடுதீபமுமாம்,, எ-து. ஞானியினதுநடையை யுலகரதுசாதி நடை போலென் றியாம்பார்ப்போமெனி னவனதுநடை யிருளிற் றீபத்தை க்கொண்டு பொருள்காண்பதுபோலுமாம். இவரதுநடை யவ்விருளிற் சீனக்கண்ணாடிகொண்டு பொருள்காண்பதுபோலுமா மாகலி னிவர து நடையோ டவனதுநடை யொவ்வாதானாற் சமையிக ணடையோ டொவ்வாதிருப்ப தெங்ஙனமெனின் ?

"ஏனோர்க்கும்விப்பிரட்டமேபோலவேறாம்விகாரியோ வப்பராக் கன்றிபறியான்" எ-து. சமையிக டத்தங்கடவுளரைத்தமக்குரிய நூல்

கூறியவாறே வழிபடுவார். அவனக்கடவுளாமெல்லாங் கடந்துநின்ற பரிபூரண சிவத்தையடைந்தவனாகலி னச்சமையிகணடைக்கு மவன டை சுத்தப்பிரட்டமேபோல வொவ்வாதுவேறா மிங்ஙனஞ்சாதிநடை சமையநடை யொவ்வா தாயி னிவ்விருவகை நடையுமில்லாத பாமரர்போலு மவன் விகாரியோவெனின், அவன் சிவனைப்போலு நிருவிகாரி யவ னிருவிகாரியேயாகுல் விகாரமற் றிருத்தீவேண்டுமேயன்றிக் கரபிச்சைவாங்கி யுண்டன்முதலிய நடை நிகழ்வானேனெனின், அங்ஙனங் காயத்தி னிகழ்ந்ததாயினு மவ னிருவிகாரமாகிய பராக்கேயன்றி யிவ்விகாரமாகிய பராக்கினு ளொன்றினையுமறியான். எ-று.

ப-ம். உலகநடையென்றதனுல், ஞானிநடைவருவிக்கப்பட்டது. ஞானிநடை தீபம்போலெனவு, முலகநடை சீனக்கண்ணுடிபோலெனவுமாறிப் பொருள்கொள்க.

இருளிற்றீபத்தாற் பொய்ப்பொரு டோன்றுவனபோன், ஞானதீபநடையான் மெய்ப்பொரு டோற்றுமென்பது மவ் விருளிற் சீனக்கண்ணுடியாற் பொய்ப்பொருள் சிறிதுந் தோற்றுததுபோன், மாயாந்தகாரத்தோடுஞ் செய்யுஞ் சாதிநடையான் மெய்ப்பொருட்சிறிதுந்தோற்றுதென்பது மிவ்வுவமைகளாற் காண்க.

"விகாரியோ" வென்றமையானு "மப்பராக்கன்றியறியா" னென்றமையானு மவற்றிற்கிடையில் வேண்டுவனவருவிக்கப்பட்டது.(உகூ)

(கலி-உஎ-அ-கை.)

ஞானியினதுநடைமுதலியவற்றை யறியக்கூடாதோ வெனின், ஞானியினது நடையுந் தெளிவும் யாவராலுமறிந் தளவிடக்கூடாதென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

மூர்க்க னநுசாரி மூடனெனப் பண்டிதனு
மேற்குலமா மாசார வித்தநெனப் - பார்க்கி
லளவைக் களவாகி யப்பலா ஞானி
தெளிவைத் தெளியாத தென்.

(இ-ள்.) மூர்க்கனநுசாரிமூடனெனப்பண்டிதனு மேற்குலமாமாசாரவித்தநென,, எ-து. உலகநடை சமயநடைகளினிற்போர் ஞானிநடையைப்பார்த்துத் தமதுநடையோ டொவ்வாமையா னிவன்பிரட்டுநடையையுடைய மூர்க்கனெனவு மாசார வீனனெனவு மொன்று மறியாத மூடனெனவுங் கூற விவேகிகளாயினு மவ னடையைப்பார்த்

தெல்லாவற்றையுந்தெளிந்த பண்டிதனுமெனவு மேலாய ஞானி குல மாமெனவு மாசாரத்திற் கெல்லா மோர்வித்தாமெனவுங் கூ

"பர்க்கிலளவைக்களவாகியப்பாலாஞானி தெளிவைத்தெளியா ததென்" எ-து அவனுடைய விசாரிக்குமிடத் திவராலிவ்வளவென் றளவிடுதற் களவிடுவோரா யிவ்வளவையுங்கடந் தப்பாலுமாகிய வந்தஞா னியினது நடையினையுந் தெளிவினையு மிவ்வளவென் றொருவராலு ம றியக்கூடாதிருந்த தென்கொலோ. எ-று.

க-ம். உலகநூல் சமையநூல்களை யுணர்ந்தோர்க ளந்நூல்களி னடையின்மையா னிகழ்ந்துகூறினர். ஞானநூ லுணர்ந்தோர் ஞான நடையென்றறிந்து புகழ்ந்துகூறினாராகலி "னளவைக்களவாகி" யெ ன்று மிங்ஙனஞ் செய்வோமென்று செப்பாதவனிடத்தின் ஞானநடை யியல்பாய் நிகழ்தலின் ஞான நூலுணர்ச்சியாற் புகழ்ந்துகூறினர். அ ளவையுங்கடந்து நின்றுணைகலி னிமமூவளவைக்கும்பொதுப்பட "வப் பாலாஞானி தெளிவைத் தெளியாத" தென்னென்றுங் கூறினர். ()

(கவி-உஅ-அ-கை.)

சுகாதீதத்தி னிற்போர்க் நடைக ளிலவாயினு மருட்டரிசன முதலியவற்றி னிற்போர்க் கந்நடைக ளிலவாயி னது பிரட்டன்றோ வெனின், திருவருண்மேலிட்டவிடத்து வருமநுபவமு மதனையுடை யோருமெ ஞானிகளென்பது மவரது நடையை மாயையுடையோ ரறி யாரென்பது மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

அஞ்சனக்கண் ணுளர்க் கருநிதியந் தோன்றுவபோ
லஞ்சலகை மாற்றியதி னுணுவர்போல் - வெஞ்சாப
விடுபோற் றோன்றுமருண் மேலிட்டால் விப்பிரட்டா
மோடையின்மண் டேமொப்போர்க் கு.

(இ-ள்.) அஞ்சனக்கண் ணுளர்க்கருநிதியந்தோன்றுவபோ லஞ்சல கைமாற்றியதினு ணுவர்போல் வெஞ்சாபவீடுபோற்றோன்று மருண்மே லிட்டால்" எ-து. பாதாள வஞ்சனம்போட்டப்பார்க்குங் கண்ணினையு டையார்க் கரியசேமநிதி தோன்றுவபோலுந் தம்மேலேறியிருந்தவிட த்தையும் பேயையுமாற்றி னதனாற் றெளிவுபிறந்து முன்னரென் செய் து கொண்டோமென் றவற்றான் மயங்கிச்செய்த செயல்களைநாடி நா

னுவர் ளைப்போலுங் கொடியசாபத்தினலே வருந்தினேர்க்குச்சாபம் விடுதலையானாற்போலுந் தோன்றுந் திருவருண் மேலிட்டகாலத்து?

"விப்பிரட்டாமோடையின்மண்டுக மொப்போர்க்கு" எ-து. அத்திருவருண் மேலீட்டைப்பெற்ற ஞானிகடை யோடையின் மூழ்கிக்கிடக்குந் தவளைபோன் மாயாசமுத்திரத்தின் மூழ்கிக்கிடப்போர்க்குப் பிரட்டுகடைபோற் றோன்றும். எ-று.

ப-ம. மண்மறைப்பாற் றெரியா திருந்தகதி யஞ்சனையபோட்டுப்பார்த்த கண்ணுளர்க் கம்மண்ணூடுருவி யந்நிதிதோன்றுவபோல், மலமறைப்பாற் றெரியா திருந்தவருளவ்வருட் கண்ணாற் பார்த்தபோ தம்மலமறைப்புநீங்கி யவ்வருளெங்குந்தானாய்த் தோற்றுமாகலி "னஞ்சனக்கண்ணுளர்க் கருநிதியந்தோன்றுவபோ லென்றும், விடமும் பேயும் நீங்கியவிடத்துத் தெளிவுவந்து முன்னரவற்றான்மயங்கிச்செய்த செயல்களை நாடி நாணுவாரைப்போலச் சகலகேவலங்களை நீங்கி யருளைக்கண்டவிடத்து முன்னரவற்றான் மயங்கிச்செய்த செயல்களை நாடி நாணமவருமாகலி "னஞ்சலகைமாற்றிய தினுனுவர்போ" லென்றும், தேவனாயிருந்துளான் சாபத்தால் விலங்காதிகளாயிருந்து பின்னரச்சாபம் விடுதலையானபோது தேவத்துவத்தையடைந்தாற்போல அளவிறந்தகால மலதேகந் தானாயிருந்தவ ரிப்போ ததேகநீங்கித் தன்னையறிவென் றுள்ளபடி யறிந்தமையால் "வெஞ்சாபவிடுபோ" லென்றுங் கூறினர்.

"ஓடையின்மண்டுகமொப்போர்க்" கென்றது, கிணற்றுக்குட்டவளை நாட்டுவளப்பமறியுமோ வென்னு முலகவழக்கக்குறிப்பான் மாயையின் மூழ்கிக் கிடப்போர்க்கு ஞானிகடை தெரியுமோவென் றறிவித்தது. (உஅ)

(கவி-உகூ-அ-கை.)

நீ ரிண்டு கூறியவாறே துறவு ஞானநட்டையு முடையோரை ஞானிகளென்பதன்றி யிவை யில்லாரையு ஞானிகளென்பதென்னையெனின், துறந்துள ஞானிகளது வாக்குக்காயங்களி னிகழு ஞானிநடைக்கவ ரதீதமா யிருந்ததுபோ லிங்ஙனங் குடும்பசகிதராயிருந்த ஞானிகளது வாக்குக்காயங்களி னிகழுமுலகநடைக்கு மிவ ரதீதமா யிருப்பரென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

அவரவனைப் போலிருப்பர் தாமவரா கார்போ
லிவரவர்க்கொப் பில்லை யெனினு - முவமைசொலின்
வேசிபணம் வெய்யோன் வீணை வெளிவிசிறி
யாசியர்போ லென்கினுமா வார்.

(இ-ள்.) அவரவனைப்போலிருப்பர் தாமவராகார்போ லிவரவர்க் கொப்பில்லையெனினு முவமைசொலின்,, எ-து. குடும்பத்தோடு கூடியிருந்தும் ஞானிகளாயிருப்போ ரறிவினு லக்குடும்பநிவிர்த்தியாயிருந்த ஞானிகளைப்போலேயிருப்பர். இக்குடும்பத்தோடு மிருந்த ஞானிகடாம் நடையினு லக்குடும்ப நிவிர்த்தியாயிருந்த ஞானிகளைப்போலா கா ரதுபோல விந்தக்குடும்பிக ளந்தக்குடும்பத்தோடு மிருந்த ஞானிகளுக்கு நடையினுலொப்ப ரறிவினு லிந்தக்குடும்பிக ளந்தக்குடும்பத்தோடு மிருந்த ஞானிகட்கொப்பிலரெனினு மின்னுமந்த ஞானிகட்குவமைகூறுமிடத்து?

"வேசிபணம்வெய்யோன்வீணைவெளிவிசிறி யாசியர்போலென்கினுமாவார்" எ-து. வேசிபோலென்று கூறினும் பணம்போலென்றுகூறினும் வெய்யோன்போலென்று கூறினும் வீணைபோலென்றுகூறினும் வெளிபோலென்று கூறினும் விசிறிபோலென்று கூறினும் யாசிப்பார்போலென்று கூறினுஞ் சரியாவார். எ-று.

ப-ம். வேசி தன்மேனசைகொண்டுவந்தார்மேற் றானுமவர்மேனசைகொண்டாள்போலும் வாக்குக்காயங்களிற் காட்டி மனத்தினவர்மேனசையின்றிப் பொருண்மேனசைகொண் டிருப்பதுபோன், மனைவிமுதலிய குடும்பத்தார் தம்மேனசையுற் றிருப்பத் தாமு மவர்மேனசையுற்றார்போலும் வாக்குக் காயங்களிற்காட்டி மனத்தினவர்மேனசையின்றி மெய்ப்பொருண்மேனசையுற் றிருத்தலின், வேசியென்றும், பண மெவரெவ ரெமதெமதென் றபிமானிப்பினுந் தனக்கவர்மே லபிமான மற்றிருத்தல்போல் சுற்றத்தார் நட்பு முதலியோரெம்மவ ரெம்மவரென் றபிமானிப்பினுந் தாமவர்மே லபிமானமற்று?

நிர்விகாரிகளா யிருத்தலிற் பணமென்றும், வெய்யோனு லுலகத்தார் தொழிற்படினு மிவர்செய்யு நன்றுதீது அவனுக்கின்றாயதுபோற் றம்மது வாக்குக்காயங்களி லியாது நிகழினு மிவற்றான்வருந் தீதாகிதங்

களிற்றுஞ் சாராதிருத்தலின் வெய்யோனென்றும், வீணை வாசியாதிருந்தபோதும் வாசித்து விடுத்தபோதுஞ் சும்மாவிருந்து வாசிக்கும்போ தன்பாடும் பாட்டின்படி தான் சொல்வதேயன்றி மற்றொன்றுஞ் சொல்லா தொழிதல்போ லொருவ ரோர்காரியம்வந்து பேசாமுன்னரும் பேசி யொழிந்தபின்னருந் தா மோர் காரியவிசாரணை பண்ணாது சும்மாயிருந்து காரியக்காரர்வந்து பேசும்போ தவர்பேசுங்காரியப்பேச்சுமாத்திரம் பேசி மற்றொன்றுஞ் சொல்லா தொழிதலின் வீணையென்றும், வெளியெல்லாவற்றிற்கு மிடங்கொடுத் திருந்து மவற்றுட் டாக்கற்று நிற்றல்போற் குடும்பத்திற்கெல்லாந் தாம் பிரதானமாயிருந்து மவற்றொடுந் தாக்கற் றிருத்தலின் வெளியென்றும், விசிறி தன்னையெடுத்து விசிறிக் கொள்வார்க்குப் பயன் கொடுப்பதன்றி யவராற் றனக்குப்பயன் வேண்டா திருத்தல்போற் றம்மைக்கொண்டு பிறர் பயன்படுவதன்றி யவராற் றனக்குப் பயன்வேண்டா திருத்தல்போற் றம்மைக்கொண்டு பிறர் பயன்படுவதன்றி யவராற் றனக்குப் பயன்வேண்டா திருத்தலின் விசிறியென்றும், யாவர் குற்றமுடையரையுங் குணமுடையரையுஞ் சமனாகக்கண்டு நன்மொழி கூறலின், யாசியரென்றுங் கூறினார். போலென்கினு மென்பதனை யெல்லாவற்றொடுங் கூட்டுக. (௨௧)

(கலி-௩௰-ரு-௯௧.)

இங்ஙனங் குடும்பத்தோடு கூடியிருந்தும் பற்றற் றிருப்போரை ஞானிகளெனபது சுபாவம், சிவிகை கவிகை முதலியவற்றோடு மரசர்போல வாழ்கின்றோரையு மெங்ஙன ஞானியென்று சொல்வதெனின், பிராரத்தத்தால் வந்த பெருவாழ்வின்கட் பற்றின்றி யவ்வாழ்வநுபவிப்பைப் போதத்தாற்றுமனுபவியாது சிவத்துக்கு அற்பிதஞ் செய்கின்றோரும் ஞானிகளேயென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

தண்டுகுடை யாளராய்ச் சாதுரங்கப் பேரரசாய்த்
தொண்டர்குழாம் போற்றச் சுகித்தாலு - முண்டுசுத்தர்
போகத்தா ரோகடர்போற் பொய்ப்போக மெய்ப்பெருக்காய்ச்
சோகப்போ வார்கடன்றீர்த் தல்.

(இ-ள்.) தண்டுகுடையாளராய்ச்சாதுரங்கப்பேரரசாய்த் தொண்டர்குழாம் போற்றச்சுகித்தாலுமுண்டுசுத்தர்போகத்தாரோ,, எ-து: நா

லவகைச்சேனையுஞ் சிவிகை கவிகை முதலியவுடையரா யடிமைக்கூட்டங்கள்சூழ்ந்துநின்று பரிசரிப்ப மகாபோகங்களை யநுபவித்தா ரெனினு மவற்றோடுந் தாக்கற்றுநின்று சுத்த நிலைபெற்றுரு முண்டு. அவ ரிப்பிரபஞ்சிகள்போலும் போகமயமா யழுந்துவரோ? வழுந்தா ரஃதெங்ஙனமெனின் ?

"சுடர்போற்பொய்ப்போகமெய்ப்பெருக்காய்ச் சாகப்போவார்க டன்றீர்த்தல்" எ-து. எண்ணெய் வார்க்குந்தோறுந் தன்னிடத்தில்வாங்கிக்கொண்டு தான்மிகவும் பிரகாசிக்குந் தீபம்போற் பொய்ப்போகம் வருந்தோறு மதனைத் தற்போதத்தாற்பற்றி யநுபவியா தருட்கண்ணாற்பார்த்துத் தாமற் றநுபவித்தலி னது மெய்ப்பொருட்காய்ப் பொய்ப்போகத்தான் மெய்ப்பொருண் மிகவும் பிரகாசமாய்த் தோன்றுமாகலினிங்ஙனமென் றறிதியாயின், மெய்ப்பொருளை யுணர்ந்தோர் பொய்ப்போகத்தோடுங் கூடியிருந் தநுபவிப்பதென்னையெனி, னக்கினியில் வீழ்ந் திறக்கப்போவார் தமக் குரியரா யுள்ளார் கொடுக்கும் போகமாகிய கடனைவாங்கி யதனுள் விருப்பற்றுண்டு தீர்த்துக் கோடல்போ லவரு மித்தேகத்தை யெப்போ தொழிவோமென்னுங் கருத்தரா யிதற்கமைத்த பிராரத்தக்கடனை விருப்பற் றநுபவித்துத் தீர்த்துக்கொள்வ ராகலி னவ ரதனோடுங் கூடியிருத்த லிம்முறை யென்றறிதி. எ-று.

ப-ம். போகம்வருந்தோறுந் தமக்கென்று தற்போதத்தாற்பற்றியநுபவியா தப்போதமற் றருள்வடிவாயிருந் தப்போகத்தைத் தாமநுபவிப்பதுபோற் சிவத்திற்காக்குவது மெய்ப்பத்தி. இப்பத்தியினு லச்சிவமாவது போதஞ் சிறிதெழினு மதனை விழுங்கிக்கொண்டு நின்று பிரகாசிக்குமாகலிற் "பொய்ப்போகமெய்ப்பெருக்கா" யென்றார். சாகப்போவார் போகத்தை விரும்பாதிருக்கவுஞ் சுற்றத்தாராயுள்ளா ரவளைவேண்டிக்கொடுவந்து புசிப்பித்தல்போன், ஞானிகள் போகத்தை விரும்பா திருக்கவும் பிராரத்தம் வலியக்கொடுவந்து புசிப்பித்தலி னிங்ஙன முவமைகூறினார். (௩௰)

(கவி-௩௧-அ-கை.)

ஞானிக ளநுபவிப்பதும் பிராரத்த மற்றைய ரநுபவிப்பதும் பிராரத்தமாயி னவர்க்கு மிவர்க்கும் பேதமென்னையெனின், ஞானிகள்தேகபோகங்களிற் பற்றிலராகலி னவர் பிராரத்த மத்தேகத்தோடு கழியுமென்று மஞ்ஞானிகள் பற்றுளராகலி னவர் பிராரத்த மிதர்கிதங்கள்

வருவித்துப் பிறப்புக் கேதுவாகுமென்று மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

பெருநோவுக் கேயென்னப் பெற்றதுடற் போக
நரகேழு மூட்டுமிது நாஞ்செத் - துருவத்துத்
தாமல்லாற் போகிப்ப தல்லவது வன்பர்தங்
காவலாட் கைத்தளைபோற் காண்.

(இ-ள்.) பெருநோவுக்கேயென்னப் பெற்றதுடற்போக நரகேழுமூட்டுமிதுநாஞ்செத் துருவத்துத் தாமல்லாற்போகிப்பதல்ல,, எ-து. உடலாகிய பெருநோவுக் கென்னகருதிப் போகத்தை யநுபவிப்பது தானே பிறவியாகிய நரகமேழினுங் கொடுசென் றவற்றி லுண்பாகிய துன்பங்களைப் பொசிப்பிக்கும். இம்மெய்ந்நனமொனி, னிவ ரநுபவிக்குமிப்பிராரத்தந் தற்போதமாண் டித்தேகத்துத் தாமிருப்ப தல்லாமு லருள்வடிவாயிருந் தநுபவிப்பதல்லவாகலின் ?

"அதுவன்பர் தங்காவலாட் கைத்தளைபோற்காண்" எ-து. திருவடியைப் பிரியாது நின்ற வம்மெய்யன்பர் தம்பிராரத்தந்தற்போதமாண்டு தேகந் தாமல்லாது திருவருடாமாயிருந் தநுபவிப்பதாகலி னப்பிராரத்தந் தேகமிருக்குமளவுங் காவலாட்போலுங் கைத்தளைபோலுமிருந்து தேக நீங்கும்போ ததனோடுந் தானு நீங்குமாகலி னவர்க்கு மறுபிறவி யுள்ளவாகாவென் றறிதி. எ-று.

ப-ம். தேகந்தானும் போகந்தனதாயுங் கருதிக்கொண்டு தற்போதத்தா லப்போகத்தைப் பற்றி யநுபவித்தலி னிதாகிதங்களு மிவ்விதாகிதங்களா லிருவினைகளு மிவ்விருவினைகளான் மறுபிறவியு மிங்ஙனந் தொன்றுதொட்டு வருமாகலி "னரகெழுமூட்டு" மென்றார்.

போதமிறந் திருத்தலானும் பூரணவடிவாயிருத்தலானும் வினைசார்தற் கிடமின்மையா னவர்க்கு மறுபிறவி யின்றென்பதுகாண்க.

*உடம்பு மூப்புப்பிணிக்கிடமாகலி னதனைப்பெருநோவென்றார். "நாஞ்செத்துருவத்துத் தாமல்லாற் போகிப்பதல்ல" வென் றவர்க்குண்மையாய குணங்களை யிவர்க் கின்மையென் றெடுத்துக் கூறினமையா லவர்க்கவை வீருவிக்கப்பட்டது.

இதுவென்ப திவர் பிராரத்தமேனின்றது. அதுவென்பதவா பிரா ரத்தமேனின்றது பதம்-திருவடி. பதத்தினையுடைய வன்பனெனப்பொருள்கொள்க.

போகமாய்வந்து சூழ்ந்து கோடலானும,பரமுத்தனுகவொட்டாது தேகத்தி லவனைத் தடுத்து நிற்றலானும, பிராரத்தத்தைக் காவலாளென்றுங் கைத்தளையென்றுங் கூறினா. (௩௧)

(கலி-௩உ-அ-கை.)

ஒருவர்செய்தவினை மற்றொருவரைச் சாராமையா னவர்செய்த வினை யவரைச்சாராதிருப்ப தெங்ஙனமெனின், ஞானிகள் சிவானந்தா நுபவராகலி னவரை வினைகள்சாராவென்றும, அவர்க்கு இதாகிதங்களைச் செய்வோரிடத்தே பவை சாருமென்று மித்திருவெண்பாவிற்கூறுகின்றார்.

சுகிக்கிலலை துக்கஞ் சுடுகாடு சொர்க்க
மகத்துக்குஞ் சொர்க்கநர காய்ந்தார் - சுகிப்பதுவு
மத்துவிதா னந்தாக காகார மற்றது
பத்திசெய்வார்க் கேற்கும் பயன்

(இ-ள்.) சுகிக்கில்லைதுக்கஞ்சுடுகாடுசொர்க்க மகத்துக்குஞ்சொர்க்கநரகாய்ந்தார் சுகிப்பதுவு மத்துவிதானந்தாக்காகாரமற்றது,, எ-து. பரமசுகமே வடிவாயிருப்போர்க்குத் துக்கமென்பதில்லை துக்கமின்மையாற் சுகமுமின்றி அசுத்தமாகிய விடமென்னுங் கருத்துச் சிறிதெழினு மதுவேநரகமாய்த்தோற்றலி னசுத்தமாயுள்ள சுடுகாடேயவர்க்குச்சுவர்க்கம். அஃதன்றித் தா மாநந்தவடிவா யிருத்தலே சுவர்க்கமெனவுந் தேகந்தாமென்று சிறிதெழுங்கருத்தே நரகமெனவும் புறத்திற்குச் சொர்க்கநரகாய்ந்தாற்போ லகத்திற்குஞ் சொர்க்க நரகாய்ந்தார். அஃதன்றி யவரநுபவிப்பது மத்துவிதாநந்தமேயாம. இங்ஙன மிருந்த வத்துவிதாநந்தர்க் கவ்வாகாமியவினை புசிப்பாற்றுகின்ற திங்ஙனமவர்க்குப் புசிப்பாற்றுகின்று லவ்வினைதா னெவ்விடத்துச் செல்லுமெனின்?

"பத்திசெய்வார்க் கேற்குமபயன்" எ-து. அவர்மே லன்பா யிதஞ்செய்வோர்க்கும் வெறுப்பா பகிதஞ்செய்வோர்க்கு மவ்விருவினைப பயன்களுஞ் சாருமென்றறிதி. எ-று

ப-ம். ஆநந்தமேவடிவாயிருத்தலிற் றனுவில்லை யவ்வடிவிற்றற்போதமின்மையாற் காணமில்லை சுடுகாடே சுவர்க்கமாய்க்கொண்டலாற் புவனமில்லை யவ்வாநந்தத்தையே யநுபவித்தலாற் போகமில்லை யிங்ஙனந் தநுகரண புவனபோகங்களையெல்லாங் கடந்து நின்றோரை யவ்வினை சாரமாட்டாமையின் “நுகரப்பற்றாது” என்றார். தேகத்தையுடையவனைத் தேகியென்றாற்போலச் சுகவடிவாயிருந்தோனைச் சுகியென்றார். (௧௨)

(கலி-௱௱-அ-லை.)

இங்ஙனமிருந்த ஞானியடைந்த பேரின்பத்திற் குவமை யாதென்றபாற்றுக்களை நோக்கி ஞானியின் பெருமை யித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

அரிபிரமரிந்திராதிகளார் தானச்
சரிவிரத்த னின்பத்தைச் சாற்றிற் - பரமசிவன்
றானே சரிமீட்டுச் சாற்றுகிற்பன் றான்சரிவே
றானை வேதமறியா.

(இ-ள்.) அரிபிரமரிந்திரர்களாதிகளார் தானச் சரிவிரத்தனின்பத்தைச்சாற்றில்,, எ-து. அரிபிரமரிந்திரர் முதலிய தேவர்களி னின்பமெல்லா மொன்றாகக்கூட்டி யவ்விரத்த னின்பத்திற் குவமை சொல்லுமிடத்துச்சரி ?

“பரமசிவன்றானேசரிமீட்டுச் சாற்றுகிற்பன்றான்சரிவே றானைவேதமறியா” எ-து. அஃதன்றிப் பரமசிவனது பரிபூரணானந்தந் தானேசரி பின்னுஞ் சொல்லுமிடத்துத் தன்னின்பத்திற்குத் தன்னின்பமேசரி யிங்ஙனமெப்பொருள்கட்கும் வேறாய் நின்றவடைந்தா ரின்பத்தை வேதங்களு மிவ்வளவென் றளவிட்டறியமாட்டாது. எ-று.

ப-ம். பரமசிவனது பரிபூரணானந்தமெல்லாந் தாமாகிநின் றநுபவித்தலிற் பரமசிவன்றானே சரியென்றும், தன்னின்பம்போன் மற்றியாவர்க்கு மின்மையாற் றன்றான்சரியென்றும், அவ்வின்பமுந் தாமாகாததனையநுபவிப்போரா யிருத்தலின் “வேறானை” யென்றுங் கூறினார். இன்பத்திற் குவமைகூறினமையான் அவர்சரியென்றதை யவரதின்பஞ் சரியென்று கூறப்பட்ட தஃதாகுபெயர்.

(கவி-௩௪-அ-கை.)

சித்தாந்த ஞானம்போலே வேறு ஞான மின்றென்று மிந்தஞான ம்பெற்றோரை வழிபடுவோர் பெருமையே பெருமையென்று மித்திரு வெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

சாலோக மாதி தருஞ்சைவ சித்தாந்தி
பாலேகம் பார்க்கப் பணியுமவன் - மேலே
யுருகித் திருவுளத்துக் குற்றபணி செய்வார்
பெருமைக்கே துண்டோ பிற.

(இ-ள்.) சாலோகமாதிதருஞ்சைவசித்தாந்தி பாலேகம்பார்க்கப் பணியுமவன்மேலே,, எ-து. தன்னைவந்தடைந்தோரது பத்தி பணிவிடைக்கேற்ப வவர்க்குச் சாலோகசாமீப சாரூபமாகிய பதமுத்திகளையுங் கொடுக்குஞ் சித்தாந்தஞானிபா லேகமாயிருந்த மெய்ப்பொருளையறியும்பொருட்டுவந்து மனமொழி மெய்களான்வணங்கு மதிபக்குவன்மேல்?

"உருகித்திருவுளத்துக்குற்றபணிசெய்வார் பெருமைக்கேதுண்டோபிற" எ-து. பேரன்புவைத் துள்ளுருகி யவனது திருவுளத்திற்கேற்றபணிவிடைச்செய்வோரது பெருமைக்குமேலாய பெருமை பிறிதுயாதுண்டு. எ-று.

ப-ம். வந்தடைந்தோர் பக்குவாபக்குவங்களை யறிந்து சரிதாதிகளை வருவித்துச் சாலோகமாதி பதமுத்திகளைக்கொடுப்பதும், அதி தீவிரபக்குவனாய் வந்தோனுக்குத் தற்போதத்தைக் கெடுத்து நிரதிசய வின்பத்தைக் கொடுப்பதும், மற்றச்சமையங்களி லின்மையாற் "சாலோகமாதிதருஞ் சைவசித்தாந்தி பாலேகம்பார்க்கப் பணியுமவ" னென்றார்.

இங்ஙனமிருந்த சித்தாந்தியைப் பணியுமவனைப் பணிவோர்க்கு மம்முத்தியின்ப முண்டாமாகலி "னுற்றபணிசெய்வோர் பெருமைக்கே துண்டோபிற" வென்றார். (௩௪)

(கவி-௩௫-அ-கை.)

இதுவுமது.

காலமுடன் றேசந் திக்குக் கருமமுடற்
கோலஞ் சமயங் குறிப்பறிதல் - சீலந்

தலையோடு போனவுயிர் தான்போலத் தன்னோ
டிலையாஞ் சிவனே யிவன்.

(இ-ள்.) காலமுடன்றேசத்திக்குக்கருமமுடற் கோலஞ்சமையங் குறிப்பறிதல்சீலம்" எ-து. இன்னகாலத் தின்னவிரதஞ்செய்வதென்னு ங் காலமுங் காசிமுதலியனநன்றுமற்றையனதீதென்னுந்தேசமு மின் னதிக்குநன்று இன்னதிக்குத் தீதென்னுந் திக்குமின்னகருமஞ்செய்வ தின்னகருமந் தவிர்வதென்னுங் கருமமு முடலிற்சமைந்தவேடங்களு மவ்வேடங்கட்குரிய சமையங்களு மச்சமையங்கட்குரியகடவுளரையி ங்ஙன மிருப்பரெனக் குறிப்போடு தியானிப்பதாய குறிப்பறிதலு மின் னசாதிக் கின்ன தாசாரமென்று செய்யுஞ் சீலமுமாகிய விவையெல் லாம்?

"தலைபோகிப்போனவுயிர் தான்போலத்தன்னோ டிலையாஞ் சிவ னேயிவன்" எ-து. தலைபோனவிடத் ததனோடும்போன வுயிர்போலத் தற்போதமிறந்தவிடத் ததனோடு நீங்குமாகலின் மவுனாந்தமாயிருந்த சிவனே யிவனும். எ-று.

ப-ம். கைகான்முதலிய வுறுப்புக்கள் போனவிடத்து மிருந்தவுயி ர்தலையோடும் போனதுபோலப் போதஞ் சிறிதிறந்தவிடத்து மிருந்த கிரியைத் தொழில்களது முற்று மிறந்தவிடத் ததனோடு நீங்குமாகலி னங்ஙன முவமைகூறி னவற்றைச்செய்தவ னிறந்தமையா லிவனாற் செய்யப்படுமவையு மிலவென்பதூஉங் காண்க.

மவுனாந்தமாயுள்ள சிவனை யடைந்தவன் மவுனாந்தி யாகலிற் "சிவனேயிவ" னென்றார். (௯௫)

(கவி-௯௬-அ-கை.)

இங்ஙன மவர்க்கு விதிவிருத்தங்க ளில்லையென்று நீர்கூறியதென் னையெனின், ஞானிகட்கு விதிவிருத்தங்களிலவென் றித்திருவெண்பா விற் கூறுகின்றார்.

சாவே பெருநோன்பாய்ச் சந்தற்ற சத்தியர்க்குத்
தேவாரங் காலந் தியானமறம் - பாவம்
விதிவிருத்தம் பேசுகைக்கு வேதாக மங்க
ளதிசயிக்கு மேலுமைப்பா ரார்.

(இ-ள்.) சாவேபெருநோன்பாய்ச் சந்தற்றசத்தியர்க்குத் தேவாரங் காலந்தியானமறம் பாவம் விதிவிருத்தம்பேசுகைக்கு" எ-து. தம்போ

தமிறப்பதே பெருந்தவமாய்க்கொண் டதனைக்கெடுத்துச் சிவத்தோடு மிரண்டறக்கலந்த சத்திய ஞானிகட்குத் தேவாரமுதலிய தோத்திரங்களை யோதலுங் காலாகாலங்களறிந்து சிவாலயங்களிற் சென்று பணிதலு மோரோர் பாவனையைக்கருதித் தியானித்தலுஞ்சிவபூசையாதி புண்ணியங்களைச் செய்தலு மிவையன்றிப் பாவங்களைச் செய்தலுமாகிய விவ்விதி விருத்தங்களுளவென்று சொல்வதற்கு?

"வேதாகமங்க ளதிசயிக்கு மேனுனைப்பாரார்" எ-து. வேதங்களுமாகமங்களு மதிசயிக்குமெனி னவற்றிற்குமேன் மற்றியாவர் சொல்வார். எ-று.

ப-ம். போதஞ்சிறிதெழினு மதனைக்கெடுத்துச் சிவத்தோடுங் கலந்திருப்பதே யவர்க்குச் சகல நோன்புகளுமாகலிற் "சாவேபெருநோன்பாய்ச் சந்தற்றசத்திய" ரென்றார்,

அங்ஙனஞ் செய்வதே நோன்பாய்க் கொண்டோர்க் கதற்குமேன் மற்ற நோன்பொன்று மின்மையா னவர்க்கு விதிவிருத்தமிலவாயின. "வேதாகமங்களதிசயிக்கு" மென்றதனு னவற்றுன்விதிவிருத்த மறிவோர்க்கு வேறு சொல்வதற் கிடமின்மையான் "மேனுனைப்பாரா" ரென்றார். விதியாவது வேதாகமங்கள், சிவபூஜாதிகளைச் செய்கவென்று கூறுவது. விருத்தமாவது, மதுபானாதிகளை விடுகவென்று கூறுவது. (௧௬)

(கவி-௧எ-வு-கை.)

எமக்கு மிங்ஙனமிருக்குமென்று ஞானிகள தருமை யித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

மோனிகளைப் பார்த்திமையா மோகமும் வெண்டிங்கண்
மேனி யழுகெழுதா மேற்பத்தி - யான
பதுமா தனன்கண்ணும் பானுவும்போற் றானு
யெதிராகுஞ் சொற்பணத்தி லும்.

(இ-ள்.) மோனிகளைப்பார்த்திமையா மோகமும்வெண்டிங்கண்மேனியழுகெழுதா,, எ-து. அந்தஞானிக ணம்மைப்போற் சுகாதீதமுத்தியைப் பெறும்பொருட்டுப் புறத்துநின்ற போதத்தை யுள்ளடக்கி யிதனைக்கெடுப்பதே விரதமாய்க்கொண்ட மவுனிகளை யிமையா நாட்டத் தேவரும் பார்த் திவர்மேல்வைத்த மோகமு முந்நூளனத்தால் வெண்

டிங்கள்போலுமே விளங்காநின்றவழ கெழுதக்கூடாத வவரது திருமே னியும்?

“மேற்பத்தியான பதுமாதனன்கண்ணும் பானுவும்போற்றோ பெதிராகுஞ் சொற்பனத்திலும்” எ-து பிரமனது நான்முகங்களினு மேன்மைபெறு பங்கிபோலவிளங்குவதான வெண்கண்களு மக்கண்க ட்கெதிர்தோன்றும் பானுவும்போலியான்கருத்திருப்பினு மவைதா மாய்வருமெகனை துளக்கண்ணிற்கு முகக்கண்ணிற்கு மெதிரே விளங்கு வதாஞ் சொற்பனத்திலுஞ் சாக்கிரத்திலும். எ-று.

ப-ு சுகாதீதமுத்தியைப் படைத்தஞானிகட்கு ஞானசாதகனை க்கண்டாற் பாசங்களெல்லாங்கெட் டிவ்வளவு வந்தாரென்றவாறே ற்சங்கோபமுத்திரர் நூலாகலின் “யோனிகளைப்பார்த்திலையாபோக மு” மென்றுராயான பெற்றபெறு பெறுக விவ்வையகமென்பதுமது.

பதுமாதனனிமையாமாட்டத்தையு மதற்கெதிர்தோன்றும் பானுவையுமுவமைகூறினமையா னவாபேகவைத்த போகத்தையு மவரது திருமேனியையுங் காதுளமறவாதென்பதாயிற்று. எனதெனுமபி மானந்தீர்கின்றது. சொற்பனத்திலுமென்ற வும்மையாற் சாக்கிரத்து மென்று வருவிக்கப்பட்டது. (கூஎ)

(கலி-கூஅ-ஆ-கை.)

ஞானிகளைப்புகழ்ந்தித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

உருகு பரமசுக வல்லாச நோக்குந்
திருமுகமும் புன்முறுவற் றேசுந் - திருநீறுந்
தற்பாவ மாண்ட சரீரத்தி லோர்சாத்து
மற்றேவெறு மனமு மாம்.

(இ-ள்.) உருகுபரமசுகவல்லாசநோக்குந் திருமுகமும்புன்முறுவற் றேசுந் திருநீறும், எ-து. உள்ளமுருகப்பண்ணுகின்ற பரமசுக வுல்லா சத்தோடுங் கூடிய திருநோக்கமு மவ்வின்பக்களிப்பாற் றெய்வத்தாம ரை மலர்ந்ததுபோல விளங்காநின்ற திருமுகமு மவ் வின்பம்பொங்கி மேன்மேலெழலாற் றோன்றுமந்தகாசப் பிரகாசமுந் திருமேனிமுழு துந் பூசுவதாகிய திருவெண்ணீற்றழகும்?

“தற்பாவமாண்டசரீரத்திலோர் சாத்துமற்றேவெறுமனமுமாம்” எ-து. பஞ்சபூதகுணங்களாகிய தற்பாவ மிறந்துநின்ற திருமேனியிற் கூடியுங் கூடாதிருந்தஞானிகளது திருமேனியிற்றோற்று மிவை யெங்

னந்தோற்றுவனவன்றி யவற்றா னவர்க்கியாதுசிறப்புமின் றவைவாளா தோற்று மழுங்குகளாம். எ-று.

ப-ம். ஆனந்த தோன்றும்போ துள்ளநெக்குருகத் தோன்றுமா கலி "னுருகுபரமசுக" மென்றுஞ் சடசித்துக்களாயுள்ள பொருள்களெல்லா மவர்க்குச் சுகசொரூபமாய்த் தோற்றுமாகலி னவாநோக்கைப் "பிரமசுகவுல்லாசநோக்" கென்றுங்கூறினார். "வினையேன் மனத்துத் தேனையும் பாலையுங்கன்னலையு மமுதத்தையுமொத், தூனையுமென்பினையு முருக்காநின்ற வொண்மையனே" யென்பதுமது.

பூநாளுந்தலைசுமப்பவென்றதுபோற் றோற்றுமென்பதைச் சாற்றுமென் றருமைதோன்றக்கூறினார். உல்லாசநோக்குமுதலியன வவர்க்குந்தாய்த்தோற்று திப்பியப்பத்தோற்றலி "னற்றேவெறுமனமுகா" மென்றார். (வெறும) னென்பது பாரப்பாசொல. (௩௮)

(கவி-௩௯-அ-கை.)

ஞானிகளினதருமை இத்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

வாடன் மணம்போல் வருந்தா வயிராக்யத்
தோடு மெலிந்த வுடம்புடனே - கூடா
திருவிடயா னந்தசுக நீங்காத நோக்குந்
திருமுகமு மென்னைவிடா து.

(இ-ள்.) வாடன்மணம்போல்வருந்தாவயிராக்யத் தோடுமெலிந்தவுடம்புடனேகூடா ரா, எ-து. வாடற்பூவின்மணஞ் சிறிது தோன்றுதல்போற் சிறிதுதோன்றும் பிராரத்தவாசனையோடுமே போதத்தான் வருந்திச்செய்யாத பாசவயிராக்கியத்தோடுந் தளராநின்ற திருமேனியுடனே கூடியிருக்குங் கூடாராகிய ஞானிகளது?

"திருவிடயானந்தசுகநீங்காதநோக்குந் திருமுகமுமென்னைவிடா து" எ-து. திருவிடயமாய்த்தோற்று மானந்தமாகிய சுக முட்போற்புறத்துநீங்காத வவ்வானந்தத் திருநோக்குந் திருமுகமு மென துள்ளத்தை யெப்போதும்விட்டு நீங்காது. எ-று.

ப-ம். "வாடன்மணம்போ" லென்றவுவமையாற் சிறிது பிராரத்தவாசனையோடுமென்பது வருவிக்கப்பட்டது.

"வருத்திச்செய்யும் போதமுடையாரது வயிராக்கியம்போலன்றி யியல்பாய்த்தோற்றலின்" வருந்தா வயிராக்கியமென்றார். விஷயானந்தம்போ லெதிரிடாய்த் தோற்று தெதிரிடற்றவிடத்திற் றோற்றலி "னிருவிடயானந்த" மென்றார். (௩௯)

(கலி-சய-அ-கை.)

ஆயினிந்தஞானிக்குப் பெயராதெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

தத்துவத்தின் போர்வை சரிந்த திகம்பரியே
யத்துவித யேகாந்தி யானந்தி - சுத்தன்
றுரிய னவதூதன் றுறவி சிவயோகி
நிருவாணி யென்விரத்த னென்.

(இ-ள்) தத்துவத்தின் போர்வைசரிந்த திகம்பரிப்போர், எ-து. மூப்பத்தாறு தத்துவங்களாகிய போர்வை சரிந்தவனும் திகம்பரியாயிருந்த ஞானியினது பெயர் சொல்லுமிடத்து?

"அத்துவிதியேகாந்தியானந்திசுத்தன் றுரியனவதூதன் றுறவி சிவயோகி நிருவாணியென்விரத்தனென்" எ-து. சிவத்தோடத்துவிதமாயிருத்தலி னத்துவிதி யென்றும் மங்ஙன மத்துவிதமாயிருப்பினுந்தா னச்சிவமாகாமையா லேகாந்தியென்றும், பூரணானந்தமெல்லாந் தானாயநின் றநுபவித்தலி னானந்தியென்றும், மலத்திரயங்களை நீங்கிநிற்றலாற் சுத்தனென்றும், மேலாயபொருளை யடைந்தோனாகலிற் றுரியனென்றும், வன்னச்சிரமங்களைக் கடந்துநிற்றலா னவதூதனென்றுந், தேகாதிப்பிரபஞ்சங்களெல்லாந் துறந்துநிற்றலாற் றுறவியென்றும், மற்றொன்றோடுங் கூட்டாவின்றிச் சிவத்தோடுங் கூட்டமாயிருத்தலிற் சிவயோகியென்றும் அத்துவா வாறையுங் கடந்துநிற்றலா னிருவாணியென்றும், அச்சிவத்தோடத்துவிதமாக விருக்கின்றனென்னும் வாஞ்சையு மிறந்துபோயிருத்தலின் விரத்தனென்றும் நீசொல்லுதி. எ-று.

ப-ம். உடம்பைப்போர்த்துநின்று நீங்கிய போர்வைபோ லுயிரைப்போர்த்துநின்று நீங்கினமையாற் "றத்துவத்தின்போர்வை சரிந்த" வென்றார். அஃதன்றிப் பூதகஞ்சுகம், பிரகிருதிகஞ்சுகம், கலாதிகஞ்சுகம், வயிந்துவகஞ்சுகம், சத்திகஞ்சுகம், என்னு மிப்பஞ்ச கஞ்சுகங்களையு நீக்கினின்றானெனினுமாம்.

அத்துவிதியென்றதாதி யிக்குணங்களெல்லா முடையனாகலி னிப்பெயர்களெல்லா மவற்குரித்தாயின. (௪ய)

(கலி-௯௪-அ-கை.)

இங்ஙனமகத்துளாசையற்றுத் துறந்தோரையு மகத்துளாசையிருக்கத் துறந்தோரையு மெங்ஙனமறியலாமெனின், மேற்கூறுகின்றார்.

அடங்கத் துறந்தார்க்கு மாசையறப் பாவித்
தொடும்பக் குவந்தெரியா தோகோ - மடந்தேடிப்
பிச்சையாய் மூலையிற்பெண் பேச்சாய் வரினடைக்கைக்
கிச்சையாய்க் கைக்கெதிர்நீட் டும்.

(இ-ள்.) அடங்கத்துறந்தார்க்கு மாசையறப்பாவித் தொடும்பக்குவந்தெரியாதோகோ,, எ-து. அகத்தாசையிருக்கப் புறத்தாசையறப்பாவித் தடங்கத்துறந்தாரையு மியல்பா யகத்தாசையற் றடங்கத்துறந்தாரையு மவரோடு நிகழும் பக்குவா பக்குவங்களினாலே யோகோதெரியாதோ வஃதெங்ஙனமெனின்?

"மடந்தேடிப்பிச்சையாய் மூலையிற்பெண்பேச்சாய் வரினடைக்கைக் கிச்சையாய்க்கைக்கெதிர்நீட்டும்" எ-து. அவர்நற்பிச்சையிடுமடந்தேடிச்சென்று பிச்சையேற்பதாய்ப் புதிய மருமகட்பெண்மூலைக்கண்ணிருந்து மெல்லெனப்பேசும் பேச்சுப்போற் றமக்கெனவோரொடுக்கம்பற்றி யதனுளிருந்து மாரீசத்தோடு மெல்லெனப்பேசுவதா யிவர் பெரியரெனக்கருதிப் பிற ரன்னவத்திரமுதலிய நடைக்கைகொடுவரி னந்நடைக்கைக்கிச்சையா யவர்கொடுக்குங் கைக்குத் தமதுகையை யெதிர்நீட்டிவாங்குவ ரிவர்க்கெல்லா மனைதோறுஞ் செல்வதேயன்றி யோர்மடந்தேடிச்செல்வது மோரொடுக்கம்பற்றியிருந்து மாரீசமாய்ப்பேசுவதுந் தாமிருக்கு மிடத்துப் பிறரன்னுதிகளைக்கொடுவரினவற்றையிச்சித்து வாங்குவது மில்லையாகலி னவரது பக்குவமு மிவரது பக்குவமுந் தாமேதெரியு மீயறிதி. எ-று.

ப-ம். "ஆசையறப்பாவித் தடங்கத்துறந்தார்க்கு" மென்றமையானங்ஙனம்பாவியா தியல்பாய்த் துறந்தாரை வருவிக்கப்பட்டது. அடங்கத்துறத்தன், மனைவிமுதலிய பற்றுக்களையெல்லா மொருங்கேவிடுத்தல். அடங்கத்துறந்தார்க்கு மென்னு நான்காம்வேற்றுமையை யிரண்டாம்வேற்றுமையாகக்கொள்க.

"தெரியாதோ" வென்பது தெரியாதென் றோகாரந்தொக்கு நின்றது. மடந்தேடிப்பிச்சையாய்க் கைக்கெதிர்நீட்டுமென் றவரதுநடைகூறினமையா லதற் கெதிர்மறையா யிவரதுநடை வருவிக்கப்பட்டது.

ஒருவர்க்குச் செல்வம்வரி னதனை நடைக்கையென்பதுபோற் பி றர்வக் தன்னுதிகளைக்கொடுப்பதனை நடைக்கை யென்றார். (சக)

(கலி-சஉ-அ-கை.)

ஆயினகப்பற்றற்றார் துறப்பதேயன்றி யகப்பற்றுடையார் துறக் கலாகாதோவெனின், மேற்கூறுகின்றார்.

கரையடுக்க வந்தாற் றிரையலைக்குங் கப்பல்
பொருளடுத்தாற் றோன்றும்பொய்ப் போதம் - விருதினவன்
வெற்றிக் குதிகுதித்தோன் போல்வேண்டும் விட்டதுபின்
பற்றுமதிற் சிக்கெனநிற் பாய்.

(இ-ள்.) கரையடுக்கவந்தாற்றிரையலைக்குங்கப்பல் பொருளடுத்தா ற்றோன்றும்பொய்ப்போதம்,, எ-து. அலையலைக்குங் கரைகடந்துசெ ன்று கடனடுகின்றகப்பல் மீட்டு மக்கரையடுக்கவந்தா லக்கப்பலையலை யலைக்குமாறுபோல விடயங்களைத் துறந்துசென்று துறவின்கண் ணி ன்ற நீ மீட்டு மவ்விடயங்களை யடுத்தாற் பொய்யாகிய வவ்விடயபோ தந்தோன்றி யறிவை யலைக்குமாகவின் ?

"விருதினவன்வெற்றிக்குதிகுதித்தோன் போல்வேண்டும் விட்ட துபின் பற்றுமதிற்சிக்கெனநிற்பாய்" எ-து. தன்பகைவனைச் செயங் கொண்டாலன்றி விடே னென்னும் விருதினேன்போலு மொருவரோ டு வாதுகூறி வெற்றிக்குத் தாவுதாவினேன்போலு நீயும்பிடித்ததுற வை முற்றுஞ் சாதிக்கவேண்டு மதனைவிடாது சாதிக்கவேண்டின் வி டயங்களை யடாதே யடுத்தான் முன்னர் நீவிட்ட பற்றுக்களெல்லா மி ப்போதும்வந்துபற்று மிவையுன்னைப்பற்றா தகலும்படி யத்துறவின்க ண் ணுறுதிப்படநிற்றி. எ-று.

ப-ம். கரையடாது கடலினடுநின்றகப்பலை யலையலையாததுபோ ல விடயங்களை யடாது துறவின்கண் ணின்றோரை விடயபோத மலை யாதென்ப திவ்வுவமைக்குறிப்பாற் காண்க.

விருதினேனுக் கெவ்விதத்தானுந் தன்பகைவனைச் சயங்கொள் வதே விருது. கூடாதாயினு மவ்வேனும் பொருதிறத்தலே விருதுபோ ற் றுறவினேனுக்குத் தன் பகையென்னு மாயைப்படைகளாகிய முட் பத்தாறையுங்கடந்து வீடடைதலேதுறவு. அங்ஙனங் கடக்கக்கூடா தாயினு மதனைக்கடந்தற் கேதுவாய சுத்தவாசனையோடுநின் றிறந்த

லே துறவாகலின் "விருதினவன்" போலென்றும், வெற்றிக்கறுபதடித் துரவு தாவத்தொடங்கினோ னறுபத்தோராமடி தாவினானெனினது வெற்றியதுதவறின் வெற்றியுமிழந் தத்துரவினும் வீழ்வன். அதுபோல விடயங்களைத் துறக்கத்தொடங்கினோ னவ் விடயங்களையுந் துறந்து தற்போதத்தையுந் துறப்பதே துறவு. அங்ஙனஞ் செய்யா தவ்விடயங்களைச்சாரி னத்துறவினான்வரும் பெருமையு மிழந்து பிறப்பினும் வீழ்வனாகலின் "வெற்றிக்குதிகுதித்தோன்போ" லென்றுங் கூறினார்.

க-து. தத்துவத்தின் போர்வையென்னுந் திருவெண்பாமுத லிவைமூன்று திருவெண்பாவானு ஞானிகளதுபெயருந் தாமுந்துறந்ததைச்சாரியாது மீட்டுஞ் சாரலாகாதென்பதுமறிவித்தனரென்பது. ()

அருளவத்தைத்தன்மை

முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா-உ௬௯.

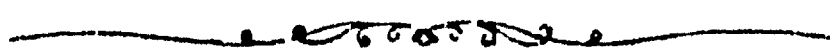

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்பதாவது,

வாதனைமாண்டார்தன்மை

(அஃதாவது,) குடும்பத்தோடு கூடியிருந்து ஞானம்பெற் றக்குடும்பவாதனை மாண்டுநின்றார் தன்மைகூறினமையா லிவ்வதிகாரத்திற்கு வாதனைமாண்டார் தன்மையென்று பெயராயிற்று. துறவிகளாயிருந்து ஞானம்பெற்றோருமன்றிக் குடும்பிகளாயிருந்து ஞானம்பெற்றோரு முளராகலி னவ்வதிகாரத்தின்பின் னிவ்வதிகாரம் வைக்கப்பட்டது.

(கலி-க-அ-ஞை.)

ஞானமில்லாவிடினும் வைராக்கியத்தால் வீட்டுநெறி யடையலாகாதோவெனின், ஞானமில்லாவிடின் வைராக்கியத்தாற் பயனின்றென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

ஞானமில லாத வைராக்கி நன்றல்ல
கானவர்க்கு நோயினர்க்குங் கள்ளர்க்கு - மானதுவெ
னென்னிலைக்கே நின்றுலெ னெவ்விடயத் தேய்ந்தாலென்
றன்னிழப்பே யின்பாந் தலம்.

(இ-ள்.) ஞானமில்லாத வைராக்கிநன்றல்ல கானவர்க்குநோயினர்க்குங்கள்ளர்க்கு மானதுவென்,, எ-து. அகத்துப்பரிபூரணஞானமில்லாதார் புறத்துச்செய்யும் வயிராக்கிய நன்றல்லவாகும். அஃதெங்ஙனமெனின், மலைக்கானிற் சஞ்சரிக்கும்வேடர்களுக்கும் விடாநோயினர்க்கும் பொருடிருடுங் கள்வர்க்கும் வயிராக்கியமுண்டாவதென்னை யாகலி னிவரது வைராக்கியத்தோடவாறு வைராக்கியமோக்கும்?

"என்னிலைக்கேநின்றுலெனெவ்விடயத்தேய்ந்தாலென் றன்னிழப்பேயின்பாந்தலம்" எ-து. அகத்துப் பரிபூரண ஞானமுடைய ராசுரிமை முதலியன வுலகவியாபாரங்களி லியாது நிலையினிற்பினு மென்னை வனிதாதிவிடயங்களி லியாது விடயங்களோடுங் கூடியிருந்தாலு மென்னை யந்நிலையு மவ்விடயங்களு மிவர்க்கிட முபன் றின்பமுமன்று தற்போதவிழப்பே யிடமு மிப்போதவிழப்பிற் றோன்று மின்பமே யின்பமுமாம்.

ப-ம். தழையுடுத்தன் மூலபலங்களைப்புசித்த லிராப்பகற் கானிற்சரித்தல் பனி மழை வெய்யில் காற்றுகளைப் பொறுத்தன் முதலியன கானவர் வைராக்கியம். வனிதாதி விடயபோகங்களைத்துறந்திருத்தல் விடாநோயினர் வைராக்கியம். பகைவர்க் கச்சமின்றித் தம்முடலை யிழந் திருளிற் சேறன் முதலியன, கள்வர் வைராக்கியம். இவரதுவைராக்கியங்களாற் போதவிழப்பு மின்பமுமின்றாயினபோ லவரது வைராக்கியத்தானும் போதவிழப்பு மின்பமுமின்றாகலி னவரது வைராக்கியத்தை யிவரதுவைராக்கியத்திற் குவமைகூறினார்.

அகத்துப்பரிபூரண ஞானமுடையார்க் கியாதுநிலையி னிற்பினு மியாதுவிடயங்களைப் புசிப்பினு மவற்றை யந்தப் பரிபூரணஞானத்தாற் பார்த்தழித்தலி னவற்றோடுந் தாக்கற்றுநிற்பதும், இங்ஙனந் தாக்கற்றுநிற்றலாற் போதவிழ்ப்பு மிப்போதவிழப்பாற் பேரின்பமு முண்டாமாகலின் "என்னிலைக்கேனின்றுலெ னெவ்விடயத் தேய்ந்தாலென் றன்னிழப்பேயின்பாந்தல" மென்றார்.

அஃதன்றி விடயவின்பத்திற் கேதுவாய வுலக வியாபாரங்களைச் செய்வார்போ லிவரியாது நிலையினின்றாரெனினு மதனுட் டாக்கற்று

நின்று சொரூபவின்பத்திற் கேதுவாய தற்போதவிழப்பைச் செய்வா ரென்பது மவ்விடயவின்பங்களைத் தாமற்றநுபவித்தலா லவற்றைய நுபவிக்குந்தோறுந் தாமற்றவிடத் துண்டாம் பேரின்பமேலீடேயன்றி யவ்வின்ப மோர்பொருளாயவர்க்குத் தோற்றாதென்பதுங் காண்க. "தன்னழிப்பேயின்பாந்தல" மென்றமையா னங்கிலேயு மவ்விடயமு மிடமுமின்பமு மன்றென்பது வருவிக்கப்பட்டது. "வைராக்கியமென்பது", வைராக்கியென்று கடைகுறைந்துநின்றது. (க)

(கவி-உ-அ-கை.)

ஞானம்பெறுவோர்க் கில்வாழ்க்கையைத் துறக்கவேண்டாவோ வென்ற மாணாக்கனைநோக்கி மெய்த்துறவாவ திதுவென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

எல்லாச் சமையங் களுந்துதிக்கு மில்லறத்தி
னில்லாம னீத்தாரென் னீத்தாலென் - புல்லறிவைத்
தீரத் தெளிந்து சிவத்தோடும் பற்றற்றா
ராகிற் பிறப்பறுக்க லாம்.

(இ-ள்.) எல்லாச்சமையங்களுந்துதிக்குமில்லறத்தி னில்லாமனீத்தாரென்னீத்தாலென்,, எ-து. சமையங்களெல்லா மிது நன்று நன்றென்று புகழ்ந்துகூறுநின்ற வில்வாழ்க்கையி னில்லாம லிதனைத்துறந்தா ரித்துறவிற்குத் தகுமென மறறியாது துறந்தாலுமென்னை யித்துறவினுற் பிறப்பறுக்கக்கூடுமோ?

"புல்லறிவைத்தீரத்தெளிந்துசிவத்தோடும்பற்றற்றா ராகிற்பிறப்பறுக்கலாம்" எ-து. தற்போதங் கருவிப்போதங்களாய புல்லறிவை ஞானகுருவா னன்றாய் விசாரித்தறிந் ததனைக் கெடுத்துச் சிவத்தோ டிரண்டறக்கலந்து அச் சிவத்தோடுங் கலந்திருக்கின்றோ மென்னும் வாசனைப்பற்று மற்றாரெனி னவர்க்கே பிறப்பறுக்கலா மற்றையர்க்குக்கூடாது. எ-று.

ப-ம். சமையநூல்களெல்லா மில்லறத்தையே மேம்பாடாகக்கூறுதலி "னெல்லாச்சமையங்களுந் துதிக்குமில்லறத்தை" யென்றார். "அறனெனப்பட்டதே யில்வாழ்க்கையஃதும், 'பிறன்பழிப்பதில்லாயினன்று". என்பதுமது. "நீத்தாரென்னீத்தாலென்" னென்ற தவ்வில் வாழ்க்கையைத் துறந்தபின்னரு முடலொறுத்த லூண்வெறுத்த லுடைதுறத்த லாரொடுக்கந் துறத்தன்முதலியன துறந்துநிற்றலெனக் கொள்க.

புலவறிவைத் தீரத்தெளிந்து சிவத்தோடும் பற்றற்றாராகிற்பிற ப்பறுக்கலா" மென்றமையா லிங்ஙனந் தெளிந்து பற்றறுதியுடையாரி ல்லறந் துறவறங்களினின்றாலும "பிறப்பறுப்பா" ரென்பது மிவையி ல்லா ரியாது துறந்தாராயினும் பிறப்பறாரென்பதுங் காண்க.

தற்போதங் கருவிப்போத மிரண்டுமே புல்லறிவாகலிற் போதுப் படப் புல்லறிவென்றார். தீரத்தெளித லவற்றை யுள்ளபடி யறிந்தொ ழித்தல். (உ)

(கலி-௩-அ-ளக)

இதுவுமது.

மனைவி ழக்கி லோமனத்து மாறுது மாய்ந்த
தனையிழக்கி லோசிவனைச் சார்ந்தங் - கநுபவிக்கைப்
போகா தநுபோகிப் பூரணமாம் பூரணந்தா
னாகா திருப்ப தெவர்க் காம்.

(இ-ள்.) மனையிழக்கிலோமனத்துமாறுதுமாய்ந்த தனையிழக்கிலோ சிவனைச்சார்ந்தங்கநுபவிக்கைப்போகாதநுபோகிப்பூரணமாம்" எ-து. நீரிங்ஙனங்கூறியவாற்றா னில்வாழ்க்கையைத் துறப்பது துறவன்றே வெனி னவ்வில்வாழ்க்கையைத் துறந்தும் அதன்கணின் றநுபவித்த விடயவாதனை மனத்தின்கண் மாறுதிருப்பதாகலி னது துறவன்று ஆயி ன்மனத்தையாய்ப்பது துறவாமெனின், மனத்தை யாய்த்ததற்போ தமெழுமாகலி னது துறவன்று. ஆயதற்போத மிழப்பதோ துறவெ னின் தற்போதமிழக்கிற் சிவத்தையடைந்தானுஞ் சுகத்தையநுப விக்கைபோகாதாகலி னது துறவன்று. ஆயிற்சுகப்பேறிழப்பது துற வோவெனி, னச்சுகப்பேறுபோகிற் சிவபூரணந்தானு மப்போதங்ஙன ஞ் சிவபூரணந் தானேனென்னும வாதனைதோன்றுமாகலி னது துற வன்றாயி னினித்துறவுதா னியாதெனின்?

"பூரணந்தானாகாதிருப்பதெவர்க்காம்" எ-து அச்சிவபூரணந்தா னேனென்னு வாதனையுமறந்திருப்பது துறவு. இங்ஙனஞ் சிவபூரண ந் தானாகாதிருப்பதாய துறவு யாவர்க்குண்டாம். எ-று.

மாய்த்தவென்பதற்குந் தனையிழத்தவென்பதற்கு மிடையிற் றற் போத மெழுமென்பது வருவிக்கப்பட்டது.

க-ரு. இவை மூன்றுதிருவெண்பாவானு மெய்த்துறவாவதிதுவெ ன்றறிவித்தனரென்பது. (௩)

(கவி-௬-௫-கை.)

இல்வாழ்க்கையோடு கூடியிருந்து மித்துற வெய்தினோரைத் துறவிகளென்று சொல்லப்படுமோவெனின், தங்கிலேயி னின்றுந் மதனுட் பற்றறுதி யுடையோர்க்கே வீடென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

மாயாபோ கத்தரசாய் வாழ்ந்தாலு மாமணிபோற்
றோயா தவரே துறந்தோர்க - டோய்வாரேற்
சேரும் விதைபோலத் தீர்ந்துவிடத் தேதிரும்பும்
வேறொன் றதுவே வினை.

(இ-ள்.) மாயாபோகத்தரசாய் வாழ்ந்தாலுமாமணிபோற் றோயாதவரே துறந்தோர்கள்,, எ-து. மாயாபோகத்துக்கெல்லா மரசாகிய போகங்களை யநுபவித்து வாழ்ந்தாராயினு மகத்தாகிய மாணிக்கமணி யொன்றோடுந் தோயாதுநின்றதுபோ லவற்றோடுந் தோயாதுநின்றவரே துறந்தோரென்று சொல்லப்படுவார் ?

"தோய்வாரேற்சேரும்விதைபோலத் தீர்ந்துவிடத்தே திரும்பும் வேறொன்றதுவேவினை" எ-து. படிகமணிபோ லியாதொன்றோடாயினுந் தோய்வாரெனி னிலத்துச்சேரும் வித்துப்போல வுடலிறந்தகாலை நின்று நீங்கிய பற்றின்கண் மீட்டுந்திரும்பு மோர்மூலமும்பற்றுடைமையே வினையென்பது மப்பற்றுடைமையேயாம். எ-று.

ப-ம். மாமணி தன்னையடுத்த வன்னங்களைக்கவராது தன்துபிரகாசத்தை யவற்றின்மேல் வீசிநின்றாற்போல யாதுவிடயங்கள் வந்தடுப்பினு மதிற்றோயாது தனது ஞானப்பிரகாசத்தை யவற்றின்மேல்வீசி நிற்றலான் "மாமணிபோற்றோயாதவ" ரென்றும், உடம்பிற்குப் புறம்பாய பற்றுக்களையொழித்து அவ்வுடம்பாய் நின்றோரைத் துறந்தோர்களென்று சொல்வதுபோல வுயிர்க்குப் புறம்பாய கருவிகண் மூப்பத்தாறையு மொழித் தறிவாய் நின்றோரைத் துறந்தோர்க ளென்றார்.

நிலத்திற்சேரும வித்துப்போ லுடலிறந்தகாலை நின்ற பற்றின்கண் மீட்டு முயிர்வந்தடைந்துற்பத்தியாகலிற் "சேரும்விதைபோ" லென்று முடனீங்குங்காலை யுயிர்க்கெந்தவாதனையிருந்ததந்தவாதனையோடும் பிறப்பின்கண்மீள்கலாற் "றீர்ந்தவிடத்தேதிரும்பும்வே" றென்றும் பற்றுள்ளவிடத்து வினையு முளவாகலி னதுவே வினையென்றுங் கூறினார்.

"அவாவென்ப வெல்லாவுயிர்க்கு மெஞ்ஞான்றுந் தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து" என்பது மது. அதுவே யென்பதனைப் பற்றுடைமை யெனக்கொள்க . (௪)

(அவி-ரு-அ-கை.)

விடயங்களை யநுபவிப்பினு மவற்றுட் கூடாரென்றீ ரிதென்னை யென்ற மாணாக்கனை நோக்கி, அவ்விடயங்க ளவரறிவை மயக்காதென் பது மவ்விடயங்களி லவரறிவு தோயாதென்பது மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

ஒருகுடைக்கீழ் வாழுலகத் தோர்க்குறும்பூ ருண்டோ
வருணிழற்கீழ் வாழ்வா ரறிவு - கருவிகளிற்
போமோவென் சேற்றுத்தாள் போலலா பருந்துநிழற்
போனற்போற் றோயாமற் போம.

(இ-ள்) ஒருகுடைக்கீழ்வாழுலகத் தோர்க்குறும்பூருண்டோ வருணிழற்கீழ்வாழ்வா ரறிவு கருவிகளிற் போமோவென்சேற்றுத்தாள்போலேலா., எ-து. பூமியெல்லாமொருகுடைக் கீழாள்வோ னுலகத்துவாழ் வோர்க்குக் குறும்பூரார் றுன்பமுண்டாமோ அதுபோ லெங்கும்பரிபூரணமாய்நின்ற திருவடி நிழற்கீழாகந்தச் செலவதனோடும் வாழ்வா ரறிவு விடயங்களிற்சென் றுறுமோவெனின் அவ்வறிவிற் கவ்விடயங்களா னவருமபக்க மியாதுமின்று மாயைக் கீழ்வாழ்வா ரறிவுபோலவரறிவு சேற்றுக்குட் டோபோ லழுந்துமோ?

"பருந்துநிழற்போனற்போற்றோயாமற்போம" எ-து. பருந்தினி ழலொன்றிற்றோய்ந்துந் தோயாதுபோனற்போ லவரறிவு அவ்விடய ங்களிற்றோய்ந்துந் தோயாதுநீங்குமென் றறிக. எ-று.

ப-ம். ஒருகுடைக்கீழ் வாழ்வார் மற்றியாதோ ரூருக்குச்செல்லி னுமவ்வரையன தாணையாற் குறும்புசெய்வாரு மிவரான்வருந்துன்ப முமவர்க்கின்றாயதுபோற் றிருவடிக்கீழ்வாழ்வாரறிவுவிடயங்களிற்செ ன்றாலு மத்திருவடிப் பரிபூரணமாய்நிற்றலி னிவ்விடயங்கண் மயக்கு வதுந் தானும் பந்துவது மிவ்வறிவிற்கின்றா மாதலி னிங்ஙனமுவமை கூறினார்.

"பருந்தினிழற் றோய்ந்தவாறே நில்லாது விரைவினீங்குதல்போ லவ்வறிவு விடயங்களிற்றோய்ந்தவாறே மயங்காது விரைவினீங்கித் தி ருவடிக்கீழ்நிற்றலா னிங்ஙனமுவமைகூறினார். பருந்தினையவர்க்குமதனி ழலை யவரறிவிற்கு முவமையாகக் கொள்க. (௫)

(கவி-௯-அ-கை.)

இதுவுமது.

நெய்யுண்ட நாயென்ன நீரினிழ லென்ன
மையுண்ட கண்போன் மனைவாழ்வார் - துய்ய
வருளால் விலையேறு மாணிக்க மெல்லாப்
பொருள்போல வல்லாப் பொருள்.

(இ-ள்.) நெய்யுண்டநாயென்ன நீரினிழலென்னமையுண்டகண்போன்மனைவாழ்வார்,, எ-து. நெய்யையுண்டு மீட்டுங் கக்காநின்ற நாய்போலுந் தடாகத்தீரத்தி னிற்குமர மேன்முகமாய்நிற்கவு மத்தடாக நீரிற்கீழ்முகமாய்த்தோன்று மம்மரநிழல்போலும் பிறர்க்கழகாய்த் தனக்குக் கரிப்பாயிருக்கு மையுண்டகண்போலு மந்தஞானிக ளில்வாழ்க்கையோடுங் கூடியுங் கூடாதிருந்து வாழ்வா ரிங்ஙனம் வாழ்வாராயின் ஞானிக்கு மஞ்ஞானிக்கும் பேதமென்னையெனின்?

"துய்யவிருளால்விலையேறுமாணிக்கமெல்லாப்பொருள்போல வல்லாப்பொருள்" எ-து. இருளைத்துறந்து பிரகாசித்தலா னிருளான் விலையேறு நிருமலமாயுள்ள மாணிக்கமணி யவ்விருளான் மறையு மற்றெல்லாப்பொருள்களைப்போலு மல்லாதபொரு ளாதுபோ லில்வாழ்க்கையிருளாற் றுமறைந்திருப்பாரைப்போலு மன்றி யவ்வில்வாழ்க்கை யிருளைத் தமது ஞானப்பிரகாசத்தா னீக்கிநின்று விளங்குவரென்றறிதி. எ-று.

ப-ம். நெய்யையுண்டபின் வயிற்றி லெட்டுணையேனுந் தங்காதுமீட்டுங்கக்கலா னந்நெய்யினதுசார மதனுடலிற் சாராததுபோல விடயங்களைத் தாமற்றநுபவித்துச் சிவத்திற் காக்கலா னவ்விடய வாசனையிவரைச்சாராதாகலி "னெய்யுண்டநாயென்ன" வென்றும், கரையின்கண்மர மேன்முகமாய் நிற்கவு மதனது நிழ னீரின்கட் கீழ்முகமாய்த் தோற்றுதல்போற் சகலத்தையுங்கடந்த சிவத்தைத் தாம்பிரியா திருக்கவு மனைக்கண்ணிருத்தல்போற் றோற்றலி "னீரினிழலென்ன"வென்றும், பிறர்க்கழகாய்த் தனக்குக்கரிப்பதா யிருக்கு மையுண்ட கண்போற் பிறர்க்கு மனைக்கண் வாழ்கின்றதுபோற் றோற்றத் தமக்குப் பிராரத்தவாசனை யென்றைக் கொழியுமென்று வெறுப்பாய்த் தோற்றலின் "மையுண்டகண்போலு" மென்றுங் கூறினார்.

மாணிக்கம் பகலைப்பற்ற விரவின் மிகவும் பிரகாசிப்பதுபோன் மெய்ஞ்ஞானிகட்குத் துறவைப்பற்ற வில்வாழ்க்கையின் ஞான மிகவு ம் பிரகாசிக்குமாகலி னிருளால் விலையேறு "மாணிக்கமெல்லாப்பொ ருள்போல வல்லாப்பொரு" ளென்றுங்கூறினர். (சா)

(கவி-எ-அ-கை.)

ஞானியு மஞ்ஞானியுங் குடும்பத்தோ டிருப்பதாறு லவர்க்கும் பி றப்பிறப்பின்றாய தென்னை யிவர்க்குப் பிறப்புண்டாய தென்னையெனி ன் மேற்கூறுகின்றார்.

துடைதட்ட லொன்றே துயிற்கும் விழிக்கும
படிகத் திருண்மணிக்கேன் பற்று - மடிபார்த்துக்
கூடப்போங் கள்ளனைப்போற் கூடாக் குடும்பக்கூத்
தாடிக்கேன் மேற்பிறப்புண் டாம்.

(இ-ள்.) துடைதட்டலொன்றேதுயிற்கும்விழிக்கும் படிகத்திருண் மணிக்கேன்பற்றும்,, எ-து. துயிலும் பருவமுடையோன் றுயிறற்குத் துடைதட்டலும் விழிக்கும் பருவமுடையோன் விழித்தற்குத் துடை தட்டலு மொன்றேயாம். அதுபோன் ஞானி மனைவிமுதலிய குடும்ப த்தார்வந்து சருவுந்தோறு மகமுகமாய்த் தற்போத வொழிவினின்று கந்தமித்திரை பண்ணுவான். அஞ்ஞானி தன்மனைவிமுதலிய குடும்பத் தார் வந்து சருவுந்தோறுஞ் சகமுகமாய் நின்று மயக்கத்திலழுந்துவா ன். ஆயின் ஞானிக்கு மஞ்ஞானிக்கும் பேதமிங்ஙனமாயினு மந்த ஞா னிக்குக் குடும்பத்தி லிருக்கின்றேனென்னும் வாசனையாயினுந்தோன் றுதோவெனிற் படிகத்திற்பற்றும் பஞ்சவன்னமாகிய விருண் மாணிக் க மணிக்கேன்பற்று மதுபோலக் குடும்பந் தானாய்கின்ற வஞ்ஞானிக் கேறும்வாசனை குடும்பத்திற் பற்றின்றிநிற்கும் ஞானிக்கேனேறு மிங் ஙனங் குடும்பவாசனையு மேறாதிருத்தலான்?

"அடிபார்த்துக்கூடப்போங்கள்ளனைப்போற் கூடாக்குடும்பக்கூ த்தாடிக்கேன்மேற்பிறப்புண்டாம்" எ-து. பொருள்களைக் களவுகொடு த்தோர்க ளவனடிபார்த்துச் செல்ல வப்பொருள் களவுகொண்டோ ஞ மவரோடுங் கலந்துகொண்டவ்வடிபார்த்துக் கூடச்செல்லு மக்க ள்வனைப்போற் குடும்பத்தார்க்குச் சுகதுக்கம்வந்தகாலையவரைப்போ ற் றானுமவர்க்குக்காயத்தாற்பூரிப்பும் வாட்டமுமுடையவனைப்போற் காட்டி யவரோடுங் கூடிநின்று மனத்தா லவரோடுங் கூடாத குடும்ப க்கூத்தாடியாகிய வந்தஞானிக்கு மறுபிறப்பேனுண்டாம். எ-று.

ப-ம். துடைதட்டலாற் றுயில்வதும் விழிப்பது மவர்க்கியல்பாயி னபோற் குடும்பத்தா லகமுகப்படுவதுஞ் சகமுகப்படுவது மிவர்க்கிய லபாயினவென்பதுங் கொள்க.

பார்ப்பான் றோட்டிவேடம்போட்டு நடிப்பினுந் தன்னைவேறு கண்டுநின்றாற்போ லிவ்வுகுடும்பிபோ லிருப்பினுந் தன்னை வேறுகண்டு நின்றுஞ்கலிற் "குடும்பக்கூத்தாடி" யென்றார். (எ)

(கலி-அ-அ-கை.)

நீரிங்ஙனங்கூறியவாற்றான் ஞானிக்கு இல்லறமுந் துறவறமுஞ் சரியோவெனின், மேற்கூறுகின்றார்.

தொடும்போ சுழல்காற்றுத் தூளம்போற் றொட்டு
விடும்போது மங்ஙனே விட்டு - நடந்தாலு
மாகாய நீங்காம லாடியது போலடங்கு
மேகாந்திக் கெங்கிருந்தா லென்.

(இ-ள்.) தொடும்போசுழல்காற்றுத் தூளம்போற்றொட்டுவிடும்போ துமங்ஙனேவிட்டு நடந்தாலும்,, எ-து. விடயங்களைப் பற்றும்போதுஞ் சுழல்காற்றுத் தூளத்தைப்பற்றுவபோற் பற்றி யவ்விடயங்களை விடுக்கும்போது மச்சுழல்காற்றுத் தூளத்தை விடுப்பதுபோல விடுத் திங்ஙன ஞானியின தறிவு விடயங்களைப் பற்றிவிடுத்துச் சென்றாலும்?

"ஆகாயநீங்காம லாடியதுபோலடங்கு மேகாந்திக்கெங்கிருந்தா லென்" எ-து. தூளத்தைப் பற்றும்போது மாகாயத்தைவிட்டு நீங்காமற்பற்றிச் சுழன்றாடும்போது மவ்வாகாயத்தைவிட்டு நீங்கா தாடி யத்தூளத்தைவிடுத்து அவ் வாகாயத்து ளடங்கு மச்சுழல்காற்றுப்போல விடயங்களைப்பற்றும்போதுந் திருவருளைவிட்டு நீங்காதுபற்றி யநுபவிக்கும்போது மவ்வருளைநீங்கா தநுபவித்து அவ்விடயங்களைவிடுத்து அவ்வருளிலடங்கு மேகாந்தியாகிய ஞானிக் கிருவகை யறங்களிலெவ்வறத்திருந்தா லென்னை யவர்க்கோர் பற்றுமின்று. எ-று.

ப-ம். "ஆகாயநீங்காமலாடி" யென்றதனாற் றூளத்தைப்பற்றும்போது மாகாயநீங்காமற்பற்றியென்பது வருவிக்கப்பட்டது. அதுபோலடங்கு மென்றமையா லாடியென்றதன் பின்னர் அடங்குமென்பதுவருவிக்கப்பட்டது. இங்ஙனஞ் செய்தாலு மவரிருக்குமிடந் திருவருளாகலி "னேகாந்தி" யென்றார். (அ)

(கவி-க-ம்-கை.)

இங்ஙனங் குடும்பத்திருந்து மதன்கட் சார்வொழிந்துநின்றா ரியாவரென்ற மாணாக்கனைநோக்கி, அங்ஙனநின்றோர் சுந்தரசுவாமிகள் முதலிய ஞானிகளென்றும் ஞானிகட் கில்வாழ்க்கையே யதிகமென்றும் அவர்களெவ்விடத்து நிலையயராரென்று மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

சுந்தரனார் சேரர்கோன் சோழர் குறுமன்னர்
மைந்தருட றம்முடலை வாட்டினர்க - ளந்தமிலாப்
பத்தரொடு ஞான வயிராக் கியர்பலர்க்கு
மொத்ததுசார் போத வொழிவு.

(இ-ள்.) சுந்தரனார்போதவொழிவு,, எ-து. சுந்தரநாயனார் சேரமான் பெருமாணாயனார், செங்கட்சோழர், புகழ்ச்சோழர்ஆகிய, சோழராஜாக்கள், மெய்ப்பொருணாயனார், கழற்சிங்கர்முதலிய குறுமன்னர்மைந்தருடலைவாட்டிய சிறுத்தொண்டநாயனார், தம்முடலை வாட்டிய கண்ணப்பநாயனார், அரிவாட்டாயனா, முதலியோர் நாசமில்லாத திருநீலகண்டநாயனார் ?

அதிபத்தரோடு மற்றுமுண்டாகிய ஞானிகள் வைராக்கியராயுள்ள விம்மெய்யடியார் பலருக்குங் குடும்பத்திற்கூடியிருந்து மதன்கட் சார்போத மொழிந்துநிற்ற லொன்றாயொத்திருந்ததாகலிற் சார்போதமொழிவோ ரெவ்வறத்திருப்பினு மொழிந்துநிற்பர். ஒழியாதாரெவ்வறத்திருப்பினு மொழியாரென்றறிதி. எ-று.

க-து. செய்யுண்டாயென்னுந் திருவெண்பாமுதலிவைநான்குதிருவெண்பாவானும் பற்றற்ற ஞானிகட்கு இல்வாழ்க்கையில் ஞானவொளிவிளங்கலி னிரவுவிளக்குப்போன் றந்தஞானம் பயன்பட் டதிகமாமென்பதும், அவர் அக்குடும்பத்திற்பற்றிலராகலிற் பிறப்புண்டாகாதென்பதும், அவர் எவ்விடத்திருப்பினும் நிலை யயராரென்பதும், இவ்வாறு குடும்பத்திலிருந்தும் ஞானிகளாயிருந்தோ ரிவரிவரென்பது மறிவித்தனரென்பது, (க)

வாதனைமாண்டார்தன்மை - முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா - உசய.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தாவது,

நிலையியல்பு.

(அஃதாவது,) இதனுட்கூறிய வுண்மை நிலைதவறினு மீட்டுமத னைச்சென் றடைதற் குபாயங்கூறினமையா னிவ்வதிகாரத்திற்கு நிலையியல்பென்று பெயராயிற்று.

(கலி-க-அ-கை.)

கருவிகளையறிந்து நீங்கிநின்ற வறிவு அருளறிவிக்க வறிந்தவறிவென் றறியவேண்டுமென்பதுங் கருவிகளை நீக்கிச் செல்லும்போது தற்போதத்தைப் பின்னிட் டருட்போதத்தை முன்னிட்டு நீக்கிச்செல்ல வேண்டுமென்பது மித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

அறியார் வழிகேட் டறிந்து நடக்க
வறிவா ரறிவென் றறியார் - மறையாக்
குடையிருக்கத் தாமே குதித்துங் கடந்து
மடர்மழைக்கே வாறவர்போல் வார்.

(இ-ள்.) அறியார்வழிகேட்டறிந்துநடக்க வறிவாரறிவென்றறியார்,, எ-து. தாங்கருதியவூருக்குச் செல்லும் வழியறியா ரவ்வழியறிந்தோ ரைக்கேட்டறிந்து நடக்கவுந் தம்மாலறிந்து நடப்பதாய்க் கருதுவரன்றி யவ்வழி யறிவா ரறிவித்தவறிவுதா மவ்வழி யறிந்த வறிவென்றறியார். அதுபோலத் தாமுன்ன ரறியாத கருவிகண் முப்பத்தாறையு மிப்போதருளறிவிக்க வவற்றையறிந்துகடந்து செல்லவுந் தம்மா லவற்றையறிந்து கடந்துசென்றதாய்க் கருதுவரன்றி யவ்வருளறிவிக்கவறிந்த வறிவு தாம்க்கருவிகளை யறிந்த வறிவென்றறியார்?

"மறையாக்குடையிருக்கத்தாமே குதித்துங்கடந்து மடர்மழைக்கேவாறவர்போல்வார்" எ-து. அடர்ம்மழைக்க ணோரூர்க்குச்செல்லத்தொடங்கினோர் மழை தம்மேற்றாக்காதபடி தமக்கு மறைப்பாகக்குடைகைக்கணிருக்கவு மக்குடையைத் தம்மேற்கொண்டு செல்லாது மழைத்திவலைகட் கிடையே தாமேகுதித்துங்கடந்து மவ்விடர்மழைக்

கண்ணனைந்துசெல்கின்றாரைப்போ லவர்கருவிகளைக் கடந்து வீடடையக்கருதினோ ரக்கருவிக டம்முட்டாக்காதபடி யரு டம்மைவிட்டு நீங்கா திருக்கவு மிவ்வருளை முன்னிட்டுக்கொண்டுசெல்லா தக்கருவிகளைத் தற்போதத்தாலறிந்துங் கடந்துஞ் செலவதாகக் கருதி யவற்றுணுழைவாரிதென்னை. எ-று.

ப-ம். முன்னரறியாதிருந்த கருவிகளை யிப்போ தறியவந்தது திருவருளா லறியவந்ததென் றறியாதுதம்மா லறிந்ததாகக்கருதினமையா லிங்ஙன மூவமை கூறினார்.

கருவிகளை நீக்கத்தொடங்குவோர் திருவருளைமுன்னிட்டுக்கொண்டு நீக்காது தற்போதத்தை முன்னிட்டு நீக்கத்தொடங்கி னக்கருவிகணீங்கா து பண்டைப்படி மூடுமாகலி னிங்ஙனமுவமைகூறினார். (௧)

(கலி-உ-ரு-கை.)

கருவிகளை யிங்ஙன நீங்கித் திருவருளைக் கூடுகிட்டை கூடாதாயினுங் கேவல சகலங்கட்டாக்கா தருளேயெவைக்குந் தாரகமென்றறிந்து நிற்றற்குபாய மியாதெனின், ஆன்மபோதம் ஜீவியா தருட்போதத்தை நாடிநின்றா லவ்வரு ளறியப்படுமென் றித்திருவெண்பாவிற்கூறுகின்றார்.

செத்துப் பிறவாமற் றேடித் திரிகையிலே
செத்துப் பிறந்து திரிவீரோ - சுத்த
விருட்கே வலசகலம் போகவெதி ரிட்ட
வருட்போத ராய்த்திரியா மல்.

(இ-ள்.) செத்துப்பிறவாமற்றேடித்திரிகையிலேசெத்துப்பிறந்துதிரிவீரோ,, எ-து. இனிமே லிறந்துபிறவாம லிப்போது பிறப்பிறப்பைக்கடந்துநின்ற வீடுதேடிப் பாவனைமுதலியசெய் துள்ளே சுழலுமிடத்துத் தானே கேவலாவத்தையி லிறந்துஞ் சகலாவத்தையிற் பிறந்துஞ்சுழல்வீர்?

"எதிரிட்டவிருட்கேவலசகலம்போகச் சுத்தவருட்போதராய்த்திரியாமல்" எ-து. உமதறிவிற் கெதிரிட்ட மயக்கவடிவாகிய கேவலாவத்தையும் விகற்பவடிவாகிய சகலாவத்தையும் போக விவைகட்டாக்காதசுத்தாவத்தையி னின்றவருளே யெவைக்குந் தாரகமென்றறிந்து நாடி யவ்வருட்போதராய்ச் சஞ்சரியாமலிதென்னை. எ-று.

ப-ம். மயக்கமாய்வந்தடுப்பது கேவலம். விகற்பமாய்வந்தடுப்பது சகலம்மயக்கம்வந்தடுத்தபோது மயக்கவடிவாய் நின்றும் விகற்பம்வந்

தடுத்தபோது விகற்பவடிவாய்நின்றும் மயக்கநீங்கியபோதம் மயக்கத்தை மயக்கமென்றறிந்தும் விகற்பத்திற்சென்று மீண்டபோது அவ்விகற்பத்தை விகற்பமென்றறிந்து மிங்ஙன மவற்றின் மறைந்துநின்று சுழன்றுமவற்றை யினையென்றறிந்து நின்றவறிவு தானென்றறிந் தவற்றையுந் தன்னையுந் தனக்கறிவித் தருளென வறிந்து அவ்வரு டன்னையெப்போதும் விட்டு நீங்காதெனறறிந் தவ்வருளை நாடிநிற்கவே யம்மயக்கம விகற்பமாகிய கேவலசகலங்களி னீங்கி யருட்பூரணமாய்ப் பிரவேசிக்குமாகலி "னிருட்கேவலசகலம் போகவெதிரிட்ட வருட்போதராய்த்திரியாம்,, லென்றார். (உ)

(கவி-௩-அ-கை.)

இங்ஙனஞ் சகலகேவலங்க டன்னு லறியப்படுதலி னவற்றைத்தன்னு னீக்கக்கூடாதோவெனின், சகலகேவலங்களை அருட்போதத்தாலன்றி யான்மபோதத்தால் நீக்கப்படாதென் றித்திருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

சகலமுங் கேவலமுந் தாக்கறுப்பான் றானே
பகல்விளக்கோ டுச்சிப் படிகந் - தகைவைத்தா
லூட்டி யுறக்குவது நாமேநம் முட்கலப்பு
நாட்டமொழி யென்றருளி னான்.

(இ-ள்.) சகலமுங்கேவலமுந்தாக்கறுப்பான்றானே பகல்விளக்கோடுச்சிப்படிகந் தகைவைத்தா லூட்டியுறக்குவதுநாமே,, எ-து. நமதருளை முன்னிட்டுக்கொண்டு சகலகேவலங்களைத் தன்னுட்டாக்காது அறுப்பதேயன்றித் தானே சகலத்தையும் கேவலத்தையுந் தன்னுட்டாக்காதறுப்பா னுதித்தன்சந்நிதியிற் றற்சேட்டை யற்றிருந்த விளக்குப்போலுமுச்சிகாலத்துப் பஞ்சவன்னங்களையுங் கவராதிருந்த படிகம்போலு மெமது சந்நிதியி லுனதுதற்போதஞ் சீவியாதிருக்கவு மெமது சந்நிதியை நீயங்ஙன நீங்காதிருத்தலிற் கருவிகளுன்னைத் தாக்காதிருக்கவுந் தகைமைபெறவைத் துனதூழ்வினைப்படி யுனக்கூட்டி யுறக்குவிப்பது நமதருளே யிங்ஙனம் வீட்டின்பங்கொடுப்பது நமதருளே யென்றறிந்து இவ்விருவகையிடத்து முன்போதஞ் சிறிதேனுஞ்சீவியாதாகிற் பினம்மிருவர்க்குந் தாமே யிரண்டற்றவைக்கியங்கூடு மிஃதன்றி ?

"நம்முட்கலப்புநாட்டமொழியென்றருளினான்" எ-து. யாமுன்னை வந்துகூடுதலு நீ நம்மைவந்தடைதலுமாகிய கருத் துன்பாலெழி

ணைக்கியங் கூடாதாகலின் நாமிருவ்ரும்வந்து நம்முட்கலப்பதாகிய நாட்டத்தை நீயொழிதியென்று (திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாராகிய சுவாமிக)' ளெனக்கருளிச்செய்தா ரிவ்வாறே நீயு மறிதியெனி னவர்த் திருவடிக்க ணைக்கிய முனக்குங்கிடைக்கும்: எ-று,

ப-ம். எதிரிட்டுத்தடித்த போத மெதிரிடா துசைவற நின்றுதேய்ந்த போ தான்மாவிற்குஞ் சிவத்திற்கு மைக்கியந் தாமேகூடுமாகலி "னம் முட்கலப்புநாட்டமொழி" யென்று அருளினனென்றார். நாட்டமொழியென்றருளினனென்றது, தமதாசாரியர் தமக்கருளிச்செய்த முறைமையீதென்று மாணாக்கனுக்கறிவித்ததெனக்கொள்க. (௩)

(கலி-௬-அ-௯௯௫.)

இங்ஙனங் கருதிநின்று திருவருளைக் கூடுதலறிதாயினு மின்னு மோருபாய மியாதெனின், கருவிகளை யுள்ளபடி கண்டறியில் திருவருணிலை காணவருமென்றும், அங்ஙனம்வரின் பரையோகமுதலியபேறுளவாமென்று மித்திருவெண்பாவிற்கூறுகின்றார்.

சாக்கிரத்திற் போதச் சலனையெல்லாஞ் சொற்பனம்போ
லாக்கு மருட்போத ராகுவோர் - நீக்கும்
பரையோகர் சுத்தர் பரமசுகா நந்தர்
துரியகதி யின்புகடந் தோர்.

(இ-ள்.) சாக்கிரத்திற்போதச்சலனையெல்லாஞ்சொற்பனம்போலாக்கு மருட்போதராகுவோர்,, எ-து. சாக்கிராவத்தையிற் றோன்றும் போதச்சேட்டையு மற்று முண்டாகிய தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களெல்லாமு மிவையாவையென்ன வெதிரிட்டுப்பார்த் தப்போதச்சேட்டை விடயங்களைச்சார்ந்தவிடத்துத் தோன்றிய விடயபோதமென்றுந் தேகாதிப்பிரபஞ்சங்க ளெல்லாவற்றையு மாயையிற் றோன்றி யழிவதென்று மிவற்றிற்கெல்லாந் தாரகமா யுட்புறம்பாய்ப் பரிபூரணமாயிற்பதருளொன்றுங்கண்டு பின்ன ரப்பரிபூரணமாகியவருளே மெய்யென்றதனை நாடிநின் றிவ்விடயபோதத்தையுமிப் பிரபஞ்சங்களையுஞ்சொற்பனம்போலப் பொய்யாக்குமவ ரிவற்றை யுள்ளபடிநீங்கி யவ்வருட்போதரேயாகுவ்வார். அஃதன்றி அவரே ?

" நீக்கும்பரையோகர்சுதந்தரியபரமசுகாநந்தர் துரியகதி யின்புகடந் தோர்" எ-து. அவ்வருளையுங்கடந்துசெல்லும் பரையோகரும் தற்சுதந்திரமற்ற பரிசுத்தரு மப்பரமசுகமாகிய வாநந்தத்தையுடையரு நின்மல துரியத்திற்றேன்றும் பிரமசுகாநந்தாதீதருமாவர். எ-று.

ப-ம். இங்ஙனம் விடயபோகத்தையுந் தேகாதிப்பிரபஞ்சங்களையும் பொய்யென்றுந் தமக்கன்னியமென்றுங்கண் டிவற்றிற் குள்ளும்புறம்பும் பரிபூரணமாகியதிருவருளையே நாடிநிற்போ ரிப்பொய்களை நீங்கியம்மெய்யாகியதிருவருளே வடிவாவராகலிற் "சொற்பனம்போலாக்குமருட்போதராகுவோர்" ரென்று மங்ஙன மருள்வடிவாயகாலத் தவ்வருளையுங்கடந்து பரையோகமுதலியன அவர்க்கெளிதிலுண்டாமாகலின வரையே பரையோகமுதலியன வுடையரென்றுங்கூறினர். அவரென்னுஞ்சுட்டுப்பெய ரெஞ்சிநின்றது. (௪)

(கலி-ரு-அ-கை.)

இங்ஙனம் விடயபோகத்தையுந் தேகாதிப்பிரபஞ்சங்களையு நீங்கியருளைப்பெறுவதே யமையாதோ வதற்குமேனீர் பரையோகமுதலியன கூறிய தென்னையென்ற மாணக்கனைநோக்கி? உண்மையீதென்றித் திருவெண்பாவிற்கூறுகின்றார்.

தத்துவம்போய்க் கேவலம்போய்த் தான்போ யருள்கழன்று
சுத்தபரை யாய்த்தன் சுதந்திரம்போய்ச்-சத்தி
யொழிவிலே போதம்போ யொன்றாகா வொன்றி
னழிவிலே யின்பவதி தம்.

(இ-ள்.) தத்துவம்போய்க் கேவலம்போய்த் தான்போயருள்கழன்று சுத்தபரையாய்த்தன்சுதந்திரம்போய்ச் சத்தி யொழிவிலேபோதம்போய்" எ-து. நினைப்பாய்நின்ற தத்துவ முப்பத்தாறையு நீங்கி யவற்றின் மேல் மறப்பாய்நின்ற கேவலாவத்தையுநீங்கி யத்தத்துவங்களையுங்கேவலாவத்தையையு மிவையென்றறிந்து நீங்கிநின்ற வறிவுதானெனத் தன்னையறிந் தவைகளையறிந்துநீங்கவுந் தன்னையறியவும்வந்தது திருவருளறிவிக்க வறியவந்ததென்றறிந்து தானறிந்தேனென்பது நீங்கித் தனக்கறிவித்த வவ்வருளைத்தரிசித் தவ்வருளையுங் கழன்று நிருமலமாயுள்ள பரையே தானாகி யப்பரையையறிந்தவிடத் திதுவ்துவென்று தான் காண்டலுங் காட்சியுமா யறிந்துவந்த தற்சுதந்திர வறிவுநீங்கி யப்பராசத்தி நீக்கத்திற் றற்போதமொழிந் தாநந்தாநுபவம் பெற்றதற்பின்னர்?

“ஒன்றாகாவொன்றினழிவிலேயின்பவதீதம்” எ-து. இங்ஙனங் கூறியவற்று ளொன்றுந் தானாகாத வொன்றாயிருந்த சிவத்திற் றானிரண்டறக்கலந்து போதவாசனையு மிறந்தவிடத்திற் சுகாதீத மிச்சுகாதீதமே யுண்மைநிலையென்றறிதி. எ-று.

ப-ம். பரையோகத்தி லான்மாவினது தற்சுதந்திரவறிவுகெடுமாகலிற் “சுதந்திரம்போ” யென்றும் அப்பாசத்தி நீக்கத்திற் போதமிறந்தாயத்தானுபவமுண்டாமாகலிற் “சத்தியொழிவிலேபோதம்போ” யென்று மான்மாசிவத்தோ டிரண்டறக் கலந்தவிடத்துப் போதவாசனையொழிதலானுமிவ்விடஞ் சுகாதீதமாகலானு “மொன்றாகா வொன்றினழிவிலேயின்பவதீத” மென்றுங்கூறினார். (இன்பாதீதமென்றமையாலின்பப்பேறு வருவிக்கப்பட்டது.) தத்துவமுதலியன போக்கப்போவனவாகலிற் போயென்பதனை நீங்கியென்று கூறப்பட்டது. (௮)

(கவி-சூ-அ-கை.)

இவ்வாநந்தப்பேறு பெறுமா றெங்ஙனமெனின், மேற்கூறுகின்றார்.

போதப் புரவி புருட னதிலேந்து
வீதிப் பவனி விரிசாகும் - போதப்
புரவியரு ளேறினாற் போக்குவர வற்ற
பரமசுக மாங்காணப் பா.

(இ-ள்.) போதப்புரவி புருடனதிலேந்து வீதிப்பவனி விரிசாகும்” எ-து. போதமாகிய வரையன்புருடனாகிய புரவிமேலேறிக்கொண்டு ஞ்சேந்திரியவீதிகளில் விடயங்களாகிய காட்சிகளைக் கண்டுகொண்டு சுழல்விரிசுபோலப் பவனிசெல்வதாகும்.

“போதப்புரவியருளேறினாற்போக்குவரவற்ற பரமசுகமாங்காணப்பா” எ-து. போதமாகிய புரவிமேலருளாகியவரையனேறினாலப்போது போக்குவரவற்றுநின்ற பரமானந்தமுண்டாமிதனை மாணாக்கனே நீயறிதி. எ-று.

ப-ம். போதம்புருடனோடுங்கூடிப்பஞ்சேந்திரியவழிச்சென்று விடயங்களைப்பற்று மங்ஙனம்பற்றா தவற்றைநீங்கி யப்போதத்தை யுள்ளேயடக்கித் திருவருளோடவே யிவ்வரு ளப்போதத்தைக் கீழ்ப்படுத்தித் தான்மேலீடாய்ப் பிரகாசிக்கு மப்போ தானந்தோதய முண்டாமாகலி னங்ஙன முவமைகூறினார்.

போதம்விடயாநந்தம் பெறுதற்கேதுவாய்நின்றது புருடனுக்கினி யப்புருடனைப் புரவியாக்கினர். சொரூபாநந்தம்பெறுதற் கேதுவாயவரு ளை போதமுன்னிட்டுக்கொண்டு சேறலினிப்போதத்தைப் புரவியாக் கினர். இந்த நாட்டம்வைத்தா லந்தநாட்டமறந்துசுழலு மந்தநாட்டம் வைத்தா லிந்தநாட்டமறந்து அசைவற்றிருப்பதுங்காண்க. ஒருவனட் டாவதானஞ்செய்தன் முதலியவு மிப்புருடனதுவேகமெனக்கொள்க.

(இதற்குதாரணம்.) சிவப்பிரகாசம் ஐவகையாலுறுபயன்களுங்கர வருங்கால், மதுபுருடதத்துவமென் றறைந்திடுவ ரறிந்தோர், ரென்றும், மற்றும்வருவனவற்றுறற்காண்க. (௬)

(கவி-௭-அ-கை.)

அறிவுமாநந்தமும் பெருநற்குபாயங்கூறினீ ரினித்துறவின திலக் கண மியாதெனின், மேற்கூறுகின்றார்.

அறிந்தழுந்தி யாராய்ந் தகம்புறமாய்த் தேடி
மறந்தவனாய்த் தானாய் மயங்கிப் - பிறிந்து
சுகதுக்க மாய்ப்பதறிச் சுட்டுந் தொழில்போய்ப்
பகைகெட் டதுதுறவப் பா.

(இ-ள்.) அகம்புறமயாராய்ந்து தேடியறிந்தழுந்தி மறந்தவனாய் தா னாய் மயங்கிப்பிறிந்து சுகதுக்கமாய்ப்பதறி,, எ-து. தற்போதத்தால் வி டயங்க ளெவ்விதத்தா லுண்டாமென் றுள்ளும் புறம்புமாய் விசாரித் துத் தேடியு மவ்விடயங்கள் கிடைத்தகாலை யவற்றை ஞானேந்தியங் களா னறிந்து கன்மேந்திரியங்களாற்பற்றி யந்தக்கரணங்களா லவற்றுள ழுந்தி யவ்விடயங்களைக்கேவலத்தின்மறந்தவனாயுஞ் சகலத்தி லவ்விட யங்களே தானாய்மயங்கியும் விடயங்க டன்னைப்பிரியாது நின்ற விடத் தவற்றிற் சுகரூபியாய்ச்சென்றுபற்றிப் பதறியும் அவை தன்னைப் பிறி ந்து நீங்கியவிடத்துத் துக்கியாகின்று பதறியும்?

"சுட்டுத்தொழில்போய்ப்பகைகெட்டதுதுறவப்பா" எ-து. இங் ஙனமயங்கிநின்ற சுட்டுப்போதமுங்கெட்டு அவ்விடயங்களாகிய வுயிர் ப்பகையுங் கெட்டதுவே துறவென்றறிதி மாணாக்கனே. எ-று.

ப-ம். "அறிந்தழுந்தியென்றதனால்" புற்றியென்பது இடையே வ ருவிக்கப்பட்டது. துறவுகூறினமையால் விடயம் சீதிராக வருவிக்கப்

பட்டது. பிரதியாவருவிக்கப்பட்டதென்று சிலவுரைபாடங்களிலிருக்கின்றது. அகத்துத்தேடியென்றது அவ்விடயங் கிடைத்தற்குபாயநாடுதல் சேப்பங்கூறினமையால் விடயம் பிரியாதுநின்றவிடத் தென்பது வருவிக்கப்பட்டது, விடயம் பிரியாதபோ ததன்மேல்விரைந்து சேறலானும் பிரிந்தபோ துளம்பாதைத்தலானு மிருமைக்கும் பொதுவாய்ப் பதறியென்றார். மயங்கிச்சுழலவதனைப் போதித்தொழி லென்றார். இம்மைம்மறுமைகளினு முயிர்க்குத் துன்பந்தருவதாகலி னவ்விடயங்களைப் பகையென்றார். (எ)

(கலி-அ-அ-கை.)

அறிவுந் துறவு மிவையென்றறிவித்தி ரினிச்சிவயோகமாவ தியாதெனின். மேற்கூறுகின்றார்.

> நடந்ததெல்லா நீயே நடப்பாழிய நின்ற
> விடஞ்சிவநீ யென்றிருக்க வெண்ணி- லடங்கின
> மயக்கி மலமழுத்து மாயையிது வாரா
> வயிர்ப்பருளா லாஞ்சிவயோ கம்.

(இ-ள்.) நடந்ததெல்லாநீயே நடப்பாழியநின்ற விடஞ்சிவநீ யென்றிருக்கவெண்ணி லடங்கின் மயக்கி மலமழுத்தும்" எ-து. கருவிகளை யிதுவிதுவென்றறிந்து சென்றதெல்லா முன்றற்போதமே யாமாகலினித் சிவயோகமன் றக்கருவிகளை யறிந்துசென்ற தொழியநின்ற விடத்தை நீ சிவயோகமென்றிருக்கக் கருதினையெனி னக்கருவிகளடங்கின் உன்னை யாணவமலமயக்கித் தன்வயப்படுத்துமாகலி னக்கருவிகளொழிய நின்றவிடஞ் சிவயோகமன் றாயிற்சிவயோக மியாதினா லுண்டாமெனின்,

"மாயையிதுவாரார்வயிர்ப்பருளாலாஞ்சிவயோகம்" எ-து. உன்னாலறியப்படுங் கருவிகளெல்லா மாயை அக்கருவிகளொழிய நின்றவிடத்து மறப்பாய்நின்ற தாணவ மலமாகலி னம்மாயையு மிவ்வாணவமும் வந்தடாத சுத்தத்தின்கட்டோன்றுந் திருவருளா லுண்டாஞ் சிவயோகமென்றறிதி., எ-று.

"இது வென்றதை" யிதுவாணவமெனக் கொள்க. சகலகேவலங்களிற்செல்வ துயிர்க்குப்பழக்கமாகலி னிவற்றை மறந்துநின்ற சுத்தத்தை யயர்வென்றார். (அ)

(கவி-கூ-அ-கை.)

இச் சகலகேவலங்க ளற்றபோது தற்போதமறுதோ விவற்றின் மேலும் போதமுளதென்று நீர் கூறியதென்னையெனின், மேற் கூறு கின்றார்.

அருளும் பரையு மருக்கன்மதி போன்ற
விரவுபக லற்ற விடத்தே- பரமநிலை
சுத்தி கழற்றியிலே சச்சிதா னந்தமயச்
சுத்தநிலை நீயற் றது.

(இ-ள்.) அருக்கின்மதிபோன்ற வருளும்பரையும் பகலிரவற்றவிடத் தேபரமநிலை" எ-து. அருக்கனு மதியும்போன்ற வருளும் பரையுமாகி ய பகலுமிரவுமற்றவிடத்தே பரமானந்தாநுபவநிலையாம்?

"சத்திகழற்றியிலேசச்சிதாநந்தமயச் சுத்தநிலைநீயற்றது" எ-து. அப்பரமாநந்தாநுபவமாகிய வநுபவசத்தி நீக்கத்திற் சச்சிதாநந்த வடி வாயிருந்த சிவமாகிய சுத்தநிலை யிச்சுத்தநிலையே யுன் தற்போதஞ் சி றிதுந்தோன்று தற்ற நிலையென்றறிதி. எ-று.

ப-ம். அரு ளான்மாவிற்குப் புலப்படத்தோற்றலானு மப்பரையி னுந் தடிப்பாகலானு மவ்வருளை யருக்கனென்று மவ்வருளைக் கடந்த து பரையாகலானு மிப்பரை யான்மாவிற்குத் தோற்றுமற்றேற்றலா னு மிப்பரையை மதியென்றும் பகலிரவுகண்ணிற்குத்தோற்றுதல்போ லருளும்பரையு மான்மாவிற் கநுபவமாய்த்தோற்றலாற் "பகலிரவெ ன்றுங்" கூறினார்.

பிரகாச முட்டணஞ் சோபையென்னு மிம்மூன்று குணத்தையு முடைய சூரியனைப்போ லருள் பரையாநந்தமென்னு மிம்மூன் றிலக் கணத்தையுமுடையது சிவமாகலிற் சச்சிதாநந்தமயச் சுத்தநிலை யெ ன்றார். ஆநந்தமளவு மான்மாவா லநுபவங்கூறப்படு மவ்வாநந்தாதீதத் தி லநுபவங் கூறப்படாதாகலிற் சுத்தநிலை நீயுற்றதென்றார். (கூ)

(கவி-ம-அ-ளிக.)

இனியைஞ்சமலங்களுமறுநெறி யெங்ஙனமெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

தாழுந்தல் போலத் தமைச்சிவனுக் கூணாக்கித்
தாமருளா லுண்டபெரு தாமாகித் - தாமழிய

வஞ்செழுந்தா லர்ச்சித் தடியார்க் கடிமைசெயிற்
பஞ்சமலக் கொத்தறுமப் பா.

(இ-ள்.) தாமருந்தல்போலத் தமைச்சிவனுக்கூணாக்கித் தர்மருளா லுண்டோமாதாமாகித் தாமழிப,, எ-து. நமக்கூணாயிருந்த வன்னதிக ளைத் தாமருந்தல்போலத் தற்போதஞ் சிவபோதிக்கின்று தம்மைச் சிவ னுக் கூணாபுண்ணக்கொடுத்துப் பஞ்சவிடயங்கள் வந்தடுப்பினு மவற் றைத் தற்போதத்தாற் சென்றுபற்றி யவற்றிலழுந்தாமு லருளை முன னிட்டுக்கொண்டு அவ்வருட்டாவாங்கி புண்கின்றோமென்று ஞாபகாற வாமலவ்வருளால் வாங்கியுண டிங்ஙன மவ்வருளா லறிகின்றோமென் னும் போதமுஞ் சுருங்கிப பரையேதாமாகித் தற்சுதந்திர வறிவுகெட் டுப் பின்ன ரானந்தானுபவத்திற் றாமழிபவே?

"பஞ்சமலக்கொத்தறுமஞ்செழுத்தாலர்ச்சித் தடி யார்க்கடிமை செயிலப்பா" எ-து ஆணவமாயை காமியந் திரோதை மாமாயையெ ன்னும பஞ்சமலக்கூட்டங்களுமறும. அங்ஙன கிட்டைகூடி யிப்பஞ்ச மலங்களை நீங்கக்கூடாதாயிற் சிவமுன்னுக விதிப்படியுச்சரிப்பதாயப ஞ்சாக்கரத்தாற் சிவன்றிருவடியை யருச்சனைபண்ணி யத்திருவடியை யடைந்த மெய்படியாராக் கடிமைபூண்டு பணிவிடைசெய்யின் முற்கூ றிய வநுபவங்களெல்லாங் கைகூடுமே பஞ்சமலங்களு மறுமெனவறிதி நீ மாணாக்கனே. எ-று.

ப-ம. தமதுடலருந்துமூ ணவ்வுடலுக் குணணக்கொடுத்து நிற்க வே யதனை யவ்வுடல் சிறுகச்சிறுக வுண்டு தான்பருத்தலபோலத் தம் சேட்டையற்றுத் தமமைச் சிவனுக் கூணாகக்கொடுத்துநிற்கவே யச் சிவந் தமமைச் சிறுகச்சிறுகவுண்டு தான் பூரணமாய்விளங்குமாதலிற் "றாமருந்தல்போலத் தமைச்சிவனுக் கூணாக்கி" யென்றார்.

விடயங்கள்வந்தடுக்கும்போதுந் தற்போதத்தைப் பின்னிட்டரு ட்போதத்தை முன்னிட் டவ்வருளா லவ்விடயங்களை யறிந்துபற்றிய வற்றை யநுபவிக்கும்போது மவ்வருளை முன்னிட்டுமின் றநுபவித்த வற்றா லான்மசந்தோடம பிறக்கும்போது மிச்சந்தோட மவ்வருளா லுண்டாயதென் றவ்வருளுக் காக்கிநிற்கவேண்டு மாகலிற், றமருளா லுண்டென்றார்.

சகலகேவலங்களைநீக்கிச் சுத்தாவத்தையினின்று தம்மைச் சிவ த்திற்கூணாக்கிநிற்பலான் முன்னரிதமாய்த் தோன்றிய விடயபோகமு

மகிதமாய்த் தோன்றுமாகலி னதனை ருசிப்பித்துநின்றி திரோதை சத்திநீங்கு மத்திரோதைசத்திநீங்கவே யிருவினைப்பயன்களுஞ் சமமாய்த் தோன்றுமிவை சமமாய்த்தோனறவே யிவ்விருவினைப்பயன்கட் கீடாய்ச் சிவன் சுத்தமாயையினின்று செய்யும் பஞ்சகிருத்தியங்களும அச்சுத்தமாயையுநீங்கும்?

அவன் அவளதுவென்னும முன்னிலைச்சுட டொழிந்து அவ்விருவினைப்பயன்களைத் தருவ தருளென் றறிந்து அவ்வருளின் மறைந்துநின் றவ்விருவினைப்பயன்களையு மவ்வருளாற் றுமுண்டலாற் சன்மமலங்கு மிங்ஙனநீங்கவே பரையோகமுண்டா மிப் பரையோகத்தா லிவ்வுடம்பு நந்தாமன்றென்று நீங்கவரு மிவ்வுடம்புநீங்கவே மயைநீங்குமாநந்தாநுபவத்திற் றற்போதங்கெடு மிந்தற்போதங்கெடவே யிப்போதத்திற்குத் தானல்லாதவுடம்பைத் தாமென்றுந் தனதல்லாதபோகத்தைத் தனதென்று மாறுபாடாய்க்கருதப்பண்ணிநின்ற வாணவங்கெடுமாகலிற் "றுமழியப்பஞ்சமலக்கொத்தறு" மென்றார்.

இங்ஙனங் கூறியவாறு நிட்டைகளாற் பஞ்சமலங்களையுநீக்கக்கூடாதவர் நகாரமாகிய திரோதையும் மகாரமாகிய மலத்தையும் பின்னிட்டுச் சிகாரமாகியசிவத்தையும் வகாரமாகிய வருளையும முன்னிட்டு யகாரமாகிய தான் நகாரமாகிய பாசத்திற்குஞ் சிகாரவகாரமாகிய பதிக்குநடுநின்று வகாரமாகிய வருளைக்கூடிச் சிகாரமாகிய சிவாநுபவத்தில வகாரமாகிய வருளுங்கழலாது யகாரமாகிய தற்போதங்கழல?

இங்ஙன மவ்வருளே நாவாகச்செபியாமற் செபித்துச் சிகாரமாகிய சிவத்தி லதீதப்படுவது பஞ்சாக்கர தரிசன மிங்ஙனம் பஞ்சாக்கர தரிசனமும்பண்ணி மெய்யடியார்க்குப் பணிவிடைசெய்யின் முற்கூறிய நிட்டைகளுங் கைகூடிப் பஞ்சமலங்களு மறுமாகலி "னஞ்செழுத்தா லர்ச்சித்தடியார்க் கடிமைசெய்யிற் பஞ்சமலக்கொத்தறு" மென்றார். இங்ஙனம் பஞ்சாக்கரதெரிசனம்பண்ணுதல் சிவனுக் கருச்சனையாகலி "னஞ்செழுத்தாலர்ச்சித்" தென்றார். (ம)

(கவி-மக-அ-கை.)

தேசிகர்அருளிச்செய்த சுத்தத்தை யடியேன்பெறுவதெந்நாளென றிரங்கிய மாணாக்கனை நோக்கி, மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கருவியுதிப்பிற்சகல கேவலத்தைக் காட்டி
யருளுதிப்பு மங்கதுபோ லாக்கி - யிரவுபகற்
றாக்காத சுத்தத் தலத்துனைநாம் வைக்கநீ
யாக்கா தெமக்குப் பரம்.

(இ-ள்.) கருவியுதிப்பிற்சகலகேவலத்தைக்காட்டி யருளுதிப்புமங்கதுபோலாக்கி, எ-து. கருவிகண் முப்பத்தாறையுங் கூடிநின்ற சாக்கிரத்திலுனதறிவின் விகற்பமாய்வந்தடுப்பது சகலமென்றும், மயக்கமாய்வந்தடுப்பது கேவலமென்றும், உனக்கறிவித்த சகலகேவலங்களை நீங்கப்பண்ணி யுன்னை யுள்ளபடியறிவித்து இங்ஙன முன்னை யறிவித்தபின்னர்த் தோன்றுந் திருவருட்டரிசனத்திலு மிவ்வருளைச் சகலமென்று மிதுகமுன்றுந்தோன்றும் பரையோகத்தைக் கேவலமென்று முற்கூறிய சகலகேவலங்களைப்போ லுனக் கநுபவமாய்த் தரிசிப்பித்துப் பின்னர்?

"பகலிரவுதாக்காத சுத்தந்தலத்துனைநாம்வைக்கவெமக்குப்பரம் நீயாக்காது" எ-து. அச்சகலகேவலங்களு மிச்சகலகேவலங்களுமாகிய பகலிரவுகளுந் தாக்காதுநின்ற சுகாதீதமாகிய சுத்தநிலையிடத்துனை நாங்கொடுசென்று வைக்க வெமக்குப்பர மீண்டுகூறிய விருவகைச் சகலகேவலங்களினு முன் றற்போதத்தை முன்னிட் டுண்டாக்கா தெம்மை முன்னிட்டுக்கொண்டுசெல்வ துனக்குப்பர மிங்ஙனஞ் சென்றபே ழுனக் கச்சுத்தநிலை வருமென்றறிந். எ-று.

ப-ம். ஆன்மபோத வெதிரீட்டினு மெதிரீடற்றவிடத்துந் தோன்றுஞ் சகலகேவலங்களைப்போ லிவைநீங்கித் தன்னை யறிந்தவிடத்தி லோன்றுந் திருவருளையும் பரையையு மெதிரீடாயு மெதிரீடற்றுந் தரிசித்தலி "னங்கதுபோலாக்கி" யென்றார்.

எமக்குப்பரமென்றமையா லுனக்குப் பரமென்றது வருவிக்கப்பட்டது. ஞானசாரியர் மாணுக்கனுக் குபதேசிக்குங்காற் றம்மைச் சிவமாகக் கூறவேண்டுமாதலி "னெமக்குப்பர" மென்றார். (ய)

(கவி-யஉ-அ-கை.)

இந்நூனெறிக்கணின்றோர்க்கே வீட்டின்பங் கிடைக்குமென்பத னிருவெண்பாவிற் கூறுகின்றார்.

கிருபா நிலத்தைக் கறண்டு திரிவார்க்குச்
சருக்கரையே வாயிற் சனித்தாங் - கிருத்திவிடு

மெந்தலைமை யென்பீரா லீனர்வாக் கென்னவே

தந்தலைமை மாண்ட தலம்.

(இ-ள்.) கருப்பங்கிலத்தைக்கறண்டுதிரிவார்க்குச் சருக்கரையேவாயிற்சனித்தாங்கிருத்திவிடும்,, எ-து. சுவையைவிரும்பிக் கரும்பறுத்தொழித்த வக்கருப்பங்கிலத்தைத் தமதுபற்கொடுகறண்டுகொண்டு திரிவோர்க்குத் தெய்வகதியாய்ச் சருக்கரை தானேவந் தவரதுவாயிற் றோன்றிய முறைபோல வீட்டின்பத்தை விரும்பித் தற்போதத்தைக் கொண்டு சரிதாதிகளைச்செய்வோ ரிந்நூலிற்கூறியமுறையே சரிதாதிகளை விட்டுநீங்கித் தற்போதத்தைபின்னிட் டருட்போதத்தை முன்னிட்டுச்சென்றுரெனின், இவ்வருட்போதமே யவரை யவ்வீட்டின்பத்தின்கணழுத்திவிடுமாகலின் ?

"எந்தலைமையென்பீரா லீனர்வாக்கென்ன வேதந்தலைமைமாண்டதலம்" எ-து. ஓர்காரியஞ் செய்யுமிடத்து எமதுவலியினாற்செய்வோமென்றுகூறு மறிவீனர் வாக்குப்போ லவ்வீட்டின்பத்தை யெமதுபோதவலியாற் சென்றடைவோமென்று கருதிச் சொல்வீராகு லங்ஙனநீர்கருதிச்சொல்வதே யுமது ஞானமேம்பாடற்றவிடமென்று அறிந்துநீரு மிந்நூல்நெறிமுறையே செய்வீர். எ-று.

ப-ம். சரிதாதிகளைவிட் டிந்நூல்நெறிச்சென்றுற் போதமொழியுமிப்போதமொழியி லாநந்தந்தானே தோன்றுமாகலிற் "கருப்பங்கிலத்தைக்கரண்டு திரிவார்க்குச் சருக்கரையே வாயிற்சனித்தாங்" கென்றுவமைகூறினர். உந்தலைமையென்பது தந்தலைமையென்று முன்னிலைத்தன்மைதழி இவந்தது. பன்னூல்களையும்விட் டிந்நூனெறி சென்றுர்க்கே யின்பங்கிடைக்கு மென்பதுமாம்.

க-து.. போதப்புரவியென்னுந் திருவெண்பா முதலிவையேழுதிருவெண்பாவானு மாநந்தவறிவு நிலையுந் துறவுநிலையுஞ் சிவயோகநிலையுஞ் சாந்தநிலையும் பஞ்சமலமறுக்கும் பஞ்சாக்கரநிலையு முத்திநிலையு மிந்நூனெறிச் சென்றுர்க்கே வீட்டின்பங்கிடைக்குமென்னு முடிபுநிலையுமறிவித்தனரென்பது. (௯௨)

கண்மணியி னுகாய நீழல் கலந்தாற்போல்
உண்மையை நீயுண்டென் றெனையுணர்த்தித் - தண்ணெனவே
பார்த்திருந்த சித்திரம்போற் பார்த்தானை நாம்பாவித்
தோத்திரஞ்செய் யாப்பிறவாச் சொல்.

இந்நூலின் நன்குணாறுநெறியினது நல்லறிவாளர்க்கு இத்திருவெண்பாவி னருத்தம் தானேவிளங்குமெனக் கொள்க.

நிலையியல்பு-முற்றிற்று.

ஆ திருவெண்பா - உ௫௩

ஒழிவிலொடுக்கம்-உரைபாடம்

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சமரபுரி யாறுமுகன் றனையென் னுள்ளத்
தமரவிருந் திந்நூற் கருத்தர் - திமிரமறக்
காட்டினன் பொல்லாக் கடையேனைச் சீர்விடு
ஞட்டினன் பேரருளி னால்.

கையிலுறை பாலின்பங் காட்டுவிர லேகசிவ
மெய்யருளாம் பாதமிடு மென்பதுகை - துய்ய
விருட்கே வலசகல மெந்தைசமு பந்தன்
திருக்கோலங் கொண்ட சிறப்பு.

அரவுவிடந் தீர்க்கு மமணருடன் மாய்க்குந்
திரகதியி லெண்ணிலரைச் சேர்க்கும் - புராமயிலை
யென்பைப்பெண் ணாக்கிவிடு மேழையே னேழ்பிறவித்
துன்பத்தைத் தீர்க்குவான் சொல்.

அதிகாரங்களின் பெயரு முறையுஞ்

செய்யுட்டொகையுங் கூறியது.

சீராகுமாகமத்திற் செப்புமியற்சித்தாந்த
நீராகுமப்பொருளி னோர்தெளிவினோர்த்துய்தற்
கொத்தபொதுவி லுபதேசமேழொன்பான்
சத்திநிபாதத்துத்தமரொழிவுநாலேழ்
அருமையோர்கக்கூற்றியாய்ந்திடுமையாறுங்
கிரியைக்கழற்றிகிளத்துமீரெட்டாஞ்
சரிதைக்கழற்றியதிற்சாற்றுமீரேழாம்
விரத்திவிளக்கத்தின்மேவும்பதின்மூன்
றுறுப்புறுநற்றுறவினுற்றவையைந்தாகு
மவத்தைத்தன்மைக்குளரியவாறேழாம்
வாதனைமாண்டார்தன்மைவாய்த்தமும்மூன்றாகும்
கோதினிலையியல்பிற்கூறல்பதின்மூன்றா
மொருபத்ததிகாரத்தோங்குதிருவெண்பா
விருநூற்றைம்பான்மூன்றிவைகளிசையத்
தழுவியுரைத்திட்டான்றகைமையுறுவள்ள
லொழிவிலொடுக்கத்தினுள்.

காப்பின்கண் ஈண்டு இத்தோத்திரச் செய்யுட்களென்றவையுள் ஆனைமுக னறுமுக னென்னுஞ்செய்யுளையொழித்து வேறுகொள்க. 24-ம்-பக்கம்-இக்கதையை யிப்பொருளுக்கென்றதை அக்கதை யிப்பொருளுக்கெனக்கொள்க. இங்ஙன மின்னுஞ் சிலவிடங்களிலுள் அவற்றையு மங்ஙனங்கொள்க. ஷைபக்கம் மாறுபூட்டாய்க்கருதி என்பதில்செய்து என்னும் வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சமாய ஆய் என்பதைசெயவென்னும் வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சமாய ஆகவெனக்கொள்க. இங்ஙனமின்னுஞ் சிலவிடங்களிலுள அவற்றையு மங்ஙனங்கொள்க. வடசொற்களுள்-ஞாநம்-ஞானம்-ஆநந்தம-ஆனந்தம்-எனத் தமிழிற்குப் பொதுவுஞ் சிறப்புமாய நகர னகரங்கள் சிற்சில விடங்களில் விரவிநின்றன. அவற்றைத் தமிழ்ச்சிறப்பு வழக்குநோக்கி யமைத்துக்கொள்க. 28-ம பக்கம எட்டாவது பாட்டுரை உ௫-வது, வரியில் இருப்பதுமன்றி அங்ஙனநின்று கேழ்க்குமொழி பிரமோபதேச மொழியாகவினென்பதும சிலவுரைபாடங்களினுண்டு. 85-ம பக்கம ஆறாவது பாட்டுரை "ஞானத்திலின்பத்தைநசிப்பித்து நானதுவாமூனத்தை யாரொழிப்பா" ரென்பதற்கு சுவாநுபவத்தான் ஞாநாநந்தத்தைப் பெறாது அதனை விடயச்சேற்றுற் கெடுபித்து விடயச்சேற்றி லழுந்திநின்று அவ்வாநந்தத்தை யடைதற்கேதுவாய்க் கூறும் ஞாநசாத்திரங்களைக் கேட்டறிந்தமாத்திரத்தினு னவ்வாநந்தமய னென்றுகூறும என்பது சிலவுரைபாடங்களிலுண்டு. இது-உரைவேறுபாடு.

உ

சிவமயம்.

செய்யுளகராதி.

செய்யுளகராதி

முற்றிற்று.

